

4. සති තෙසං නිවාරණන්ති විපස්සනායුක්තා කුසලාකුසලධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානා සති තෙසං සොත්තානං නිවාරණං . සොත්තානං සංවරං ධූමිතී තමෙවාහං සතිං සොත්තානං සංවරං ධූමිතී අධිප්පායො. පඤ්ඤායෙන පිට්ඨරෙති රූපාදිසු පන අතිවිචනාදිපට්ටෙධසාධිකාය මග්ගපඤ්ඤාය එතෙ සොත්තා සබ්බසො පිට්ඨයන්ති.

පවිත්‍රීකරණයේදී උචිත උපදෙස්. සමුදායයක් වන පව්වකදී, අත්පිටිගමයක් උපදෙස් නාන අභාවගමනකදී, අනුප්පන්නාන අනුප්පාදං වා. අස්සාදකයක් ආනිසංසකදී. ආදිනවකයක් දොසකදී. නිස්සරණකයක් නික්මගනුදීම.

5. පඤ්ඤා වෙමන පඤ්ඤාගාමාය යා වායං තයා වුත්තා පඤ්ඤා, යා ව සති, යකදී තදවසෙසං නාමරූපං, එතං සබ්බමපි කත්ථ නිරුප්පකති. එතං මෙ පඤ්ඤා පුට්ඨො පමුභීති එවං සබ්බපත්තො වෙදිතබ්බො.

කත්තං උපරුප්පකති එතං නාමරූපං කත්ථ න භවති. වූපසම්මතීති නිබ්බාති. අත්ථං ගච්ඡති අභාවං ගච්ඡති. පටිප්පස්සම්මතීති සන්තිසිද්ධි.

6. විස්සජ්ජනගාමාය පනස්ස යස්මා පඤ්ඤාසතියො නාමෙනෙව සඛිගහං ගච්ඡති, තස්මා තා විසුං න වුත්තා. අයමෙත්ථ සබ්බපත්තො - යං මං ත්වං, අජිත, එතං පඤ්ඤා අපුච්ඡි - “කත්තං උපරුප්පකති”ති, තදෙන යත්ථ නාමකදී රූපකදී අසෙසං උපරුප්පකති, තං තෙ වදාමි. තස්ස තස්ස හි විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන සභෙව අපුබ්බං අවරිමං එත්තං උපරුප්පකති, එත්තං විඤ්ඤාණනිරොධෙන නිරුප්පකති එතං, විඤ්ඤාණනිරොධා තස්ස තස්ස නිරොධො භොති, තං නාතිවත්තතීති වුත්තං භොති.

සොනාපත්තිමග්ගකොණෙ අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනාති සොනාපත්තිමග්ගසම්පයුත්තපඤ්ඤාය කුසලාකුසලවෙනනාසම්පයුත්තචිත්තස්ස අභිබ්බුප්පත්තිකවසෙන නිරුප්පකතෙන. තත්ථ දුට්ඨො නිරොධො අනුපාදින්නකනිරොධො උපාදින්නකනිරොධොති. සොනාපත්තිමග්ගෙන හි වත්තාරි දිට්ඨිසම්පයුත්තාති විචිකිච්ඡාසහගතන්ති පඤ්ඤා චිත්තාති නිරුප්පකන්ති, තාති රූපං සමුට්ඨාපෙනති. තං අනුපාදින්නකරූපක්ඛන්ධො, තාති චිත්තාති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, තංසම්පයුත්තා වෙදනා සඤ්ඤා සම්බාරා තයො අරූපක්ඛන්ධා. තත්ථ සචෙ සොනාපත්තස්ස සොනාපත්තිමග්ගො අභාවිතො අභවිස්සා, තාති පඤ්ඤා චිත්තාති ඡසු ආරම්මණෙසු පරිසුට්ඨානං පාපුණෙය්‍යුං. සොනාපත්තිමග්ගො පන තෙසං පරිසුට්ඨානුප්පත්තිං වාරයමානො සෙතසමුග්ගානං අභිබ්බුප්පත්තිකභාවං කුරුමානො අනුපාදින්නකං නිරොධෙති නාම. සකදාගාමිමග්ගෙන වත්තාරි දිට්ඨිවිප්පයුත්තාති ද්වෙ දොමනස්සසහගතාති ඔළාරිකකාමරාගඛ්‍යාපාදවසෙන ඡ චිත්තාති නිරුප්පකන්ති. අනාගාමිමග්ගෙන අණුසහගතකාමරාගඛ්‍යාපාදවසෙන තාති එව ඡ චිත්තාති නිරුප්පකන්ති. අරහත්තමග්ගෙන වත්තාරි දිට්ඨිවිප්පයුත්තාති උද්ධච්චසහගතකදී පඤ්ඤා අකුසලචිත්තාති නිරුප්පකන්ති. තත්ථ සචෙ තෙසං අරියානං තෙ මග්ගො අභාවිතා අස්සු, තාති චිත්තාති ඡසු ආරම්මණෙසු පරිසුට්ඨානං පාපුණෙය්‍යුං. තෙ පන තෙසං මග්ගො පරිසුට්ඨානුප්පත්තිං වාරයමානො සෙතසමුග්ගානං අභිබ්බුප්පත්තිකභාවං කුරුමානො අනුපාදින්නකං නිරොධෙති නාම. එවං අනුපාදින්නකනිරොධො වෙදිතබ්බො.

සචෙ පන සොනාපත්තස්ස සොනාපත්තිමග්ගො අභාවිතො අභවිස්සා, යපෙත්වා සත්ත භවෙ අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ උපාදින්නකක්ඛන්ධප්පවත්තං පවත්තෙය්‍ය. කස්මා? තස්ස පවත්තියා හෙතුනං අත්ථිතාය. තිණි සංයොජනාති දිට්ඨානුසයො විචිකිච්ඡානුසයොති ඉමෙ පන පඤ්ඤා කිලෙසෙ සො මග්ගො උප්පජ්ජමානොව සමුග්ගානෙති. ඉදාති කුතො සොනාපත්තස්ස සත්ත භවෙ යපෙත්වා අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ උපාදින්නකප්පවත්තං පවත්තිස්සති. එවං සොනාපත්තිමග්ගො උපාදින්නකප්පවත්තං අප්පවත්තං කුරුමානො උපාදින්නකං නිරොධෙති නාම.

සචෙ සකදාගාමිස්ස සකදාගාමිමග්ගො අභාවිතො අභවිස්සා, යපෙත්වා ද්වෙ භවෙ පඤ්ඤා භවෙසු උපාදින්නකප්පවත්තං පවත්තෙය්‍ය. කස්මා? තස්ස පවත්තියා හෙතුනං අත්ථිතාය. ඔළාරිකාති කාමරාගපටිසංයොජනාති ඔළාරිකො කාමරාගානුසයො පටිසානුසයොති ඉමෙ පන වත්තාරො කිලෙසෙ සො මග්ගො උප්පජ්ජමානොව සමුග්ගානෙති. ඉදාති කුතො සකදාගාමිස්ස ද්වෙ භවෙ යපෙත්වා පඤ්ඤා භවෙසු උපාදින්නකප්පවත්තං පවත්තිස්සති. එවං සකදාගාමිමග්ගො උපාදින්නකප්පවත්තං අප්පවත්තං කුරුමානො උපාදින්නකං නිරොධෙති නාම.

සචෙ අනාගාමිස්ස අනාගාමිමග්ගො අභාවිතො අභවිස්සා, යපෙත්වා එකං භවං දුතියභවෙ උපාදින්නකප්පවත්තං පවත්තෙය්‍ය. කස්මා? තස්ස පවත්තියා හෙතුනං අත්ථිතාය. අණුසහගතාති කාමරාගපටිසංයොජනාති අණුසහගතො කාමරාගානුසයො පටිසානුසයොති ඉමෙ පන වත්තාරො කිලෙසෙ සො මග්ගො උප්පජ්ජමානොව සමුග්ගානෙති. ඉදාති කුතො අනාගාමිස්ස එකං භවං යපෙත්වා දුතියභවෙ උපාදින්නකප්පවත්තං පවත්තිස්සති. එවං අනාගාමිමග්ගො උපාදින්නකප්පවත්තං අප්පවත්තං කුරුමානො උපාදින්නකං නිරොධෙති නාම.

සචෙ අරහතො අරහත්තමග්ගො අභාවිතො අභවිස්සා, රූපාරූපභවෙසු උපාදින්නකප්පවත්තං පවත්තෙය්‍ය. කස්මා? තස්ස පවත්තියා හෙතුනං අත්ථිතාය. රූපරාගො අරූපරාගො මානො උද්ධච්චං අවිජ්ජා මානානුසයො භවරාගානුසයො අවිජ්ජානුසයොති ඉමෙ පන අට්ඨ කිලෙසෙ සො මග්ගො උප්පජ්ජමානොව සමුග්ගානෙති. ඉදාති කුතො ඛිණ්ණසවස්ස පුනබ්බවෙ උපාදින්නකප්පවත්තං පවත්තිස්සති? එවං අරහත්තමග්ගො උපාදින්නකප්පවත්තං අප්පවත්තං කුරුමානො උපාදින්නකං නිරොධෙති නාම.

සෞභාෂණිකමග්ගො වෙන්ට අපායභවං නිරොධෙති. සකදාගාමිමග්ගො සුගතිකාමභවෙකදෙසං. අනාගාමිමග්ගො කාමභවං. අරහත්තමග්ගො රූපාරූපභවං, සබ්බභවෙපි නිරොධෙති එවානි වදන්ති. එවං උපාදින්නකනිරොධො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ “අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනා”ති එතෙන අනුපාදින්නකනිරොධං දස්සෙති. “යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, එත්ථෙතෙ නිරුජ්ඣන්ති”ති ඉමිනා පන උපාදින්නකනිරොධං දස්සෙති.

තත්ථ සත්ත භවෙ යපෙත්වානි කාමභවතො කාමභවං සංසරන්තස්ස සත්ත භවෙ වජ්ජෙත්වා. අනමතග්ගෙ සංසාරෙති –

“බන්ධනඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොවිජින්නං වත්තමානා, ‘සංසාරො’ති පවුච්චති”ති. (විසුද්ධි. 2.619; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.117; ඉතිවු. අට්ඨ. 14, 58; උදා. අට්ඨ. 39) –

එවං වණ්ණිතෙ සංසාරවට්ටෙ. යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං නාමඤ්ච රූපඤ්චානි නමනලක්ඛණං චතුක්ඛන්ධසම්බාහං නාමඤ්ච රූප්පනලක්ඛණං භූතොපාදායසම්බාහං රූපඤ්ච එතෙ ධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යං. එත්ථෙතෙ නිරුජ්ඣන්තිති එතස්මිං සෞභාෂණිකමග්ගෙ එතෙ නාමරූපධම්මා අභබ්බුජ්ජන්තිකවසෙන නිරොධං ගච්ඡන්ති. සකදාගාමිමග්ගොඥාණෙනානි එත්ථ පටිසන්ධිවසෙන සකිංයෙව ඉමං ලොකං ආගච්ඡන්ති සකදාගාමී, තස්ස මග්ගො සකදාගාමිමග්ගො. තෙන මග්ගෙන සම්පයුත්තඤ්ඤාණෙන. ද්වෙ භවෙ යපෙත්වානි කාමධාතුයායෙව පටිසන්ධිවසෙන ද්වෙ භවෙ වජ්ජෙත්වා. පඤ්චස්ස භවෙස්සති තදවසිට්ඨෙය්‍ය පඤ්චස්ස භවෙය්‍ය. එත්ථෙතෙ නිරුජ්ඣන්තිති එත්ථ සකදාගාමිමග්ගෙ එතෙ ධම්මා චුත්තනයෙන නිරුජ්ඣන්ති. එකං භවං යපෙත්වානි උක්කට්ඨවසෙන රූපධාතුයා වා අරූපධාතුයා වා එකං භවං වජ්ජෙත්වා. රූපධාතුයා වා අරූපධාතුයා වානි දුතියකභවෙ රූපධාතුයා වෙව අරූපධාතුයා ව. නාමඤ්ච රූපඤ්චානි එත්ථ රූපභවෙ නාමරූපං, අරූපභවෙ නාමමෙව. එත්ථෙතෙ නිරුජ්ඣන්තිති එත්ථ අනාගාමිමග්ගෙ එතෙ නාමරූපධම්මා චුත්තනයෙන නිරුජ්ඣන්ති.

අරහතොති කිලෙසෙහි ආරකත්තා “අරහා”ති උද්ධනාමස්ස ඛණ්ණවස්ස. අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයානි දුට්ඨා හි නිබ්බානධාතු සඋපාදිසෙසා ව අනුපාදිසෙසා ව. තත්ථ උපාදියති “අභං මමා”ති භුසං ගණ්ඨියතිති උපාදි, බන්ධපඤ්චකස්සෙතං අධිවචනං. උපාදියෙව සෙසො අවසිට්ඨො උපාදිසෙසො, සහ උපාදිසෙසෙන වත්තතිති සඋපාදිසෙසා. නත්ථෙත්ථ උපාදිසෙසොති අනුපාදිසෙසා. තාය අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා. පරිනිබ්බායන්තස්සානි නිරින්ධනස්ස විය ජාතවෙදස්ස නිබ්බායන්තස්ස අප්පචන්තං පටිසන්තස්ස. වරිමවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනානි එත්ථ අස්සාසපස්සාසානං නිරොධවසෙන. තයො වරිමා භවවරිමො ඤානවරිමො චුතිවරිමොති. භවෙය්‍ය හි කාමභවෙ අස්සාසපස්සාසා පචත්තන්ති, රූපාරූපභවෙය්‍ය නප්පචත්තන්ති. තස්මා සො භවවරිමො. ඤානෙය්‍ය පුරිමඤ්ඤාණෙනෙව පචත්තන්ති, චතුත්ථෙ නප්පචත්තන්ති. තස්මා සො ඤානවරිමො. යෙ පන චුතිචිත්තස්ස පුරතො සොළසමෙන චිත්තෙන සහුජ්ජන්තා, තෙ චුතිචිත්තෙන සහ නිරුජ්ඣන්ති. සො චුතිවරිමො නාම. අයං ඉධ වරිමොති අධිජ්ජෙතො. යෙ හි කෙචි බුද්ධා වා පච්චෙකබුද්ධා වා අරියසාවකා වා අන්තමසො කුන්ටකිපිලිකං උපාදාය සබ්බෙ භවභිගචිත්තෙනෙව අබ්‍යාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන කාලං කරොන්ති. තස්මා වරිමවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනානි චුතිචිත්තස්ස නිරොධෙනානි අත්ථො.

පඤ්ඤා ව සති ව නාමඤ්චානි එතෙහි චතුත්තං අරූපක්ඛන්ධානං ගහණං පච්චෙතබ්බං. රූපඤ්චානි එතෙන චතුත්තං මහාභුතානං චතුර්විසතිඋපාදාරූපානඤ්ච ගහණං පච්චෙතබ්බං. ඉදානි තස්ස නිරුජ්ඣනුපායං දස්සෙන්නො “විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන, එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති”ති ආහ. තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති වරිමවිඤ්ඤාණමිපි අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණමිපි. අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස පහිනනිරොධෙන එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති නිරුජ්ඣති දීපසිඛා විය අපණ්ණත්තිකභාවං යාති, වරිමවිඤ්ඤාණස්ස අනුප්පාදපච්චයන්තා අනුප්පාදනිරොධෙන අනුප්පාදවසෙනෙව උපරුජ්ඣතිති (දී. නි. අට්ඨ. 1.499).

7. එත්තාවතා ව “දුක්ඛමස්ස මහබ්බය”න්ති ඉමිනා පකාසිතං දුක්ඛසච්චං, “යානි සොතානි”ති ඉමිනා සමුදයසච්චං, “පඤ්ඤායෙනෙ පිට්ඨෙර”ති ඉමිනා මග්ගසච්චං, “අසෙසං උපරුජ්ඣති”ති ඉමිනා නිරොධසච්චන්ති එවං වත්තාරි සච්චානි සුත්වාපි අරියභූමිං අනධිගතො පුන සෙක්ඛාසෙක්ඛපට්ඨෙදං පුච්ඡන්තො “යෙ ව සම්බාහධම්මාසෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ සම්බාහධම්මානි අනිච්චාදිවසෙන පරිචිමංසිතධම්මා, අරහත්තානමෙන අධිවචනං. සෙක්ඛානි සීලාදීනි සික්ඛමානා අවසෙසා අරියපුග්ගලා. පුට්ඨි බහු සත්තජනා. තෙසං මෙ නිපකො ඉරියං පුට්ඨො පට්ඨෙති තෙසං මෙ සෙක්ඛාසෙක්ඛානං නිපකො පණ්ඩිතො ත්වං පුට්ඨො පටිපත්තිං ධුමිති.

තෙසං බන්ධා සම්බාහානි තෙසං පඤ්චක්ඛන්ධා අප්පට්ඨසන්ධිකං කත්වා දෙසිතා, සම්බෙපං කත්වා යපිතා වා. ධාතුආදිස්සුපි එසෙව නයො. ඉරියන්ති පයොගං. වරියන්ති කිරියං. චුත්තින්ති පචත්තිං. ආවරන්ති වරණං. ගොවරන්ති පච්චයං. විහාරන්ති ඉරියාපට්ඨපචත්තනං. පටිපදන්ති විපස්සනං.

8. අර්ථස්ථ හඟවා යස්මා සෙක්කෙන කාමච්ඡන්දනීවරණං ආදිං කත්වා සබ්බකිලෙසා පහානබ්බා එව, තස්මා “කාමෙසුති උපඩ්ඨගාථාය සෙක්කපටිපදං දස්සෙති. තස්සත්ථො – චන්ද්‍රිකාමෙසු කිලෙසකාමෙන නාහිගිජ්ඣෙය්‍යා, කායදුච්චරිතාදයො ච මනසො ආවිලභාවකරෙ ධම්මෙ පජ්ජන්තො මනසානාවිලො සියාති. යස්මා පන අසෙක්කො අනිච්චාදිවසෙන සබ්බසංඛාරාදීනං පරිතුලිතත්තා කුසලො සබ්බධම්මෙසු කායානුපස්සනාසතිආදීහි ව සතො සක්කායදිට්ඨිආදීනං භින්නත්තා භික්ඛුභාවං පත්තො හුත්වා සබ්බඉරියාපටෙසු පරිබ්බජති, තස්මා “කුසලො”ති උපඩ්ඨගාථාය අසෙක්කපටිපදං දස්සෙති.

නාහිගිජ්ඣෙය්‍යාති ගෙධං නාපජ්ජෙය්‍යා. න පලිගිජ්ඣෙය්‍යාති ලොභං නාපජ්ජෙය්‍යා. න පලිබ්බන්ධෙය්‍යාති ලොභවසෙන න අල්ලියෙය්‍යා.

ආවිලකරෙ කිලෙසෙ ජහෙය්‍යාති චිත්තාලුලකරෙ උපතාපසංඛිතානෙ කිලෙසෙ ජහෙය්‍යා.

සබ්බෙ ධම්මා අනත්තාති නිබ්බානං අන්තොකරිත්වා චුත්තං. යං කිඤ්චි සමුදයධම්මන්ති යං කිඤ්චි සප්පච්චයසභාවං.

සහ ගාථාපරියොසානාති ගාථාවසානෙනෙව සද්ධිං. යෙනෙ බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං එකච්ඡන්දාති යෙ එනෙ අජිතමාණවෙන කල්‍යාණජන්දෙන එකජ්ඣාසයා, එකජ්ජයොගාති කායච්චිමනොපයොගෙහි එකජ්ජයොගා, එකාධිජ්ජායාති එකො අධිජ්ජායො රුචි එනෙසන්ති එකාධිජ්ජායා, එකරුචිකාති අත්ථො. එකවාසනවාසිනාති අතිතබුද්ධසාසනෙ තෙන සද්ධිං භාවිතභාවනා. අනෙකපාණසහස්සානන්ති අනෙකෙසං දෙවමනුස්සසංඛිතානං පාණසහස්සානං. චිරජං චිතමලන්ති රාගාදිරජචිරහිතං රාගාදිමලචිරහිතඤ්ච.

ධම්මචක්ඛුන්ති ඉධ සොතාපත්තිමග්ගො අධිජ්ජෙතො. අඤ්ඤත්ථ හෙට්ඨාමග්ගත්තයං. තස්ස උප්පත්තිකාරණදස්සනත්ථං “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං”න්ති ආහ. තඤ්ඤි නිරොධං ආරම්මණං කත්වා කිච්චවසෙන එවං සබ්බසංඛිතං පටිච්ජෙද්ධන්තං උප්පජ්ජති. තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චීති තස්ස ව අජිතබ්‍රාහ්මණස්ස අන්තෙවාසිකසහස්සානඤ්ච තණ්හාදීහි අග්ගහෙත්වා කාමාසවාදීහි මග්ගක්කණෙ චිත්තං විමුච්චමානං එලක්කණෙ විමුච්චි. සහ අරහත්තජ්ජත්තාති අරහත්තජ්ජත්තියා ව සහෙව ආයස්මතො අජිතස්ස ව අන්තෙවාසිකසහස්සස්ස ව අජිතජටාචාකචිරතිදණ්ඩකමණ්ඩලආදයො අන්තරධායිංසු. සබ්බෙව ඉද්ධිමයපත්තච්චරධරා ද්වඩ්ගුලකෙසා එහිභික්ඛු හුත්වා හඟවන්තං නමස්සමානා පඤ්ජලිකා නිසීදිංසු. පාළියං පන අජිතත්ථෙරොව පඤ්ඤායති. තත්ථ අන්වත්ථපටිපත්තියාති සයං පච්චාසිසිතලද්ධපටිපත්තියා, නිබ්බානලද්ධභාවෙනාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව. එවං හඟවා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

අජිතමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. තිස්සමෙත්තෙය්‍යමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

9. දුතියෙ තිස්සමෙත්තෙය්‍යසුත්තනිද්දෙසෙ – කොධ සන්තුසිතොති නිට්ඨිතෙ පන අජිතසුත්තෙ “කථං ලොකං අවෙක්ඛන්තං, මච්චුරාජා න පස්සති”ති (සු. නි. 1124; චූළනි. මොසරාජමාණවසුච්ඡා 143) එවං මොසරාජා පුච්ඡිතුං ආරභි. “න තාවස්ස ඉන්ද්‍රියානි පරිපාකං ගතානි”ති ඤත්වා හඟවා “නිට්ඨ ත්වං, මොසරාජ, අඤ්ඤො පුච්ඡතු”ති පටික්ඛිපි. තතො තිස්සමෙත්තෙය්‍යො අත්තතො සංසයං පුච්ඡන්තො “කොධාති ගාථමාහ. තත්ථ කොධ සන්තුසිතොති කො ඉධ සත්තො තුට්ඨො. ඉඤ්ඡිතාති තණ්හාදිට්ඨිච්ඡන්දිතාති. උහන්තමභිඤ්ඤායාති උභො අන්තෙ අභිජානිත්වා. මන්තා න ලිජ්ජතීති පඤ්ඤාය න ලිජ්ජති.

පරිපුණ්ණසංඛිකජ්ජොති තෙක්කම්මාදිචිතක්කෙහි පරිපුණ්ණසංඛිකජ්ජත්තා පරිපුණ්ණමනොරථො.

තණ්හිඤ්ජිතන්ති තණ්හාය වලිතං. දිට්ඨිඤ්ජිතාදීසු එසෙව නයො. කාමිඤ්ජිතන්ති කිලෙසකාමෙහි ඉඤ්ජිතං එන්දිතං. “කම්මිඤ්ජිත”න්තිපි පාඨො, තං න සුන්දරං.

මහන්තො පුරිසොති මහාපුරිසො. උත්තමො පුරිසොති අග්ගපුරිසො. පධානො පුරිසොති සෙට්ඨපුරිසො. අලාමකො පුරිසොති විසිට්ඨපුරිසො. ඡෙට්ඨකො පුරිසොති පාමොක්ඛපුරිසො. න හෙට්ඨිමකො පුරිසොති උත්තමපුරිසො. පුරිසානං කොට්ඨපත්තො පුරිසොති පධානපුරිසො. සබ්බෙසං ඉච්ඡිතො පුරිසොති පවරපුරිසො.

සිබ්බිනිමච්චගාති තණ්හං අතිඅගා, අතික්කමිත්වා යිතො. උපච්චගාති භුසං අතිඅගා.

10. තස්සෙතමත්ථං භගවා ඛ්‍යාකරොත්තො “කාමෙසු”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කාමෙසු බ්‍රහ්මවරියවාති කාමනිමිත්තං බ්‍රහ්මවරියවා, කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා මග්ගබ්‍රහ්මවරියෙන සමන්තාගතොති වුත්තං හොති. එත්තාවතා සන්තුසිතතං දස්සෙති. “චිත්තණ්හො”තිආදිති අනිඤ්ජිතතං. තත්ථ සඨිබ්බාය නිබ්බුතොති අනිච්චාදිවසෙන ධම්මෙ විමංසිත්වා රාගාදිනිබ්බානෙන නිබ්බුතො.

අසද්ධම්මසමාපත්තියාති නිව්ධම්මසමායොගතො. ආරතීති ආරකා රමනං. චිරතීති තාය විතා රමනං. පටිචිරතීති පටිනිවත්තීත්වා තාය විතා රමනං. වෙරමණීති වෙරවිතාසනං. අකිරියාති කිරියාපවිජින්නං. අකරණන්ති කරණපරිවිජින්නං. අනප්ඤ්ඤාපත්තීති අනාපජ්ජනතා. වෙලාඅනතික්කමොති සීමාඅනතික්කමො. සෙසං තත්ථ තත්ථ වුත්තනයත්තා පාකටමෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ අයම්පි බ්‍රාහ්මණො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං අන්තෙවාසිකසහස්සෙන, අඤ්ඤෙසඤ්ච අනෙකසහස්සානං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි. සෙසං පුබ්බසදිසමෙව.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය වුළුනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

තිස්සමෙත්තෙයාමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පුණ්ණකමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

12. තතියෙ පුණ්ණකසුත්තනිද්දෙසෙ – අනෙජන්ති ඉදම්පි පුරිමනෙයෙනෙව මොසරාජානං පටික්ඛිපිත්වා වුත්තං. තත්ථ මූලදස්සාවිත්ති අකුසලමූලාදිදස්සාවිං. ඉසයොති ඉසිනාමකා ජට්ටා. යඤ්ඤන්ති දෙයාධම්මං. අකප්පයිංසුති පරියෙසිංසු.

හෙතුදස්සාවිතිආදීති සබ්බාති කාරණවෙච්චනානෙව. කාරණඤ්ඤි යස්මා අත්තනො ඵලත්ථාය හිනොති පවත්තති, තස්මා හෙතුති වුච්චති. යස්මා තං ඵලං නිදෙති ‘හන්ද, ගණ්හට න’න්ති අප්පෙති විය, තස්මා නිදානන්ති වුච්චති. සම්භවදස්සාවිතිආදීති පඤ්ච පදානි හෙට්ඨා දස්සිතයානි ඵව. යස්මා තං පටිච්ච එති පවත්තති, තඤ්ච ඵලං තතො සමුදෙති උප්පජ්ජති, තස්මා පච්චයොති ව සමුදයොති ව වුච්චති.

යා වා පනඤ්ඤාපි කාවි සුගතියොති චතුඅපායවිතිමුත්තකා උත්තරමාතාදයො අප්පෙසක්ඛා කපණමනුස්සා ව දුල්ලභසාසව්ජාදනා දුක්ඛපිළිතා වෙදිතබ්බා. යා වා පනඤ්ඤාපි කාවි දුග්ගතියොති යමරාජනාගසුපණ්ණපෙතමහිද්ධිකාදයො පච්චෙතබ්බා. අත්තභාවාහිතිබ්බත්තියාති තිසු යානෙසු පටිසන්ධිවසෙන අත්තභාවපට්ටාභත්ථාය. ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ජානාති. පස්සතීති සමන්තවක්ඛුතා පස්සති.

අකුසලාති අකොසල්ලසම්භුතා. අකුසලං භජන්තීති අකුසලභාගියා. අකුසලපක්ඛෙ හවාති අකුසලපක්ඛිකා. සබ්බෙ තෙ අවිජ්ජා මූලං කාරණං එතෙසන්ති අවිජ්ජාමූලකා. අවිජ්ජාය සමොසරන්ති සම්මා ඔසරන්ති ගච්ජන්තීති අවිජ්ජාසමොසරණා. අවිජ්ජාසමුග්ගසාතාති අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජාය හතාය. සබ්බෙ තෙ සමුග්ගානං ගච්ජන්තීති වුත්තප්පකාරා අකුසලධම්මා, තෙ සබ්බෙ හතභාවං පාපුණන්ති.

අප්පමාදමූලකාති සතිඅවිජ්ජවාසො අප්පමාදො මූලං කාරණං එතෙසන්ති අප්පමාදමූලකා. අප්පමාදෙසු සම්මා ඔසරන්ති ගච්ජන්තීති අප්පමාදසමොසරණා. අප්පමාදො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායතීති සයං කාමාවචරොපි සමානො චතුභුමකධම්මානං පතිට්ඨාභාවෙන අග්ගො නාම ජාතො.

අලමත්තොති සමත්ථවිත්තො. මයා පුච්ඡිතන්ති මයා පුට්ඨං. වහස්සෙතං භාරන්ති එතං ආහතභාරං වහස්සු. යෙ කෙච්ච ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා. “ඉසිපබ්බජ්ජා පබ්බජිතා”තිපි පාඨො.

ආජීවකසාවකානං ආජීවකා දෙවතාති යෙ ආජීවකවචනං සුණන්ති සුස්සුසන්ති, තෙ ආජීවකසාවකා, තෙසං ආජීවකසාවකානං. ආජීවකා ව තෙසං දෙයාධම්මං පටිග්ගණ්හන්ති, තෙ ඵව ආජීවකා දෙවතා. ඵවං සබ්බත්ථං. යෙ යෙසං දක්ඛිණෙයානි යෙ ආජීවකාදයො දිසාපරියොසානා යෙසං බත්තියාදීනං දෙයාධම්මානුව්ජිට්ඨා. තෙ තෙසං දෙවතාති තෙ ආජීවකාදයො තෙසං බත්තියාදීනං දෙවතා.

යෙපි යඤ්ඤං එසන්තීති දෙයාධම්මං ඉච්ජන්ති. ගවෙසන්තීති ඔලොකෙන්ති. පරියෙසන්තීති උප්පාදෙන්ති. යඤ්ඤා වා එතෙ පුට්ඨති යඤ්ඤා ඵව වා එතෙ පුට්ඨකා. යඤ්ඤායාජකා වා එතෙ පුට්ඨති දෙයාධම්මස්ස යාජනකා ඵව වා එතෙ පුට්ඨකා. දක්ඛිණෙයා වා එතෙ පුට්ඨති දෙයාධම්මානුව්ජිට්ඨිකා ඵව වා එතෙ පුට්ඨකා. තෙ විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කථං යඤ්ඤා වා එතෙ පුට්ඨ”තිආදීනා නයෙන විත්ථාරෙන දස්සෙති.

13. ආසිසමානාති රූපාදිනි පත්ථයමානා. ඉත්ථත්තන්ති ඉත්ථභාවඤ්ච පත්ථයමානා, මනුස්සාදිභාවං ඉච්ඡන්තාති චුත්තං හොති. ජරං සිතාති ජරං නිස්සිතා. ජරාමුඛෙන චෙත්ථ සබ්බං වට්ඨෙත්ථං චුත්තං. තෙන වට්ඨෙත්ථං ආසිසමානාති පත්ථයමානා අපරිමුච්චමානායෙව කප්පයිංසුති දීපෙති.

රූපපටිලාභං ආසිසමානාති වණ්ණායතනසම්පත්තිලාභං පත්ථයමානා. සද්දාදිසුපි එසෙව නයො. ඛත්තියමහාසාලකුලෙ අත්තභාවපටිලාභන්ති සාරප්පත්තෙ ඛත්තියානං මහාසාලකුලෙ අත්තභාවලාභං පටිසන්ධිං පත්ථයමානා. බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලාදිසුපි එසෙව නයො. බ්‍රහ්මකායිකෙසු දෙවෙසුති එත්ථ පුබ්බභවං සන්ධාය චුත්තං. එත්ථාති ඛත්තියකුලාදිසු.

ජරානිස්සිතාති ජරං අස්සිතා. බ්‍යාධිනිස්සිතාතිආදිසුපි එසෙව නයො. එතෙහි සබ්බං වට්ඨෙත්ථං පරියාදිශිත්වා දස්සිතං හොති.

14. කච්චිසු තෙ භගවා යඤ්ඤපථෙ අප්පමත්තා, අතාරු ජාතිඤ්ච ජරඤ්ච මාරිසාති එත්ථ යඤ්ඤො එව යඤ්ඤපථො. ඉදං චුත්තං හොති – කච්චි තෙ යඤ්ඤො අප්පමත්තා හුත්වා යඤ්ඤං කප්පයන්තා වට්ඨෙත්ථං චුත්තං.

යෙපි යඤ්ඤං දෙන්ති යජන්තීති දෙය්‍යධම්මදානවසෙන යජන්ති. පරිච්චජන්තීති විස්සජ්ජෙන්ති.

15. ආසිසන්තීති රූපපටිලාභාදයො පත්ථෙත්ති. ථොමයන්තීති “සුචිං දිත්ත”න්තිආදිනා නයෙන යඤ්ඤාදිනි පසංසන්ති. අභිජ්ජන්තීති රූපාදිපටිලාභාය වාවං ගීරන්ති. පුහන්තීති දෙන්ති. කාමාභිජ්ජන්ති පටිච්ච ලාභන්ති රූපාදිලාභං පටිච්ච පුනස්සුතං කාමෙ එව අභිජ්ජන්ති, “අහො වත අම්මාකම්පි සිය්‍ය”න්ති වදන්ති, තණ්හඤ්ච තත්ථ වඩ්ඪෙත්තීති චුත්තං හොති. යාජයොගාති යාගාධිමුත්තා. භවරාගරත්තාති එවම්මෙහි ආසිසනාදිහි භවරාගෙනෙව රත්තා, භවරාගරත්තා වා හුත්වා එතාති ආසිසනාදිති කරොන්තා නාතරිංසු ජාතිආදිවට්ඨෙත්ථං න උත්තරිංසු.

යඤ්ඤං වා ථොමෙන්තීති දානං වා වණ්ණෙන්ති. එලං වාති රූපාදිපටිලාභං. දක්ඛිණෙය්‍යො වාති ජාතිසම්පන්නාදිසු. සුචිං දිත්තන්ති සුචිං කත්වා දිත්තං. මනාපන්ති මනාවඩ්ඪනකං. පණ්ණන්ති ඔජ්වන්තං. කාලෙතාති තත්ථ තත්ථ සම්පත්තකාලෙ . කප්පියන්ති අකප්පියං වජ්ජෙන්වා දිත්තං. අනවජ්ජන්ති නිද්දොසං. අභිණ්හන්ති පුනස්සුතං. දදං චිත්තං පසාදිතන්ති දදතො මුඤ්චනචිත්තං පසාදිතන්ති. ථොමෙන්ති කිත්තෙන්තීති ගුණං පාකං කරොන්ති. වණ්ණෙන්තීති වණ්ණං භණන්ති. පසංසන්තීති පසාදං පාපෙන්ති.

ඉතො නිදානන්ති ඉතො මනුස්සලොකතො දිත්තකාරණා. අප්ඤ්ඤායකාති මන්තෙ පරිවත්තෙන්තා. මන්තධරාති මන්තෙ ධාරෙන්තා. තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුච්චෙදයපුච්චෙදසාමවෙදානං. ඔට්ඨපහටකරණවසෙන පාරං ගතාති පාරගු. සහ නිසණ්ඩුනා ව කෙටුහෙන ව සනිසණ්ඩුකෙටුහානං. නිසණ්ඩුති නිසණ්ඩුරුක්ඛාදිනං වෙච්චනප්පකාසකං සත්ථං. කෙටුහන්ති කිරියාකප්පවිකප්පො කච්චිතං උපකාරාවහං සත්ථං. සහ අක්ඛරප්පහෙදෙන සාක්ඛරප්පහෙදානං. අක්ඛරප්පහෙදොති සික්ඛා ව නිරුත්ති ව. ඉතිභාසපඤ්චමානන්ති ආට්ඨකණ්ටෙදං වතුත්ථං කත්වා “ඉතිහ ආස, ඉතිහ ආසා”ති ඊදිසව්චනපටිසංයුත්තපුරාණකපාසධිතො ඉතිභාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිභාසපඤ්චමා, තෙසං ඉතිභාසපඤ්චමානං වෙදානං.

පදං තදවසෙසඤ්ච බ්‍යාකරණං අධියන්ති, වෙදෙන්ති වාති පදකා වෙය්‍යාකරණා. ලොකායතං වුව්චති චිතණ්ඩවාදසත්ථං. මහාපුරිසලක්ඛණන්ති මහාපුරිසානං බුද්ධාදිනං ලක්ඛණදීපකං ද්වාදසසහස්සගන්ථප්පමාණං සත්ථං. යත්ථ සොළසසහස්සගාථාපදපරිමාණා බුද්ධමත්තා නාම අහෙසුං. යෙසං වසෙන “ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතා බුද්ධා නාම හොන්ති, ඉමිනා පච්චෙකබුද්ධා, අග්ගසාවකා , අසීතිමහාසාවකා (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.1288), බුද්ධමානා, බුද්ධපිතා, අග්ගපට්ඨාකො, අග්ගපට්ඨායිකා, රාජා වක්කවත්ති”ති අයං විසෙසො ඤායති. අනවයාති ඉමෙසු ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනුනා පරිපුරකාරිනො, අවයා න හොන්තීති චුත්තං හොති. අවයා නාම යෙ තාති අත්ථතො ව ගන්ථතො ව සන්ධාරෙතුං න සක්කොන්ති. චිතරාගාති පභිනරාගා. එතෙන අරහත්තඵලට්ඨා චුත්තා. රාගචිතයාය වා පටිපන්නාති එතෙන අරහත්තමග්ගට්ඨා. චිතදොසාති අනාගාමිඵලට්ඨා. දොසචිතයාය වා පටිපන්නාති එතෙන අනාගාමිමග්ගට්ඨා. චිතමොහාති අරහත්තඵලට්ඨා. මොහචිතයාය වා පටිපන්නාති අරහත්තමග්ගට්ඨා. සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිසම්පන්නාති එතෙහි වතුහි ලොකියලොකුත්තරම්ස්සකෙහි සීලාදිහි සම්පන්නා. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නාති එතෙන පච්චෙකඛණඤ්ඤාණසම්පන්නා චුත්තාති ඤාතබ්බං, තඤ්ච බො ලොකියමෙව. අභිජ්ජන්තීති පත්ථෙත්ති. ජප්පන්තීති පච්චාසිසන්ති. පජ්ජන්තීති අතිව පච්චාසිසන්ති. යාජයොගෙසු යුත්තාති අනුයොගෙ දෙය්‍යධම්මෙ දිය්‍යමානෙ අභියොගවසෙන යුත්තා.

16. අථ කො වරහීති අථ ඉදාති කො අඤ්ඤො අතාරි.

17. සඬ්ඛායාති ඤාණෙන විමංසිත්වා. පරොපරානීති පරාති ව ඔපරාති ව, පරත්තභාවසකත්තභාවාදිනි පරාති ව ඔපරාති වාති චුත්තං හොති. විධුමොති කායදුච්චරිතාදිධුමච්චරිතො . අනීසොති රාගාදිරිසවර්ගිනො. අතාරි යොති යො

එවරුපො අරහා ජාතිජරං අතාරි.

සකරුපාති අත්තනො රුපා. පරරුපාති පරෙසං රුපා. කායදුච්චරිතං විදුමිතන්ති නිවිධකායදුච්චරිතං විදුමං කතං. විධමිතන්ති නාසිතං.

මානො හි තෙ, බ්‍රාහ්මණ, ඛාරිහාරොති යථා ඛාරිහාරො ඛන්ධෙන වස්භමානො උපරිට්ඨිතොපි අක්කන්තක්කන්තට්ඨානං පට්ඨියා සද්ධිං එස්සෙති විය, එවං ජාතිගොත්තකුලාදීනි මානවත්ථුනි නිස්සාය උස්සාපිතො මානො, තත්ථ තත්ථ ඉස්සං උප්පාදෙන්තො චතුසු අපායෙසු සංසිදාපෙති. තෙනාහ – “මානො හි තෙ, බ්‍රාහ්මණ, ඛාරිහාරො”ති. කොධො ධුමොති තච ඤාණග්ගිස්ස උපක්කිලෙසට්ඨෙත කොධො ධුමො. තෙන හි තෙ උපක්කිලිට්ඨො ඤාණග්ගි න විරොචති. හස්මනි මොසවජ්ජන්ති නිරොපට්ඨෙත මුසාවාදො ඡාරිකා නාම. යථා හි ඡාරිකාය පටිච්ඡන්තො අග්ගි න ජොතති, එවං තෙ මුසාවාදෙන පටිච්ඡන්තං ඤාණන්ති දස්සෙති. ජීවිහා සුජාති යථා තුය්හං සුවණ්ණරජතලොහකට්ඨමත්තිකාසු අඤ්ඤතරමයා යාගයජනත්ථාය සුජා හොති, එවං මය්හං ධම්මයාගයජනත්ථාය පහුතජීවිහා සුජාති වදති. යථා තුය්හං නදීතීරෙ යජනට්ඨානං, එවං ධම්මයාගයජනට්ඨානට්ඨෙත හදයං ජොතිට්ඨානං. අත්තාති චිත්තං.

ජාතීති ජායනකවසෙන ජාති. ඉදමෙත්ථ සභාවපච්චත්තං. සඤ්ජායනවසෙන සඤ්ජාති, උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං. ඔක්කමනවසෙන ඔක්කන්ති. ජායනට්ඨෙත වා ජාති. සා අපරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. සඤ්ජායනට්ඨෙත සඤ්ජාති. සා පරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. ඔක්කමනට්ඨෙත ඔක්කන්ති. සා අණ්ඩජලාබුජවසෙන යුත්තා. තෙ හි අණ්ඩකොසඤ්ච වත්ථිකොසඤ්ච ඔක්කමන්ති පටිසන්ති ඔක්කමන්තා පටිසන්තා විය පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. අභිනිබ්බන්තනට්ඨෙත අභිනිබ්බන්ති. සා සංසෙදපඨපජාතිකවසෙන යුත්තා. තෙ හි පාකටා එව හුන්වා නිබ්බන්තන්ති. අයං තාව සම්මුතිකටා.

ඉදානි පරමත්ථකටා හොති. ඛන්ධා එව හි පරමත්ථතො පාතුභවන්ති, න සත්තා. තත්ථ ව ඛන්ධානන්ති එකවොකාරභවෙ එකස්ස, චතුරවොකාරභවෙ චතුන්තං, පඤ්චවොකාරභවෙ පඤ්චන්තමිපි ගහණං වෙදිතබ්බං. පාතුභාවොති උප්පත්ති. ආයතනානන්ති එත්ථ තත්‍ර තත්‍ර උපපජ්ජමානායතනානං සඬිගහො වෙදිතබ්බො. පටිලාහොති සන්තතියා පාතුභාවොයෙව. පාතුභවන්තානෙව හි තානි පටිලද්ධානි නාම හොන්ති. සා පනෙසා තත්ථ තත්ථ භවෙ පට්ඨානිනිබ්බන්තිලක්ඛණා ජාති, නියානතරසා, අතිතභවතො ඉධ උම්මුජ්ජනපට්ඨපට්ඨානා, ඵලවසෙන දුක්ඛච්චිත්තතාපට්ඨපට්ඨානා වා.

ජරාති සභාවපච්චත්තං. ජීරණතාති ආකාරභාවනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්තිආදයො තයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසා, පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසා. අයඤ්ඤි ජරාති ඉමිනා පදෙන සභාවතො දීපිතා. තෙනස්සා ඉදං සභාවපච්චත්තං. ජීරණතාති ඉමිනා ආකාරතො, තෙනස්සායං ආකාරනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්ති ඉමිනා කාලාතික්කමෙ දන්තනබ්බානං ඛණ්ඩිතභාවකරණකිච්චතො. පාලිච්චන්ති ඉමිනා කෙසලොමානං පලිතභාවකරණකිච්චතො. වලින්තවතාති ඉමිනා මංසං මිලාපෙත්වා තවෙ වලිභාවකරණකිච්චතො. තෙනස්සා ඉමෙ ඛණ්ඩිච්චන්තිආදයො තයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසා. තෙහි ඉමෙසං විකාරානං දස්සනවසෙන පාකට්ඨතා පාකට්ඨජරා දස්සිතා. යථෙව හි උදකස්ස වා වාතස්ස වා අග්ගිතො වා තිණරුක්ඛාදීනං සංභග්ගපලිභග්ගතාය වා කුමාමතාය වා ගතමග්ගො පාකටො හොති, න ව සො ගතමග්ගො තානෙව උදකාදීනි, එවමෙව ජරාය දන්තාදීනං ඛණ්ඩිච්චාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකටො, වක්ඛුං උම්මිලෙත්වාපි ගය්හති, න ව ඛණ්ඩිච්චාදිනෙව ජරා. න හි ජරා වක්ඛුච්ඤ්ඤයා හොති.

ආයුතො සංභාති ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකොති ඉමෙහි පන පදෙහි කාලාතික්කමෙයෙව අභිබ්බන්තාය ආයුක්ඛයවක්ඛාදිඉන්ද්‍රියපරිපාකසඬිබ්බාය පකතියා දීපිතා, තෙනස්සිමෙ පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ යස්මා ජරං පත්තස්ස ආයු භායති, තස්මා ජරා “ආයුතො සංභාති”ති ඵලුපචාරෙන චුත්තා. යස්මා ව දහරකාලෙ සුප්පසන්තානි සුබ්බමිපි අත්තනො විසයං සුබ්බෙනෙව ගණ්හනසමත්ථානි වක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි ජරං පත්තස්ස පරිපක්කානි ආලුපිතානි අවිසදානි, ඔලාරිකමිපි අත්තනො විසයං ගහෙතුං අසමත්ථානි හොන්ති. තස්මා “ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකො”ති ඵලුපචාරෙනෙව චුත්තා.

සා පනෙසා එවං නිද්දිට්ඨා සබ්බාපි ජරා පාකටා පටිච්ඡන්තානි දුට්ඨා හොති. තත්ථ දන්තාදීසු ඛණ්ඩාදිභාවදස්සනතො රුපධම්මෙසු ජරා පාකට්ඨජරා නාම. අරුපධම්මෙසු පන ජරා තාදිසස්ස විකාරස්ස අදස්සනතො පටිච්ඡන්තජරා නාම. තත්ථ ය්වායං ඛණ්ඩාදිභාවො දිස්සති, සො තාදිසානං දන්තාදීනං සුවිඤ්ඤෙයාත්තා වණ්ණොයෙව. තඤ්ච වක්ඛුනා දිස්වා මනොද්චාරෙන චින්තෙත්වා “ඉමෙ දන්තා ජරාය පහටා”ති ජරං ජානාති. උදකට්ඨානෙ ඛද්ධානි ගොසිඬිගාදීනි ඔලොකෙත්වා හෙට්ඨා උදකස්ස අත්ථිභාවජානනං විය.

පුන අවිච්චි සච්චිති එවමිපි අයං ජරා දුට්ඨා හොති. තත්ථ මණ්කනකරජනපවාලවන්දසුරියාදීනං මන්දදසකාදීසු පාණිනං විය ව පුප්ඵලපල්ලවාදීසු අපාණිනං විය ව අන්තරන්තරා වණ්ණවිසෙසාදීනං දුබ්බිඤ්ඤෙයාත්තා ජරා අවිච්චජරා නාම, නිරන්තරජරාති අත්ථො. තතො අඤ්ඤෙසු පන යථාචුත්තෙසු අන්තරන්තරා වණ්ණවිසෙසාදීනං සුවිඤ්ඤෙයාත්තා ජරා සච්චිජරා නාම.

තත්ව සවිච්ඡරා උපාදින්නක අනුපාදින්නක වසෙන එවං දීපෙනබ්බා – දහරකුමාරකානක්ඛි පයමමෙව බීරදන්නා නාම උට්ඨහන්ති, න තෙ වීරා. තෙසු පන පතීතෙසු පුන දන්නා උට්ඨහන්ති, තෙ පයමමෙව සෙනා හොන්ති, ජරාවාතෙන පන පහටකාලෙ කාලකා හොන්ති. කෙසා පන පයමමෙව තම්බාපි හොන්ති කාලකාපි සෙනකාපි. ඡවි පන සලොහිතකා හොති. වඩ්ඪන්තානං වඩ්ඪන්තානං ඔදාතානං ඔදාතභාවො, කාලකානං කාලකභාවො පඤ්ඤායති. ජරාවාතෙන පහටකාලෙ ව චලිං ගණ්හාති. සබ්බමිපි සස්සං චපිතකාලෙ සෙනං හොති, පච්ඡා නිලං. ජරාවාතෙන පන පහටකාලෙ පණ්ඩරං හොති. අම්බඬ්ඤ්ඤරොනාපි දීපෙනුං චට්ටති එව. සා පනෙසා ඛන්ධපරිපාකලක්ඛණා ජරා, මරණුප්පයානරසා, යොබ්බන්තාසපච්චුපට්ඨානා. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව. එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ අයම්පි බ්‍රාහ්මණො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං අත්තෙවාසිකසහස්සෙන. අඤ්ඤෙසඤ්ඤව අනෙකසහස්සානං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි. සෙසං චුත්තසද්ධිසමෙව.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

පුණ්ණකමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මෙත්තගුමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

18. චතුත්ථෙ මෙත්තගුසුත්තෙ – මඤ්ඤාමි තං වෙදගු භාවිතත්තන්ති “අයං වෙදගු”ති ව “භාවිතත්තො”ති ව එවං තං මඤ්ඤාමි.

අපරිත්තොති න අප්පො. මහත්තොති න බුද්දකො. ගම්භීරොති න උත්තානො. අප්පමෙයොයාති මිනිතුං න සක්කුණෙයොයා. දුප්පරියොගාල්ලොති අවගාහිතුං ඔතරිතුං දුක්ඛො. බහුරත්තො සාගරූපමොති බහුතං ධම්මරත්තානං ආකරත්තා අනෙකවිධරත්තසම්පන්නො මහාසමුද්දො විය බහුරත්තො සාගරසද්ධො.

න මඩ්ඤ්ඤ හොතිති න විකුණිතමුඛො හොති. අප්පතිට්ඨිතවිත්තොති දොසවසෙන න සනිභුතවිත්තො. අලිනමනසොති න සඩ්ඤ්චිතවිත්තො. අබ්‍යාපන්නවෙතසොති න පුත්තිවිත්තො.

දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තොති චක්ඛුච්ඡයෙ රූපාරම්මණෙ දිට්ඨමත්තොයෙව තං ආරම්මණං භවිස්සති, කත්තා වා කාරොතා වා නත්ථි. යං චක්ඛුනා දිට්ඨං චණ්ණායතනමෙව. සුතාදිසුපි එසෙව නයො. අපි ව දිට්ඨෙති දස්සනායොගෙන චණ්ණායතනං, සවනායොගෙන සද්දායතනං, මුත්තයොගෙන සානප්චිභාකායායතනාති දස්සෙති. සානස්ස ගන්ධායතනං, ජීව්හාය රසායතනං, කායස්ස පථවී තෙජො වායුති ඵොට්ඨබ්බායතනං, විඤ්ඤාතයොගෙන ධම්මායතනං දස්සෙති. දිට්ඨෙ අනුපයොති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන දිට්ඨෙ රාගුපයවිරහිතො. අනපායොති කොඨවිරහිතො අප්පට්ඨො. අනිස්සිකොති තණ්හාය අනල්ලිතො. අප්පට්ඨධොති මානෙන න බද්ධො. විප්පමුත්තොති සබ්බාරම්මණෙන මුත්තො. විසඤ්ඤුත්තොති කිලෙසෙහි විසුත්තො හුත්වා යිතො.

සංවිජ්ජති භගවතො චක්ඛුති බුද්ධස්ස භගවතො පකතිමංසවක්ඛු උපලබ්භති. පස්සතිති දක්ඛති ඔලොකෙති. චක්ඛුනා රූපන්ති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන රූපාරම්මණං. ඡන්දරාගොති තණ්හාඡන්දො.

දන්තං නයන්ති සමිතින්ති උයානකිලාමණ්ඩලාදිසු හි මහාජනමජ්ඣං ගච්ඡන්තා දන්තමෙව ගොණං වා දන්තං අස්සාජානියං වා යානෙ යොජෙත්වා නයන්ති. රාජාති තථාරූපානෙව යානාති ගච්ඡන්තො රාජාපි දන්තමෙව අභිරුහති. මනුස්සෙසුති මනුස්සෙසුපි වතුහි අරියමග්ගෙහි දන්තො නිබ්බිසෙවනොව සෙට්ඨො. යොතිවාක්‍යන්ති එවරූපං අතික්කම්මවනං පුනප්පුනං චුච්චමානම්පි තිතික්ඛති නප්පතිජ්ඵරති න විහඤ්ඤති, එවරූපො දන්තො සෙට්ඨොති අත්ථො.

අස්සතරාති චලවාය ගද්දහෙන ජාතා. ආජානියාති යං අස්සදම්මසාරථී කාරණං කාරෙති, තස්ස බිජ්ජං ජානනසමත්ථා. සින්ධවාති සින්ධවරට්ඨෙ ජාතා අස්සා. මහානාගාති කුඤ්ඤරසඬ්ඛාතා මහාහත්ථිතො. අත්තදන්තොති එතෙ අස්සතරා වා සින්ධවා වා කුඤ්ඤරා වා දන්තාව, න අදන්තා. යො පන චතුමග්ගසඬ්ඛාතෙන අත්තනො දන්තයාය අත්තදන්තො නිබ්බිසෙවනො, අයං තතොපි වරං, සබ්බෙහිපි එතෙහි උත්තරිතරොති අත්ථො.

න හි එතෙහි යානෙහීති යානි එතානි හත්ථියානාදීනි උත්තමයානානි, එතෙහි යානෙහි කොචි පුග්ගලො සුපිනන්තෙනපි අගතපුබ්බත්තා “අගත”න්ති සඬ්ඛාතං නිබ්බානදිසං තථා න ගච්ඡෙයා. යථා පුබ්බභාගෙ ඉන්ද්‍රියදමෙන දන්තෙන, අපරභාගෙ අරියමග්ගභාවයාය සුදන්තෙන දන්තො නිබ්බිසෙවනො සප්පඤ්ඤො පුග්ගලො තං අගතපුබ්බං දිසං ගච්ඡති, දන්තභූමිං පාපුණාති, තස්මා අත්තදමනමෙව වරතරන්ති අත්ථො (ධ. ප. අට්ඨ. 2.322; මහානි. අට්ඨ. 90).

විධාසු න විකම්පන්තිති නවවිධමානකොට්ඨාසෙසු න චලන්ති න වෙධෙන්ති. විප්පමුත්තා පුනබ්භවාති කම්මකිලෙසනො සමුච්ඡෙදවිමුත්තියා සුට්ඨු මුත්තා. දන්තභූමිං අනුප්පත්තාති අරහත්තඵලං පාපුණ්ත්වා යිතා. තෙ

ලෝකෙ විජිතාවිනෝති තෙ වුත්තප්පකාරා බිණාසවා සත්තලෝකෙ විජිතවිජයා නාම (සං. නි. අට්ඨ. 2.3.76; මහානි. අට්ඨ. 90).

යස්සින්ද්‍රියානි භාවිතානීති යස්ස බිණාසවස්ස සද්ධාදිපඤ්චින්ද්‍රියානි අරහත්තඵලං පාපෙත්වා වඩ්ඪිතානි. අප්ඤ්ඤානි ඛණ්ඩා වාති වක්ඛාදිඅප්ඤ්ඤානායතනානි ව රූපාදිඛණ්ඩායතනානි ව නිබ්බිසෙවනානි කතානි. සබ්බලෝකෙති සකලතෙධාතුකෙ ලෝකෙ ව. නිබ්බිජ්ඣ ඉමං පරඤ්ච ලෝකන්ති ඉමඤ්ච අත්තභාවං පරලෝකෙ ව අත්තභාවං අතික්කමිත්වා යිතො බිණාසවො . කාලං කඩ්ඛති භාවිතො ස දන්තොති සො බිණාසවො වක්ඛාදිතො දන්තො වඩ්ඪිතවිත්තො මරණකාලං පත්ථෙති (සු. නි. අට්ඨ. 2.522; මහානි. අට්ඨ. 90).

යෙසං ධම්මානං ආදිතො සමුදාගමනං පඤ්ඤායතීති යෙසං ඛන්ධාදිධම්මානං උප්පත්ති පඤ්ඤායති. අත්ථඩගමනො නිරොධොති අත්ථඩගමනවසෙන තෙසංයෙව අභාවො පඤ්ඤායති. කම්මසන්තිස්සිතො විපාකොති කුසලාකුසලකම්මන්තිස්සිතො විපාකො කම්මං අමුඤ්චිත්වා පවත්තනතො විපාකොපි කම්මසන්තිස්සිතොව නාම. නාමසන්තිස්සිතං රූපන්ති සබ්බරූපං නාමං ගහෙත්වා පවත්තනතො නාමසන්තිස්සිතං නාම ජාතං. ජාතියා අනුගතන්ති සබ්බං කම්මාදිකං ජාතියා අනුපට්ඨං. ජරාය අනුසට්ඨන්ති ජරාය පත්ථං. බ්‍යාධිනා අභිභූතන්ති බ්‍යාධිදුක්ඛෙන අභිමද්දිතං. මරණෙන අබ්භතනන්ති මච්චුනා අභිභට්ඨං පභට්ඨං. අතාණන්ති පුත්තාදිහිපි තායනස්ස අභාවතො අතායනං අනාරක්ඛං අලබ්භණෙය්‍යං ඛෙමං වා. අලෙණන්ති අල්ලිසිතුං නිස්සයිතුං අනරහං, අල්ලිනානම්පි න ලෙණකිව්චකරණං. අසරණන්ති නිස්සිතානං න භයභාරකං, න භයවිනාසකං. අසරණිභූතන්ති පුරෙ උප්පත්තියා අත්තතො අභාවෙනෙව අසරණං, උප්පත්තිසමකාලමෙව අසරණභූතන්ති අත්ථො.

19. අප්පච්ඡයීති එත්ථ අ-ඉති පදපුරුණමත්තෙ නිපාතො, ප්‍රච්ඡයිත්ථෙව අත්ථො. පච්ඤාමි යථා පජානන්ති යථා පජානන්තො ආචික්ඛති, එවං ආචික්ඛස්සාමි. උපධිනිදානා පභවන්ති දුක්ඛාති තණ්හාදිඋපධිනිදානා ජාතිආදිදුක්ඛවිසෙසා පභවන්ති.

තණ්හුපධිති තණ්හා එව තණ්හුපධි. සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨි එව දිට්ඨුපධි. රාගාදිකිලෙසා එව කිලෙසුපධි. පුඤ්ඤාදිකම්මානි එව කම්මුපධි. තිව්ධදුච්චරිතානියෙව දුච්චරිතුපධි. කබ්බිකාරාදයො ආභාරා එව ආභාරූපධි. දොසපටිඝො එව පටිඝුපධි. කම්මසමුට්ඨානා කම්මෙනෙව ගතිතා පථවාදයො චතස්සො ධාතුයොව චතස්සො උපාදිත්තධාතුයො උපධි. වක්ඛාදිඅප්ඤ්ඤානිකානි ආයතනානි එව ඡ අප්ඤ්ඤානිකානි ආයතනානි උපධි. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිඡව්ඤ්ඤාණකායාව ඡ විඤ්ඤාණකායා උපධි. සබ්බමිපි දුක්ඛං දුක්ඛමනට්ඨෙතානි සබ්බතෙභූමකං දුක්ඛං දුස්සහනට්ඨෙත උපධි.

20. එවං උපධිනිදානතො පභවන්තෙසු දුක්ඛෙසු – යො වෙ අවිද්චාති ගාථා. තත්ථ පජානන්ති සඩ්ධාරෙ අනිච්චාදිවසෙන ජානන්තො. දුක්ඛස්ස ජාතිප්පභවානුපස්සිති වට්ටදුක්ඛස්ස ජාතිකාරණං “උපධි”ති අනුපස්සන්තො. ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසෙ වත්තබ්බං නත්ථි.

21. සොකපරිද්දවඤ්චාති සොකඤ්ච පරිදෙවඤ්ච. තථා හි තෙ විදිතො එස ධම්මොති යථා යථා සත්තා ජානන්ති, තථා තථා ඤාපනවසෙන විදිතො එස තයා ධම්මොති.

තත්ථ තරන්තිති පයමග්ගෙන දිට්ඨොසං තරන්ති. උත්තරන්තිති දුතියමග්ගෙන කාමොසං තනුකරණවසෙන උග්ගන්ත්වා තරන්ති. පතරන්තිති තමෙව නිරවසෙසප්පභානවසෙන තතියමග්ගෙන විසෙසෙන තරන්ති. සමතික්කමන්තිති භවොසඅවිජ්ජොසප්පභානවසෙන චතුත්ථමග්ගෙන සම්මා අතික්කමන්ති. විතිවත්තන්තිති ඵලං පාපුණ්ත්වා තිට්ඨන්ති.

22. කිත්තයිස්සාමි තෙ ධම්මන්ති නිබ්බානධම්මං නිබ්බානගාමිතිපටිපදාධම්මඤ්ච තෙ දෙසයිස්සාමි. දිට්ඨෙ ධම්මෙති දිට්ඨෙව දුක්ඛාදිධම්මෙ, ඉමස්මිංයෙව වා අත්තභාවෙ. අනීතිහන්ති අත්තපච්චක්ඛං. යං විදිත්චාති යං ධම්මං “සබ්බෙ සඩ්ධාරා අනිච්චා”තිආදිනා (ධ. ප. 277; ථෙරගා. 676; කථා. 753) නයෙන සම්මසන්තො විදිත්චා.

තත්ථ ආදිකල්‍යාණන්ති හිත්ථාපි අනුත්තරං විවෙකසුඛං ධම්මං තච කිත්තයිස්සාමි, තඤ්ච ඛො අප්පං වා බහුං වා කිත්තයන්තො ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙව කිත්තයිස්සාමි. ආදිමිහි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්ථා කිත්තයිස්සාමි . මජ්ඣෙපි. පරියොසානෙපි හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්ථා කිත්තයිස්සාමිති වුත්තං හොති. යස්මිඤ්චි භගවා එකගාථම්පි දෙසෙසි, සා සමන්තහද්දකත්තා ධම්මස්ස පයමපාදෙන ආදිකල්‍යාණා, දුතියතතියපාදෙහි මජ්ඣෙකල්‍යාණා, පච්ඡිමපාදෙන පරියොසානකල්‍යාණා. එකානුසන්ධිකං සුත්තං නිදානෙන ආදිකල්‍යාණං, නිගමනෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙන මජ්ඣෙකල්‍යාණං. නානානුසන්ධිකං සුත්තං පයමානුසන්ධිතා ආදිකල්‍යාණං, පච්ඡිමෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙහි මජ්ඣෙකල්‍යාණං.

අපි ව සනිදානඋප්පත්තිත්තා ආදිකල්‍යාණං, වෙනෙය්‍යානං අනුරූපතො අත්ථස්ස අවිපරිතතාය ව හෙතුදාහරණසුත්තතො ව මජ්ඣෙකල්‍යාණං, සොතුනං සද්ධාපටිලාභජනෙන නිගමනෙන ව පරියොසානකල්‍යාණං.

සකලො හි සාසනධම්මො අත්තනො අත්ථභූතෙන සිලෙන ආදිකල්‍යාණො, සමථවිපස්සනාමග්ගඵලෙහි මජ්ඣිමනිකායාණො, නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණො. සීලසමාධිති වා ආදිකල්‍යාණො, විපස්සනාමග්ගෙහි මජ්ඣිමනිකායාණො, ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො. බුද්ධසුඛොධිතාය වා ආදිකල්‍යාණො, ධම්මසුඛධම්මතාය මජ්ඣිමනිකායාණො, සඬ්ඝසුඛපටිපත්තියා පරියොසානකල්‍යාණො . තං සුත්වා තථත්තාය පටිපන්නො අධිගන්තබ්බාය අභිසම්බොධියා වා ආදිකල්‍යාණො, පච්චෙකබොධියා මජ්ඣිමනිකායාණො, සාවකබොධියා පරියොසානකල්‍යාණො.

සුයාමානො වෙස නිවරණවික්ඛම්භනතො භවනෙනපි කල්‍යාණමෙව ආවහතිති ආදිකල්‍යාණො, පටිපජ්ජියමානො සමථවිපස්සනාසුඛාවභනතො පටිපත්තියාපි කල්‍යාණමෙව ආවහතිති මජ්ඣිමනිකායාණො, තථාපටිපන්නො (පාරා. අට්ඨ. 1.1) ව පටිපත්තිඵලෙ නිව්ඨිතෙ තාදිභාවාවභනතො පටිපත්තිඵලෙනපි කල්‍යාණමෙව ආවහතිති පරියොසානකල්‍යාණොති.

යං පනෙස භගවා ධම්මං දෙසෙන්නො සාසනබ්‍රහ්මවරියං මග්ගබ්‍රහ්මවරියඤ්ච පකාසෙති, නානානයෙහි දීපෙති. තං යථානුරූපං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං. බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං. සඬ්ඝාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිඅත්ථපදසමායොගතො සාත්ථං. අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තීනිද්දෙසසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං. අත්ථගම්භීරතාපටිවෙධගම්භීරතාහි සාත්ථං . ධම්මගම්භීරතාදෙසනාගම්භීරතාහි සබ්‍යඤ්ජනං. අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාවිසයතො සාත්ථං. ධම්මනිරුත්තීපටිසම්භිදාවිසයතො සබ්‍යඤ්ජනං. පණ්ඩිතවෙදනියතො සරික්ඛකජනප්පසාදකත්ති සාත්ථං. සද්ධෙය්‍යතො ලොකියජනප්පසාදකත්ති සබ්‍යඤ්ජනං. ගම්භීරාධිප්පායතො සාත්ථං. උත්තානපදතො සබ්‍යඤ්ජනං. උපනෙතබ්බස්ස අභාවතො සකලපරිපුණ්ණභාවෙන කෙවලපරිපුණ්ණං. අපනෙතබ්බස්ස අභාවතො නිද්දොසභාවෙන පරිසුද්ධං.

අපි ව – පටිපත්තියා අධිගමබ්‍යත්තීතො සාත්ථං. පරියත්තියා ආගමබ්‍යත්තීතො සබ්‍යඤ්ජනං. සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධයුත්තතො කෙවලපරිපුණ්ණං. නිරූපක්කිලෙසතො නිත්ථරණත්ථාය පවත්තීතො ලොකාමීසනිරපෙක්ඛතො ව පරිසුද්ධං. සික්ඛත්තයපරිගහිතත්තා බ්‍රහ්මභූතෙහි සෙට්ඨෙහි වරිතබ්බතො, තෙසඤ්ච වරියභාවතො බ්‍රහ්මවරියං (පාරා. අට්ඨ. 1.1).

ඵචං පරියත්තිධම්මං දස්සෙත්වා ඉදානි ලොකුත්තරධම්මං දස්සෙතුං “වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”ති ආහ. සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මෙ දස්සෙත්වා නිබ්බත්තිතලොකුත්තරං දස්සෙතුං “නිබ්බානඤ්චා”ති ආහ. නිබ්බානගාමීනිඤ්ච පටිපදන්ති පුබ්බභාගසීලසමාධිවිපස්සනාධම්මඤ්ච කිත්තයිස්සාමි.

දුක්ඛෙ දිට්ඨෙති දුක්ඛසච්චෙ සරසලක්ඛණෙන දිට්ඨෙ දුක්ඛසච්චං පකාසෙස්සාමි. සමුදයාදිසුපි ඵසෙව නයො.

23. තඤ්චාභං අභිනන්දාමිති තං චුත්තප්පකාරධම්මචෝතකං තච වචනං අභං පත්ථයාමි. ධම්මමුත්තමන්ති තඤ්ච ධම්මමුත්තමං අභිනන්දාමි.

තත්ථ මහතො තමොකායස්ස පදාලනන්ති මහතො අවිජ්ජාරාසිස්ස ඡෙදනං. අනිච්චලක්ඛණවසෙන ඵසී. දුක්ඛලක්ඛණවසෙන ගවෙසී. අනත්තලක්ඛණවසෙන සමන්තතො පරියෙසී. මහතො විපල්ලාසස්ස පහෙදනන්ති මහත්තස්ස අසුභෙ සුභන්තිආදිද්වාදසවිධස්ස විපල්ලාසස්ස හෙදනං. මහතො තණ්හාසල්ලස්ස අබ්බහනන්ති මහත්තස්ස අන්තොතුදනට්ඨෙන තණ්හාකණ්ටකස්ස ලුඤ්චනං. දිට්ඨිසඬ්ඝාටස්ස විනිවෙදනන්ති දිට්ඨියෙව අබ්බොච්ඡින්නප්පවත්තීතො සඬ්ඝට්ඨතට්ඨෙන සඬ්ඝාටො, තස්ස දිට්ඨිසඬ්ඝාටස්ස නිවත්තනං. මානධස්සස්ස පාතනන්ති උස්සිතට්ඨෙන උන්නතිලක්ඛණස්ස මානද්ධපස්ස පාතනං. අභිසඬ්ඛාරස්ස වූපසමන්ති පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරස්ස උපසමනං. ඔස්සස්ස නිත්ථරණන්ති වට්ටෙ ඔසීදාපනස්ස කාමොසාදිඔස්සස්ස නිත්ථරණං නික්ඛන්තං. භාරස්ස නික්ඛෙපනන්ති රූපාදිපඤ්චක්ඛන්ධභාරස්ස බිපනං ඡඩ්ඛනං. සංසාරවට්ටස්ස උපවිඡෙදන්ති බන්ධාදිපටිපාටිසංසාරවට්ටස්ස හෙතුතස්සෙනෙත උච්ඡිජ්ජනං. සන්තාපස්ස නිබ්බාපනන්ති කිලෙසසන්තාපස්ස නිබ්බුතිං. පරිළාභස්ස පටිපස්සද්ධන්ති කිලෙසපරිළාභස්ස වූපසමං පටිපස්සම්භනං. ධම්මධස්සස්ස උස්සාපනන්ති නව්විධලොකුත්තරධම්මස්ස උස්සාපෙත්වා ය්‍යනං. පරමත්ථං අමතං නිබ්බානන්ති උත්තමට්ඨෙන පරමත්ථං. නත්ථි ඵතස්ස මරණසඬ්ඛාතං මතන්ති අමතං. කිලෙසවිසපටිපක්ඛත්තා අගදන්තිපි අමතං. සංසාරදුක්ඛපටිපක්ඛතුත්තා නිබ්බුතන්ති නිබ්බානං. නත්ථෙත්ථ තණ්හාසඬ්ඛාතං වානන්තිපි නිබ්බානං.

මහෙසක්ඛෙහි සත්තෙහීති මහානුභාවෙහි සක්කාදිහි සත්තෙහි. පරියෙසිතොති පරිශීට්ඨො. කභං දෙවදෙවොති දෙවෘතං අතිදෙවො කුභිං. කභං නරාසභොති උත්තමපුරිසො.

24. උද්ධං අධො තිරියඤ්චාපි මජ්ඣෙති ඵත්ථ උද්ධන්ති අනාගතද්ධා වූච්චති. අධොති අතීතද්ධා. තිරියඤ්චාපි මජ්ඣෙති පච්චුප්පන්තද්ධා. එතෙසු නන්දිඤ්ච නිවෙසනඤ්ච, පනුජ්ජ විඤ්ඤාණන්ති එතෙසු උද්ධාදිසු තණ්හඤ්ච

දිවයිනිවෙසනක්ඛව අභිසංඛාරවික්ඛාණ්ණක්ඛව පනුදෙහි. පනුදිත්වා ව භවෙ න තිට්ඨෙති එවං සන්තෙ දුට්ඨෙපි භවෙ න තිට්ඨෙයා. එවං තාව පනුජ්ජසද්දස්ස පනුදෙහිති ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ සම්බන්ධො. පනුදිත්වාති එතස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ භවෙ න තිට්ඨෙති අයමෙව සම්බන්ධො. එතාති නන්දිනිවෙසනවික්ඛාණ්ණාති පනුදිත්වා දුට්ඨෙපි භවෙ න තිට්ඨෙයාති.

සභොකාසවසෙන දෙවලොකො උද්ධං. අපායලොකො අධො. මනුස්සලොකො මජ්ඣෙ. තත්ථ කුසලා ධම්මාති අපායං මුක්ඛිත්වා උපරි පටිසන්ධිදානතො කුසලා ධම්මා උද්ධන්ති චුච්චන්ති. අකුසලා ධම්මා අපායෙසු පටිසන්ධිදානතො අධොති. තදුභයවිමුක්තත්තා අබ්බාකතා ධම්මා තිරියක්ඛවාපි මජ්ඣෙති චුච්චන්ති. සබ්බොපරිවසෙන අරුපධාතු උද්ධං. සබ්බඅධොවසෙන කාමධාතු අධො. තදුභයන්තරවසෙන රුපධාතු මජ්ඣෙ. කායචිත්තාබ්බතනවසෙන සුඛා වෙදනා උද්ධං. දුක්ඛමනවසෙන දුක්ඛා වෙදනා අධො. අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා මජ්ඣෙ. අත්තභාවවසෙන පරිච්ඡේදං දස්සෙත්තො “උද්ධන්ති උද්ධං පාදතලා”තිආදිමාහ. තත්ථ උද්ධං පාදතලාති පාදතලතො උපරි. අධො කෙසමත්ථකාති කෙසමත්ථකතො අධො. මජ්ඣෙති ද්විත්තං අන්තරං.

පුක්ඛාණ්ණසංඛාරසහගතං වික්ඛාණ්ණන්ති තෙරසවිධපුක්ඛාණ්ණසංඛාරසම්පයුත්තං කම්මවික්ඛාණ්ණං. අපුක්ඛාණ්ණසංඛාරසහගතං වික්ඛාණ්ණන්ති ද්වාදසවිධඅපුක්ඛාණ්ණසංඛාරසම්පයුත්තං කම්මවික්ඛාණ්ණං. ආනෙක්ඛාණ්ණසංඛාරසහගතං වික්ඛාණ්ණන්ති චතුර්විධං ආනෙක්ඛාණ්ණසංඛාරසහගතං කම්මවික්ඛාණ්ණං. නුච්ඡාති ඛිප. පනුජ්ජාති අතිව ඛිප. නුදාති ලුක්ඛව. පනුදාති අතිව ලුක්ඛව. පජාති ඡඩ්ඛෙහි. විනොදෙහිති දුරං කරොහි.

කම්මභවක්ඛවාති පුක්ඛාණ්ණසංඛාරවෙනනාව. පටිසන්ධිකක්ඛව පුනඛභවන්ති පටිසන්ධියා රුපාදිපුනඛභවක්ඛව. පජහන්තො පයමමග්ගෙන, විනොදෙන්තො දුතියමග්ගෙන, බ්බන්ති කරොන්තො තතියමග්ගෙන, අනභාවං ගමෙන්තො චතුත්ථමග්ගෙන. කම්මභවෙ න තිට්ඨෙයාති පුක්ඛාදිඅභිසංඛාරෙ න තිට්ඨෙයා.

25. එතාති විනොදෙන්වා භවෙ අතිට්ඨන්තො එසො – එවං විහාරීති ගාථා. තත්ථ ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ, ඉමස්මිංයෙව වා අත්තභාවෙ. ඉමස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථොව.

26. සුකිත්තිතං ගොතමනුපධිකන්ති එත්ථ අනුපධිකන්ති නිබ්බානං, තං සන්ධාය භගවන්තං ආලපන්තො ආහ – “සුකිත්තිතං ගොතමනුපධික”න්ති.

නිද්දෙසෙ කිලෙසා වාති උපතාපනට්ඨෙත රාගාදයො කිලෙසා ව රාසට්ඨෙත විපාකභූතා පක්ඛන්ධන්ධා ව කුසලාදිඅභිසංඛාරා වෙනනා ව “උපධි”ති චුච්චන්ති කථීයන්ති. උපධිප්පභානං තද්ධගප්පභානෙන, උපධිචුපසමං වික්ඛම්භනප්පභානෙන, උපධිපට්තිස්සග්ගං සමුච්ඡේදප්පභානෙන උපධිපට්පස්සද්ධං එලෙනාති.

27. න කෙවලං දුක්ඛමෙව පභාසි – තෙ වාපිති ගාථා. තත්ථ අට්ඨිතන්ති සක්කච්චං, සදා වා. තං තං නමස්සාමීති තස්මා තං නමස්සාමි. සමෙච්චාති උපගන්ත්වා. නාගාති භගවන්තං ආලපන්තො ආහ.

නිද්දෙසෙ සමෙච්චාති ජානිත්වා, එකතො හුත්වා වා. අභිසමෙච්චාති පටිච්ඡක්ඛිත්වා. සමාගන්ත්වාති සම්මුඛා හුත්වා. අභිසමාගන්ත්වාති සමීපං ගන්ත්වා. සම්මුඛාති සම්මුඛෙ. ආගං න කරොතීති පාපං න කරොති.

28. ඉදාති නං භගවා “අද්ධා හි භගවා පභාසි දුක්ඛ”න්ති එවං තෙන බ්‍රාහ්මණෙන විදිතොපි අත්තානං අනුපනෙන්වාච පහිනදුක්ඛෙන පුග්ගලෙන ඔවදන්තො “යං බ්‍රාහ්මණ”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යං තං අභිජානන්තො “අයං බාහිනපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො, වෙදෙහි ගතත්තා වෙදගු, කික්ඛන්තාභාවා අකික්ඛන්තො, කාමෙසු ව භවෙසු ව අසත්තත්තා කාමභවෙ අසත්තො”ති ජක්ඛා ජානෙය්‍යාසි. අද්ධා හි සො ඔසමිමං අතාරි, තිණ්ණො ව පාරං අබ්බලො අකඛ්ඛො.

නිද්දෙසෙ රාගකික්ඛන්ති රාගපලිබ්බොධං. දොසකික්ඛන්තිආදිපි එසෙව නයො. කාමොසං තිණ්ණො අනාගාමිමග්ගෙන. භවොසං තිණ්ණො අරහත්තමග්ගෙන. දිට්ඨොසං තිණ්ණො සොනාපත්තිමග්ගෙන. අවිජ්ජොසං තිණ්ණො අරහත්තමග්ගෙන. සංසාරපථං තිණ්ණො කුසලාකුසලකම්මප්පභෙදෙනාති. උත්තිණ්ණො පයමමග්ගෙන. නිත්තිණ්ණො දුතියමග්ගෙන. අතික්කන්තො තතියමග්ගෙන. සමතික්කන්තො චතුත්ථමග්ගෙන. විච්චන්තො එලෙන.

29. කික්ඛව හියොයා – විද්වා ව යොති ගාථා. තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ, අත්තභාවෙ වා. විසජ්ජාති වොසජ්ජිත්වා.

නිද්දෙසෙ සජ්ජන්ති මුක්ඛන්තං. විසජ්ජන්ති වොසජ්ජන්තං. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව. එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අභොසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය වූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

මෙත්තගුමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ධොතකමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

30. පඤ්චමෙ ධොතකසුත්තෙ – වාචානිකඛ්ඛාමිති වාචං අභිකඛ්ඛාමි. සික්ඛෙ නිබ්බානමත්තනොති අත්තනො රාගාදීනං නිබ්බානත්ථාය අධිසීලාදීනි සික්ඛෙය්‍යා. නිද්දෙසෙ අපුබ්බං නත්ථි.

ඉතොති මම මුඛතො.

31.

නිද්දෙසෙ ආතප්පන්ති කිලෙසතාපනං. උස්සාහන්ති අසඬිකොවං. උස්සොළ්භීන්ති බලවට්ඨියං. ථාමන්ති අසීටීලං. ධිත්තින්ති ධාරණං. චීරියං කරොහීති පරක්කමං කරොහි. ඡන්දං ඡනෙහීති රුචිං උප්පාදෙහි.

32. එවං චුත්තෙ අත්තමනො ධොතකො භගවත්තං අභිත්ථවමානො කථංකථාපමොක්ඛං යාවත්තො “පස්සාමහ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පස්සාමහං දෙවමනුස්සලොකෙති පස්සාමි අහං දෙවමනුස්සලොකෙ. තං තං නමස්සාමිති තං එවරුපං තං නමස්සාමි. පමුඤ්ඤාති පමොවෙහි.

නිද්දෙසෙ පච්චෙකඛුද්ධාති තං තං ආරම්මණං පාටියෙක්කං චතුසච්චං සයමෙව බුද්ධා පටිවෙධප්පත්තාති පච්චෙකඛුද්ධා. සීහසීහොති අජම්භිතට්ඨෙත සීහානං අතිසීහො. නාගනාගොති නික්කිලෙසට්ඨෙත, මහත්තට්ඨෙත වා නාගානං අතිනාගො. ගණිගණිති ගණවත්තානං අතිව ගණවා. මුනිමුනීති ඤාණවත්තානං අතිව ඤාණවා. රාජරාජාති උත්තමරාජා. මුඤ්ඤ මන්ති මොවෙහි මං. පමුඤ්ඤ මන්ති නානාවිධෙත මුඤ්ඤෙහි මං. මොවෙහි මන්ති සීටීලං කරොහි මං. පමොවෙහි මන්ති අතිව සීටීලං කරොහි මං. උද්ධර මන්ති මං සංසාරපඬිකා උද්ධරිත්වා ථලෙ පතිට්ඨාපෙහි. සමුද්ධර මන්ති සම්මා උද්ධරිත්වා ථලෙ පතිට්ඨාපෙහි මං. චුට්ඨාපෙහිති විචිකිච්ඡාසල්ලතො අපනෙත්වා විසුං කරණවසෙන උට්ඨාපෙහි.

33. අපස්ස භගවා අත්තාධිනමෙව කථංකථාපමොක්ඛං ඔසතරණමුඛෙන දස්සෙත්තො “නාහ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ නාහං සහිස්සාමිති අහං න සහිස්සාමි න සක්කොමි. න වායමිස්සාමිති චුත්තං හොති. පමොවනායාති පමොවෙතුං. කථංකටීන්ති සකඬ්ඛං. තරෙසීති තරෙය්‍යාසි.

නිද්දෙසෙ න ඊහාමිති පයොගං න කරොමි. න සම්භාමිති අතිව පයොගං න කරොමි. අස්සද්ධෙ පුග්ගලෙති රතනත්තයෙ සද්ධාචරිතෙන පුග්ගලෙ. අච්ඡන්දිකෙති මග්ගඵලත්ථං රුචිචරිතෙන. කුසිතෙති සමාධිචරිතෙන. හීනචීරියෙති නිබ්බීරියෙ. අප්පට්ඨප්පජ්ජමානෙති පටිපත්තියා න පටිපජ්ජමානො.

34. එවං චුත්තෙ අත්තමනතරො ධොතකො භගවත්තං අභිත්ථවමානො අනුසාසනං යාවත්තො “අනුසාස බුග්ගමෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ බුග්ගමෙති සෙට්ඨවචනමෙතං. තෙන භගවත්තං ආමන්තයමානො ආහ “අනුසාස බුග්ගමෙ”ති. විචෙකධම්මන්ති සබ්බසඬ්ඛාරවිචෙකං නිබ්බානධම්මං. අඛ්‍යාපජ්ජමානොති නානප්පකාරකං අනාපජ්ජමානො. ඉධෙව සන්තොති ඉධෙව සමානො. අසිතොති අනිස්සිතො.

35-7. ඉතො පරා ද්වෙ ගාථා මෙත්තගුසුත්තෙ චුත්තනායා එව. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ ධම්මං, ඉධ සන්තින්ති අයං විසෙසො. තතියගාථායපි පුබ්බඬ්ඞං තත්ථ චුත්තනායමෙව. අපරඬ්ඞෙ සඬිගොති සප්පනට්ඨානං, ලග්ගනන්ති චුත්තං හොති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසො එව ධම්මානිසමයො අහොසිති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය වූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

ධොතකමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. උපසිවමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

38. ඡට්ඨෙ උපසිවසුත්තෙ – මහත්තමොසන්ති මහත්තං ඔසං. අනිස්සිතොති පුග්ගලං වා ධම්මං වා අනල්ලිතො. නො විසභාමිති න සක්කොමි. ආරම්මණන්ති නිස්සයං. යං නිස්සිතොති යං ධම්මං වා පුග්ගලං වා නිස්සිතො.

නිද්දෙසෙ කාමොසන්නි අනාගාමිගේගෙන කාමොසං. අරහත්තමගේගෙන භවොසං. සොනාපන්නිගේගෙන දිට්ඨොසං. අරහත්තමගේගෙන අවිජ්ජොසං තරෙයං. සකායකුලා පබ්බජිතොති භගවතො උච්චාකුලපරිදිපනවසෙන චුත්තං. ආලම්බණන්නි අවත්ථරිත්වා යානං. නිස්සයන්නි අල්ලියනං. උපනිස්සයන්නි අපස්සයනං.

39. ඉදානි යස්මා බ්‍රාහ්මණො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභී තඤ්ච සන්තම්පි නිස්සයං න ජානාති. තෙනස්ස භගවා තඤ්ච නිස්සයං උත්තරිඤ්ච නියානපථං දස්සෙන්නො “ආකිඤ්චඤ්ඤ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පෙක්ඛමානොති තං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපන්නිං සතො සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨන්තිවා ව අනිච්චාදිවසෙන පස්සමානො. තත්ථීති නිස්සයානි තං “නත්ථී කිඤ්චි”ති පවත්තං සමාපන්නිං ආරම්මණං කත්වා. තරස්සු ඔසන්නි තතො පභුති පවත්තාය විපස්සනාය යථානුරූපං චතුබ්බිධම්පි ඔසං තරස්සු. කථාහීති කථංකථාහි. තණ්හක්ඛයං නත්තමහාභිපස්සාති රත්තින්දිවං නිබ්බානං විභූතං කත්වා පස්ස. එතෙනස්ස දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං කපෙසි.

නිද්දෙසෙ තඤ්ඤෙව විඤ්ඤාණං අභාවෙතීති ආකාසාලම්බණං කත්වා පවත්තමහග්ගතවිඤ්ඤාණං අභාවෙති අභාවං ගමෙති. විභාවෙතීති විවිධා අභාවං ගමෙති. අන්තරධාපෙතීති අදස්සනං ගමෙති. නත්ථී කිඤ්චිති පස්සතිති අන්තමසො භඩ්ගමත්තම්පිස්ස නත්ථීති පස්සති.

40. ඉදානි “කාමෙ පභායා”ති සුත්වා වික්ඛම්භනවසෙන අත්තනා පභීනෙ කාමෙ සම්පස්සමානො “සබ්බෙසු”ති ගාථමාහ. තත්ථ භිත්වා මඤ්ඤන්ති අඤ්ඤං තතො භෙට්ඨා ඡබ්බිධම්පි සමාපන්නිං භිත්වා. සඤ්ඤාවිමොක්ඛෙ පරමෙති සත්තසු සඤ්ඤාවිමොක්ඛෙසු උත්තමෙ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙන. තිට්ඨෙ තු සො තත්ථ අනානුයාසීති සො පුග්ගලො තත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනබ්‍රහ්මලොකෙ අවිගච්ඡමානො තිට්ඨෙය්‍ය නුති පුච්ඡති.

නිද්දෙසෙ අවිච්චමානොති අවිසුජ්ජමානො. අවිගච්ඡමානොති වියොගං අනාපජ්ජමානො. අනන්තරධායමානොති අන්තරධානං අනාපජ්ජමානො. අපරිභායමානොති අනන්තරා පරිභානං අනාපජ්ජමානො.

41-2. අපස්ස භගවා සට්ඨිකප්පසහස්සමත්තකංයෙව යානං අනුජානන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ. එවං තස්ස තත්ථ යානං සුත්වා ඉදානිස්ස සස්සතුච්ඡෙදභාවං පුච්ඡන්තො “තිට්ඨෙ වෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ පුග්ගමි වස්සානන්ති අනෙකසඩ්ධියම්පි වස්සානං, ගණනරාසින්නි අත්ථො. “පුග්ගමි වස්සානී”තිපි පායො. තත්ථ විභත්තිඛ්‍යාත්තයෙන සාම්ච්චනස්ස පච්චත්තවචනං කාතබ්බං, පුගන්ති වා එතස්ස බහුතීති අත්ථො චත්තබ්බො. “පුගානී”ති වාපි පඨන්ති, පුරිමපායොයෙව සබ්බසුන්දරො. තත්ථෙව සො සීති සියා විමුත්තොති සො පුග්ගලො තත්ථෙවාකිඤ්චඤ්ඤායතනෙන නානාදුක්ඛෙති විමුත්තො සීතිභාවජ්ජන්තො භවෙය්‍ය, නිබ්බානජ්ජන්තො සස්සතො හුත්වා තිට්ඨෙය්‍යාති අධිප්පායො. වචෙව විඤ්ඤාණං තථාච්චිධස්සාති “උදාහු තථාච්චිධස්ස විඤ්ඤාණං අනුපාදාය පරිනිබ්බායෙය්‍යා”ති උච්ඡෙදං පුච්ඡති, “පටිසන්ධිග්ගහණත්ථං වාපි භවෙය්‍යා”ති පටිසන්ධිම්පි තස්ස පුච්ඡති.

තස්ස විඤ්ඤාණං වචෙය්‍යාති තස්ස ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ උප්පන්නස්ස විඤ්ඤාණං චුතිං පාපුණෙය්‍ය. උච්ඡිජ්ජෙය්‍යාති උච්ඡෙදං භවෙය්‍ය. විනස්සෙය්‍යාති විනාසං පාපුණෙය්‍ය. න භවෙය්‍යාති අභාවං ගමෙය්‍ය. උපපන්නස්සාති පටිසන්ධිවසෙන උපපන්නස්ස.

43. අපස්ස භගවා උච්ඡෙදසස්සතං අනුපගම්ම තත්ථුප්පන්නස්ස අරියසාවකස්ස අනුපාදාය පරිනිබ්බානං දස්සෙන්නො “අවිච්ච යථා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අත්ථං පලෙතීති අත්ථං ගච්ඡති. න උපෙති සඩ්ධන්ති “අසුකං නාම දිසං ගතො”ති වොහාරං න ගච්ඡති. එවං මුනී නාමකායා විමුත්තොති එවං තත්ථ උප්පන්නො සෙක්ඛමුනී පකතියා පුබ්බෙව රූපකායා විමුත්තො, තත්ථ චතුත්ථමග්ගං නිබ්බත්තෙත්වා ධම්මකායස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා පුන නාමකායාපි විමුත්තො උභතොභාගවිමුත්තො ඛණ්ණසංචො හුත්වා අනුපාදානිබ්බානසඩ්ධානං අත්ථං පලෙති න උපෙති සඩ්ධං “බත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා”ති එවමාදිකං.

නිද්දෙසෙ ඛිත්තාති වලිතා. උක්ඛිත්තාති අතිවලිතා. නුන්නාති පජ්ජොට්ඨා. පණුන්නාති දුරිකතා. බම්භිතාති පටික්කමාපිතා. වික්ඛම්භිතාති න සන්නිකෙ කතා.

44. ඉදානි “අත්ථං පලෙති”ති සුත්වා තස්ස යොනිසො අත්ථමසල්ලක්ඛෙන්තො “අත්ථභිගතො සො”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සො අත්ථභිගතො උදාහු නත්ථී, උදාහු වෙ සස්සතියා සස්සතභාවෙන අරොගො අවිපරිණාමධම්මො සොති එවං තං මෙ මුනී සාධු ඛ්‍යාකරොහි. කිංකාරණා? තථා හි තෙ විදිතො එස ධම්මොති.

නිද්දෙසෙ නිරුද්ධොති නිරොධං පත්තො. උච්ඡින්නොති උච්ඡින්නසන්නානො. විනට්ඨොති විනාසං පත්තො.

45. අපස්ස භගවා තථා අවත්තබ්බතං දස්සෙන්නො “අත්ථභිගතස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අත්ථභිගතස්සාති අනුපාදාපරිනිබ්බතස්ස. න පමාණමත්ථීති රූපාදිපමාණං නත්ථී. යෙන නං වජ්ජුන්ති යෙන රාගාදිනා නං වදෙය්‍යුං. සබ්බෙසු ධම්මෙසුති සබ්බෙසු බන්ධාදිධම්මෙසු.

නිද්දෙසෙ අධිවචනානි වානි සිරිවඩ්ඪකො ධනවඩ්ඪකොනිආදයො හි වචනමත්තංයෙව අධිකාරං කත්වා පවත්නා අධිවචනා නාම. අධිවචනානං පථා අධිවචනපථා නාම. “අභිසංඛරොන්තීති ඛො, භික්ඛවෙ, තස්මා සංඛාරා”ති (සං. නි. 3.79) එවං නිද්ධාරිත්වා සහෙතුකං කත්වා චුච්චමානා අභිලාපා නිරුත්ති නාම. නිරුත්තිනං පථා නිරුත්තිපථා නාම. “තක්කො චිතක්කො සංඛකප්පො”ති (ධ. ස. 7) එවං තෙන තෙන පකාරෙන පඤ්ඤාපනතො පඤ්ඤත්ති නාම. පඤ්ඤත්තිනං පථා පඤ්ඤත්තිපථා (ධ. ස. අට්ඨ. 101-108) නාම. සෙසං සංඛතං පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසොව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

උපසිවමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. නන්දමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

46. සත්තමෙ නන්දසුත්තෙ – පට්ඨගාථායත්ථො – ලොකෙ ඛත්තියාදයොජනා ආජීවකනිගණ්ඨාදිකෙ සන්ධාය “සන්ති ලොකෙ මුත්තයො”ති වදන්ති. තයිදං කථංසුති කිං නු ඛො තෙ සමාපත්තිඤාණාදිනා ඤාණෙන උපපන්නත්තා ඤාණුපපන්නං මුනි නො වදන්ති, එවංවිධං නු වදන්ති, උදාහු වෙ නානප්පකාරකෙන ලුබ්ඪිවිතසංඛාරෙනෙහ ජීවිතෙහුපපන්නන්ති.

නිද්දෙසෙ අට්ඨසමාපත්තිඤාණෙන වානි පට්ඨජ්ඣානාදිඅට්ඨසමාපත්තිසම්පයුත්තඤාණෙන වා. පඤ්චාභිඤ්ඤාඤාණෙන වානි පුබ්බෙතිවාසාදිජානනඤාණෙන වා.

47. අට්ඨස්ස භගවා තදුභයම්පි පටික්ඛිපිත්වා මුනිං දස්සෙන්නො “න දිට්ඨියා”ති ගාථමාහ.

48. ඉදානි “දිට්ඨාදිභි සුද්ධි”ති වදන්තානං වාදෙ කඬ්ඛාපභානත්ථං “යෙ කෙවිමෙ”ති පුච්ඡති. තත්ථ අනෙකරූපෙනාති කොතුහලමඬ්ගලාදිනාපි. තත්ථ යතා වරන්තාති තත්ථ සක්කායදිට්ඨියා ගුත්තා විහරන්තා.

49. අට්ඨස්ස තථා සුද්ධිඅභාවං දීපෙන්නො භගවා චතුත්ථං ගාථමාහ.

50. එවං “නාතරිංසු”ති සුත්ථා ඉදානි යො අතරි, තං සොතුකාමො “යෙ කෙවිමෙ”ති පුච්ඡති. අට්ඨස්ස භගවා ඔසතිණ්ණමුඛෙන ජාතිජරාතිණ්ණෙ දස්සෙන්නො ඡට්ඨං ගාථමාහ.

51. තත්ථ නිවුතාති ඔවුටා පරියොනද්ධා. යෙ සීධාති යෙ සු ඉධ, එත්ථ ව සු-ඉති නිපාතමත්තං. තණ්හං පරිඤ්ඤායාති තිභි පරිඤ්ඤාභි තණ්හං පරිජානිත්වා. සෙසං සංඛතං පුබ්බෙ චුත්තනයත්තා පාකට්ඨෙව.

52. එවං භගවා අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පන නන්දො භගවතො භාසිතං අභිනන්දමානො එතාභිනන්දමීති ගාථමාහ. ඉධාපි ව පුබ්බෙ චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

නන්දමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. හෙමකමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

53. අට්ඨමෙ හෙමකසුත්තෙ – යෙ මෙ පුබ්බෙ වියාකංසුති යෙ ඛාවරිආදයො පුබ්බෙ මය්හං සකං ලද්ධිං වියාකංසු. හුරං ගොතමසාසනාති ගොතමසාසනතො පුබ්බතරං. සංඛං තං තක්කවඩ්ඪනන්ති සංඛං තං කාමචිතක්කාදිවඩ්ඪනං.

යෙ වඤ්ඤෙ තස්ස ආවරියාති යෙ ව අඤ්ඤෙ තස්ස ඛාවරියස්ස ආචාරෙ සික්ඛාපකා ආවරියා. තෙ සකං දිට්ඨිනීති තෙ ආවරියා අත්තනො දිට්ඨිං. සකං ඛත්තින්ති අත්තනො ඛමනං. සකං රුචින්ති අත්තනො රොවනං. චිතක්කවඩ්ඪනන්ති කාමචිතක්කාදිචිතක්කානං උප්පාදනං පුනප්පුනං පවත්තනං. සංඛකප්පවඩ්ඪනන්ති කාමසංඛකප්පාදිනං වඩ්ඪනං. ඉමානි ද්වෙ පදානි සංඛසංඛගාභිකවසෙන චුත්තානි. ඉදානි කාමචිතක්කාදිකෙ සරූපතො දස්සෙතුං “කාමචිතක්කවඩ්ඪන”න්තිආදිනා නයෙන නවචිතක්කෙ දස්සෙසි.

54. තණ්හානිග්ගාතනන්ති තණ්හාවිනාසනං.

55-6. අරාජිකයා හට තම ධර්මය ආවර්ණයෙන්ම “ඉඩා” නි ගාල්ලවීමට හේතු වන්නේ එකඟතාවය යන සහතිකය එකම නිවැරදි පදවලින් “සබ්බෙ සබ්බාදා අනිච්චා” නිදාදීම (ධ. ප. 277; ථෙරගා. 676; කථා. 753) නියමය විපර්යාසයක් ඇතිවීමෙන්ම ජාතිකයා යන කාණ්ඩය සහතිකයක් ඇතිවීමයි. දිව්‍යධර්මානුකූලව විදිනධර්මයක් දිව්‍යධර්මය වර්ගගතවීමෙන්ම අනිච්චා. සෙසු සබ්බත්ව පාලනය වේ.

එවැනි හට ඉදිරිපි සුත්තය අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදියො එව ධර්මානිසමයො අනෙසිති.

සද්ධර්මප්පජ්ජොතිකාය වුළුනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

හෙමකමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. තොදෙයාමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

57. නවමෙ තොදෙයාසුත්තෙ – විමොක්ඛො තස්ස කිදිසොති තස්ස කිදිසො විමොක්ඛො ඉච්ඡිතබ්බොති පුච්ඡති.

58. ඉදානිස්ස අඤ්ඤා විමොක්ඛාභාවං දස්සෙන්නො හටවා දුතියං ගාල්ලාහ. තත්ථ විමොක්ඛො තස්ස නාපරොති තස්ස අඤ්ඤො විමොක්ඛො නත්ථි.

59. එවං “තණ්හකිංසො එව විමොක්ඛො” නි වුත්තෙපි තමත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්නො “නිරාසයො සො උද ආසයානො” නි පුන පුච්ඡති. තත්ථ උද පඤ්ඤකප්පිති උදාහු සමාපත්තිඤ්ඤානා ඤාණෙන තණ්හාකප්පං වා දිට්ඨිකප්පං වා කප්පයති.

60. අරාජිකයා හට තම ආවර්ණයෙන්ම වතුත්ථං ගාල්ලාහ. තත්ථ කාමහවෙති කාමෙ ව හවෙ ව.

රූපෙ නාසිසතිති වතුසමුට්ඨානිකෙ රූපාරම්මණෙ ඡන්දරාගවසෙන න පත්ථෙති. සද්ධාදියුපි එසෙව නයො. පලිබොධටියෙන රාගො එව කිඤ්චනං රාගකිඤ්චනං මදනටියෙන වා. දොසකිඤ්චනාදියුපි එසෙව නයො. සෙසං සබ්බත්ව පාලනය වේ.

එවැනි හට ඉදිරිපි සුත්තය අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදියො එව ධර්මානිසමයො අනෙසිති.

සද්ධර්මප්පජ්ජොතිකාය වුළුනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

තොදෙයාමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කප්පමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

61. දසමෙ කප්පසුත්තනිද්දෙසෙ – මජ්ඣෙ සරස්මිත්ති පුරිමපච්ඡිමකොට්ඨඤ්ඤාණාභාවතො මජ්ඣිමුතෙ සංසාරෙති වුත්තං හොති. තිට්ඨත්තති තිට්ඨමානානං. යථාසිදං නාපරං සියාති යථා ඉදං දුක්ඛං පුන න හවෙය්‍ය.

ආගමනන්ති පුබ්බත්තතො ඉධාගමනං. ගමනන්ති ඉතො පරලොකගමනං. ගමනාගමනන්ති තදුභයවසෙන වුත්තං. කාලන්ති මරණකාලං. ගතීති නිබ්බන්ති. හවාහවොති හවතො හවො. වුති වාති හවතො වචනඤ්ච. උපපත්ති වාති වුත්තස්ස උපපත්ති ව. නිබ්බන්ති වාති පාතුභාවො ව. හෙදො වාති බන්ධහෙදො ව. ජාති වාති ජනනඤ්ච. ජරා වාති භාති ව. මරණඤ්චාති ජීවිත්තදියස්ස වාගො ව. පුරිමාපි කොට්ඨි න පඤ්ඤායතීති පුබ්බාපි කොට්ඨි නත්ථි න සංවිජ්ජති. තථා පච්ඡිමාපි කොට්ඨි.

එත්තකා ජාතියොති එතපරමා ජාතියො. වට්ටං වත්තීති සංසාරපචත්ති. තතො පරං න වත්තතීති තතො උද්ධං නප්පචත්තති. හෙවං නත්ථිති එවං නත්ථි න සංවිජ්ජති. භි-ඉති නිපාතො. අනමතග්ගොයන්ති අයං සංසාරො අවිදිතග්ගො.

අවිජ්ජානිවරණානන්ති අවිජ්ජාය ආවර්තානං. තණ්හාසංයොජනානන්ති කාමරාගසබ්බාතතණ්හාබන්ධනබද්ධානං. සන්ධාවතන්ති කාමධාතුයා පුනප්පුනං ධාවන්තානං. සංසරතන්ති රූපාරූපධාතුයා සංසරන්තානං. දුක්ඛං පච්චනුභුතන්ති කායිකචෙතසිකදුක්ඛං අනුභූතං වින්දිතං. තිබ්බන්ති බහලං. බ්‍යසනන්ති අවධිථි විනාසො. කට්ඨි වධිභීතාති සුසානවධිභීතං. අලමෙවාති යුත්තමෙව . සබ්බසබ්බාරොසුති

තෙහුමකසඩ්බාරෙසු. නිබ්බන්දිතූන්ති උක්කණ්ඨිකං. විරජ්ජිතූන්ති විරාගං උප්පාදෙතූං. විමුච්චිතූන්ති මොචෙතූං. චට්ටං වත්තිස්සනීති සංසාරපචත්තං තෙහුමකචට්ටං අනාගතෙ පචත්තිස්සනී. තතො පරං න වත්තිස්සනීති තතො උද්ධං අනාගතෙ සංසාරපචත්තං නප්පචත්තිස්සනී. ජාතිභයෙති ජාතිං පටිච්ච උප්පජ්ජනකභයෙ. ජරාභයාදීසුපි එසෙව නයො.

62-3. අඨස්ස භගවා තමත්ථං බ්‍යාකරොන්තො උපරුපරිගාථායො අභාසි. දුතියගාථා චූත්තත්ථායෙව. තතියගාථාය අකිඤ්චනන්ති කිඤ්චනපටිපක්ඛං. අනාදානන්ති ආදානපටිපක්ඛං, කිඤ්චනාදානචූපසමන්ති චූත්තං හොති. අනාපරන්ති අපරපටිභාගදිපවිරහිතං, සෙට්ඨන්ති චූත්තං හොති.

64. චතුත්ථගාථාය න තෙ මාරස්ස පද්ධගුති තෙ මාරස්ස පද්ධවරා පරිචාරිකා සිස්සා න හොන්ති.

මහාජනං පාසෙ නියොපේත්වා මාරෙතීති මාරො. අකුසලකම්මෙ නියුත්තත්තා කණ්හො. ඡසු දෙවලොකෙසු අධිපතිත්තා අධිපති. අකුසලානං ධම්මානං අන්තං ගතත්තා අන්තගු. පාපජනං න මුඤ්චතීති නමුචි. සතිවිප්පවාසප්පමත්තපුග්ගලානං ඤාතකොති පමත්තබන්ධු. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසොව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

කප්පමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. ජතුකණ්ණිමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

65. එකාදසමෙ ජතුකණ්ණිසුත්තෙ – සුත්ථානභං වීර අකාමකාමීන්ති අභං “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා (පාරා. 1; දී. නි. 1.157, 255, 301; අ. නි. 6.10; සං. නි. 5.997) නයෙන වීර කාමානං අකාමනතො අකාමකාමී ඛුද්ධං සුත්ථා. අකාමමාගමන්ති නික්කාමං භගවත්තං පුච්ඡිතූං ආගතොමිති. සහජනෙත්තාති සහජාතසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණවක්ඛු. යථාතච්ඡන්ති යථාතථං. ඛුහි මෙති පුත යාවන්තො භණති. යාවන්තො හි සහස්සක්ඛන්තුම්පි භණෙය්‍ය, කො පන වාදො ද්වික්ඛන්තුං.

ඉතිපි සො භගවා අරභං සම්මාසම්ඛුද්ධොති ඉමෙසං පදානං අත්ථො භෙට්ඨා චූත්තොව. විජ්ජාහි පන වරණෙන ව සම්පන්නත්තා විජ්ජාවරණසම්පන්නො. තත්ථ විජ්ජාති තිස්සොපි විජ්ජා අට්ඨපි විජ්ජා. තිස්සො විජ්ජා භයහෙරවසුත්තෙ (ම. නි. 1.34 ආදයො) චූත්තනායෙන වෙදිතබ්බා, අට්ඨ අම්බට්ඨසුත්තෙ (දී. නි. 1.254 ආදයො). තත්ථ හි විපස්සනාඤාණෙන මනොමයිද්ධියා ව සහ ඡ අභිඤ්ඤා පරිග්ගහෙත්වා අට්ඨ විජ්ජා චූත්තා. වරණන්ති සීලසංවරො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤානා ජාගරියානුයොගො සත්ත සද්ධම්මා වත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානීති ඉමෙ පන්නරස ධම්මා වෙදිතබ්බා. ඉමෙයෙව හි පන්නරස ධම්මා යස්මා එතෙහි වරති අරියසාවකො ගච්ඡති අමතං දිසං, තස්මා “වරණ”න්ති චූත්තා. යථාහ – “ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො සීලවා හොති”ති (ම. නි. 2.24) සබ්බං මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ චූත්තනායෙන වෙදිතබ්බං. භගවා ඉමාහි විජ්ජාහි ඉමිනා ව වරණෙන සමන්තාගතො, තෙන චූච්චති විජ්ජාවරණසම්පන්නොති. තත්ථ විජ්ජාසම්පදා භගවතො සබ්බඤ්ඤානං පුරෝත්ථා ධීතා, වරණසම්පදා මහාකාරුණිකතං. සො සබ්බඤ්ඤානාය සබ්බසත්තානං අත්ථානත්ථං ඤාත්වා මහාකාරුණිකතාය අනත්ථං පරිච්ඡේත්වා අත්ථෙ නියොපේති, යථා තං විජ්ජාවරණසම්පන්නො. තෙනස්ස සාවකා සුප්පටිපන්නා හොන්ති, නො දුප්පටිපන්නා, විජ්ජාවරණවිපන්නානඤ්ඤි සාවකා අත්තන්තපාදයො විය (පාරා. අට්ඨ. 1.1).

සොභනගමනත්තා සුන්දරං යානං ගතත්තා සම්මා ගතත්තා සම්මා ව ගදත්තා සුගතො. ගමනම්පි හි ගතන්ති චූච්චති. තඤ්ච භගවතො සොභනං පරිසුද්ධමනවජ්ජං. කිං පන තන්ති? අරියමග්ගො. තෙන භෙස ගමනෙන බෙමං දිසං අසප්පමානො ගතොති සොභනගමනත්තා සුගතො. සුන්දරඤ්චෙස යානං ගතො අමතං නිබ්බානන්ති සුන්දරං යානං ගතත්තාපි සුගතො. සම්මා ව ගතො තෙන තෙන මග්ගෙන පහිනෙ කිලෙසෙ පුත අපච්චාගච්ඡන්තො. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡන්ති සුගතො...පෙ.... අරහත්තමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡන්ති සුගතො”ති (මහානි. 38; චූළනි. මෙත්තගුමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 27).

සම්මා වා ගතො දීපඤ්ඤාපාදමූලතො පහුති යාව බොධිමණ්ඩා තාව සමතිංසපාරමීපූරිකාය සම්මා පටිපත්තියා සබ්බලොකස්ස හිතසුඛමෙව කරොන්තො සස්සනං උච්ඡේදං කාමසුඛං අත්තකිලමට්ඨන්ති ඉමෙ ව අන්තෙ අනුපගච්ඡන්තො ගතොති සම්මා ගතත්තාපි සුගතො. සම්මා වෙස ගදති යුත්තට්ඨානෙසු යුත්තමෙව වාචං භාසතීති සම්මා ගදත්තාපි සුගතො.

තනිදං සාධකසුත්තං -

“යං තථාගතො වාචං ජානාති අභුතං අතච්ඡං අනත්ථසංභිතං, සා ච පරෙසං අප්පියා අමනාපා, න තං තථාගතො වාචං භාසති. යම්පි තථාගතො වාචං ජානාති භුතං තච්ඡං අනත්ථසංභිතං, සා ච පරෙසං අප්පියා අමනාපා, තම්පි තථාගතො වාචං න භාසති. යඤ්ච ඛො තථාගතො වාචං ජානාති භුතං තච්ඡං අනත්ථසංභිතං, සා ච පරෙසං අප්පියා අමනාපා, තත්ත කාලඤ්ඤා තථාගතො හොති තස්සා වාචාය වෙය්‍යාකරණාය. යං තථාගතො වාචං ජානාති අභුතං අතච්ඡං අනත්ථසංභිතං. සා ච පරෙසං පියා මනාපා, න තං තථාගතො වාචං භාසති. යම්පි තථාගතො වාචං ජානාති භුතං තච්ඡං අනත්ථසංභිතං, සා ච පරෙසං පියා මනාපා, තම්පි තථාගතො වාචං න භාසති. යඤ්ච ඛො තථාගතො වාචං ජානාති භුතං තච්ඡං අනත්ථසංභිතං, සා ච පරෙසං පියා මනාපා, තත්ත කාලඤ්ඤා තථාගතො හොති තස්සා වාචාය වෙය්‍යාකරණායා”ති (ම. නි. 2.86).

එවං සම්මා ගදන්තාපි සුගතොති වෙදිතබ්බො.

සබ්බථා විදිතලොකත්තා පන ලොකවිදු. සො හි භගවා සභාවතො සමුදයතො නිරොධතො නිරොධුපායතොති සබ්බථා ලොකං අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිච්ඡක්ඛි. යථාහ -

“යත්ථ ඛො, ආවුසො, න ජායති න ජීයති න මීයති න චචති න උපපජ්ජති, නාහං තං ගමනෙන ලොකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න වාහං, ආවුසො, අප්පත්ථාව ලොකස්ස අන්තං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමි. අපි වාහං, ආවුසො, ඉමස්මිංයෙව ඛ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙමි ලොකසමුදයඤ්ච ලොකනිරොධඤ්ච ලොකනිරොධගාමිනිඤ්ච පටිපදං (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45).

“ගමනෙන න පත්තබ්බො, ලොකස්සන්තො කුදාවනං;
න ච අප්පත්ථා ලොකත්තං, දුක්ඛා අත්ථි පමොවනං.

“තස්මා භවෙ ලොකවිදු සුමෙධො, ලොකත්තගු වුසිතබ්බමචරියො;
ලොකස්ස අන්තං සම්තාවි ඤත්ථා, නාසිසති ලොකම්මං පරඤ්චා”ති. (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45);

අපි ව - තයො ලොකා සඛ්ඛාරලොකො සත්තලොකො ඕකාසලොකොති. තත්ථ “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති (පටි. ම. 1.112) ආගතට්ඨානෙ සඛ්ඛාරලොකො වෙදිතබ්බො. “සස්සතො ලොකොති වා අසස්සතො ලොකොති වා”ති (දී. නි. 1.421; ම. නි. 1.269; සං. නි. 4.416; විහ. 937) ආගතට්ඨානෙ සත්තලොකො.

“යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්ති, දිසා හන්ති විරොචමානා;
තාව සහස්සධා ලොකො, එත්ථ තෙ වත්තති වසො”ති. (ම. නි. 1.503) -

ආගතට්ඨානෙ ඕකාසලොකො. තම්පි භගවා සබ්බථා අවෙදි. තථා හිස්ස “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා නාමඤ්ච රූපඤ්ච. තයො ලොකා තිස්සො වෙදනා. වත්තාරො ලොකා වත්තාරො ආභාරා. පඤ්ච ලොකා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා ඡ අප්ඤ්ඤාතිකානි ආයතනානි. සත්ත ලොකා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතිකායො. අට්ඨ ලොකා අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා නව සත්තවාසා. දස ලොකා දසායතනානි. ද්වාදස ලොකා ද්වාදසායතනානි. අට්ඨාරසලොකා අට්ඨාරස ධාතුයො”ති (පටි. ම. 1.112) අයං සඛ්ඛාරලොකොපි සබ්බථා විදිතො.

යස්මා පනෙස සබ්බෙසම්පි සත්තානං ආසයං ජානාති, අනුසයං ජානාති, වරිතං ජානාති, අධිමුත්තිං ජානාති, අප්පරජක්ඛෙ මහාරජක්ඛෙ තික්ඛිත්ථියෙ මුදිත්ථියෙ, ස්වාකාරෙ ද්වාකාරෙ, සුවිඤ්ඤාපයෙ දුවිඤ්ඤාපයෙ, භබ්බෙ අභබ්බෙ සත්තෙ ජානාති. තස්මාස්ස සත්තලොකොපි සබ්බථා විදිතො. යථා ච සත්තලොකො, එවං ඕකාසලොකොපි. තථා හෙස එකං චක්ඛවාළං ආයාමතො ච චිත්ථාරතො ච යොජනානං ද්වාදස සතසහස්සානි වතුතිංස සතානි ච පඤ්ඤාසඤ්ච යොජනානි. පරික්ඛෙපතො -

සබ්බං සතසහස්සානි, ඡත්තිංස පරිමණ්ඩලං;
දස වෙච සහස්සානි, අඩ්ඪුඩ්ඪානි සතානි ව.

තත්ථ -

දුවෙ සතසහස්සානි, වත්තාරි නහුතානි ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, සඬ්ඛාතායං වසුන්ධරා.

තස්සායෙව සන්ධාරකං -

වත්තාරි සතසහස්සානි, අට්ඨෙව නහුතානි ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, ජලං වාතෙ පතිට්ඨිතං.

තස්සාපි සන්ධාරකො –

නව සතසහස්සානි, මාලුතො නහමුග්ගතො;
සට්ඨි වෙව සහස්සානි, එසා ලොකස්ස සණ්ඨිති.

එවං සණ්ඨිතෙ වෙන්ථ යොජනානං –

චතුරාසිති සහස්සානි, අජ්ඣොගාල්හො මහණ්ණවෙ;
අච්චුග්ගතො තාවදෙව, සිනෙරු පබ්බතූත්තමො.

තතො උපඨිච්ඡපඨිඨෙන, පමාණෙන යථාක්කමං;
අජ්ඣොගාල්හුග්ගතා දිබ්බා, නානාරතනවිත්තිතා.

යුගන්ධරො ඊසධරො, කරවිකො සුදස්සනො;
නෙමිත්ථරො විනතකො, අස්සකණ්ණො ගිරි බ්‍රහ්මා.

එතෙ සත්ත මහාසෙලා, සිනෙරුස්ස සමන්තතො;
මහාරාජානමාවාසා, දෙවයක්ඛනිසෙවිතා.

යොජනානං සතානුච්චො, හිමවා පඤ්ච පබ්බතො;
යොජනානං සහස්සානි, තිණ්ණ ආයතවිත්ථතො.

චතුරාසිතිසහස්සෙහි, කුට්ඨෙ පටිමණ්ඩිතො;
තිපඤ්චයොජනක්ඛන්ධ-පරික්ඛෙපා නගච්චයා.

පඤ්ඤාසයොජනක්ඛන්ධ-සාබ්බායාමා සමන්තතො;
සතයොජනවිත්ථිණ්ණො, තාවදෙව ව උග්ගතා;
ජම්බු යස්සානුභාවෙන, ජම්බුදීපො පකාසිතො. (විසුද්ධි. 1.137; ධ. ස. අට්ඨ. 584);

යඤ්චෙන ජම්බුයා පමාණං, එතදෙව අසුරානං චිත්තපාටලියා, ගරුළානං සිම්බලිරුක්ඛස්ස, අපරගොයානෙ කදම්බස්ස, උත්තරකුරුසු කප්පරුක්ඛස්ස, පුබ්බවිදෙහෙ සිරිසස්ස, තාවතිංසෙසු පාරිච්ඡත්තකස්සානි. තෙනාහු පොරාණා –

“පාටලි සිම්බලි ජම්බු, දෙවනං පාරිච්ඡත්තකො;
කදම්බො කප්පරුක්ඛො ව, සිරිසෙන හවති සත්තමං.

“ද්වෙ අසිති සහස්සානි, අජ්ඣොගාල්හො මහණ්ණවෙ;
අච්චුග්ගතො තාවදෙව, වක්කවාළසිලුවවයො;
පරික්ඛිපිත්වා තං සබ්බං, ලොකධාතුමයං යිතො”ති. (විසුද්ධි. 1.137; ධ. ස. අට්ඨ. 584);

තත්ථ වන්දමණ්ඩලං එකුනපඤ්ඤාසයොජනං, සුරියමණ්ඩලං පඤ්ඤාසයොජනං, තාවතිංසහවනං දසසහස්සයොජනං, තථා අසුරහවනං අච්චිමහානිරයො ජම්බුදීපො ව. අපරගොයානං සත්තසහස්සයොජනං. තථා පුබ්බවිදෙහො. උත්තරකුරු අට්ඨසහස්සයොජනො. එකමෙකො වෙන්ථ මහාදීපො පඤ්චසතපඤ්චසතපරිත්තදීපපරිවාරො. තං සබ්බමිපි එකං වක්කවාළං එකා ලොකධාතු. තදන්තරෙසු ලොකන්තරිකානිරයා . එවං අනන්තානි වක්කවාළානි අනන්තා ලොකධාතුයො භගවා අනන්තෙන බුද්ධඤ්ඤාණෙන අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිච්ඡිකි. එවමස්ස ඔකාසලොකොපි සබ්බථා විදිතො. එවමිපි සබ්බථා විදිතලොකත්තා ලොකවිදු.

අත්තනො පන ගුණෙහි විසිට්ඨතරස්ස කස්සවි අභාවතො නත්ථි එතස්ස උත්තරොති අනුත්තරො. තථා භෙස සිලගුණෙනපි සබ්බං ලොකං අභිභවති සමාධි...පෙ.... පඤ්ඤා... විමුත්ති... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනගුණෙනපි. සිලගුණෙනපි අසමො අසමසමො අප්පටිමො අප්පටිභාගො අප්පටිසුග්ගලො...පෙ.... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනගුණෙනපි. යථාහ – “න ඛො පනාහං පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අත්තනා සිලසම්පන්නතර”න්ති (සං. නි. 1.173; අ. නි. 4.21) විත්ථාරො.

එවං අග්ගපසාදසුත්තාදීනි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) “න මෙ ආවරියො අත්ථි”තිආදිකා (ම. නි. 1.285; මහාව. 11; කථා. 405; මි. ප. 4.5.11) ගාථායො ව චිත්ථාරෙතබ්බං.

පුරිසදම්මෙ සාරෙතිති පුරිසදම්මසාරථී, දමෙති විනෙතිති චුත්තං හොති. තත්ථ පුරිසදම්මානි අදන්තා දමෙතුං යුත්තා නිරවඡානපුරිසාපි මනුස්සපුරිසාපි අමනුස්සපුරිසාපි . තථා හි භගවතා නිරවඡානපුරිසාපි අපලාලො නාගරාජා වුළොදරො මහොදරො අග්ගිසිබො ධුමසිබො අරවාලො නාගරාජා ධනපාලකො හත්ථිති එවමාදයො දම්නා නිබ්බිසා කතා, සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨාපිතා. මනුස්සපුරිසාපි සච්චකනිගණ්ඨපුත්තඅම්බට්ඨමාණවපොක්ඛරසානියොණදන්තකුටදන්තාදයො. අමනුස්සපුරිසාපි ආළවකසුචිලොම්බරලොමයක්ඛසක්කදෙවරාජාදයො දම්නා විනීතා විචිත්තෙහි විනයනුපායෙහි. “අහං බො කෙසි පුරිසදම්මෙ සණ්ඨෙතෙහි විනෙමි, ඵරුසෙනෙහි විනෙමි, සණ්ඨඵරුසෙනෙහි විනෙමි”ති (අ. නි. 4.111) ඉදඤ්චෙත්ථ සුත්තං චිත්ථාරෙතබ්බං. අපි ච භගවා විසුද්ධසිලාදීනං පට්ඨප්පකාමාදීනි සොනාපන්නාදීනඤ්ච උත්තරිමග්ගපටිපදං ආචික්ඛන්තො දන්තෙපි දමෙතියෙව.

අථ වා අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථීති එකමෙවිදං අත්ථපදං. භගවා හි තථා පුරිසදම්මෙ සාරෙති, යථා එකපල්ලඬකෙනෙව නිසින්තා අට්ඨ දිසා අසප්පමානා ධාවන්ති. තස්මා “අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී”ති වුවිච්ඡි. “හත්ථිදමකෙන, හික්ඛෙවෙ, හත්ථි දම්මො සාරිතො එකංයෙව දිසං ධාවන්ති”ති ඉදඤ්චෙත්ථ සුත්තං (ම. නි. 3.312) චිත්ථාරෙතබ්බං.

වීරියවානි අරියමග්ගෙන සබ්බපාපකෙහි වීරතො. පහුති පහු. විසච්ඡිති පරසන්නානෙ වීරියුප්පාදකො. අලමත්තොති සමත්ථචිත්තො.

වීරතොති අරියමග්ගෙන වීරතත්තා ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිකො. සබ්බපාපකෙහි නිරයදුක්ඛං අනිච්චාති ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිතාය නිරයදුක්ඛං අනිච්ච ධීතො. වීරියවාසොති වීරියනිකෙතො. සො වීරියවානි සො ඛිණාසවො “වීරියවා”ති චත්තබ්බතං අරහති. පධානවා වීරො තාදීති ඉමානි පනස්ස ථුතිච්චනානි. සො හි පධානවා මග්ගප්පකාමපධානෙන, වීරො කිලෙසාරිච්ඡිද්ධංසනසමත්ථතාය, තාදි නිබ්බිකාරතාය පවුච්චතෙ තථත්තාති තථාරූපො “වීරියවා”ති පවුච්චති.

තෙ කාමකාමිනොති එතෙ රූපාදිචත්ථුකාමෙ ඉච්ඡන්තා. රාගරාගිනොති රාගෙන රඤ්ජිතා. සඤ්ඤාසඤ්ඤිනොති රාගසඤ්ඤාය සඤ්ඤිතො. න කාමෙ කාමෙතිති රූපාදිචත්ථුකාමෙ න පත්ථෙති. අකාමොති කාමෙහි වීරහිතො. නික්කාමොති නික්කන්තකාමො.

සබ්බඤ්ඤාසඤ්ඤාණන්ති නියද්ධගතං සබ්බනෙය්‍යාපථං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤා, තස්ස භාවො සබ්බඤ්ඤානා, සබ්බඤ්ඤානා එව ඤාණං සබ්බඤ්ඤාසඤ්ඤාණං, සබ්බඤ්ඤාසඤ්ඤාණසංඛ්‍යාතං නෙත්තඤ්ච වාසනාය සහ කිලෙසෙ පරාජෙත්වා ජිතත්තා ජිතභාවො ව අපුබ්බං අවරිමං අපුරෙ අපච්ඡා එකස්මිං බණෙ එකස්මිං කාලෙ උප්පන්නො පුබ්බන්තතො උද්ධං පන්නොති උප්පන්නො.

66. තෙජී තෙජසාති තෙජෙන සමන්නාගතො තෙජසා අභිභුය්‍ය. යමහං විජඤ්ඤං ජාතිජරාය ඉධ විජ්ජහානන්ති යං අහං ජාතිජරාය පහානභූතං ධම්මං ඉධෙව ජානෙය්‍යං.

ජගතීති පථවි. සබ්බං ආකාසගතන්ති සකලං ආකාසෙ පවත්තං පත්ථං. තමගතන්ති තමමෙව තමගතං අන්ධකාරං යථා ගුථගතං මුත්තගතන්ති. අභිච්චිච්චාති නාසෙත්වා. අන්ධකාරං විධම්ත්වානි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණුප්පත්තිනිවාරකං අන්ධකාරං පලාපෙත්වා. ආලොකං දස්සයිත්වානි සුරියාලොකං දස්සයිත්වා. ආකාසෙහි අප්පට්ඨකාසෙ. අන්තලික්ඛෙති අන්තරධාතුසමත්ථතුවිජොකාසෙ. ගගනපථෙති දෙවතානං ගමනමග්ගෙ ගච්ඡති. සබ්බං අභිසංඛාරසමුදයන්ති සකලං කම්මං සමුදයං උප්පාදං, තණ්හන්ති අත්ථො. කිලෙසතමං අවිජ්ජන්ධකාරං විධම්ත්වානි කිලෙසතමසංඛ්‍යාතං අඤ්ඤාණං අවිජ්ජන්ධකාරං නිහරිත්වා නාසෙත්වා. ඤාණාලොකං පඤ්ඤාලොකං දස්සයිත්වා. චත්ථුකාමෙ පරිජානිත්වානි රූපාදිචත්ථුකාමෙ ඤාතනීරණපරිඤ්ඤාය ජානිත්වා. කිලෙසකාමෙ පහායාති උපතාපනසංඛ්‍යාතෙ කිලෙසකාමෙ පහානපරිඤ්ඤාය පජහිත්වා.

67. අට්ඨස්ස භගවා තං ධම්මං ආචික්ඛන්තො උපරුපරිගාථායො අභාසි. තත්ථ නෙක්ඛම්මං දට්ඨු බෙමකොති නිබ්බානඤ්ච නිබ්බානගාමිනිඤ්ච පටිපදං “බෙම”න්ති දිස්වා. උග්ගහිතන්ති තණ්හාවසෙන දිට්ඨිවසෙන ගහිතං. නිරත්තං වානි නිරස්සිතබ්බං වා, මුඤ්චිතබ්බන්ති චුත්තං හොති. මා තෙ විජ්ජිත්ථාති මා තෙ අභොසි. කිඤ්චනන්ති රාගාදිකිඤ්චනං, තම්පි තෙ මා විජ්ජිත්ථ.

මුඤ්චිතබ්බන්ති මුඤ්චිත්වා න පුන ගහෙතබ්බං. විජ්ජිතබ්බන්ති වජ්ජිතබ්බං. විනොදෙතබ්බන්ති ඛිපිතබ්බං. බ්‍යන්තිකාතබ්බන්ති විගතන්තං කාතබ්බං . අනභාවං ගමෙතබ්බන්ති අනු අනු අභාවං ගමෙතබ්බං.

68-9. පුබ්බෙති අතීතෙ සඬ්ඛාරෙ ආරබ්භ උප්පත්තකිලෙසා. චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසී, දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසද්දිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය වුළුනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

ජතුකණ්ණිමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. භද්‍රාචුධමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

70. ද්වාදසමෙ භද්‍රාචුධසුත්තෙ – ඔකඤ්ජහන්ති ආලයං ජහං. තණ්හවිජ්ජන්ති තණ්හාකායවිජ්ජං. අනෙජන්ති ලොකධම්මෙසු නික්කම්පං. තන්දිඤ්ජහන්ති අනාගතරූපාදිපත්ථනාජහං. එකා එව හි සා තණ්හා, ථුතිවසෙන ඉධ නානප්පකාරතො චුත්තා. කප්පඤ්ජහන්ති දුට්ඨං කප්පජහං. අභියාවෙති අතිවිය යාවාමි. සුත්වාන නාගස්ස අපනම්ස්සන්ති ඉතොති නාගස්ස තව භගවතො වචනං සුත්වා ඉතො පාසාණකචෙතියතො ඛහුජනා පක්කම්ස්සන්තිති අධිප්පායො.

යෙ උපසුපාදානාති තණ්හාදිට්ඨිති උපගන්ත්වා ගහිතා. චෙතසො අධිට්ඨානාති චිත්තෙ පතිට්ඨිතා. අභිනිවෙසානුසයාති පතිට්ඨහිත්වා ආගන්ත්වා සයිතා.

71. ජනපදෙහි සඬ්ගතාති අඬ්ගාදිහි ජනපදෙහි ඉධ සමාගතා. වියාකරොහීති ධම්මං දෙසෙහි.

සඬ්ගතාති එතෙ ඛත්තියාදයො එකිභූතා. සමාගතාති චුත්තප්පකාරෙහි ජනපදෙහි ආගතා. සමොහිතාති රාසිභූතා. සන්තිපතිතාති අධියොගා.

72. අට්ඨස්ස ආසයානුලොමෙන ධම්මං දෙසෙන්නො භගවා උපරුපරිගාථායො අභාසී. තත්ථ ආදානතණ්හන්ති රූපාදිනං ආදායිකං ගහණතණ්හං, තණ්හපාදානන්ති චුත්තං හොති. යං යඤ්ඤි ලොකස්මිම්පාදියන්තීති එතෙසු උද්ධාදිහෙදෙසු යං යං ගණ්හන්ති. තෙනෙව මාරො අන්වෙති ජන්තුන්ති තෙනෙව උපාදානපච්චයනිබ්බත්තකම්මාභිසඬ්ඛාරනිබ්බත්තවසෙන පටිසන්ධික්ඛන්ධමාරො තං සත්තං අනුගච්ඡති.

73. තස්මා පජානන්ති තස්මා එතමාදිනවං අනිච්චාදිවසෙන වා සඬ්ඛාරෙ පජානන්තො. ආදානසත්තෙ ඉති පෙක්ඛමානො, පජං ඉමං මච්චුධෙයො විසත්තන්ති ආදානබ්බට්ඨෙයන ආදානෙසු රූපාදිසු සත්තෙ සබ්බලොකෙ ඉමං පජං මච්චුධෙයො ලග්ගං පෙක්ඛමානො, ආදානසත්තෙ වා ආදානාහිනිච්චියෙ පුග්ගලෙ ආදානසඬ්ගහෙතුඤ්ච ඉමං පජං මච්චුධෙයො ලග්ගං තතො චිත්තික්කම්තුං අසමත්ථං ඉති පෙක්ඛමානො කිඤ්චනං සබ්බලොකෙ න උපාදියෙථාති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසී, දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසද්දිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය වුළුනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

භද්‍රාචුධසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. උදයමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

74. තෙරසමෙ උදයසුත්තෙ – අඤ්ඤාවිමොක්ඛන්ති පඤ්ඤානුභාවනිජ්ඣානං තං විමොක්ඛං පුච්ඡති.

පයමෙනපි ඤානෙන ඤායීති විතක්කවිචාරපීතිසුඛචිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තෙන පඤ්චඩ්ඛිතෙන පයමජ්ඣානෙන ඤායීති ඤායී. දුතියෙනාති පීතිසුඛචිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තෙන. තතියෙනාති සුඛචිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තෙන. චතුත්ථෙනාති උපෙක්ඛාචිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තෙන. සචිතක්කසව්චාරෙනපි ඤානෙන ඤායීති චතුක්කතයපඤ්චකතයෙසු පයමජ්ඣානෙන සචිතක්කසව්චාරෙනපි ඤානෙන ඤායීති ඤායී. අචිතක්කවිචාරමත්තෙනාති පඤ්චකතයෙ දුතියෙන ඤානෙන. අචිතක්කඅවිචාරෙනාති දුතියතතියාදිඅවසෙසඤානෙන. සප්පීතිකෙනාති පීතිසම්පයුත්තෙන දුතතිකඤානෙන. නිජ්ජිතිකෙනාති පීතිවිරහිතෙන තදවසෙසඤානෙන. සාතසහගතෙනාති සුඛසහගතෙන තිකචතුක්කඤානෙන. උපෙක්ඛාසහගතෙනාති චතුක්කපඤ්චකෙන.

සුඤ්ඤානෙනපිති සුඤ්ඤානවිමොක්ඛසම්පයුත්තෙන. අනිමිත්තෙනපිති අනිච්චනිමිත්තං ධ්වනිමිත්තං අනිමිත්තඤ්ච උග්ගාටෙන්වා පටිලද්ධෙන අනිමිත්තෙනපි ඤානෙන ඤායනීති ඤායී. අප්පණිහිතෙනපිති මග්ගාගමනවසෙන පණ්ඩි සොධෙන්වා පරියාදිගිත්වා ඵලසමාපත්තිවසෙන අප්පණිහිතෙනපි. ලොකියෙනපිති ලොකියෙන පට්මද්වයනතියවතුත්ථෙන.

ලොකුත්තරෙනපිති තෙනෙව ලොකුත්තරසම්පයුත්තෙන. ඤානරතොති ඤානෙසු අභිරතො. එකත්තමනුයුත්තොති එකත්තං එකිභාවං අනුයුත්තො පයුත්තො. සදත්ථගරුකොති සකත්ථගරුකො, ක-කාරස්සායං ද-කාරො කතො. සදත්ථොති ව අරහත්තං වෙදිතබ්බං. තඤ්ඤි අත්තූපනිබ්බද්ධට්ඨෙන අත්තානං අවිජහනට්ඨෙන අත්තනො පරමත්ථට්ඨෙන ව අත්තනො අත්ථත්තා සකත්ථොති වුවිච්චි. ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනවසෙන සකත්ථගරුකො, “නිබ්බානගරුකො”ති එකෙ. අරජොති නික්කිලෙසො. චිරජොති විගතකිලෙසො. නිරජොති අපනිතකිලෙසො, “චිතරජො”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. රජාපගතොති කිලෙසෙහි දුරිභූතො. රජවිජ්ජනොති කිලෙසජ්ජනො. රජවිජ්ජයුත්තොති කිලෙසෙහි මුත්තො.

පාසාණකෙ චෙතියෙති පාසාණපිට්ඨෙ පාරායනසුත්තන්තදෙසිතට්ඨානෙන. සබ්බොස්සුක්කපට්ඨපස්සද්ධත්තාති සබ්බෙසං කිලෙසඋස්සුක්කානං පට්ඨපස්සද්ධත්තා, නාසිතත්තා ආසීනො.

කිච්චාකිච්චන්ති “ඉදං කත්තබ්බං, ඉදං න කත්තබ්බ”න්ති එවං මනසා චින්තෙතබ්බං. කරණියාකරණියන්ති කායද්වාරෙන අවස්සං ඉදං කරණියං, ඉදං න කරණියන්ති එවං කරණියාකරණියං. පභීනන්ති විස්සට්ඨං. වසිජ්ජත්තොති පගුණභාවජ්ජත්තො.

75. අථ භගවා යස්මා උදයො චතුත්ථජ්ඣානලාභී, තස්මාස්ස පටිලද්ධඤානවසෙන නානජ්ජකාරතො අඤ්ඤාවිමොක්ඛං දස්සෙන්තො උපරුපරිගාථමාහ. තත්ථ පභානං කාමච්ඡන්දානන්ති යදිදං පට්ඨං ඤානං නිබ්බත්තෙන්තස්ස කාමච්ඡන්දපභානං, තම්පි අඤ්ඤාවිමොක්ඛන්ති පබ්බුමි. එවං සබ්බපදානි යොජෙතබ්බානි.

යා චිත්තස්ස අකල්පතාති චිත්තස්ස ගිලානභාවො. ගිලානො හි අකල්පකොති වුවිච්චි. චිතයෙපි චුත්තං – “නාහං, භන්තෙ, අකල්පකො”ති (පාරා. 151). අකම්මඤ්ඤතාති චිත්තගෙලඤ්ඤසංඛිතාතොව අකම්මඤ්ඤතාකාරො. ඔලියනාති ඔලියනාකාරො. ඉරියාපටිකචිත්තඤ්ඤි ඉරියාපථං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තං රුක්ඛෙ වග්ගුලි විය බිලෙ ලග්ගිතථාණිතවාරකො විය ව ඔලියති, තස්ස තං ආකාරං සන්ධාය “ඔලියනා”ති චුත්තං. දුතියපදං උපසග්ගවසෙන වඩ්ඪීතං. ලීනාති අවිජ්ජාරිකතාය පටිකුට්ඨං. ඉතරෙ ද්වෙ ආකාරභාවනිද්දෙසා. ථීනන්ති සජ්ජිමිණ්ඩො විය අවිජ්ජාරිකතාය සනභාවෙන ඨිතං. ථීයනාති ආකාරනිද්දෙසො. ථීයිතභාවො ථීයිතත්තං, අවිජ්ජාරවසෙනෙව ථද්ධතාති අත්ථො (ධ. ස. අට්ඨ. 1162).

76. උපෙක්ඛාසනිසංසුද්ධන්ති චතුත්ථජ්ඣානඋපෙක්ඛාසනීහි සංසුද්ධං. ධම්මකක්කපුරෙජවන්ති ඉමිනා තස්මිං චතුත්ථජ්ඣානවිමොක්ඛෙ ඨන්වා ඤානඤානාති විපස්සිත්වා අධිගතං අරහත්තවිමොක්ඛං වදති. අරහත්තවිමොක්ඛස්ස හි මග්ගසම්පයුත්තසම්මාසංඛිකජ්ජාදිභෙදො ධම්මකක්කො පුරෙජවො භොති. තෙනාහ “ධම්මකක්කපුරෙජව”න්ති. අවිජ්ජාය පභෙදනන්ති එතමෙව ව අඤ්ඤාවිමොක්ඛං අවිජ්ජාපභෙදනසංඛිතං නිබ්බානං නිස්සාය ජාතත්තා කාරණොපචාරෙන “අවිජ්ජාය පභෙදන”න්ති බ්බුමිති.

යා චතුත්ථෙ ඤානෙ උපෙක්ඛාති එත්ථ උපපත්තිතො ඉක්ඛතීති උපෙක්ඛා, සමං පස්සති අපක්ඛපනිතා හුත්වා පස්සතීති අත්ථො. උපෙක්ඛනාති ආකාරනිද්දෙසො. අජ්ඣුපෙක්ඛනාති උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪීතං. චිත්තසමතාති චිත්තස්සෙකග්ගභාවො. චිත්තජ්ජස්සද්ධතාති චිත්තස්ස උභයාතිරිත්තවජ්ජිතභාවො. මජ්ඣත්තතාති චිත්තස්ස මජ්ඣෙක ඨිතභාවො.

77. එවං අවිජ්ජාපභෙදවචනෙන චුත්තං නිබ්බානං සුත්වා “තං කිස්ස විජ්ජනානෙන වුවිච්චි”ති පුච්ඡන්තො “කිංසු සංයොජනො”ති ගාථමාහ. තත්ථ කිංසු සංයොජනොති කිංසංයොජනො. විචාරණන්ති විචාරණකාරණං. කිස්සස්ස විජ්ජනානෙනාති කිංනාමකස්ස අස්ස ධම්මස්ස විජ්ජනානෙන.

78. අථස්ස භගවා තමත්ථං බ්බාකරොන්තො “නන්දිසංයොජනො”ති ගාථමාහ. තත්ථ චිත්තස්සාති කාමචිත්තස්සාදිකො චිත්තස්ස අස්ස.

79. ඉදානි තස්ස නිබ්බානස්ස මග්ගං පුච්ඡන්තො “කථං සතස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං.

අථස්ස මග්ගං කට්ඨන්තො භගවා “අජ්ඣත්තඤ්චා”ති ගාථමාහ. තත්ථ එවං සතස්සාති එවං සතස්ස සම්පජානස්ස. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසද්ධියොව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

උදයමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. පොසාලමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

81. චුද්දසමෙ පොසාලසුත්තෙ – යො අතීතං ආදිසතීති යො භගවා අත්තනො ව පරෙසඤ්ච “එකම්පි ජාති”න්තිආදිහෙදං අතීතං ආදිසති.

එකම්පි ජාතින්ති එකම්පි පටිසන්ධිමූලකං චුතිපරියොසානං එකභවපරියාපන්නං ඛන්ධසන්නානං. එස නයො ද්වෙපි ජාතියොතිආදිසු. අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙතිආදිසු පන පරිභායමානො කප්පො සංවට්ටකප්පො, තදා සබ්බෙසං බ්‍රහ්මලොකෙ සන්නිපතනතො. වඩ්ඪමානො කප්පො විවට්ටකප්පො, තදා බ්‍රහ්මලොකතො සන්නානං විවට්ටනතො. තත්ථ සංවට්ටෙන සංවට්ටට්ඨායී ගතීතො හොති තංමූලකත්තා, විවට්ටෙන ව විවට්ටට්ඨායී. එවඤ්ඤි සති යාති තාති “චත්තාරිමාති, භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසඬ්ඛොයායාති. කතමාති චත්තාරි? සංවට්ටො සංවට්ටට්ඨායී විවට්ටො විවට්ටට්ඨායී”ති චුත්තාති (අ. නි. 4.156), තාති පරිග්ගහිතාති හොන්ති. සංවට්ටකප්පෙ විවට්ටකප්පෙති ව කප්පස්ස අද්ධං ගහෙත්වා චුත්තං. සංවට්ටවිවට්ටකප්පෙති සකලං කප්පං ගහෙත්වා චුත්තං. කථං අනුස්සරතීති වෙ? අමුත්‍රාසින්නිආදිනා නයෙන. තත්ථ අමුත්‍රාසින්නි අමුම්භි සංවට්ටකප්පෙ අභං අමුම්භි භවෙ වා යොනියා වා ගතියා වා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා වා සත්තාවාසෙ වා සත්තනිකායෙ වා ආසිං. එවංනාමොති තිස්සො වා ඵ්ඨස්සො වා. එවංගොත්තොති කච්චානො වා කස්සපො වා . ඉදම්පි අතීතභවෙ අත්තනො නාමගොත්තානුස්සරණවසෙන චුත්තං. සවෙ පන තස්මිං කාලෙ අත්තනො වණ්ණසම්පත්තිං වා ලුබ්භණ්ණපීචිතභාවං වා සුබදුක්ඛභ්‍රලතං වා අප්පායුකදීපායුකභාවං වා අනුස්සරතුකාමො, තම්පි අනුස්සරතියෙව. තෙනාහ – “එවංවණ්ණො එවමායුපරියන්තො”ති. තත්ථ එවංවණ්ණොති ඔදානො වා සාමො වා. එවමාභාරොති සාලිමංසොදනාභාරො වා පචත්තඵලභොජනො වා. එවං සුබදුක්ඛපටිසංවෙදීති අනෙකප්පකාරෙන කායිකචෙතසිකානං සාමිසනිරාමිසාදිප්පභෙදානං වා සුබදුක්ඛානං පටිසංවෙදී. එවමායුපරියන්තොති එවං වස්සසතපරමායුපරියන්තො වා චතුරාසීති කප්පසභස්සපරමායුපරියන්තො වා.

සො තතො චුතො අමුත්‍ර උද්දාදින්නි සො අභං තතො භවතො යොනිතො ගතිතො විඤ්ඤාණට්ඨිතීතො සත්තාවාසතො සත්තනිකායතො වා චුතො පුන අමුකස්මිං නාම භවෙ යොනියා ගතියා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා සත්තාවාසෙ සත්තනිකායෙ වා උද්දාදිං. තත්‍රාපාසින්නි අථ තත්‍රාපි භවෙ යොනියා ගතියා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා සත්තාවාසෙ සත්තනිකායෙ වා පුන අහොසිං. එවංනාමොතිආදිචුත්තනයමෙව.

අපි ව – යස්මා අමුත්‍රාසින්නි ඉදං අනුපුබ්බෙන ආරොහන්තස්ස යාවදිච්ඡකං අනුස්සරණං. සො තතො චුතොති පටිතිචත්තන්තස්ස පච්චෙක්ඛණං. තස්මා ඉධුපපන්නොති ඉම්ප්පා ඉධුපපත්තියා අනන්තරමෙවස්ස උපපත්තිට්ඨානං සන්ධාය අමුත්‍ර උද්දාදින්නි ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තත්‍රාපාසින්නි එවමාදි පනස්ස තත්‍රා ඉම්ප්පා උපපත්තියා අන්තරෙ උපපත්තිට්ඨානෙ නාමගොත්තාදිනං අනුස්සරණදස්සනත්ථං චුත්තං. සො තතො චුතො ඉධුපපන්නොති ස්වාභං තතො අනන්තරුපපත්තිට්ඨානතො චුතො ඉධ අසුකස්මිං නාම ඛත්තියකුලෙ වා බ්‍රාහ්මණකුලෙ වා නිබ්බත්තො.

ඉතිති එවං. සාකාරං සඋද්දෙසන්ති නාමගොත්තවසෙන සඋද්දෙසං, වණ්ණොදිවසෙන සාකාරං. නාමගොත්තෙන හි සත්තො “තිස්සො කස්සපො”ති උද්දිසියති, වණ්ණොදිහි “ඔදානො සාමො”ති නානත්තතො පඤ්ඤායති. තස්මා නාමගොත්තං උද්දෙසො, ඉතරෙ ආකාරාති. පුබ්බෙතිවාසන්ති පුබ්බෙ අතීතජාතීසු නිවුට්ඨක්ඛන්ධා පුබ්බෙතිවාසො. නිවුට්ඨාති අප්ඤ්ඤාචුට්ඨා අනුභූතා අත්තනො සන්නානෙ උප්පජ්ජන්වා නිරුද්ධා, නිවුට්ඨධම්මා වා. නිවුට්ඨාති ගොචරනිවාසෙන නිවුට්ඨා, අත්තනො විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතා පරිච්ඡින්නා, පරිච්ඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතාපි වා ඡින්නවට්ටකානුස්සරණාදිසු. තෙ බුද්ධානංයෙව ලබ්භන්ති. තං පුබ්බෙතිවාසං ආදිසති කථෙති. පරෙසං අතීතන්ති අඤ්ඤෙසං පරපුග්ගලානං පුබ්බෙතිවාසං එකම්පි ජාතින්තිආදිනා නයෙන ආදිසති.

මහාපදානියසුත්තන්තන්ති මහාපුරිසානං අපදානනියුත්තං මහාපදානසුත්තං (දී. නි. 2.1 ආදයො). මහාසුදස්සනියසුත්තන්තන්ති මහාසුදස්සනස්ස සම්පත්තියුත්තං මහාසුදස්සනසුත්තං (දී. නි. 2.241 ආදයො). මහාගොචන්දියසුත්තන්තන්ති මහාගොචන්ද්‍රාහ්මණස්ස අපදානනියුත්තං මහාගොචන්දසුත්තං (දී. නි. 2.293 ආදයො). මාසදෙවියසුත්තන්තන්ති මසදෙවරඤ්ඤො අපදානනියුත්තං මසදෙවසුත්තං (ම. නි. 2.308 ආදයො). සත්‍යානුසාරිඤ්ඤාණං හොතීති පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිසම්පයුත්තඤ්ඤාණං හොති.

යාවතකං ආකඬ්ඛතීති යත්තකං ඤාතුං ඉච්ඡති, තත්තකං ජාතිය්සාමීති ඤාණං පෙසෙති. අථස්ස දුබ්බලපත්තපුටෙ පක්ඛන්දනාරාධො විය අප්පට්ඨනං අතිවාරිතං ඤාණං ගච්ඡති. තෙන යාවතකං ආකඬ්ඛති, තාවතකං අනුස්සරති.

බොධිජන්ති බොධියා මූලෙ ජාතං. ඤාණං උප්පජ්ජතිති වතුමග්ගඤාණං උප්පජ්ජති. අයමන්තිමා ජාතීති තෙන ඤාණෙන ජාතිමූලස්ස පභීනත්තා පුන “අයමන්තිමා ජාති, නත්ථිදානි පුනබ්බවො”ති (දී. නි. 2.31) අපරමිපි ඤාණං උප්පජ්ජති. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණන්ති එත්ථ උපරි “සත්තාන”න්ති පදං ඉධෙව ආහරිත්වා සත්තානං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණන්ති යොජෙතබ්බං. පරානි ව අපරානි ව “පරාපරානී”ති වත්තබ්බෙ සන්ධිවසෙන රො-කාරං කත්වා “පරොපරානී”ති වුවිවති. පරොපරානං භාවො පරොපරියං, පරොපරියමෙව පරොපරියත්තං, වෙනෙයාසත්තානං සද්ධාදීනං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං, ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තස්ස ඤාණං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණං, ඉන්ද්‍රියානං උත්තමානුත්තමභාවඤාණන්ති අත්ථො. “ඉන්ද්‍රියවරොවරියත්තඤාණ”න්තිපි පායො, වරානි ව අවරානි ව වරොවරියානි, වරොවරියානං භාවො වරොවරියත්තන්ති යොජෙතබ්බං. අවරියානීති ව උත්තමානීති අත්ථො. අථ වා – පරානි ව ඔපරානි ව පරොපරානි, තෙසං භාවො පරොපරියත්තන්ති යොජෙතබ්බං. ඔපරානීති ව ඔරානීති වුත්තං හොති, ලාමකානීති අත්ථො “පරොපරායස්ස සමෙව්ව ධම්මා”තිආදිසු (අ. නි. 4.5; සු. නි. 479) විය. “ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තෙ ඤාණ”න්ති භූමිමව්වනෙනපි පායො (පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.68).

තථාගතස්සාති යථා විපස්සිආදයො පුබ්බකා ඉසයො ආගතා, තථා ආගතස්ස. යථා ව තෙ ගතා, තථා ගතස්ස. තථාගතබලන්ති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං තථාගතස්සෙව බලං. යථා වා පුබ්බබුද්ධානං බලං පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතං, තථා ආගතබලන්තිපි අත්ථො. තත්ථ දුට්ඨං තථාගතස්ස බලං කායබලඤ්ච ඤාණබලඤ්ච. තෙසු කායබලං හත්ථිකුලානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. වුත්තඤ්ඤෙතං පොරාණෙහි –

“කාළාවකඤ්ච ගඬිගෙයාං, පණ්ඩරං තම්බපිඬගලං;
ගන්ධමඬිගලභෙමඤ්ච, උපොසථජ්ඣදන්තිමෙ දසා”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.148; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.22; අ. නි. අට්ඨ. 3.10.21; විභ. අට්ඨ. 760; උදා. අට්ඨ. 75; පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.44);

යදෙනං පකතිහත්ථිග්ගණනාය හත්ථිනං කොට්ඨසභස්සස්ස, පුරිසගණනාය දසන්තං පුරිසකොට්ඨසභස්සානං බලං හොති, ඉදං තාව තථාගතස්ස කායබලං. ඤාණබලං පන මහාසීහනාදෙ (ම. නි. 1.146 ආදයො) ආගතං දසබලඤාණං වතුචෙසාරජ්ජඤාණං අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤාණං වතුයොනිපරිච්ඡෙදකඤාණං පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤාණං සංයුත්තකෙ (සං. නි. 2.33-34) ආගතානි තෙසත්තති ඤාණානි සත්තසත්තති ඤාණානීති එව අඤ්ඤානිපි අනෙකානි ඤාණසභස්සානි, එතං ඤාණබලං නාම. ඉධාපි ඤාණබලමෙව අධිජ්ජෙතං, ඤාණඤ්චි අකම්පියට්ඨෙන උපථම්භකට්ඨෙන ව බලන්ති (පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.44) වුත්තං.

සත්තානං ආසයානුසයෙ ඤාණන්ති එත්ථ රූපාදිසු බන්ධෙසු ඡන්දරාගෙන සත්තා විසත්තාති සත්තා. වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“රූපෙ බො, රාධ, යො ඡන්දො යො රාගො යා නන්දී යා තණ්හා, තත්‍ර සත්තො තත්‍ර විසත්තො, තස්මා ‘සත්තො’ති වුවිවති. වෙදනාය... සඤ්ඤාය... සඬ්ඛාරෙසු... විඤ්ඤාණෙ යො ඡන්දො යො රාගො යා නන්දී යා තණ්හා, තත්‍ර සත්තො තත්‍ර විසත්තො, තස්මා ‘සත්තො’ති වුවිවති”ති (සං. නි. 3.161; මහානි. 7).

අක්ඛරවිත්තකා පන අත්ථං අවිචාරෙන්වා “නාමමත්තමෙත”න්ති ඉච්ඡන්ති. යෙපි අත්ථං විචාරෙන්ති, තෙ සත්වයොගෙන සත්තාති ඉච්ඡන්ති. තෙසං සත්තානං ආසයන්ති නිස්සයන්ති එත්ථානි ආසයො, මිච්ඡාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨියා වා කාමාදිහි නෙක්ඛම්මාදිහි වා පරිභාවිතස්ස චිත්තසන්තානස්සෙන අධිවචනං. සත්තසත්තානෙ අනුසෙත්ති අනුපවත්තන්තිති අනුසයා, ථාමගතානං කාමරාගාදීනං එතං අධිවචනං. ආසයො ව අනුසයො ව ආසයානුසයො. ජාතිග්ගහණෙන ව ද්වන්ද්‍රසමාසවසෙන ව එකවචනං වෙදිතබ්බං. යස්මා වරිතාධිමුත්තියො ආසයානුසයසඬ්ගහිතා, තස්මා උද්දෙසෙ වරිතාධිමුත්තීසු ඤාණානි ආසයානුසයඤාණෙනෙව සඬ්ගහෙන්වා “ආසයානුසයෙ ඤාණ”න්ති වුත්තං.

යමකපාටිභීරෙ ඤාණන්ති එත්ථ අග්ගික්ඛන්ධඋදකධාරාදීනං අපුබ්බං අවර්මං සකිංයෙව පවත්තිතො යමකං, අස්සද්ධියාදීනං පටිපක්ඛධම්මානං හරණතො පාටිභීරං, යමකඤ්ච තං පාටිභීරඤ්චාති යමකපාටිභීරං.

මහාකරුණාසමාපත්තියා ඤාණන්ති එත්ථ පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං හදයකම්පනං කරොතීති කරුණා, කිනාති වා පරදුක්ඛං හිංසති විනාසෙතීති කරුණා, කිරියති වා දුක්ඛිතෙසු ඵරණවසෙන පසාරියතීති කරුණා, ඵරණකම්මවසෙන කම්මගුණවසෙන ව මහතී කරුණා මහාකරුණා, සමාපජ්ජන්ති එතං මහාකරුණිකාති සමාපත්ති, මහාකරුණා ව සා සමාපත්ති වාති මහාකරුණාසමාපත්ති, තස්සං මහාකරුණාසමාපත්තියං. තං සම්පයුත්තං වා ඤාණං.

සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අනාවරණඤාණන්ති එත්ථ පඤ්චනෙයාපථජ්ජහෙදං සබ්බං අඤ්ඤාසීති සබ්බඤ්ඤා, සබ්බඤ්ඤස්ස භාවො සබ්බඤ්ඤතා, සබ්බඤ්ඤතා එව ඤාණං සබ්බඤ්ඤතාඤාණන්ති වත්තබ්බෙ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණන්ති වුත්තං. සඬ්ඛතාසඬ්ඛතාදිහෙදා සබ්බධම්මා හි සඬ්ඛාරො විකාරො ලක්ඛණං නිබ්බානං

පඤ්ඤාත්තීති පඤ්ඤෙව නෙය්‍යපථා භොන්ති. ආවජ්ජනපට්ඨද්ධන්තා එව හි නත්ථි තස්ස ආවරණන්ති තදෙව අනාවරණඤ්ඤාණන්ති වුච්චති (පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.68).

සබ්බත්ථ අසඬගමප්පට්ඨනමනාවරණඤ්ඤාණන්ති එත්ථ අතිතානාගතපච්චුප්පන්තෙසු අසඬගං සඬගවිරහිතං අප්පට්ඨනං පටිපක්ඛවිරහිතං හුත්වා පවත්තං ආවරණවිරහිතං ඤාණං.

අනාගතමපි ආදිසතීති –

“ඉමස්මිං හද්දකෙ කප්පෙ, තයො ආසිංසු නායකා;
අහමෙතරහි සම්බුද්ධො, මෙත්තෙයො වාපි භෙස්සති”ති ව –

“අසීතිවස්සහස්සායුකෙසු, හික්ඛවෙ, මනුස්සෙසු මෙත්තෙයො නාම භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො”ති ව (දී. නි. 3.107) –

“අථ ඛො, හික්ඛවෙ, සඬබ්බො නාම රාජා යො සො යුපො රඤ්ඤා මහාපනාදෙන කාරාපිනො, තං යුපං උස්සාපෙත්වා අජ්ඣාවසිත්වා තං දත්වා විස්සජ්ජිත්වා සමණාග්ගමණකපණද්ධිකවණ්ඨකයාවකානං දානං දත්වා මෙත්තෙයාස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකෙ කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිස්සති”ති ව (දී. නි. 3.108) –

“අනාගතෙ අට්ඨස්සරො නාම පච්චෙකසම්බුද්ධො භවිස්සති”ති (මි. ප. 4.1.3) ව, “සුමනිස්සරො නාම පච්චෙකසම්බුද්ධො භවිස්සති”ති ව –

ආදිනා නෙයෙන දෙවදත්තාදිනං අනාගතං ආවික්ඛති. පච්චුප්පන්නමපි ආදිසතීති ඉදං පාකට්ඨමව.

82. විභූතරූපසඤ්ඤිස්සානි සමතික්කන්තරූපසඤ්ඤිස්ස. සබ්බකායප්පහායිනොති තදඬගවික්ඛම්භනවසෙන සබ්බරූපකායපහායිනො, පභීනරූපභවපට්ඨසන්ධිකස්සානි අධිප්පායො. නත්ථි කිඤ්චිති පස්සතොති විඤ්ඤාණාභාවදස්සනෙන “නත්ථි කිඤ්චි”ති පස්සතො, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභිනොති වුත්තං භොති. ඤාණං සක්කානුපුච්ඡාමිති සක්කානි භගවත්තං ආලපන්නො ආහ. තස්ස පුග්ගලස්ස ඤාණං පුච්ඡාමි, කීදිසං ඉච්ඡිතබ්බන්ති. කථං නෙය්‍යානි කථඤ්ච සො නෙතබ්බො, කථමස්ස උත්තරිඤ්ඤාණං උප්පාදෙතබ්බන්ති.

කතමා රූපසඤ්ඤානි එත්ථ රූපසඤ්ඤානි සඤ්ඤාසීසෙන වුත්තරූපාවචරකුමානඤ්ඤෙව තදාරම්මණඤ්ච. රූපාවචරකුමානමපි හි රූපන්ති වුච්චති “රූපි රූපානි පස්සති”තිආදීසු (ධ. ස. 248; පටි. ම. 1.209). තස්ස ආරම්මණමපි “බහිද්ධා රූපානි පස්සති සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානි”තිආදීසු (ධ. ස. 223). තස්මා ඉධ රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤානි එවං සඤ්ඤාසීසෙන රූපාවචරකුමානස්සෙන අධිවචනං. රූපං සඤ්ඤා අස්සානි රූපසඤ්ඤා, රූපමස්ස නාමන්ති වුත්තං භොති. එවං පට්ඨිකසිණාදිභෙදස්ස තදාරම්මණස්ස වෙන අධිවචනන්ති වෙදිතබ්බං. ඉධ පන කුසලවිපාකකිරියවසෙන පඤ්චදසකුමානසඬබ්බානා රූපසඤ්ඤා එව අධිප්පෙනා . රූපාවචරසමාපත්තිං සමාපන්නස්ස වානි රූපාවචරකුසලජ්ඣානසමාපත්තිං සමාපන්නස්ස. උපපන්නස්ස වානි විපාකජ්ඣානවසෙන තස්මිං භවෙ උපපන්නස්ස. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරිස්ස වානි ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ කිරියාකුමානං සමාපජ්ජිත්වා සුඛං උප්පාදෙත්වා විහරන්තස්ස. අරූපසමාපත්තියොති ආකාසානඤ්චායතනාදීනි. පටිලද්ධස්සානි උප්පාදෙත්වා ඨිතස්ස. රූපසඤ්ඤා විභූතා භොන්තිති රූපසඤ්ඤා අපගතා භොන්ති. විගතානි විනාසිතා. “අභාවිතා”තිපි පායො, සුන්දරො.

තදඬගසමතික්කමානි තදඬගප්පහනවසෙන අතික්කමෙන. වික්ඛම්භනප්පහානෙන පභීනොති අරූපජ්ඣානපටිලාභෙන වික්ඛම්භනෙන පභීනො. තස්ස රූපකායොති තස්ස අරූපසමාපත්තිපටිලාභිනො අරූපපුග්ගලස්ස රූපාවචරකායො.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති එත්ථ නාස්ස කිඤ්චනන්ති අකිඤ්චනං, අන්තමසො සඬගමත්තමපි අස්ස අවසිට්ඨං නත්ථිති වුත්තං භොති. අකිඤ්චනස්ස භාවො ආකිඤ්චඤ්ඤා, ආකාසානඤ්චායතනවිඤ්ඤාණාපගමස්සෙන අධිවචනං, තං ආකිඤ්චඤ්ඤා අධිවචනවට්ඨෙන ඉමිස්සා සඤ්ඤාය ආයතනන්ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං, ආකාසෙ පවත්තිතවිඤ්ඤාණාපගමාරම්මණස්ස කුමානස්සෙන අධිවචනං. විඤ්ඤාණඤ්චායතනසමාපත්තිං සතො සමාපජ්ජිත්වානි තං විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සතොකාරි හුත්වා සමාපජ්ජිත්වා. තතො වුට්ඨහිත්වානි සතොකාරි හුත්වා තාය සමාපත්තියා වුට්ඨාය. තඤ්ඤෙව විඤ්ඤාණන්ති තං ආකාසෙ පවත්තිතං මහග්ගතවිඤ්ඤාණං. අභාවෙතීති විනාසෙති. විභාවෙතීති විවිධා නාසෙති. අන්තරධාපෙතීති අදස්සනං ගමෙති.

කථං සො නෙතබ්බොති සො පුග්ගලො කෙනප්පකාරෙන ජානිතබ්බො. විනෙතබ්බොති නානාවිධෙන ජානිතබ්බො. අනුනෙතබ්බොති පුනප්පුනං විත්තෙන කථං ගමයිතබ්බො.

83 ස්වස්ථ හඟවා තෘතීය පුරුෂයා අත්තනා අප්පට්භතකාණනං පකාසෙත්වා තං කුණං බ්‍යාකාතුං ගාථමාහ. තත්ථ වික්කුණට්ඨිතියො සබ්බා, අභිජානං තථාගතොති අභිසම්බාරවසෙන චතස්සො පටිසන්ධිවසෙන සත්තාති එවං සබ්බා වික්කුණට්ඨිතියො අභිජානන්තො තථාගතො. තිට්ඨන්තමෙන ජානාතීති කම්මාභිසම්බාරවසෙන තිට්ඨමෙන පුරුෂං ජානාති – “ආයතිං අයං එවංගතිකො හවිස්සති”ති. ධිමුත්තන්ති ආකික්ඛ්වික්කුණායනනාදිසු අධිමුත්තං. තප්පරායණන්ති තම්මයං.

විඤ්ඤාණධර්මයෙහි පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ථයානානි සවිඤ්ඤාණකා බන්ධා ඵලං. තත්ථ සෙය්‍යාථාපිති නිදස්සනත්ථෙ නිපාතො යථා මනුස්සානි අත්ථො. අපරිමාණෙසුපි හි චක්කවාලෙසු අපරිමාණානං මනුස්සානං චණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ද්වෙපි එකසද්දසා නත්ථී. යෙපි හි කත්ථවි යමකභාතරො චණ්ණෙන වා සණ්ඨානෙන වා සද්දසා භොන්ති. තෙපි ආලොකිතවිලොකිතාදිහි විසද්දසාව භොන්ති. තස්මා “නානත්තකායා”ති චුත්තා. පටිසන්ධිසඤ්ඤා පන නෙසං තිහෙතුකාපි දුහෙතුකාපි අහෙතුකාපි භොති. තස්මා “නානත්තසඤ්ඤිතො”ති චුත්තා. එකච්චෙ ව දෙව්‍යානි ඡ කාමාවචරදෙවා. තෙසු හි කෙසඤ්චි කායො නිලො භොති, කෙසඤ්චි පිතකාදිචණ්ණො. සඤ්ඤා පන නෙසං තිහෙතුකාපි දුහෙතුකාපි භොති, අහෙතුකා න භොති. එකච්චෙ ව චිතියානිකානි චතුඅපායචිතියුත්තා පුනඛබ්බමානා යක්ඛිනී පියඨකරමානා පුස්සමිත්තා ධම්මගුත්තානි ඵලමාදයො අඤ්ඤෙ ව චෙමානිකා පෙනා. එතෙසඤ්චි ඔදාතකාලධ්මගුරුවිජ්චිසාමචණ්ණාදිවසෙන චෙව කිසපුලුරස්සද්දිසවසෙන ව කායො නානා භොති, මනුස්සානං විය තිහෙතුකදුහෙතුකාහෙතුකවසෙන සඤ්ඤාපි. තෙ පන දෙවා විය න මහෙසක්ඛා, කපණමනුස්සා විය අප්පෙසක්ඛා දුල්ලභසාසවිජාදනා දුක්ඛපිළිතා විහරන්ති. එකච්චෙ කාලපක්ඛෙ දුක්ඛිතා පුණ්හපක්ඛෙ සුඛිතා භොන්ති, තස්මා සුඛසමුස්සයතො විනිපතිතත්තා විනිපාතිකානි චුත්තා. යෙ පනෙත්ථ තිහෙතුකා, තෙසං ධම්මාභිසමයොපි භොති පියඨකරමානාදිනං විය.

බ්‍රහ්මකායිකානි බ්‍රහ්මපාරිසර්ප්ව්‍රහ්මපුරොහිතමහාබ්‍රහ්මානො. පටිමාහිනිබ්බත්තානි තෙ සබ්බෙපි පටිමප්ඤ්ඤානෙන නිබ්බත්තා. බ්‍රහ්මපාරිසර්ප්‍ය පන පරිත්තෙන, බ්‍රහ්මපුරොහිතා මප්ඤ්ඤානෙන, කායොච තෙසං විජ්ජාරිකතරො හොති. මහාබ්‍රහ්මානො පඤ්ඤෙන, කායො පන තෙසං අනිච්ජාරිකතරො හොති. ඉති තෙ කායස්ස නානත්තා, පටිමප්ඤ්ඤානවසෙන සඤ්ඤාය එකත්තා නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤානොති චුත්තා. යථා ච තෙ, එවං චතුසු අපායෙසු සත්තා. නිරයෙසු හි කෙසඤ්චි ගාචුතං, කෙසඤ්චි අභිසංයොජනං, කෙසඤ්චි තිගාචුතං අත්තභාවො හොති, දෙවදත්තස්ස පන යොජනසනිකො ජාතො. තිරච්ඡානෙසුපි කෙචි බුද්දකා හොන්ති, කෙචි මහන්තා. පෙත්තිවිසයෙසුපි කෙචි සට්ඨිහත්ථා, කෙචි අසිතිහත්ථා හොන්ති, කෙචි සුචණ්ණා, කෙචි දුබ්බණ්ණා. තථා කාලකඤ්චිකා අසුරා. අපි චෙත්ථ දීඝපිට්ඨිකපෙතා නාම සට්ඨියොජනිකාපි හොන්ති. සඤ්ඤා පන සබ්බෙසම්පි අකුසලවිපාකාහෙතුකාච හොති. ඉති ආපායිකාපි නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤානොති සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති.

ආහස්සරාති දණ්ඩඋක්කාය අවිච්චිය එතෙසං සරිරතො ආහා ඡිප්ථිත්වා ඡිප්ථිත්වා පතන්ති විය සරති විසරතිති ආහස්සරා. තෙසු පඤ්චකනයෙ දුතියනතියථ්කානද්වයං පරිත්තං භාවෙත්වා උපපන්නා පරිත්තාහා නාම හොන්ති. මජ්ඣිමං භාවෙත්වා උපපන්නා අප්පමාණාහා නාම හොන්ති. පඤ්ඤානං භාවෙත්වා උපපන්නා ආහස්සරා නාම හොන්ති. ඉධ පන උක්කවිඨපරිච්ඡේදවසෙන සබ්බෙ ගහිතා. සබ්බෙසඤ්ඤි තෙසං කායො එකච්ඡ්ථාරොව හොති, සඤ්ඤා පන අවිතක්කවිචාරමත්තා ව අවිතක්කඅවිචාරා වාති නානා.

සුභකිණ්ණාති සුභෙන වොකිණ්ණා, සුභෙන සරිරප්පභාවණ්ණෙන එකග්ගනාති අත්ථො. එතෙසඤ්ඤි න ආභස්සරානං විය ඡිප්පිත්වා ඡිප්පිත්වා පභා ගච්ඡතිති. චතුක්කනයෙ තතියස්ස පඤ්චකනයෙ චතුක්කස්ස පරිත්තමප්ඤ්ඤිමපණිකස්ස ඤානස්ස වසෙන පරිත්තසුභඅප්මොණසුභසුභකිණ්ණා නාම හුත්වා තිබ්බත්තන්ති. ඉති සබ්බෙපි තෙ එකත්තකායා චෙව චතුත්ථජ්ඣානසඤ්ඤාය එකත්තසඤ්ඤිනො වාති චෙදිතබ්බා. චෙහප්ථලාපි චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිමෙව භජන්ති. අසඤ්ඤාසත්තා විඤ්ඤාණාභාවා එත්ථ සඬගහං න ගච්ඡන්ති, සත්තාවාසෙසු ගච්ඡන්ති.

සුද්ධාවාසා විච්චපක්කේ යිතා, න සබ්බකාලිකා, කප්පසතසහස්සමිපි අසඬ්ඛොයාමිපි බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ න උප්පජ්ජන්ති. සොළසකප්පසහස්සබ්බන්තරෙ බුද්ධෙසු උප්පන්නෙසුයෙව උප්පජ්ජන්ති. ධම්මවක්කපවත්තිස්ස (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) හඟවතො බන්ධාවාරසදිසා හොන්ති. තස්මා නෙව විඤ්ඤාණට්ඨිතිං, න ව සත්තාවාසං හජන්ති. මහාසීවත්ථෙරො පන “න බො පන සො, සාරිපුත්ත, ආවාසො සුලභරූපො, යො මයා අනාවුට්ඨපුබ්බො ඉමිනා දිසෙන අද්ධුතා අඤ්ඤතු සුද්ධාවාසෙහි දෙවෙහිති ඉමිනා සුත්තෙන (ම. නි. 1.160) සුද්ධාවාසාපි චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිං චතුත්ථසත්තාවාසඤ්ච හජන්ති” ති වදති, තං අප්පට්ඨානිකත්තා සුත්තස්ස අනුඤ්ඤාතං (අ. නි. අට්ඨ. 3.7.44-45; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.21).

සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමානි එතං සබ්බසොනි සබ්බාකාරෙන, සබ්බාසං චා අනවසෙසානන්ති අත්ථො. රූපසඤ්ඤානන්ති සඤ්ඤාසීසෙන චුත්තරූපාවචරජ්ඣානානඤ්චෙව තදාරම්මණානඤ්ච. රූපාවචරජ්ඣානම්පි හි රූපන්ති චූච්චති “රූපී රූපානි පස්සති”තිආදීසු (ධ. ස. 248; පටි. ම. 1.209), තස්ස ආරම්මණම්පි “බච්ඡිද්ධා රූපානි පස්සති සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි”තිආදීසු (ධ. ස. 223). තස්මා ඉධ “රූපෙ සඤ්ඤා

රූපසඤ්ඤා” නි එවං සඤ්ඤාසිසෙන චුත්තරූපාවචරජ්ඣානස්සෙනං අධිවචනං. රූපං සඤ්ඤා අස්සාති රූපසඤ්ඤා, රූපමස්ස නාමන්ති චුත්තං හොති. එවං පථවිකසිණාදිභෙදස්ස තදාරම්මණස්ස චෙතං අධිවචනන්ති චෙදිතබ්බං.

සමතික්කමාති විරාගා නිරොධා ව. කිං චුත්තං හොති? එතාසං කුසලවිපාකකිරියවසෙන පඤ්චදසන්තං ඝානසංඛාරානං රූපසඤ්ඤානං එතෙසඤ්ච පථවිකසිණාදිවසෙන අට්ඨන්තං ආරම්මණසංඛාරානං රූපසඤ්ඤානං සබ්බාකාරෙන අනවසෙසානං වා විරාගා ව නිරොධා ව විරාගභෙතු චෙව නිරොධභෙතු ව ආකාසානඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. න හි සක්කා සබ්බසො අනතික්කන්තරූපසඤ්ඤෙන එතං උපසම්පජ්ජ විහරිතුන්ති. තත්ථ යස්මා ආරම්මණෙ අවිරත්තස්ස සඤ්ඤාසමතික්කමො න හොති, සමතික්කන්තාසු ව සඤ්ඤාසු ආරම්මණං සමතික්කන්තමෙව හොති. තස්මා ආරම්මණසමතික්කමං අවත්වා –

“තත්ථ කතමා රූපසඤ්ඤා? රූපාවචරසමාපත්තිං සමාපන්නස්ස වා උපපන්නස්ස වා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරස්ස වා සඤ්ඤා සඤ්ජානනා සඤ්ජානිතත්තං, ඉමා වුව්චන්ති රූපසඤ්ඤායො. ඉමා රූපසඤ්ඤායො අතික්කන්තො හොති චිතික්කන්තො සමතික්කන්තො, තෙන වුව්චති සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා” නි –

එවං විහඬගෙ (විහ. 602) සඤ්ඤානංයෙව සමතික්කමො චුත්තො. යස්මා පන ආරම්මණසමතික්කමෙන පත්තබ්බා එතා සමාපත්තියො, න එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ පට්ඨජ්ඣානාදිනි විය, තස්මා අයං ආරම්මණසමතික්කමවසෙනාපි අත්ථවණ්ණනා කතාති චෙදිතබ්බා.

පටිසසඤ්ඤානං අත්ථඬගමාති වක්ඛාදිනං වත්ථුනං රූපාදිනං ආරම්මණානඤ්ච පටිසානෙන උප්පන්නා සඤ්ඤා පටිසසඤ්ඤා, රූපසඤ්ඤාදිනං එතං අධිවචනං. යථාහ – “තත්ථ කතමා පටිසසඤ්ඤා? රූපසඤ්ඤා සද්දසඤ්ඤා ගන්ධසඤ්ඤා රසසඤ්ඤා ථොට්ඨබ්බසඤ්ඤා, ඉමා වුව්චන්ති පටිසසඤ්ඤායො” නි (විහ. 603). තාසං කුසලවිපාකානං පඤ්චන්තං අකුසලවිපාකානං පඤ්චන්තන්ති සබ්බසො දසන්තං පටිසසඤ්ඤානං අත්ථඬගමා පහානා අසමුප්පාදා, අප්පවත්තිං කත්වාති චුත්තං හොති.

කාමඤ්චෙනා පට්ඨජ්ඣානාදිනි සමාපන්නස්සාපි න සන්ති, න හි තස්මිං සමයෙ පඤ්චද්වාරවසෙන චිත්තං පවත්තති, එවං සන්තෙපි අඤ්ඤත්ථ පභීනානං සුඛදුක්ඛානං චතුත්ථජ්ඣානෙ විය සක්කායදිට්ඨාදිනං තතියමග්ගෙ විය ව ඉමස්මිංයෙව ඝානෙ උස්සාහජනනත්ථං ඉමස්ස ඝානස්ස පසංසාවසෙන එතාසං එත්ථ වචනං චෙදිතබ්බං. අථ වා – කිඤ්චාපි තා රූපාවචරං සමාපන්නස්ස න සන්ති, අථ ඛො න පභීනත්තා න සන්ති, න හි රූපවිරාගාය රූපාවචරභාවනා සංවත්තති, රූපායත්තා ව එතාසං පවත්ති, අයං පන භාවනා රූපවිරාගාය සංවත්තති. තස්මා තා එත්ථ “පභීනා” නි වත්තුං වට්ඨති. න කෙවලඤ්ච වත්තුං, එකංසෙනෙව එවං ධාරෙතුම්පි වට්ඨති. තාසඤ්ච ඉතො පුබ්බෙ අප්පභීනත්තායෙව “පට්ඨජ්ඣානං සමාපන්නස්ස සද්දො කණ්ටකො” නි (අ. නි. 10.72) චුත්තො භගවතා. ඉධ ව පභීනත්තායෙව අරූපසමාපත්තීනං ආනෙඤ්ජතා සන්තවිමොක්ඛතා ව චුත්තා – “ආළාරො ව කාලාමො අරූපං සමාපන්නො පඤ්චමත්තානි සකට්ඨතානි නිස්සාය නිස්සාය අතික්කන්තානි නෙව අද්දස, න පන සද්දං අස්සොසි” නි (දී. නි. 2.192).

නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරාති නානත්තෙ ගොචරෙ පවත්තානං සඤ්ඤානං, නානත්තානං වා සඤ්ඤානං. යස්මා හි එතා –

“තත්ථ කතමා නානත්තසඤ්ඤා? අසමාපන්නස්ස මනොධාතුසමඬගිස්ස වා මනොවිඤ්ඤාණධාතුසමඬගිස්ස වා සඤ්ඤා සඤ්ජානනා සඤ්ජානිතත්තං, ඉමා වුව්චන්ති නානත්තසඤ්ඤායො” නි (විහ. 604) –

එවං විහඬගෙ විහජිත්වා චුත්තාව ඉධ අධිජ්ජෙනා අසමාපන්නස්ස මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුසමගිහිතා සඤ්ඤා රූපසද්දාදිභෙදෙ නානත්තෙ නානාසභාවෙ ගොචරෙ පවත්තන්ති. යස්මා චෙතා අට්ඨ කාමාවචරකුසලසඤ්ඤා ද්වාදස අකුසලසඤ්ඤා එතාදස කාමාවචරකුසලවිපාකසඤ්ඤා ද්වෙ අකුසලවිපාකසඤ්ඤා එතාදස කාමාවචරකිරියසඤ්ඤානි එවං චතුත්තාලියම්පි සඤ්ඤා නානත්තා නානාසභාවා අඤ්ඤමඤ්ඤං අසද්දසා, තස්මා “නානත්තසඤ්ඤා” නි චුත්තා. තාසං සබ්බසො නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා අනාවජ්ජනා අසමන්තාහාරා අපච්චවෙක්ඛණා. යස්මා තා නාවජ්ජති න මනසිකරොති න පච්චවෙක්ඛති, තස්මාති චුත්තං හොති.

යස්මා චෙත්ථ පුරිමා රූපසඤ්ඤා පටිසසඤ්ඤා ව ඉමිනා ඝානෙන නිබ්බත්තෙ භවෙපි න විජ්ජන්ති, පගෙව තස්මිං භවෙ ඉමං ඝානං උපසම්පජ්ජ විහරණකාලෙ, තස්මා තාසං “සමතික්කමා අත්ථඬගමා” නි ද්වෙධාපි අභාවොයෙව චුත්තො. නානත්තසඤ්ඤාසු පන යස්මා අට්ඨ කාමාවචරකුසලසඤ්ඤා නව කිරියසඤ්ඤා දස අකුසලසඤ්ඤානි, ඉමා සත්තවිසති සඤ්ඤා ඉමිනා ඝානෙන නිබ්බත්තෙ භවෙ විජ්ජන්ති, තස්මා තාසං “අමනසිකාරා” නි චුත්තන්ති චෙදිතබ්බං. තත්තාපි හි ඉමං ඝානං උපසම්පජ්ජ විහරන්තො තාසං අමනසිකාරායෙව උපසම්පජ්ජ විහරති, තා පන මනසිකරොන්තො අසමාපන්නො හොතීති. සඬබ්බෙපතො චෙත්ථ “රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා” නි ඉමිනා සබ්බරූපාවචරධම්මානං පහානං චුත්තං. “පටිසසඤ්ඤානං අත්ථඬගමා නානත්තසඤ්ඤානං

අමනසිකාරා”ති ඉමිනා සබ්බෙසං කාමාවචරචිත්තවෙනසිකානඤ්ච පහානං අමනසිකාරො ච චූත්තොති වෙදිතබ්බො (පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.213).

ඉති භගවා පන්තරසන්තං රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමෙන දසන්තං පටිසසඤ්ඤානං අත්ථංගමෙන චතුරත්තාලීසාය නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරොනාති තිභි පදෙහි ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා වණ්ණං කට්ඨං. කිං කාරණාති වෙ? සොතුනං උස්සාහජනනත්ථඤ්චෙව පලොභනනත්ථඤ්ච. සචෙ හි කෙචි අපණ්ඩිතා වදෙය්‍යං – “සත්ථා ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙථාති වදති, කො නු බො ඵතාය නිබ්බත්තියා අත්ථො, කො ආනිසංසො”ති. “තෙ ඵලං චත්තුං මා ලභන්තු”ති ඉමෙහි ආකාරෙහි සමාපත්තියා වණ්ණං කට්ඨං. තඤ්භි නෙසං සුත්වා ඵලං භවිස්සති – “ඵලං සත්තා කිර අයං සමාපත්ති ඵලං පණිතා, නිබ්බත්තෙස්සාම න”න්ති, අට්ඨස්සා නිබ්බත්තනත්ථාය උස්සාහං කරිස්සන්තිති.

පලොභනනත්ථඤ්චාපි නෙසං ඵතිස්සා වණ්ණං කට්ඨං විසකණ්ටකවාණිජොචය, විසකණ්ටකවාණිජො නාම ගුලවාණිජො චූචිවති. සො කිර ගුලවාණිකණ්ඩසක්කරාදීති සකටෙන ආදාය පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා “විසකණ්ටකං ගණ්හථ, විසකණ්ටකං ගණ්හථා”ති උග්ගොසෙසි. තං සුත්වා ගාමිකා “විසං නාම කක්ඛලං, යො නං බාදති, සො මරති, කණ්ටකොපි විජ්ඣන්වා මාරෙති, උභොපෙනෙ කක්ඛලා, කො ඵත්ථ ආනිසංසො”ති ගෙහද්වාරාති ථකෙසුං, දාරකෙ ච පලාපෙසුං. තං දිස්වා වාණිජො “අවොභාරකුසලා ඉමෙ ගාමිකා, හන්ද නෙ උපායෙන ගණ්හාපෙමි”ති “අතිමධුරං ගණ්හථ, අතිසාදුං ගණ්හථ, ගුලං ඵාණිතං සක්කරං සමග්ගං ලබ්හති, කුට්ඨාසකකුටකභාපණාදිහිපි ලබ්හති”ති උග්ගොසෙසි. තං සුත්වා ගාමිකා භට්ඨපභට්ඨා නික්ඛන්තා බහුමිපි මූලං දත්වා ගහෙසුං.

තත්ථ වාණිජස්ස “විසකණ්ටකං ගණ්හථා”ති උග්ගොසනං විය භගවතො “ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙථා”ති වචනං. “උභොපෙනෙ කක්ඛලා, කො ඵත්ථ ආනිසංසො”ති ගාමිකානං චිත්තනං විය “භගවා ‘ආකාසානඤ්චායතනං නිබ්බත්තෙථා’ති ආහ, කො නු බො ඵත්ථ ආනිසංසො, නාස්ස ගුණං ජානාමා”ති සොතුනං චිත්තනං. අට්ඨස්ස වාණිජස්ස “අතිමධුරං ගණ්හථා”තිආදිවචනං විය භගවතො රූපසඤ්ඤාසමතික්කමනාදිකං ආනිසංසප්පකාසනං. ඉදඤ්භි සුත්වා තෙ බහුමිපි මූලං දත්වා ගාමිකා විය ගුලං “ඉමිනා ආනිසංසෙන පලොභිතචිත්තා මහන්තමිපි උස්සාහං කත්වා ඉමං සමාපත්තිං නිබ්බත්තෙස්සන්ති”ති උස්සාහජනනත්ථං පලොභනනත්ථඤ්ච කට්ඨං.

ආකාසානඤ්චායතනුපගාති ඵත්ථ නාස්ස අන්තොති අනන්තං, ආකාසං අනන්තං ආකාසානන්තං, ආකාසානන්තං ඵච ආකාසානඤ්චං, තං ආකාසානඤ්චං අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනමස්ස සසම්පයුත්තධම්මස්ස ඤානස්ස දෙවෘතං දෙවෘතනම්චාති ආකාසානඤ්චායතනං. කසිණුග්ගාටිමාකාසස්සෙන අධිවචනං. තත්ථ ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා පටිසන්ධිවසෙන ආකාසානඤ්චායතනභවං උපගතා ආකාසානඤ්චායතනුපගා. ඉතො පරෙසු විසෙසමත්තමෙව වණ්ණසිස්සාම (ධ. ස. අට්ඨ. 265, 1436-7).

ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කම්මාති ඵත්ථ තාව පුබ්බෙ චූත්තනායෙන ආකාසානඤ්චං ආයතනමස්ස අධිට්ඨානට්ඨෙතාති ඤානමිපි ආකාසානඤ්චායතනං, චූත්තනායෙනෙව ආරම්මණමිපි. ඵචමෙන ඤානඤ්ච ආරම්මණඤ්චාති උභයමිපි අප්පචන්තිකරණෙන ච අමනසිකරණෙන ච සමතික්කම්මත්ථාව යස්මා ඉදං විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරිතබ්බං, තස්මා උභයමිපෙන ඵකජ්ඣං කත්වා “ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කම්මා”ති ඉදං චූත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

විඤ්ඤාණඤ්චායතනුපගාති ඵත්ථ පන “අනන්ත”න්ති මනසිකාතබ්බවසෙන නාස්ස අන්තොති අනන්තං, අනන්තමෙව ආනඤ්චං, විඤ්ඤාණං ආනඤ්චං “විඤ්ඤාණානඤ්ච”න්ති අචත්වා “විඤ්ඤාණඤ්ච”න්ති චූත්තං. අයඤ්ඤෙත්ථ රුළුභිසද්දො. තදෙව විඤ්ඤාණඤ්චං අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනන්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං. තත්ථ ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා විඤ්ඤාණඤ්චායතනභවං උපගතා විඤ්ඤාණඤ්චායතනුපගා.

විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමතික්කම්මාති ඵත්ථපි පුබ්බෙ චූත්තනායෙනෙව විඤ්ඤාණඤ්චං ආයතනමස්ස අධිට්ඨානට්ඨෙතාති ඤානමිපි විඤ්ඤාණඤ්චායතනං, චූත්තනායෙනෙව ච ආරම්මණමිපි. ඵචමෙන ඤානඤ්ච ආරම්මණඤ්චාති උභයමිපි අප්පචන්තිකරණෙන ච අමනසිකරණෙන ච සමතික්කම්මත්ථාව යස්මා ඉදං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරිතබ්බං, තස්මා උභයමිපෙන ඵකජ්ඣං කත්වා “විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමතික්කම්මා”ති ඉදං චූත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනුපගාති ඵත්ථ පන නාස්ස කිඤ්චනන්ති අකිඤ්චනං, අන්තමසො භඩ්ගමත්තමිපි අස්ස අචසිට්ඨං නත්ථිති චූත්තං හොති. අකිඤ්චනස්ස භාවො ආකිඤ්චඤ්ඤා, ආකාසානඤ්චායතනවිඤ්ඤාණාපගමස්සෙන අධිවචනං. තං ආකිඤ්චඤ්ඤා අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනන්ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං. තත්ථ ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනභවං උපගතා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනුපගා. අයං සත්තමිවිඤ්ඤාණට්ඨිතීති ඉමං සත්තමං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස යානං ජානාති . නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං යටෙව සඤ්ඤාය, ඵලං විඤ්ඤාණස්සාපි සුමුමත්තා නෙව විඤ්ඤාණං නාවිඤ්ඤාණං, තස්මා විඤ්ඤාණට්ඨිතීසු න චූත්තං.

අභුතන්ති අභුතත්ථං “රූපං අත්තා”තිආදිවචනං. තං විපල්ලාසභාවතො අතච්ඡං. දිට්ඨිනිස්සයනො අනත්ථසඤ්ඤිතං. අථ වා අභුතන්ති අසන්තං අවිජ්ජමානං. අවොරස්සෙව “ඉදං තෙ වොරිකාය ආහනං, න ඉදං තුය්හං සරෙ ධන”න්තිආදිවචනං. අතච්ඡන්ති අතථාකාරං අඤ්ඤථා සන්තං. අනත්ථසඤ්ඤිතන්ති න ඉධලොකත්ථං වා පරලොකත්ථං වා නිස්සිතං. න තං තථාගතො ඛ්‍යාතරොතිති තං අනියානිකකථං තථාගතො න කථෙති. භූතං තච්ඡං අනත්ථසඤ්ඤිතන්ති රාජකථාදිතිරච්ඡානකථං. භූතං තච්ඡං අත්ථසඤ්ඤිතන්ති අරියසච්චසන්තිස්සිතං. තත්‍ර කාලඤ්ඤා තථාගතො භොතිති තස්මිං තතියඛ්‍යාතරණෙ තස්ස පඤ්ඤස්ස ඛ්‍යාතරණත්ථාය තථාගතො කාලඤ්ඤා භොති. මහාජනස්ස ආදානකාලං ගහණකාලං ජාතිත්වා සහෙතුකං සකාරණං කත්වා යුත්තපත්තකාලෙයෙව ඛ්‍යාතරොතිති අත්ථො.

යුත්තපත්තකාලෙ වදන්ති කාලවාදී. භූතං සභාවං වදන්ති භූතවාදී. පරමත්ථං නිබ්බානං වදන්ති අත්ථවාදී. මග්ගඵලධම්මං වදන්ති ධම්මවාදී. සංවරාදිවිනයං වදන්ති විනයවාදී. තත්ථ දිට්ඨන්ති අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං වක්ඛුද්ධවරෙසු ආපාථං ආගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ව තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නිලං පිතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 617-618) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව භොති විතථං නත්ථී. එස නයො සොතද්වාරාදිසුපි. ආපාථමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදිසු තෙසං විවිධං දස්සෙතුං “දිට්ඨං සුත”න්ති ආහ. තත්ථ දිට්ඨන්ති රූපායතනං. සුතන්ති සද්දායතනං. මුතන්ති පත්වා ගහෙතබ්බතො ගන්ධායතනං රසායතනං ඵොට්ඨබ්බායතනං. විඤ්ඤාතන්ති සුඛදුක්ඛාදිධම්මාරම්මණං. පත්තන්ති පරියෙසිත්වා වා අපරියෙසිත්වා වා පත්තං. පරියෙසිතන්ති පත්තං වා අපත්තං වා පරියෙසිතං. අනුච්චරිතං මනසාති විත්තෙන අනුසඤ්චරිතං.

තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධන්ති ඉමිනා එතං දස්සෙති – යඤ්ඤි අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස නිලං පිතකන්තිආදි රූපාරම්මණං වක්ඛුද්ධවරෙ ආපාථං ආගච්ඡති, “අයං සත්තො ඉමස්මිං ඛණෙ ඉමං නාම රූපාරම්මණං දිස්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති සබ්බං තං තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං. තථා යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස හෙරිසද්දො මුද්ධිගසද්දොතිආදි සද්දාරම්මණං සොතද්වාරෙ ආපාථං ආගච්ඡති, මූලගන්ධො තවගන්ධොතිආදි ගන්ධාරම්මණං සාතද්වාරෙ ආපාථං ආගච්ඡති, මූලරසො ඛන්ධරසොතිආදි රසාරම්මණං ජීවහාද්වාරෙ ආපාථං ආගච්ඡති, කක්ඛළං මුදුකන්තිආදි පථවිධාතුතෙජොධාතුචායොධාතුතෙදං ඵොට්ඨබ්බාරම්මණං කායද්වාරෙ ආපාථං ආගච්ඡති, “අයං සත්තො ඉමස්මිං ඛණෙ ඉමං නාම ඵොට්ඨබ්බාරම්මණං චුසිත්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති සබ්බං තං තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං. තථා යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස සුඛදුක්ඛාදිහෙදං ධම්මාරම්මණං මනොද්වාරස්ස ආපාථං ආගච්ඡති, “අයං සත්තො ඉමස්මිං ඛණෙ ඉමං නාම ධම්මාරම්මණං විජානිත්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති සබ්බං තං තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං.

යඤ්ඤි, චුන්ද, ඉමෙසං සත්තානං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං, තත්ථ තථාගතෙන අදිට්ඨං වා අසුතං වා අමුතං වා අවිඤ්ඤාතං වා නත්ථී, ඉමස්ස පන මහාජනස්ස පරියෙසිත්වා අපත්තම්පි අත්ථී, අපරියෙසිත්වා අපත්තම්පි අත්ථී, පරියෙසිත්වා පත්තම්පි අත්ථී, අපරියෙසිත්වා පත්තම්පි අත්ථී, සබ්බම්පි තථාගතස්ස අසම්පත්තං නාම නත්ථී ඤාණෙන අසවිජ්ඣතං. තස්මා තථාගතොති චූච්චති යං තථා ලොකෙන ගතං, තස්ස තථෙව ගතත්තා තථාගතොති චූච්චති. පාළියං පන “අභිසම්බුද්ධ”න්ති චුත්තං, තං ගතසද්දෙන එකත්ථං. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු තථාගතොති නිගමස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 3.188; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.23).

“යඤ්ච, චුන්ද, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව භොති, නො අඤ්ඤථා, තස්මා තථාගතොති චූච්චති”ති –

එත්ථ යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අප්පරාජිතපල්ලඛකෙ නිසින්තො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරසම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානමත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලිසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨමොධියාපි මජ්ඣිමොධියාපි පච්ඡිමොධියාපි යං භගවතා භාසිතං සුත්තං ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං, තං සබ්බං අත්ථතො ව ඛ්‍යාඤ්ජනතො ව අනුපවිජ්ජං අනුනමනධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රාගමදනිමිමදනං දොසමොහමදනිමිමදනං නත්ථී, තත්ථ වාළග්ගමත්තම්පි අවක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතං විය, එකනාළියා මිතං විය, එකතුලාය තුලිතං විය ව තථමෙව භොති විතථං නත්ථී. තෙනාහ – “යඤ්ච, චුන්ද, රත්තිං තථාගතො...පෙ.... සබ්බං තං තථමෙව භොති, නො අඤ්ඤථා තස්මා තථාගතොති චූච්චති”ති. ගදඅත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො.

අපි ව – ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා ගතොති එවමෙතස්මිං අත්ථෙ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

“යථාචාරී, චුන්ද...පෙ.... චුච්චති” නි එත්ථ භගවතො වාචාය කායො අනුලොමෙති කායස්සපි වාචා, තස්මා භගවා යථාචාරී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාරී ච භොති, එවංභූතස්ස චස්ස යථා වාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ච කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති තථාගතොති එවමෙත්ථ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

අභිභූ අනභිභූතොති උපරි භවග්ගං භෙට්ඨා අච්චිපරියන්තං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බස්ත්තෙ අභිභවති සිලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි චිත්තනියාපි න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී. අතුලො අප්පමෙයොයා අනුත්තරො රාජරාජා දෙවදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසත්ථෙ නිපාතො. දක්ඛනීති දසො. වසං වත්තෙතිති වසවත්තී.

තත්‍රායං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො – අගදො විය අගදො, කො පනෙස? දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන භෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවතෙ තථො අච්චරිතො දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව අගදො අස්සාති ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 1.7).

ඉධත්ථඤ්ඤෙව ජානාති කම්මාභිසංඛාරවසෙනාති අපුඤ්ඤාභිසංඛාරවසෙන ඉධත්ථඤ්ඤෙව ජානාති. කායස්ස භෙදා පරං මරණාති උපාදින්නත්ථගෙදා මරණතො පරං. අපායන්තිආදීසු වුඩ්ඪිසංඛාරාසුබ්බසාතතො අයා අපෙතත්තා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති. දුක්කරකාරිනො එත්ථ චිතිපතන්තිති චිතිපාතො. නිරතිඅට්ඨෙත නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයො. තං අපායං...පෙ.... නිරයං. උපපජ්ජිස්සනීති පටිසන්ධිවසෙන උපපජ්ජිස්සති. තිරච්ඡාන යොනිනිති තිරියං අඤ්චන්තිති තිරච්ඡානා, තෙසං යොනි තිරච්ඡාන යොනි, තං තිරච්ඡාන යොනිං. පෙත්තිවිසයන්ති පච්චභාවං පත්තානං විසයොති පෙත්තිවිසයො, තං පෙත්තිවිසයං. මනසො උස්සන්තතාය මනුස්සා, තෙසු මනුස්සෙසු. ඉතො පරං කම්මාභිසංඛාරවසෙනාති එත්ථ පුඤ්ඤාභිසංඛාරවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො.

ආසවානං බයාති ආසවානං විනාසෙන. අනාසවං වෙතොචිත්තන්ති ආසවචිරහිතං අරහත්තඵලසමාධිං. පඤ්ඤාචිත්තන්ති අරහත්තඵලපඤ්ඤං. අරහත්තඵලසමාධි රාගචිරාගා වෙතොචිත්තන්ති, අරහත්තඵලපඤ්ඤා අච්ඡාචිරාගා පඤ්ඤාචිත්තන්ති වෙදිතබ්බො. තණ්හාවරිතෙන වා අප්පනාක්ඛානබලෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙත්වා අධිගතං අරහත්තඵලං රාගචිරාගා වෙතොචිත්තන්ති, දිට්ඨිචිරිතෙන උපවාරජ්ඣානමත්තං නිබ්බන්තෙත්වා විපස්සිත්වා අධිගතං අරහත්තඵලං අච්ඡාචිරාගා පඤ්ඤාචිත්තන්ති. අනාගාමිඵලං වා කාමරාගං සන්ධාය රාගචිරාගා වෙතොචිත්තන්ති, අරහත්තඵලං සබ්බප්පකාරතො අච්ඡාචිරාගා පඤ්ඤාචිත්තන්ති.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං ධිමුත්තන්ති විමොක්ඛෙනාති කෙතට්ඨෙත විමොක්ඛො වෙදිතබ්බොති? අධිමුච්චනට්ඨෙත. කො අයං අධිමුච්චනට්ඨෙත නාම? පච්චතිකධම්මෙති ච සුට්ඨු විමුච්චනට්ඨො, ආරම්මණෙ ච අභිරතීවසෙන සුට්ඨු විමුච්චනට්ඨො, පිතු අඬකෙ විස්සට්ඨඅඬගපච්චඬගස්ස දාරකස්ස සයනං විය අනිග්ගහිතභාවෙන නිරාසංඝාතාය ආරම්මණෙ පවත්නීති චුත්තං භොති. එවරුපෙන විමොක්ඛෙන ධිමුත්තන්ති. විඤ්ඤාණඤ්චායතනං මුඤ්චිත්වා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ නිරාසංඝාතවසෙන ධිමුත්තං අල්ලීනං. තත්‍රාධිමුත්තන්ති තස්මිං සමාධිමිති අල්ලීනං. තදධිමුත්තන්ති තස්මිං ක්ඛානෙ අධිමුත්තං. තදාධිපතෙයාන්ති තං ක්ඛානං ජෙට්ඨකං. රූපාධිමුත්තොතිආදීනි පඤ්ච කාමගුණගරුකවසෙන චුත්තාති. කුලාධිමුත්තොතිආදීනි තිණි බත්තියාදිකුලගරුකවසෙන චුත්තාති. ලාභාධිමුත්තොතිආදීනි අට්ඨ ලොකධම්මවසෙන චුත්තාති. ධීවරාධිමුත්තොතිආදීනි චත්තාරි පච්චයවසෙන චුත්තාති. සුත්තන්තාධිමුත්තොතිආදීනි පිටකත්තයවසෙන චුත්තාති. ආරඤ්ඤකඬගාධිමුත්තොතිආදීනි ධුතඬගසමාදානවසෙන චුත්තාති. පට්ඨප්පකානාධිමුත්තොතිආදීනි පටිලාභවසෙන චුත්තාති.

කම්මපරායණන්ති අභිසංඛාරවසෙන. විපාකපරායණන්ති පවත්තිවසෙන. කම්මගරුකන්ති වෙනනාගරුකං. පටිසන්ධිගරුකන්ති උපපත්තිගරුකං.

84. ආකිඤ්චඤ්ඤාසම්භවං ඤත්වාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිතො වුට්ඨහිත්වා
ආකිඤ්චඤ්ඤායතනජනකකම්මාභිසංඛාරං ඤත්වා “කින්ති පලිබොධො අය”න්ති. තන්දිසංයොජනං ඉතීති යා චතුත්ථඅරුපරාගසංඛාරා නන්දී තඤ්ච සංයොජනං ඤත්වා. තතො තත්ථ විපස්සනීති අථ තත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිතො වුට්ඨහිත්වා තං සමාපත්තිං අනිච්චාදිවසෙන විපස්සති. එතං ඤාණං තථං තස්සාති එතං තස්ස පුග්ගලස්ස එවං විපස්සතො අනුක්කමෙන උප්පන්තං අරහත්තඤාණං අච්චරිතං. වුසිමතොති වුසිතවත්තස්ස. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ච පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අභොසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය වුළුනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

පොසාලමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. මොසරාජමාණවස්සන්තනිද්දෙසවණ්ණනා

85. පන්නරසමෙ මොසරාජසුත්තෙ – ද්වාහන්ති ද්වෙ වාරෙ අහං. සො හි පුබ්බෙ අජිතසුත්තස්ස (සු. නි. 1038 ආදයො) ව නිස්සමෙත්තෙයාසුත්තස්ස (සු. නි. 1046 ආදයො) ව අවසානෙ ද්වික්ඛන්තුං හගවන්තං පුච්ඡි, හගවා පනස්ස ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමියමානො න බ්‍යාකාසි. තෙනාහ – “ද්වාහං සක්කං අපුච්ඡිස්ස”න්ති. යාවතනියඤ්ච දෙවිසි, බ්‍යාකරොතිති මෙ සුත්තන්ති යාවතනියඤ්ච සහධම්මිකං පුට්ඨො විසුද්ධිදෙවහුතො ඉසි හගවා සම්මාසම්බුද්ධො බ්‍යාකරොතිති එවං මෙ සුත්තං. ගොධාවරිතිරෙයෙව කිර සො එවමස්සොසි. තෙනාහ – “බ්‍යාකරොතිති මෙ සුත්ත”න්ති. ඉම්මිස්සා ගාථාය නිද්දෙසෙ යං වත්තබ්බං සියා, තං හෙට්ඨා වුත්තනයං එව.

86. අයං ලොකොති මනුස්සලොකො. පරො ලොකොති තං යපෙත්වා අවසෙසො. සදෙවකොති බ්‍රහ්මලොකං යපෙත්වා අවසෙසො උපපත්තිදෙවසම්මුතිදෙවයුත්තො. “බ්‍රහ්මලොකො සදෙවකො”ති එතං වා “සදෙවකො ලොකො”ති ආදිනයතිදස්සනමත්තං. තෙන සබ්බොපි තථාචුත්තප්පකාරලොකො වෙදිතබ්බො.

87. එවං අභික්කන්තදස්සාවිත්ති එවං අග්ගදස්සාවිං, සදෙවකස්ස ලොකස්ස අප්ඣාසයාධිමුත්තිගතිපරායණාදීති පස්සිතුං සමත්ථන්ති දස්සෙති.

88. සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සුති අවසියපවත්තසල්ලක්ඛණවසෙන වා තුව්ඡසඬ්ඛාරසමනුපස්සනාවසෙන වාති ද්විභාකාරෙහි සුඤ්ඤතො ලොකං පස්ස. අත්තානුදිට්ඨිං උභවචාති සක්කායදිට්ඨිං උද්ධරිත්වා.

ලුප්පතීති භිජ්ජති. වක්ඛතීති වක්ඛු. තදෙනං සසම්භාරවක්ඛුතො සෙනමණ්ඩලපරික්ඛිත්තස්ස කණ්හමණ්ඩලස්ස මජ්ඣෙ අභිමුඛෙ ධීතානං සරිරසණ්ඨානුප්පත්තිදෙසභුතෙ දිට්ඨමණ්ඩලෙ වක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිනං යථාරහං වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති. රූපයන්තිති රූපා, වණ්ණවිකාරමාපජ්ජන්තා හදයඬ්ගතභාවං පකාසෙන්නීති අත්ථො. වක්ඛුතො පවත්තං විඤ්ඤාණං, වක්ඛුස්ස වා වක්ඛුසන්නිස්සිතං වා විඤ්ඤාණං වක්ඛුවිඤ්ඤාණං. වක්ඛුතො පවත්තො සම්ඵස්සො වක්ඛුසම්ඵස්සො. වක්ඛුසම්ඵස්සපච්චයාති වක්ඛුවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තඵස්සපච්චයා. වෙදයිතන්ති වින්දනං, වෙදනාති අත්ථො. තදෙව සුඛයතීති සුඛං, යස්ස උප්පජ්ජති, තං සුඛිතං කරොතිති අත්ථො. සුට්ඨු වා බාදති, බනති ව කායචිත්තාබාධන්ති සුඛං. දුක්ඛයතීති දුක්ඛං. යස්ස උප්පජ්ජති, තං දුක්ඛිතං කරොතිති අත්ථො. න දුක්ඛං න සුඛන්ති අදුක්ඛමසුඛං. ම-කාරො සන්ධිපදවසෙන වුත්තො. සො පන වක්ඛුසම්ඵස්සෙ අත්තනා සම්පයුත්තාය වෙදනාය සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකආහාරසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන අට්ඨධා පච්චයො හොති, සම්පට්ච්ඡතසම්පයුත්තාය අනන්තරසමනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතවසෙන පඤ්චධා, සන්තීරණාදිසම්පයුත්තානං උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයො හොති.

සුභාතීති සොතං, තං සසම්භාරසොතබ්ලස්ස අන්තො තනුතම්බලොමාවිතෙ අඬ්ගුලිවෙධකසණ්ඨානෙ පදෙසෙ සොතවිඤ්ඤාණාදිනං යථාරහං වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති. සද්දියන්තිති සද්දා, උදාහරීයන්තිති අත්ථො. ඝායතීති ඝානං, තං සසම්භාරඝානබ්ලස්ස අන්තො අප්පදසණ්ඨානෙ පදෙසෙ ඝානවිඤ්ඤාණාදිනං යථාරහං වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති. ගන්ධියන්තිති ගන්ධා, අත්තනො වත්ථුං සුවියන්තිති අත්ථො. ජීවිතං අවිභායතීති ජීවිතා, ඝායනට්ඨෙන වා ජීවිතා. සා සසම්භාරජීවිතාය අතිඅග්ගමූලපස්සාති වජ්ජෙත්වා උපරිමතලමජ්ඣෙ භින්නඋප්පලදලග්ගසණ්ඨානෙ පදෙසෙ ජීවිතාවිඤ්ඤාණාදිනං යථාරහං වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානා තිට්ඨති. රසන්ති තෙ සත්තාති රසා, අස්සාදෙන්තිති අත්ථො.

කුව්ඡිතානං ආසවධම්මානං ආයොති කායො. ආයොති උප්පත්තිදෙසො. සො යාවතා ඉමස්මිං කායෙ උපාදින්නපවත්ති නාම අත්ථි, තත්ථ යෙභුයොන කායප්පසාදො කායවිඤ්ඤාණාදිනං යථාරහං වත්ථුද්වාරභාවං සාධයමානො තිට්ඨති. චුසියන්තිති චොට්ඨබ්බා. මනතිති මනො, විජානාතීති අත්ථො. අත්තනො ලක්ඛණං ධාරෙන්තිති ධම්මා. මනොති සභාවජ්ජනහවඬ්ගං. ධම්මාති නිබ්බානං මුඤ්චිත්වා අවසෙසා ධම්මාරම්මණධම්මා. මනොවිඤ්ඤාණන්ති ජවනමනොවිඤ්ඤාණං. මනොසම්ඵස්සොති තංසම්පයුත්තො ඵස්සො, සො සම්පයුත්තාය වෙදනාය විපාකපච්චයවජ්ජෙහි සෙසෙහි සත්තෙහි පච්චයෙහි පච්චයො හොති. අනන්තරාය තෙහෙව සෙසානං උපනිස්සයෙනෙව පච්චයො හොති.

අවසියපවත්තසල්ලක්ඛණවසෙන වාති අවසො හුත්වා පවත්තසඬ්ඛාරෙ පස්සනාවසෙන ඔලොකනාවසෙනාති අත්ථො. රූපෙ වසො න ලබ්භතීති රූපස්මිං වසවත්තිභාවො ඉස්සරභාවො න ලබ්භති. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො.

නායං, භික්ඛවෙ, කායො තුම්භාකන්ති අත්තනි සති අත්තනියං නාම හොති, අත්තායෙව ච නත්ථි. තස්මා “නායං, භික්ඛවෙ, කායො තුම්භාක”න්ති ආහ. නාපි අඤ්ඤෙසන්ති අඤ්ඤො නාම පරෙසං අත්තා. තස්මිං සති අඤ්ඤෙසං නාම සියා, සොපි නත්ථි. තස්මා “නාපි අඤ්ඤෙස”න්ති ආහ. පුරාණමිදං, භික්ඛවෙ, කම්මන්ති නයිදං පුරාණකම්මමෙව, පුරාණකම්මනිබ්බත්තො පනෙස කායො. තස්මා පච්චයවොභාරෙන එවං වුත්තො. අභිසඬ්ඛනන්තිආදි කම්මවොහාරස්සෙව වසෙන පුරිමලිඬ්ගසභාවතාය වුත්තං. අයං පනෙන්ථ අත්ථො – අභිසඬ්ඛනන්ති පච්චයෙහි

කතොති දට්ඨබ්බො. අභිසංඝේවෙනයිතන්ති වෙනනාවත්ථුකො, වෙනනාමුලකොති දට්ඨබ්බො. වෙදනියන්ති වෙදනාය වත්ථුති දට්ඨබ්බො.

රූපෙ සාරො න ලබ්භතීති රූපස්මිං නිව්වාදිසාරො න ලබ්භති. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො. රූපං අස්සාරං නිස්සාරන්ති රූපං අස්සාරං සාරවිරහිතස්ථව. සාරාපගන්ති සාරතො අපගතං. නිව්වසාරසාරෙන වාති භඩ්ගං අතික්කමිත්වා පවත්තමානෙන නිව්වසාරෙන වා. කස්සචි නිව්වසාරස්ස අභාවතො නිව්වසාරෙන සාරො නත්ථි. සුඛසාරසාරෙන වාති ධීතිසුඛං අතික්කමිත්වා පවත්තමානස්ස කස්සචි සුඛසාරස්ස අභාවතො සුඛසාරසාරෙන වා. අත්තසාරසාරෙන වාති අත්තත්තනියසාරසාරෙන වා. නිව්වෙන වාති භඩ්ගං අතික්කමිත්වා පවත්තමානස්ස කස්සචි නිව්වස්ස අභාවතො නිව්වෙන වා. ධුවෙන වාති විජ්ජමානකාලෙපි පච්චයායත්තවුත්තිතාය ථීරස්ස කස්සචි අභාවතො ධුවෙන වා. සස්සතෙන වාති අබ්බොවිජින්නස්ස සබ්බකාලෙ විජ්ජමානස්ස කස්සචි අභාවතො සස්සතෙන වා. අවිපරිණාමධම්මෙන වාති ජරාභඩ්ගවසෙන අවිපරිණාමපකතිකස්ස කස්සචි අභාවතො අවිපරිණාමධම්මෙන වා.

වක්ඛු සුඤ්ඤං අත්තෙන වා අත්තනියෙන වාති “කාරකො වෙදකො සයංවසී”ති එවං පරිකප්පිකෙන අත්තනා වා අත්තභාවතොයෙව අත්තතො සන්තකෙන පරික්ඛාරෙන ව සුඤ්ඤං. සබ්බං වක්ඛාදිලොකියධම්මජාතං යස්මා අත්තා ව එත්ථ නත්ථි, අත්තනියස්ථව එත්ථ නත්ථි, තස්මා “සුඤ්ඤ”න්ති වුච්චතිති අත්ථො . ලොකුත්තරාපි ධම්මා අත්තත්තනියෙහි සුඤ්ඤායෙව, සුඤ්ඤානිතධම්මා නත්ථිති වුත්තං හොති. තස්මිං ධම්මෙ අත්තත්තනියසාරස්ස නත්ථිභාවො වුත්තො හොති. ලොකෙ ව “සුඤ්ඤං සරං සුඤ්ඤො සට්ඨා”ති වුත්තො සරස්ස සට්ඨස්ස ව නත්ථිභාවො න හොති, තස්මිං සට්ඨෙ ව අඤ්ඤස්ස නත්ථිභාවො වුත්තො හොති. භගවතා ව ඉති යමිපි කොචි තත්ථ න හොති, තෙන තං සුඤ්ඤං. යං පන තත්ථ අවසිට්ඨං හොති, තං සන්තං ඉදමත්ථිති පජානාතීති අයමෙවත්ථො වුත්තො. තථා ඤායගන්තො සද්දගන්තො ව අයමෙවත්ථො. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ අනත්තලක්ඛණමෙව කථිතං. අනිස්සරියතොති අත්තතො ඉස්සරියෙ අවසවත්තතො. අකාමකාරියතොති අත්තතො අකාමං අරුචිකරණවසෙන. අපාපුණියතොති යාතුං පතිට්ඨාභාවතො. අවසවත්තතොති අත්තතො වසෙ අවත්තතො. පරතොති අනිව්වතො පච්චයායත්තවුත්තිතො. විචිත්තතොති නිස්සරතො.

සුද්ධන්ති කෙවලං ඉස්සරකාලපකතීහි විනා කෙවලං පච්චයායත්තපවත්තිවසෙන පවත්තමානං සුද්ධං නාම. අත්තනියවිරහිතො සුද්ධධම්මපුඤ්ජොති ව. සුද්ධං ධම්මසමුප්පාදං, සුද්ධං සඬ්ඛාරසන්තතින්ති සුද්ධං පස්සන්තස්ස ජානන්තස්ස සඬ්ඛාරානං සන්තතිං අබ්බොවිජින්නසඬ්ඛාරසන්තතිං. තථෙව සුද්ධං පස්සන්තස්ස සඬ්ඛාරාදීති, එකට්ඨානි ආදරෙන ද්වන්තික්ඛන්තුං වුත්තානි. එවං පස්සන්තස්ස මරණමුඛෙ භයං න හොති. ගාමණීති ආලපනං. තිණකට්ඨසමං ලොකන්ති ඉමං උපාදින්නක්ඛන්ධසඬ්ඛාතං ලොකං. යදා තිණකට්ඨසමං පඤ්ඤාය පස්සති. යථා අරඤ්ඤෙ තිණකට්ඨාදීසු ගණ්හන්තෙසු අත්තානං වා අත්තනියං වා ගණ්හාතීති න හොති, තෙසු වා තිණකට්ඨාදීසු සයමෙව නස්සන්තෙසුපි විනස්සන්තෙසුපි අත්තා නස්සති, අත්තනියො නස්සතිති න හොති. එවං ඉමස්මිං කායෙපි නස්සන්තෙ වා විනස්සන්තෙ වා අත්තා වා අත්තනියං වා හිජ්ජතිති අපස්සන්තො පඤ්ඤාය තිණකට්ඨසමං පස්සතිති වුච්චති. නාඤ්ඤං පත්ථයතෙ කිඤ්චි, අඤ්ඤත්ථපටිසන්ධියාති පටිසන්ධිවිරහිතං නිබ්බාතං යංපෙත්වා අඤ්ඤං භවං වා අත්තභාවං වා න පත්ථෙති.

රූපං සමන්තෙසනීති රූපස්ස සාරං පරියෙසති. අහන්ති වාති දිට්ඨිවසෙන. මමන්ති වාති තණ්හාවසෙන. අස්මිති වාති මානවසෙන. තමපි තස්ස න හොතීති තං තිට්ඨමිපි තස්ස පුත්ගලස්ස න හොති.

ඉධාති දෙසාපදෙසෙ නිපාතො, ස්වායං කත්ථවි ලොකං උපාදාය වුච්චති. යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”ති (සං. නි. 3.78; අ. නි. 4.33). කත්ථවි සාසනං . යථාහ – “ඉධෙව, හික්ඛෙව, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (ම. නි. 1.139; දී. නි. 2.214). කත්ථවි ඔකාසං. යථාහ –

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;
පුත්තරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369);

කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව. යථාහ – “ඉධාහං, හික්ඛෙව, භුත්තාචි අස්සං පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය වුත්තොති වෙදිතබ්බො. අස්සුතවා පුට්ඨජ්ජනොති එත්ථ පන ආගමාධිගමාභාවා ඤෙයොයා “අස්සුතවා”ඉති. යස්ස හි ඛන්ධානුආයතනපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදිසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවිනිවිජයරහිතත්තා දිට්ඨිපටිසෙධකො නෙව ආගමො, පටිපත්තියා අධිගන්තබ්බස්ස අනාධිගතත්තා නෙව අධිගමො අත්ථි, සො ආගමාධිගමාභාවා ඤෙයොයා “අස්සුතවා” ඉති. ස්වායං –

පුට්ඨනං ජනනාදිහි, කාරණෙහි පුට්ඨජ්ජනො;
පුට්ඨජ්ජනන්තොගත්තා, පුට්ඨවායං ජනො ඉති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.2; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.51; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.130);

සො හි පුටුනං නානප්පකාරානං කිලෙසාදීනං ජනනාදීහිපි කාරණෙහි පුටුප්පනො. යථාහ – පුටු කිලෙසෙ ජනෙත්තිති පුටුප්පනා , පුටු අවිහතසක්කායදිට්ඨිකාති පුටුප්පනා, පුටු සත්ථාරානං මුබුල්ලොකිකාති පුටුප්පනා, පුටු සබ්බගතිහි අවුට්ඨිතාති පුටුප්පනා, පුටු නානාභිසංඛාරො අභිසංඛාරොත්තිති පුටුප්පනා, පුටු නානාභිසෙහි වුය්හන්තිති පුටුප්පනා, පුටු නානාසන්තාපෙහි සන්තප්පෙත්තිති පුටුප්පනා, පුටු නානාපරිලාභෙහි පරිඛය්හන්තිති පුටුප්පනා, පුටු පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස රත්තා ගිද්ධා ගධිතා මුඤ්ජිතා අප්පකොසන්තා ලග්ගා ලග්ගිතා පලිබුද්ධාති පුටුප්පනා, පුටු පඤ්චහි නිවරණෙහි ආවුටා නිවුටා ඔවුටා පිහිතා පටිච්ඡන්තා පටිකුප්පිතාති පුටුප්පනා (මහානි. 51, 94), පුටුනං වා ගණනපට්ඨිතානං අරියධම්මපරමිමුඛානං නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අත්තොගධන්තාපි පුටුප්පනා, පුටුව අයං විසුංයෙව සංඛාරාං ගතො, විසංසට්ඨො සීලස්සනාදිගුණස්සත්තෙහි අරියෙහි ජනොතිපි පුටුප්පනො. එවමෙනෙහි “අස්සුතවා පුටුප්පනො”ති ද්විති පදෙහි යෙ තෙ –

“දුවෙ පුටුප්පනා චුත්තා, බුද්ධොදිව්ච්චන්ධුතා;
අත්තො පුටුප්පනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුටුප්පනො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.2; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.61; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.51; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.130; ධ. ස. අට්ඨ. 1007) –

ද්වෙ පුටුප්පනා චුත්තා, තෙසු අත්තපුටුප්පනො චුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බො.

අරියානං අදස්සාවීතිආදීසු අරියාති ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ න ඉරියනතො, අයෙ ඉරියනතො, සදෙවකෙන ව ලොකෙන අරණියතො බුද්ධා ව පච්චෙකබුද්ධා ව බුද්ධසාවකා ව වුච්චන්ති, බුද්ධා එව වා ඉධ අරියා. යථාහ – “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... තථාගතො අරියොති වුච්චති”ති (සං. නි. 5.1098).

සප්පුරිසාති එත්ථ පන පච්චෙකබුද්ධා තථාගතසාවකා ව “සප්පුරිසා”ති වෙදිතබ්බො. තෙ හි ලොකුත්තරගුණයොගෙන සොහනා පුරිසාති සප්පුරිසා. සබ්බෙව වා එතෙ ද්විධාපි චුත්තා. බුද්ධාපි හි අරියා ව සප්පුරිසා ව පච්චෙකබුද්ධාපි බුද්ධසාවකාපි. යථාහ –

“යො වෙ කතඤ්ඤ කතවෙදි ධරො, කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ව හොති;
දුබ්බස්ස සක්කච්ච කරොති කිච්චං, තථාවිධං සප්පුරිසං වදන්ති”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.2; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.130; ධ. ස. අට්ඨ. 1007);

“කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ව හොති”ති එත්තාවතා හි බුද්ධසාවකො චුත්තො. කතඤ්ඤනාදීහි පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධාති, යො ඉමෙසං අරියානං අදස්සනසීලො, න ව දස්සනෙ සාධුකාරී, සො අරියානං අදස්සාවීති වෙදිතබ්බො. සො චක්ඛුනා අදස්සාවී, ඤාණෙන අදස්සාවීති දුට්ඨො, තෙසු ඤාණෙන අදස්සාවී ඉධ අධිප්පෙතො. මංසචක්ඛුනා හි දිබ්බචක්ඛුනා වා අරියා දිට්ඨාපි අදිට්ඨාව හොත්ති තෙසං චක්ඛුනා චණ්ණමත්තගහණතො, න අරියභාවගොචරතො. සොණසිඬගාලාදයොපි චක්ඛුනා අරියෙ පස්සන්ති, න ව තෙ අරියානං දස්සාවිතො.

තත්ථිං වත්ථු – චිත්තලපබ්බතවාසිනො කිර ඛිණාසවත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකො වුඬ්ඪපබ්බජිතො එකදිවසං ථෙරෙන සද්ධිං පිණ්ඩාය වරින්වා ථෙරස්ස පත්තච්චරං ගහෙත්වා පිට්ඨිතො ආගච්ඡන්තො ථෙරං පුච්ඡ – “අරියා නාම, හන්තෙ, කිදිසා”ති? ථෙරො ආහ – “ඉධෙකච්චො මහල්ලකො අරියානං පත්තච්චරං ගහෙත්වා වත්තපට්ඨන්තිං කත්වා සහ වරන්තොපි නෙව අරියෙ ජානාති, එවං දුප්පානා, ආවුසො, අරියා”ති. එවං චුත්තෙපි සො නෙව අඤ්ඤාසි. තස්මා චක්ඛුනා දස්සනං න දස්සනං, ඤාණෙන දස්සනමෙව දස්සනං. යථාහ – “අලං තෙ, චක්කලී, කිං තෙ ඉමීනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨොන, යො ඛො, චක්කලී, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87). තස්මා චක්ඛුනා පස්සන්තොපි ඤාණෙන අරියෙහි දිට්ඨං අනිච්චාදිලක්ඛණං අපස්සන්තො, අරියානං අධිගතඤ්ච ධම්මං අනාධිගච්ඡන්තො, අරියකරධම්මානං අරියභාවස්ස ව අදිට්ඨන්තා “අරියානං අදස්සාවී”ති වෙදිතබ්බො.

අරියධම්මස්ස අකොවිදොති සතිපට්ඨානාදිහෙදෙ අරියධම්මෙ අකුසලො. අරියධම්මෙ අවිනිතොති එත්ථ පන –

දුට්ඨො විනයො නාම, එකමෙකෙන්ථ පඤ්චධා;
අභාවතො තස්ස අයං, “අවිනිතො”ති වුච්චති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.2; සු. නි. අට්ඨ. 1.උරගසුත්තවණ්ණනා; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.130; ධ. ස. අට්ඨ. 1007);

අයඤ්ඤි සංවරවිනයො පහානවිනයොති දුට්ඨො විනයො. එත්ථ ව දුට්ඨෙපි විනයෙ එකමෙකොපි විනයො පඤ්චධා භිජ්ජති. සංවරවිනයොපි හි සීලසංවරො සතිසංවරො ඤාණසංවරො ඛන්තිසංවරො වීරියසංවරොති පඤ්චවිධො. පහානවිනයොපි තද්ධගප්පහානං වික්ඛම්භනප්පහානං සමුව්ඡෙදප්පහානං පටිප්පස්සද්ධිප්පහානං නිස්සරණප්පහානන්ති පඤ්චවිධො.

තත්ථ “ඉමීනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො”ති (විහ. 511) අයං සීලසංවරො. “රක්ඛති චක්ඛුන්ද්‍රියං, චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති”ති (ම. නි. 1.295; සං. නි. 4.239; අ. නි. 3.16) අයං සතිසංවරො.

ආරක්ෂකකොති අරක්ෂක නිවාස. පවතෙති මහත්තෙ ගම්හිරවතෙ. වරමානොති තහිං තහිං විවරමානො. විස්සත්ථො ගව්ජනිති නිබ්භයො නිරාසඩකො වරති. අනාපාඨගතො ලුද්දස්සාති මීගලුද්දස්ස පරමිමුඛගතො. අන්තමකාසි මාරන්ති කිලෙසමාරං වා දෙවපුත්තමාරං වා අන්තං අකාසි. අපදං වධිත්වාති කිලෙසපදං හන්ත්වා නාසෙත්වා. මාරවක්ඛුං අදස්සනං ගතොති මාරස්ස අදස්සනවිසයං පත්තො. අනාපාඨගතොති මාරස්ස පරමිමුඛං පත්තො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව.

එවං භගවා ඉදම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසොයෙව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

මොසරාජමාණවස්සත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. පිඨගියමාණවස්සත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

89. සොළසමෙ පිඨගියසුත්තනිද්දෙසෙ – ජිණ්ණොහමස්මි අබ්ලො විතවණ්ණොති සො කිර බ්‍රාහ්මණො ජරාභිභූතො විසවස්සසතිකො ජාතියා, දුබ්බලො ව “ඉධ පාදං කරිස්සාමි”ති අක්කුත්‍රෙව කරොති, විතට්ඨපුරිමජ්චිවණ්ණො ව. තෙනාහ – “ජිණ්ණොහමස්මි අබ්ලො විතවණ්ණො”ති. මාහං නස්සං මොමුහො අන්තරාවාති මාහං තුය්හං ධම්මං අසව්ජිකත්වා අන්තරා එව අවිද්වා හුත්වා අනස්සිං. ජාතිජරාය ඉධ විජ්ජහානන්ති ඉධෙව තව පාදමුලෙ පාසාණකෙ වෙතියෙ වා ජාතිජරාය විජ්ජහානං නිබ්බානං ධම්මරසං අහං විජ්ජක්කං, තං මෙ ආචික්ඛ.

අබ්ලොති බලවිරහිතො. දුබ්බලොති දුබ්බලබ්බලො. අප්පබ්ලොති පරිත්තබ්බලො. අප්පථාමොති පරිත්තවිරියො. විතවණ්ණොති පරිවත්තිතජ්චිවණ්ණො. විගතවණ්ණොති අපගතජ්චිවණ්ණො. විගවිජිතවණ්ණොති දුරිභූතජ්චිවණ්ණො. යා සා පුරිමා සුභා වණ්ණනිභාති යා සා සුභා සුන්දරා පුරිමකාලෙ සති, සා වණ්ණනිභා එතරහි අන්තරහිතා විගතා. ආදීනවො පාතුභූතොති උපද්දවො පාතුරහොසි. “යා සා පුරිමා සුභා වණ්ණනිභා”ති පාඨං යපෙත්වා “යා සුභා අස්සා”ති එකෙ වණ්ණයන්ති.

අසුද්ධාති පටලාදිහි අසුද්ධා. අවිසුද්ධාති තිම්රාදිහි අවිසුද්ධා. අපරිසුද්ධාති සමන්තතො ථොටපටලාදිහි පරියොනද්ධන්තා අපරිසුද්ධා. අවොදාතාති නප්පසන්තා පසන්තසදිසා. නො තථා වක්ඛුතා රූපෙ පස්සාමිති යථා පොරාණවක්ඛුතා රූපාරම්මණං පස්සාමි ඔලොකෙමි, තථා තෙන පකාරෙන ඉදානි න පස්සාමි. සොතං අසුද්ධන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. මාහං නස්සන්ති අහං මා විනස්සං.

90. ඉදානි යස්මා පිඨගියො කායෙ සාපෙක්ඛතාය “ජිණ්ණොහමස්මි”තිආදිමාහ . තෙනස්ස භගවා කායෙ සිනෙහප්පහානත්ථං “දිස්වාන රූපෙසු විහක්කුමානෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ රූපෙසුති රූපහෙතු රූපපච්චයා. විහක්කුමානෙති කම්මකාරණාදිහි උපහක්කුමානෙ. රූපපන්ති රූපෙසුති වක්ඛුරොගාදිහි ව රූපහෙතූයෙව ජනා රූපපන්ති බාධියන්ති.

හක්කුත්තීති සටියන්ති. විහක්කුත්තීති විහෙසියන්ති. උපවිහක්කුත්තීති හත්ථපාදච්ඡෙදාදිං ලහන්ති. උපසාතියන්තිති මරණං ලහන්ති. කුප්පන්තිති පරිවත්තන්ති. පිළයන්තිති විසාතං ආපජ්ජන්ති. සට්ටයන්තිති සට්ටනං පාපුණන්ති. බ්‍යාධිතාති භීතා. දොමනස්සිතාති චිත්තවිසාතං පත්තා. වෙමානෙති නස්සමානෙ.

91. එවං භගවතා යාව අරහත්තං, තාව කථිතං පටිපත්තිං සුත්වා පිඨගියො ජරාදුබ්බලතාය විසෙසං අනධිගන්ත්වා ව පුන “දිසා වතස්සො”ති ඉමාය ගාථාය භගවත්තං ථොමෙන්නො දෙසනං යාවති.

92. අට්ඨස්ස භගවා පුනපි යාව අරහත්තං, තාව පටිපදං දස්සෙන්නො “තණ්හාධිපන්නෙ”ති ගාථමාහ.

තණ්හාධිපන්නෙති තණ්හාය විමුච්චිත්වා යීතෙ. තණ්හානුගෙති තණ්හාය සහ ගව්ජන්තෙ. තණ්හානුගතෙති තණ්හාය අනුබන්ධන්තෙ. තණ්හානුසට්ඨෙති තණ්හාය සහ ධාවන්තෙ. තණ්හාය පන්නෙති තණ්හාය නිමුග්ගෙ. පටිපන්නෙති තණ්හාය අවත්ථට්ටෙ. අභිභූතෙති මද්දිතෙ. පරියාදින්නවිත්තෙති පරියාදියිත්වා ගහිතකුසලවිත්තෙ.

සන්තාපජාතෙති සක්ඛජාතවිත්තසන්තාපෙ. ඊතීජාතෙති රොගුප්පන්නෙ. උපද්දවජාතෙති ආදීනවජාතෙ. උපසග්ගජාතෙති උප්පන්තදුක්ඛජාතෙ.

විරජං විතමලන්ති එත්ථ විරජන්ති විගතරාගාදිරජං. විතමලන්ති විතරාගාදීමලං. රාගාදයො හි අජ්ඣොත්ථරණට්ඨෙත රජො නාම, දුස්සට්ඨෙත මලං නාම. ධම්මවක්ඛන්ති කත්ථවි පයමමග්ගඤ්ඤාණං , කත්ථවි ආදීනි තිණි මග්ගඤ්ඤාණානි, කත්ථවි චතුත්ථමග්ගඤ්ඤාණම්පි. ඉධ පන ජට්ඨසහස්සස්ස චතුත්ථමග්ගඤ්ඤාණං. පිඨගියස්ස තතියමග්ගඤ්ඤාණමෙව. යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මන්ති විපස්සනාවසෙන එවං පවත්තස්ස ධම්මවක්ඛං උදපාදිති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨමෙව.

එවං ඉදම්පි සුත්තං භගවා අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ව පිඨගියො අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සො කිර අන්තරන්තරා වින්තෙසි – “එවං විචිත්‍රපටිභානං නාම දෙසනං න ලහති මය්හං මාතුලො ඛාවරි සවනායා”ති. තෙන සිනෙහවික්ඛෙපෙන අරහත්තං පාපුණිතුං නාසක්ඛි. අන්තෙවාසිකා පනස්ස සහස්සජට්ඨා අරහත්තං පාපුණිංසු. සබ්බෙව ඉද්ධිමයපත්තවිවරධරා එහිහික්ඛුනො අහෙසුන්ති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

පිඨගියමාණවසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

17. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙසවණ්ණනා

93. ඉතො පරං සඬ්භිතිකාරා දෙසනං ථොමෙත්තා “ඉදමචොව භගවා”තිආදිමාහංසු. තත්ථ ඉදමචොවාති ඉදං පාරායනං අචොව. පරිවාරකසොළසානන්ති ඛාවරිස්ස පරිවාරකෙන පිඨගියෙන සහ සොළසානං, බුද්ධස්ස වා භගවතො පරිවාරකානං සොළසානන්ති පරිවාරකසොළසානං. තෙ එව ච බ්‍රාහ්මණා තත්ථ සොළසසු දිසාසු පුරතො ව පච්ඡතො ව වාමපස්සතො ව දක්ඛිණපස්සතො ව ඡ ඡ යොජනා නිසින්නා උජුකෙන ද්වාදසයොජනිකා අහොසි. අජ්ඣට්ඨොති යාවිතො.

94-97. අත්ථමඤ්ඤායාති පාළිඅත්ථමඤ්ඤාය. ධම්මමඤ්ඤායාති පාළිමඤ්ඤාය. පාරායනන්ති එවං ඉමස්ස ධම්මපරියායස්ස අධිවචනං ආරොපෙත්වා තෙසං බ්‍රාහ්මණානං නාමානි කිත්තයන්තො “අජිතො...පෙ.... බුද්ධසෙට්ඨමුපාගමු”න්ති ආහංසු. තත්ථ සම්පන්නවරණන්ති නිබ්බානපදට්ඨානභූතෙන පාතිමොක්ඛසීලාදිනා සම්පන්නං. ඉසින්නි මහෙසිං.

නිද්දෙසෙ උපාගමිංසුති සමීපං ගමිංසු. උපසඬකමිංසුති අවිදුරට්ඨානං ගමිංසු. පයිරුපාසිංසුති සමීපෙ නිසිදිංසු. පරිපුච්ඡිංසුති පරිපුච්ඡං ආහරිංසු. පරිගණ්ඨිංසුති තුලයිංසු. “වොදයිංසු”ති කෙචි.

සීලාචාරනිබ්බන්තිති උත්තමසීලාචාරනිබ්බන්ති, මග්ගෙන නිප්ඵන්නසීලන්ති අත්ථො.

ගමිහිරෙති උත්තානභාවපටික්ඛෙපවචනං. දුද්දසෙති ගමිහිරත්තා දුද්දසෙ, දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බෙ, න සක්කා සුඛෙන දට්ඨුං. දුද්දසත්තාව දුරනුබ්බොධෙ, දුක්ඛෙන අවබුද්ධිකබ්බෙ, න සක්කා සුඛෙන අවබුද්ධිකුං. සන්තෙති නිබ්බුතෙ. පණිතෙති අතප්පකෙ. ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය චුත්තං. අතක්කාවචරෙති තක්කෙන න අවචරිතබ්බෙ න ඔගාහිතබ්බෙ ඤාණෙනෙව අවචරිතබ්බෙ. නිපුණෙති සණ්ඨෙ. පණ්ඩිතවෙදනියෙති සම්මා පටිපන්නෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදිතබ්බෙ.

98. තොසෙසිති තුට්ඨිං ආපාදෙසි. විතොසෙසිති විවිධා තෙසං සොමනස්සං උප්පාදෙසි. පසාදෙසිති තෙසං විත්තප්පසාදං අකාසි . ආරාධෙසිති ආරාධයි සිද්ධිං පාපෙසි. අත්තමනෙ අකාසිති සොමනස්සවසෙන සකමනෙ අකාසි.

99. තතො පරං බ්‍රහ්මවරියමවරිංසුති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං අවරිංසු.

101. තස්මා පාරායනන්ති තස්ස පාරභූතස්ස නිබ්බානස්ස ආයතනන්ති චුත්තං හොති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

18. පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙසවණ්ණනා

102. පාරායනමනුගායස්සන්ති අස්ස අයං සම්බන්ධො – භගවතා හි පාරායනෙ දෙසිතෙ සොළසසහස්සජට්ඨා අරහත්තං පාපුණිංසු, අවසෙසානඤ්ච චුද්දසකොට්ඨකානං දෙවමනුස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. චුත්තඤ්ඤෙනං පොරාණෙහි –

“තනො පාසාණකෙ රම්මෙ, පාරායනසමාගමෙ;
අමතං පාපයි බුද්ධො, වුද්දස පාණකොට්ඨො”ති. (සු. නි. අට්ඨ. 2.1138);

නිට්ඨිතාය පන ධම්මදෙසනාය තනො තනො ආගතා මනුස්සා හගවතො ආනුභාවෙන අත්තනො අත්තනො ගාමනිගමාදිස්වෙව පාතුරහෙසුං. හගවාපි සාවත්ථිමෙව අගමාසි පරිවාරකසොළසාදිහි අනෙකෙහි භික්ඛුසහස්සෙහි පරිවුතො. තත්ථ පිඩ්ගියො හගවත්තං වන්දිත්වා ආහ – “ගච්ඡාමහං, හන්තෙ, බාවරිස්ස බුද්ධස්පාදං ආරොවෙතුං, පටිස්සුතඤ්ඤි තස්සෙව මයා”ති. අප් හගවතා අනුඤ්ඤාතො ඤාණගමනෙනෙව ගොඨාවරිතීරං ගන්ත්වා පාදගමනෙන අස්සමාහිමුතො අගමාසි. තමෙනං බාවරි බ්‍රාහ්මණො මග්ගං ඔලොකෙන්තො නිසින්නො දුරතොව තං බාරිජටාදිවරහිතං භික්ඛුවෙසෙනාගච්ඡන්තං දිස්වා “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති නිට්ඨමගමාසි. සම්පත්තඤ්ඤාවාපි තං පුච්ඡි – “කිං, පිඩ්ගිය, බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති? “ආම, බ්‍රාහ්මණ, උප්පන්නො, පාසාණකෙ චෙතියෙ නිසින්නො අම්මාකං ධම්මං දෙසෙසි, තමහං තුය්හං දෙසෙස්සාමි”ති. තනො බාවරි මහතා සක්කාරෙන සපරිසො තං පූජෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. තත්ථ නිසිදිත්වා පිඩ්ගියො “පාරායනමනුගායිස්ස”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ අනුගායිස්සන්ති හගවතො ගීතං අනුගායිස්සං. යථාද්දක්ඛිති යථා සාමං සච්චාහිසම්බොධෙන අසාධාරණඤාණෙන ව අද්දක්ඛි. නික්කාමොති පහිනකාමො. “නික්කමො”තිපි පාඨො, විරියවාති අත්ථො. නික්ඛන්තො වා අකුසලපක්ඛා. නිබ්බන්තොති කිලෙසවනවිරහිතො, තණ්හාවිරහිතො එව වා. කිස්ස හෙතු මුසා හණෙනි යෙහි කිලෙසෙහි මුසා හණෙය්‍යා, එතෙ තස්ස පහිනාති දස්සෙති. එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස සචනෙ උස්සාහං ජනෙති (සු. නි. අට්ඨ. 2.1138).

අමලොති කිලෙසමලවිරහිතො. විමලොති විගතකිලෙසමලො. නිම්මලොති කිලෙසමලසුද්ධො. මලාපගතොති කිලෙසමලා දුරිභූතො හුත්වා වරති. මලවිජ්ජහිතොති කිලෙසමලජ්ජහිතො. මලවිමුත්තොති කිලෙසෙහි විමුත්තො. සබ්බමලවීතිවත්තොති වාසනාදිසබ්බකිලෙසමලං අතික්කන්තො. තෙ වනාති එතෙ චුත්තජ්ජකාරා කිලෙසා.

103. වණ්ණපසංහිතන්ති ගුණුපසංහිතං.

104. සච්චවිභයොති බුද්ධො හි සච්චෙනෙව අවිභානෙන නාමෙන යුත්තො. බ්‍රහ්මෙති තං බ්‍රාහ්මණං ආලපති.

තත්ථ ලොකොති ලුප්ඡනට්ඨෙන ලොකො. එකො ලොකො හවලොකොති තෙභුමකච්ඡාකො. සො හි හවතීති හවො, හවො එව ලොකො හවලොකො. හවලොකො ව සම්භවලොකො වාති එත්ථ එකෙකො ද්වෙ ද්වෙ හොති. හවලොකො හි සම්පත්තිභවවිපත්තිභවවසෙන දුට්ඨො. සම්භවලොකොපි සම්පත්තිසම්භවවිපත්තිසම්භවවසෙන දුට්ඨො. තත්ථ සම්පත්තිභවලොකොති සුගතිලොකො. සො හි ඉට්ඨඵලත්තා සුන්දරො ලොකොති සම්පත්ති, හවතීති හවො, සම්පත්ති එව හවො සම්පත්තිහවො, සො එව ලොකො සම්පත්තිභවලොකො. සම්පත්තිසම්භවලොකොති සුගතූපගං කම්මං. තඤ්ඤි සම්භවති එතස්මා ඵලත්ති සම්භවො, සම්පත්තියා සම්භවො සම්පත්තිසම්භවො, සම්පත්තිසම්භවො එව ලොකො සම්පත්තිසම්භවලොකොති.

විපත්තිභවලොකොති අපායලොකො. සො හි අනිට්ඨඵලත්තා විරූපො ලොකොති විපත්ති, හවතීති හවො, විපත්ති එව හවො විපත්තිහවො, විපත්තිහවො එව ලොකො විපත්තිභවලොකො. විපත්තිසම්භවලොකොති අපායූපගං කම්මං. තඤ්ඤි සම්භවති එතස්මා ඵලත්ති සම්භවො, විපත්තියා සම්භවො විපත්තිසම්භවො, විපත්තිසම්භවො එව ලොකො විපත්තිසම්භවලොකොති. තිස්සො වෙදනාති සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා ලොකියා එව. ආභාරාති පච්චයා. පච්චයා හි අත්තනො ඵලං ආහරන්තීති ආභාරා. කබලීකාරාහාරො එස්සාහාරො මනොසඤ්ඤෙවනනාහාරො විඤ්ඤාණාහාරොති වත්තාරො. වත්ථුවසෙන කබලීකත්තබ්බත්තා කබලීකාරො, අජ්ඣොහරිතබ්බත්තා ආහාරො, ඔදනකුම්මාසාදිවත්ථුකාය ඔජායෙනං නාමං. සා හි ඔජට්ඨමකරූපාති ආහරන්ති ආහාරො. වක්ඛුසම්ඵස්සාදිකො ඡබ්බිධො එස්සො තිස්සො වෙදනා ආහරන්ති ආහාරො. මනසො සඤ්ඤෙවනනා න සත්තස්සාති මනොසඤ්ඤෙවනනා යථා විත්තෙකග්ගතා, මනසා වා සම්පයුත්තා සඤ්ඤෙවනනා මනොසඤ්ඤෙවනනා යථා ආජඤ්ඤරථො, තෙභුමකකුසලාකුසලවෙතනා. සා හි තයො හවෙ ආහරන්ති ආහාරො. විඤ්ඤාණන්ති එකුනට්ඨසතිහෙදං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං. තඤ්ඤි පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරන්ති ආහාරො.

උපාදානක්ඛන්ධාති උපාදානගොචරා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා, මජ්ඣෙ පදලොපො දට්ඨබ්බො. උපාදානසම්භූතා වා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා යථා තිණග්ගි, පුස්ග්ගි. උපාදානවිධෙය්‍යා වා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා යථා රාජපුරිසො. උපාදානජ්ජහවා වා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා යථා පුප්ඵරුක්ඛො, ඵලරුක්ඛො. උපාදානාති පන කාමුපාදානං දිට්ඨුපාදානං සීලබ්බිකුපාදානං අත්තවාදුපාදානන්ති වත්තාරි. අත්ථතො පන භුසං ආදානන්ති උපාදානං. රූපුපාදානක්ඛන්ධො, වෙදනුපාදානක්ඛන්ධො, සඤ්ඤුපාදානක්ඛන්ධො, සඬ්ඛාරුපාදානක්ඛන්ධො, විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධොති පඤ්ච. ඡ අජ්ඣත්තිකාති ආයතනානීති වක්ඛායතනං, සොතායතනං, ඝාතායතනං, ජීවිහායතනං, කායායතනං, මනායතනං. සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො චුත්තනායා එව. තථා අට්ඨ ලොකධම්මො. අපි ව – ලාභො, අලාභො, යසො, අයසො, නින්දා, පසංසා, සුඛං, දුක්ඛන්ති ඉමෙ අට්ඨ ලොකජ්ජවත්තියා සති

අනුපරිවත්තනාධිකාරී ලොකස්ස ධම්මානි ලොකධම්මා. එතෙහි මුත්තො සත්තො නාම නත්ථි, බුද්ධානම්පි හොන්ති යෙව. යථාහ –

“අට්ඨිමෙ, භික්ඛවෙ, ලොකධම්මා ලොකං අනුපරිවත්තන්ති, ලොකො ච අට්ඨ ලොකධම්මෙ අනුපරිවත්තති. කතමෙ අට්ඨ? ලාභො ච අලාභො ච...පෙ.... සුඛස්ස ඥාණස්ස ච. ඉමෙ ඛො, භික්ඛවෙ, අට්ඨ ලොකධම්මා ලොකං අනුපරිවත්තන්ති, ලොකො ච ඉමෙ අට්ඨ ලොකධම්මෙ අනුපරිවත්තති”ති (අ. නි. 8.6).

තත්ථ අනුපරිවත්තන්ති අනුබන්ධන්ති නප්පජ්ජන්ති, ලොකතො න නිවත්තන්ති අත්ථො. ලාභොති පබ්බජිතස්ස විචාරාදි, ගහට්ඨස්ස ධනධස්සාදිලාභො. සොයෙව අලබ්භමානො ලාභො අලාභො න ලාභො අලාභොති වුව්වති, නො ච අත්තාභාවප්පත්තිතො පරිස්සෙය්‍යො සියා. යසොති පරිචාරො. සොයෙව අලබ්භමානො යසො අයසො. නින්දාති අවණ්ණහණනං. පසංසාති වණ්ණහණනං. සුඛන්ති කාමාවචරකායිකවෙතසිකං. ඥාණන්ති පුට්ඨජනසොතාපන්තසකදාගාමීනං කායිකවෙතසිකං, අනාගාමීඅරහත්තානං කායිකමෙව. සත්තවාසාති සත්තානං ආවාසා, වසනට්ඨානානිති අත්ථො. තානි පන තථා පකාසිතා බන්ධා ඵව. සත්තසු විස්සොඤ්චයීතිසු අසස්සස්සත්තෙන ච නෙවසස්සත්තාසස්සත්තායතනෙන ච සද්ධිං නව සත්තවාසා. දසායතනානිති වක්ඛායතනං, රූපායතනං, සොතායතනං, සද්දායතනං, ඝාතායතනං, ගන්ධායතනං, ජීව්‍හායතනං, රසායතනං, කායායතනං, ඵොට්ඨබ්බායතනන්ති ඵවං දස. ද්වාදසායතනානිති මනායතනධම්මායතනෙනි සද්ධිං ඵවං ද්වාදස. අට්ඨාරස ධාතුයොති වක්ඛුධාතු, රූපධාතු, වක්ඛුච්ඡාදාණධාතු...පෙ.... මනොධාතු, ධම්මධාතු, මනොච්ඡාදාණධාතුති එකෙකස්මිං තිණි තිණි කත්වා අට්ඨාරස ධාතුයො.

සද්ධිසනාමොති තෙසං සද්ධිසනාමො එකගුණවණ්ණනාමො. සද්ධිසව්හයොති එකගුණවණ්ණනාමෙන අවිභායනො. සච්චසද්ධිසව්හයොති අවිතථඑකගුණවණ්ණනාමෙන අවිපරිතෙන අවිභායනො.

ආසිතොති උපසඬකම්තො. උපාසිතොති උපගන්ත්වා සෙවිතො. පයිරූපාසිතොති හත්තිවසෙන අතිව සෙවිතො.

105. කුඛබ්බකන්ති පරිත්තවනං. බහුජ්ඣං කානනමාවසෙය්‍යාති අනෙකඵලාදිවිකතිහරිතකානනං ආගමිම වසෙය්‍ය. අප්පදස්සෙති බාවරිජ්ජභුතිකෙ පරිත්තපස්සෙය්‍ය. මහොදධිත්ති අනොතත්තාදිං මහන්තං උදකරාසිං.

අප්පදස්සාති මන්දදස්සිතො. පරිත්තදස්සාති අතිමන්දදස්සිතො. ථොකදස්සාති පරිත්තතොපි අතිපරිත්තදස්සිතො. ඔමකදස්සාති හෙට්ඨිමදස්සිතො. ලාමකදස්සාති අප්පධානදස්සිතො. ඡතුක්කදස්සාති න උත්තමදස්සිතො. අප්පමාණදස්සන්ති පමාණං අතික්කම්ත්වා අප්පමාණං නිබ්බානදස්සං. අග්ගදස්සන්ති “අග්ගතො වෙ පසන්තාන”න්තිආදිනා (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) නයෙන අග්ගධම්මදස්සං. සෙට්ඨදස්සන්ති සම්බුද්ධො ද්විපදසෙට්ඨොති සෙට්ඨදස්සං. විසෙට්ඨදස්සන්තිආදිති වත්තාරි උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතානි. අසමන්ති න සමං අසමං සබ්බස්සං. අසමසමන්ති අසමෙහි අනිතබුද්ධෙහි සමං අසමසමං. අප්පට්ඨසමන්ති අත්තතො සද්ධිවර්හිතං. අප්පට්ඨාගන්ති අත්තතො පටිබ්බිච්චර්හිතං. අප්පට්ඨුග්ගලන්ති පටිමල්ලපුග්ගලච්චර්හිතං. දෙවානිදෙවන්ති විසුද්ධිදෙවානම්පි අතිදෙවං. අභිමඬගලසම්මතට්ඨෙත උපහං. අප්පමිතිට්ඨෙත පුරිසසිහං. නිද්දොසට්ඨෙත පුරිසනාගං. උත්තමට්ඨෙත පුරිසාපස්සං. අට්ඨපරිසප්ථං උප්පිළෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනවි පච්චත්ථිකෙන පච්චාමිත්තෙන අකම්පියෙ අවලට්ඨානෙ තිට්ඨනට්ඨෙත පුරිසනිසහං. ධම්මදෙසනාධුරවහනට්ඨෙත පුරිසධොරස්හං.

මානසකං වා සරන්ති මනසා විත්තෙන්වා කතං පල්ලං වා නාමමෙව වා. අනොතත්තං වා දහන්ති වන්දිමසුරියා දක්ඛිණෙන වා උත්තරෙන වා ගච්ඡන්තා පබ්බතන්තරෙන තං ඔභාසෙන්නි, උජුං ගච්ඡන්තා න ඔභාසෙන්නි, තෙනෙවස්ස “අනොතත්ත”න්ති සඬ්ඛා උදපාදි. ඵවරූපං අනොතත්තං වා දහං. අක්ඛොහං අමිතොදකන්ති වාලෙතුං අසක්කුණෙය්‍යං අපරිමිතං උදකජලරාසිං. ඵවමෙවාති ඔපම්මසංසන්දනං, බුද්ධං හගවන්තං අක්ඛොහං ආසහං යානට්ඨානෙන වාලෙතුං අසක්කුණෙය්‍යං. අමිතතෙජන්ති අපරිමිතඤ්ඤාණතෙජං. පභින්නඤ්ඤාණන්ති දසබලඤ්ඤාණාදිවසෙන පහෙදගතඤ්ඤාණං. විච්චක්ඛන්ති සමන්තවක්ඛුං.

පස්සාපහෙදකුසලන්ති “යා පස්සාපහෙදකුසලානා විවයො පච්චයො”තිආදිනා (ධ. ස. 16; විහ. 525) නයෙන පස්සාපහෙදජානනෙ ඡෙකං. අධිගතපටිසම්භිදන්ති පටිලද්ධවතුපටිසම්භිදං. වතුචෙසාරජ්ජප්පත්තන්ති “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”තිආදිනා (ම. නි. 1.150; අ. නි. 4.8) නයෙන වුත්තෙසු වතුසු යානෙසු විසාරදභාවප්පත්තං. සද්ධාධිමුක්තන්ති පරිසුද්ධෙ ඵලසමාපත්තිවිත්තෙ අධිමුක්තං, තත්ථ පටිට්ඨං. සෙතපච්චත්තන්ති වාසනාය විජ්ජනිතත්තා පරිසුද්ධං ආවෙණිකඅත්තභාවං. අද්වයභාණන්ති පරිච්ඡින්නවචනත්තා ද්විවචනචර්හිතං. තාදිත්ති තාදිසං, ඉට්ඨානිට්ඨෙසු අකම්පනං වා. තථා පටිස්සාදා අස්සාති තථාපටිස්සාදා, තං. අපරිත්තන්ති න බුද්දකං. මහන්තන්ති තෙධාතුං අතික්කම්ත්වා මහන්තප්පත්තං.

ගම්භිරන්ති අස්සෙය්‍යං දුප්පවෙසං. අප්පමෙය්‍යන්ති අතුලට්ඨෙත අප්පමෙය්‍යං. දුප්පරියොගාහන්ති පරියොගාහිතුං දුක්ඛජ්ජවෙසං. පහුතරතනන්ති සද්ධාදිරතනෙහි පහුතරතනං. සාගරසමන්ති රතනාකරතො සමුද්දසදිසං.

ජළඬගුපෙක්බාය සමන්තාගතන්ති “වක්ඛුනා රුපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති න දුම්මනො”ති (අ. නි. 6.1) වුත්තනයෙන ජළඬගුපෙක්බාය පරිපුණ්ණං. අතුලන්ති තුලවිරහිතං, තුලයිතුං අසක්කුණෙයාං. විපුලන්ති අතිමහත්තං. අප්පමෙයාන්ති පමෙතුං අසක්කුණෙයාං. තං තාදිසන්ති තං භගවත්තං තාදිගුණසම්පන්නං. පවදනං මග්ගවාදිනන්ති පවදන්තානං කටේන්තානං උත්තමං කථයන්තං වදන්තං අධිගච්ඡන්ති සම්බන්ධො. මෙරුම්ච නගානන්ති පබ්බතානං අන්තරෙ සිනෙරුං විය. ගරුළුම්ච දිජානන්ති පක්ඛිජාතානං අන්තරෙ සුපණ්ණං විය. සීහම්ච මීගානන්ති චතුප්පදානමන්තරෙ සීහං විය. උදධම්ච අණ්ණවානන්ති විත්ථිණ්ණඅණ්ණවානං අන්තරෙ සමුද්දං විය අධිගච්ඡං. ජිනපවරන්ති බුද්ධුත්තමං.

106. යෙමෙ පුබ්බෙති යෙ ඉමෙ පුබ්බෙ.

107. තමොනුදාසීනොති තමොනුදො ආසීනො. භූරිපඤ්ඤාණොති ඤාණද්ධපො. භූරිමෙධසොති විපුලපඤ්ඤො.

නිද්දෙසෙ පහඬිකරොති තෙජංකරො. ආලොකකරොති අනන්ධකාරකරො. ඔභාසකරොති ඔභාසං ජොතිං කරොතිති ඔභාසකරො. දීපසදිසං ආලොකං කරොතිති දීපඬිකරො. පදීපසදිසං ආලොකං කරොතිති පදීපකරො. උප්පොතකරොති පතාපකරො. පප්පොතකරොති දිසාවිදිසා පතාපකරො.

භූරිපඤ්ඤාණොති පුපුලඤ්ඤාණො. ඤාණපඤ්ඤාණොති ඤාණෙන පාකටො. පඤ්ඤාධපොති උස්සිතට්ඨෙන පඤ්ඤාව ධපො අස්සාති පඤ්ඤාධපො, ධපො රථස්ස පඤ්ඤාණන්තිආදීසු (ජා. 2.22.1841; චූළති. පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 107) විය. විභූතවිභාරීති පාකටවිභාරො.

108. සන්දිට්ඨිකමකාලිකන්ති සාමං පස්සිතබ්බං ඵලං, න ච කාලන්තරෙ පත්තබ්බඵලං. අනීතිකන්ති කිලෙසාදිරීතිවිරහිතං.

සන්දිට්ඨිකන්ති ලොකුත්තරධම්මො යෙන අධිගතො හොති, තෙන පරසද්ධාය ගන්තබ්බතං හින්වා පච්චවෙක්ඛණ්ණාණෙන සයං දට්ඨබ්බොති සන්දිට්ඨිකො, තං සන්දිට්ඨිකං. අත්තනො ඵලංදානං සන්ධාය නාස්ස කාලොති අකාලො, අකාලොයෙව අකාලිකො. යො ඵත්ථ අරියමග්ගධම්මො, සො අත්තනො සමනන්තරමෙව ඵලං දෙතිති අත්ථො, තං අකාලිකං. එහි පස්ස ඉමං ධම්මන්ති එවං පවත්තං එහිපස්සවිධිං අරහතීති එහිපස්සිකො, තං එහිපස්සිකං. ආදිත්තං වෙලං වා සීසං වා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වාපි අත්තනො විත්තෙ උපනයං අරහතීති ඔපනෙය්යිකො, තං ඔපනෙය්යිකං. සබ්බෙහිපි උග්ගථිතඤ්ඤාආදීහි “භාවිතො මෙ මග්ගො, අධිගතං ඵලං, සච්ඡිකතො නිරොධො”ති අත්තති අත්තති වෙදිතබ්බන්ති පච්චත්තං වෙදිතබ්බං විඤ්ඤාහි.

109. අථ නං බාවරී ආහ “කිං නු තම්භා”ති ද්වෙ ගාථා.

මුහුත්තම්පිති ථොකම්පි. බණම්පිති න බහුකම්පි. ලයම්පිති මනම්පි. වයම්පිති කොට්ඨාසම්පි. අද්ධම්පිති දිවසම්පි.

111-113. තතො පිඩ්ගියො භගවතො සන්තිකා අවිජ්ජවාසමෙව දීපෙන්තො “නාහං තම්භා”තිආදිමාහ. නාහං යො මෙ...පෙ.... පස්සාමී නං මනසා චක්ඛුනාවාති තං බුද්ධං මංසචක්ඛුනා විය මනසා පස්සාමී. නමස්සමානො විවසෙමී රත්තින්ති නමස්සමානොව රත්තිං අනිනාමෙමී.

114. තෙන තෙනෙව නතොති යෙන යෙන දිසාභාගෙන බුද්ධො, තෙන තෙනෙවාහම්පි නතො, තන්තින්තො තප්පොණොති දස්සෙති.

115. දුබ්බලථාමකස්සාති අප්පථාමකස්ස. අථ වා දුබ්බලස්ස දුත්ථාමකස්ස ව, බලවීරියහීනස්සාපීති චූත්තං හොති. තෙනෙව කායො න පලෙතීති තෙනෙව දුබ්බලත්ථාමකත්තෙන කායො න ගච්ඡති, යෙන බුද්ධො, න තෙන ගච්ඡති. “න පරෙති”තිපි පායො, සො ඵවත්ථො. තත්ථාති බුද්ධස්ස සන්තිකෙ. සඬිකප්පයන්තායාති සඬිකප්පගමනෙන. තෙන යුත්තොති යෙන බුද්ධො, තෙන යුත්තො පයුත්තො අනුයුත්තොති දස්සෙති.

යෙන බුද්ධොති යෙන දිසාභාගෙන බුද්ධො උපසඬිකම්මිතබ්බො, තෙන දිසාභාගෙන න පලෙති. අථ වා භූමිමත්ථෙ කරණවචනං. යත්ථ බුද්ධො තත්ථ න පලෙති න ගච්ඡති. න චජ්ඣිති පුරතො න යාති. න ගච්ඡතීති නිවත්තති. නාතික්කමතීති න උපසඬිකමති.

116. පඬිකෙ සයානොති කාමකද්දමෙ සයමානො. දීපා දීපං උපල්ලවිත්ති සත්ථාරාදිතො සත්ථාරාදිං අධිගච්ඡං. අථද්දසාසිං සම්බුද්ධන්ති සොහං ඵලං දුදිට්ඨිං ගහෙත්වා අත්ථාහිණ්ඩන්තො අථ පාසාණකචෙතියෙ බුද්ධමද්දක්ඛිං.

තත්ථ සෙමානොති නිසජ්ජමානො. සයමානොති සෙයාං කප්පයමානො. ආවසමානොති වසමානො. පරිවසමානොති නිව්චං වසමානො.

පල්ලවිත්ති උග්ගමිං. උපල්ලවිත්ති උත්තරිං, සම්පල්ලවිත්ති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං. අද්දසන්නි නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. අද්දසන්නි පස්සිං. අද්දක්ඛින්නි ඔලොකෙසිං. අපස්සින්නි එසිං. පටිවිජ්ඣින්නි විනිවිජ්ඣිං.

117. ඉමිස්සා ගාථාය අවසානෙ පිඩ්ගියස්ස ව බාවරිස්ස ව ඉන්ද්‍රියපරිපාකං විදිත්වා භගවා සාවත්ථියං ධීතොයෙව සුවණ්ණොභාසං මුඤ්චි. පිඩ්ගියො බාවරිස්ස බුද්ධගුණෙ වණ්ණයන්නො නිසින්නො එව තං ඔභාසං දිස්වා “කිං ඉද”න්ති ඔලොකෙන්නො භගවත්තං අත්තනො පුරතො ධීතං විය දිස්වා බාවරිබ්‍රාහ්මණස්ස “බුද්ධො ආගතො”ති ආරොවෙසි. බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා අට්ඨාසි. භගවාපි ඔභාසං ඵරිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තානං දස්සෙන්නො උභින්නම්පි සප්පායං විදිත්වා පිඩ්ගියමෙව ආලපමානො “යථා අහු, වක්කලී”ති ඉමං ගාථමභාසි.

තස්සත්ථො – යථා වක්කලීත්ථෙරො සද්ධාධිමුත්තො අහොසි, සද්ධාධුරෙනෙව අරහත්තං පාපුණි, යථා ව සොළසන්නං එකො හද්‍රාවුධො නාම, යථා ව ආළවිගොතමො ව. එවමෙව ත්වම්පි පමුඤ්චස්සු සද්ධං, තතො සද්ධාය අධිමුච්චන්තො “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”ති ආදිනා (ධ. ප. 277; ථෙරගා. 676; පටි. ම. 1.31; කථා. 753) නයෙන විපස්සනං ආරභිත්වා මච්චුධෙය්‍යස්ස පාරං නිබ්බානං ගම්ස්සසිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පිඩ්ගියො අරහත්තෙ, බාවරී අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති, බාවරිබ්‍රාහ්මණස්ස සිස්සා පන පඤ්චසනා සොනාපන්නා අහෙසුං.

තත්ථ මුඤ්චස්සුති මොවස්සු. පමුඤ්චස්සුති මොවෙහි. අධිමුඤ්චස්සුති තත්ථ අධිමොක්ඛං කරස්සු. ඔකප්පෙහීති බහුමානං උප්පාදෙහීති. සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති හුත්වා අභාවට්ඨෙත. සබ්බෙ සඬ්ඛාරා දුක්ඛාති දුක්ඛමට්ඨෙත. සබ්බෙ ධම්මා අනත්තාති අවසවත්තනට්ඨෙත.

118. ඉදානි පිඩ්ගියො අත්තනො පසාදං නිවෙදෙන්නො “එස භියොයාති ආදිමාහ. තත්ථ පටිභානවාති පටිභානප්පට්ඨමිහිදාය උපෙතො.

භියොයා භියොයාති උපරුපරි.

119. අධිදෙවෙ අභිඤ්ඤායාති අධිදෙවකරෙ ධම්මෙ ඤාත්වා. පරොපරන්ති භීනපණිතං, අත්තනො ව පරස්ස ව අධිදෙවත්තකරං සබ්බධම්මජාතං අවෙදිති චුත්තං හොති. කඬ්ඛිතං පටිජානනන්ති කඬ්ඛිතංයෙව සතං “නික්කඬ්ඛමිහා”ති පටිජානන්නානං.

නිද්දෙසෙ පාරායනිකපඤ්ඤානන්ති පාරායනිකබ්‍රාහ්මණානං පුච්ඡානං. අවසානං කරොතිති අන්තකරො. කොට්ඨි කරොතිති පරියන්තකරො. සිමං මරියාදං කරොතිති පරිව්ජෙදකරො. නිගමං කරොතිති පරිවට්ඨකරො. සභියපඤ්ඤානන්ති න කෙවලං පාරායනිකබ්‍රාහ්මණානං පඤ්ඤානං එව, අථ බො සභියපරිබ්බාජකාදීනම්පි පඤ්ඤානං අන්තං කරොතිති දස්සෙතුං “සභියපඤ්ඤාන”න්ති ආදිමාහ.

120. අසංභිරන්ති රාගාදිහි අසංභාරියං. අසඬ්ඤාප්පන්ති අසඬ්ඤාප්පං අවිපරිණාමධම්මං. ද්විහිපි පදෙහි නිබ්බානං භණ්ති. අද්ධා ගම්ස්සාමිති එකංසෙනෙව තං අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුං ගම්ස්සාමි. න මෙත්ථ කඬ්ඛාති නත්ථි මෙ එත්ථ නිබ්බානෙ කඬ්ඛා. එවං මං ධාරෙහි අධිමුත්තචිත්තන්ති පිඩ්ගියො “එවමෙව ත්වම්පි පමුඤ්චස්සු සද්ධං”න්ති ඉමිනා භගවතො ඔවාදෙන අත්තනි සද්ධං උප්පාදෙත්වා සද්ධාධුරෙනෙව ව විමුඤ්චිත්වා තං සද්ධාධිමුත්තිං පකාසෙන්නො භගවත්තං ආහ – “එවං මං ධාරෙහි අධිමුත්තචිත්ත”න්ති. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො “යථා මං ත්වං අවච, එවමෙව මං අධිමුත්තචිත්තං ධාරෙහි”ති.

න සංභරියතීති ගහෙත්වා සංභරිතුං න සක්කා. නියොගවචනන්ති යුත්තවචනං. අවත්ථාපනවචනන්ති සන්නිට්ඨානවචනං. ඉමස්මිං පාරායනවග්ගෙ යං අන්තරන්තරා න චුත්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනායෙන ගහෙතබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය චූළනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පාරායනවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙසො

බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

1. පටිමවග්ගවණ්ණනා

121. ඉතො පරං බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. තත්ථ “සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩ”න්ති ඉතො පරං අතිරෙකපදමත්තමෙව වණ්ණසිස්සාම. තත්ථ සබ්බෙසුති අනවසෙසෙසු. භූතෙසුති සත්තෙසු. එත්ථ භූතෙසුති කිඤ්චාපි භූතසද්දො “භූතස්මිං පාවිත්තිය”න්ති එවමාදීසු (පාචි. 69) විජ්ජමානෙ, “භූතමිදං, සාරිපුත්ත, සමනුපස්සසී”ති එවමාදීසු බන්ධපඤ්චකෙ, “චත්තාරො බො, භික්ඛු, මහාභූතා හෙතු”ති එවමාදීසු (ම. නි. 3.86) චතුබ්බිධෙ පට්ඨිධාත්වාදිරූපෙ, “යො ව කාලසසො භූතො”ති එවමාදීසු (ජා. 1.2.190) ඛිණ්ණසවෙ, “සබ්බෙව නික්ඛිපිස්සන්ති, භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති එවමාදීසු (දී. නි. 2.220) සබ්බසත්තෙ, “භූතගාමපාතබ්බතායා”ති එවමාදීසු (පාචි. 90) රුක්ඛාදිකෙ, “භූතං භූතතො පජානාති”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.3) වාතුමහාරාජිකානං හෙට්ඨා සත්තනිකායං උපාදාය වත්තති. ඉධ පන අවිසෙසතො පට්ඨිපබ්බතාදීසු ජාතා සත්තා භූතාති වෙදිතබ්බා. තෙසු භූතෙසු. නිධායාති නික්ඛිපිත්වා.

දණ්ඩන්ති කායවච්ඡිකාදණ්ඩං, කායදුච්චරිතාදීනමෙතං අධිවචනං. කායදුච්චරිතඤ්ඤි දණ්ඩයතිති දණ්ඩො, බාධෙති අනායබ්බසනං පාපෙතිති චූත්තං හොති. එවං වච්ඡිච්චරිතඤ්ඤි මනොදුච්චරිතඤ්ඤි. පහරණදණ්ඩො එව වා දණ්ඩො, තං නිධායාතිපි චූත්තං හොති. අවිභෙදයන්ති අවිභෙදයන්තො. අඤ්ඤාතරම්පිති යං කිඤ්චි එකම්පි. තෙසම්පිති තෙසං සබ්බභූතානං. න පුත්තම්ච්චෙය්‍යාති අනුපො බෙත්තපො දින්නකො අත්තෙවාසිකොති ඉමෙසු චතුසු පුත්තෙසු යං කිඤ්චි පුත්තං න ඉච්ඡෙය්‍යා. කුතො සභායන්ති සභායං පන ඉච්ඡෙය්‍යාති කුතො එව එතං.

එකොති පබ්බජ්ජාසඩ්ධාතෙන එකො, අදුතියට්ඨෙන එකො, තණ්හාපහානට්ඨෙන එකො, එකන්තවිගතකිලෙසොති එකො, එකො පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති එකො. සමණසහස්සස්සපි හි මජ්ඣෙ වත්තමානො ගිහිසඤ්ඤොජනස්ස ඡින්නත්තා එකො, එවං පබ්බජ්ජාසඩ්ධාතෙන එකො. එකො තිට්ඨති, එකො ගච්ඡති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ඉරියති වත්තන්ති එකො. එවං අදුතියට්ඨෙන එකො.

“තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීඝමද්ධාන සංසරං;
ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තති.

“එවමාදීනවං ඤාත්වා, තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවං;
චිත්තණ්හො අනාදානො, සතො භික්ඛු පරිබ්බජෙ”ති. (ඉතිවු. 15, 105; මහානි. 191; චූළති. පාරායනානුගීතිගාටානිද්දෙස 107) –

එවං තණ්හාපහානට්ඨෙන එකො. සබ්බකිලෙසාස්ස පහිනා උච්ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදමම්මාති එවං එකන්තවිගතකිලෙසොති එකො. අනාවරියකො හුත්වා සයම්භු සාමඤ්ඤෙව පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති එවං එකො පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති එකො.

වරෙති යා ඉමා අට්ඨ වරියායො. සෙය්‍යාට්ඨං – යා පණ්ඩසම්පන්නානං චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු ඉරියාපට්ඨරියා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනෙසු ආයතනවරියා, අප්පමාදවිහාරිතං චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සතිවරියා, අධිචිත්තමනුයුත්තානං චතුසු ක්කානෙසු සමාධිවරියා, බුද්ධිසම්පන්නානං චතුසු අරියසච්චෙසු ඤාණවරියා, සම්මා පටිපන්නානං චතුසු අරියමග්ගෙසු මග්ගවරියා, අධිගතඵලානං චතුසු සාමඤ්ඤඵලෙසු පටිපත්තිවරියා, තිණ්ණං බුද්ධානං සබ්බසත්තෙසු ලොකත්ථවරියා, තත්ථ පදෙසතො පච්චෙකබුද්ධසාවකානන්ති. යථාහ – “වරියාති අට්ඨ වරියායො යා ඉරියාපට්ඨරියා”ති (චූළති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121; පටි. ම. 1.197; 3.28) විත්ථාරො. තාහි වරියාහි සමන්තාගතො භවෙය්‍යාති අත්ථො. අට්ඨ වා යා ඉමා “අධිමුච්චන්තො සද්ධාය වරති, පග්ගණ්හන්තො වීරියෙන වරති, උපට්ඨහන්තො සතියා වරති, අවික්ඛිත්තො සමාධිනා වරති, පජානන්තො පඤ්ඤාය වරති, විජානන්තො විඤ්ඤාණෙන වරති, එවං පටිපන්නස්ස කුසලා ධම්මා ආයාපෙන්නීති ආයතනවරියාය වරති, එවං පටිපන්නො විසෙසමධිගච්ඡන්ති විසෙසවරියාය වරති”ති (චූළති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121; පටි. ම. 1.197; 3.29) එවං අපරාපි අට්ඨ වරියා චූත්තා. තාහි සමන්තාගතො භවෙය්‍යාති අත්ථො. බග්ගවිසාණකප්පොති බග්ගවිසාණො නාම බග්ගමිගසිඨං.

කප්ප – සද්දො පනායං අභිසද්දහනවොහාරකාලපඤ්ඤාත්තිච්ඡෙදවිකප්පලෙසසමන්තභාවසද්ධාදිඅනෙකත්ථො. තථා භිස්ස “ඔකප්පතියමෙතං හොතො ගොතමස්ස. යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) අභිසද්දහනත්ථො. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්චහි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු (චූළව. 250) වොහාරො. “යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමි”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති

එවමාදිසු (සු. නි. 1098; වුළුනි. කප්පමාණවසුවර්ණ 117, කප්පමාණවසුවර්ණානිද්දෙස 61) පඤ්ඤාත්ති. “අලඬකතො කප්පිතකෙසමස්ස” නි එවමාදිසු (පා. 2.22.1368) ඡෙදනං. “කප්පනි ද්වඩගුලකප්පො” නි එවමාදිසු (වුළුව. 446) විකප්පො. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු” න්ති එවමාදිසු (අ. නි. 8.80) ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙඵ්චනං ඕභාසෙත්වා” නි එවමාදිසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවො. “සත්ථුකප්පෙන වත කිර, හො, සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමා” නි එවමාදිසු (ම. නි. 1.260) සදිසො, පටිභාගොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සදිසො පටිභාගොති අත්ථො වෙදිතබ්බො, බග්ගවිසාණසදිසොති වුත්තං හොති. අයං තාවෙන්ථ පදනො අත්ථවණ්ණනා.

අධිප්පායානුසන්ධිතො පන එවං වෙදිතබ්බො – ය්වායං වුත්තප්පකාරො දණ්ඩො භුතෙසු පවත්තියමානො අභිතො හොති, තං තෙසු අප්පවත්තියමානෙසු තප්පට්ඨකභූතාය මෙන්තාය හිතුපසංභාරෙන ව සබ්බෙසු භුතෙසු නිධාය දණ්ඩං, නිහිතදණ්ඩත්තා එව ව යථා අනිහිතදණ්ඩා සත්තා භූතානි දණ්ඩෙන වා සත්ථෙත වා පාණිනා වා ලෙඩ්ඛුනා වා විහෙයෙන්ති, තථා අවිහෙයං, අඤ්ඤාතරම්පි තෙසං ඉමං මෙන්තාකම්මට්ඨානමාගම්ම යදෙව තත්ථ වෙදනාගතං සඤ්ඤාසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණගතං තඤ්ඤ ව තදනුසාරෙනෙව තදඤ්ඤඤව සඬ්ඛාරගතං විපස්සිත්වා ඉමං පච්චෙකබ්බොධිං අධිගතොම්හි” නි අයං තාව අධිප්පායො.

අයං පන අනුසන්ධි – එවං වුත්තෙ තෙ අමච්චා ආභංසු – “ඉදානි, භන්තෙ, කුභිං ගච්ඡා” නි? තතො තෙන “පුබ්බපච්චෙකසම්බුද්ධා කත්ථ වසන්ති” නි ආවජ්ජෙත්වා ඤාත්වා “ගන්ධමාදනපබ්බතෙ” නි වුත්තෙ පුනාභංසු – “අම්හෙ දානි, භන්තෙ, පජ්ඣං, න ඉච්ඡා” නි. අථ පච්චෙකබුද්ධො ආභ – “න පුත්තම්චිඡෙය්‍යා” නි සබ්බං. තත්‍රායං අධිප්පායො – අභං ඉදානි අත්‍රජාදිසු යං කිඤ්චි පුත්තම්පි න ඉච්ඡෙය්‍යං, කුතො පන තුම්භාදිසං සභායං. තස්මා තුම්භෙසුපි යො මයා සද්ධිං ගන්තුකාමො මාදිසො වා හොතුං ඉච්ඡති, සො ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො. අථ වා තෙහි “අම්හෙ දානි, භන්තෙ, පජ්ඣං, න ඉච්ඡා” නි වුත්තෙ සො පච්චෙකසම්බුද්ධො “න පුත්තම්චිඡෙය්‍යා, කුතො සභාය” න්ති වත්වා අත්තතො යථාවුත්තෙනට්ඨෙන එකවරියාය ගුණං දිස්වා පමුදිතො පිතිසොමනස්සජාතො ඉමං උදානං උදානෙසි (සු. නි. අට්ඨ. 1.35).

තත්ථ තසාති විපාසකිරියා. ථාවරාති බිණ්ණසවා. භයහෙරවාති බුද්දානුබුද්දකා චිත්තත්‍රාසා. නිධායාති ඡඩ්ඬෙත්වා. නිදහිත්වාති ය්පෙත්වා. ඕරොපයිත්වාති අධොකරිත්වා. සමොරොපයිත්වාති අධොගතං විස්සජ්ජෙත්වා. නික්ඛිපිත්වාති තතො අපනෙත්වා. පටිප්පස්සම්භිත්වාති සන්තිසිද්ධාපෙත්වා.

ආලපනන්ති ආදිතො ලපනං. සල්ලපනන්ති සම්මා ලපනං. උල්ලපනන්ති උද්ධං කත්වා ලපනං. සමුල්ලපනන්ති පුනප්පුනං උද්ධං කත්වා ලපනං.

ඉරියාපථවරියාති ඉරියාපථානං වරියා, පවත්තනන්ති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. ආයතනවරියා පන ආයතනෙසු සතිසම්පජ්ඤානං වරියා. පත්තීති ඵලානි. තානි හි පාපුණියන්ති “පත්ති” නි වුත්තානි. සත්තලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකා අත්ථා ලොකත්ථාති අයං විසෙසො.

ඉදානි තාසං වරියානං භූමිං දස්සෙන්තො “චතුසු ඉරියාපථෙසු” නි ආදිමාභ . සතිපට්ඨානෙසුති ආරම්මණසතිපට්ඨානෙසුපි වුව්චමානෙසු සතිතො අනඤ්ඤානි, වොභාරවසෙන පන අඤ්ඤානි විය කත්වා වුත්තං. අරියසච්චෙසුති පුබ්බභාගෙ ලොකියසච්චඤාණෙන විසුං විසුං සච්චපරිග්ගභවසෙන වුත්තං. අරියමග්ගෙසු සාමඤ්ඤඵලෙසුති ව වොභාරවසෙනෙව වුත්තං. පදෙසතොති ලොකත්ථවරියාය එකදෙසෙ. නිප්පදෙසතො හි ලොකත්ථවරියං බුද්ධා එව කරොන්ති. පුන තා එව වරියායො කාරකපුග්ගලවසෙන දස්සෙන්තො “පණ්ඩිසම්පන්නාන” න්ති ආදිමාභ. තත්ථ පණ්ඩිසම්පන්නා නාම ඉරියාපථානං සන්තත්තා ඉරියාපථා ව ධීතියා සම්පන්නා අකම්පිතඉරියාපථා හික්ඛුභාවානුරූපෙන සන්තෙන ඉරියාපථෙන සම්පන්නා.

ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානන්ති වක්ඛාදිසු ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු අත්තතො අත්තතො විසයෙ පවත්තං එකෙකද්වාරවසෙන ගුත්තං ද්වාරං එතෙසන්ති ගුත්තද්වාරා, තෙසං ගුත්තද්වාරානං. ද්වාරන්ති වෙන්ථ උප්පත්තිද්වාරවසෙන වක්ඛාදයො එව. අප්පමාදවිහාරිනන්ති සීලාදිසු අප්පමාදවිහාරවතං. අධිවිත්තමනුයුත්තානන්ති විපස්සනාය පාදකභාවෙන අධිවිත්තසඬ්ඛානං සමාධිං අනුයුත්තානං. බුද්ධිසම්පන්නානන්ති නාමරූපවචත්ථානං ආදිං කත්වා යාව ගොත්‍රභූ, තාව පවත්තෙන ඤාණෙන සම්පන්නානං . සම්මා පටිපන්නානන්ති චතුමග්ගක්ඛණේ. අධිගතඵලානන්ති චතුඵලක්ඛණේ. තථාගතානන්ති තථා ආගතානං. අරහත්තානන්ති දුරකිලෙසානං. සම්මාසම්බුද්ධානන්ති සම්මා සාමඤ්ඤව සබ්බධම්මබුද්ධානං. ඉමෙසං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා පකාසිතො එව.

පදෙසතො පච්චෙකබුද්ධානන්ති පච්චෙකසම්බුද්ධානං එකදෙසතො. සාවකානන්ති සාවකානම්පි එකදෙසතො. අධිමුවචන්තොති අධිමොක්ඛං කරොන්තො. සද්ධාය වරතීති සද්ධාවසෙන පවත්තති. පග්ගණ්ණන්තොති චතුසම්මප්පධානවීරියෙන පදහන්තො. උපට්ඨපෙන්නොති සතියා ආරම්මණං උපට්ඨපෙන්නො. අවික්ඛෙපං කරොන්තොති සමාධිවසෙන වික්ඛෙපං අකරොන්තො. පජානන්තොති චතුසච්චජානනපඤ්ඤාය පකාරෙන ජානන්තො. විජානන්තොති ඉන්ද්‍රියසම්පයුත්තප්පනපුබ්බඬගමෙන ආවජ්ජනවිඤ්ඤාණෙන ආරම්මණං විජානන්තො. විඤ්ඤාණවරියායාති ආවජ්ජනවිඤ්ඤාණවරියාවසෙන. එවං පටිපන්නස්සාති සභාවජ්ජනාය ඉන්ද්‍රියවරියාය

පටිපත්තිය. කුසලා ධම්මා ආයාපෙන්නීති සමට්ථපස්සනාවසෙන පවත්නා කුසලා ධම්මා භුසං යාපෙන්නී, පවත්නන්නීති අත්ථො. ආයතනවරියායාති කුසලානං ධම්මානං භුසං යතනවරියාය, පවත්නනවරියායාති චුත්තං හොති. විසෙසමධිගච්ඡන්ති වික්ඛම්භනනදඬුගසමුච්ඡේදපටිපස්සද්ධිවසෙන විසෙසං අධිගච්ඡති.

දස්සනවරියා ව සම්මාදිට්ඨියාතිආදීසු සම්මා පස්සති, සම්මා වා තාය පස්සන්ති, පසට්ඨා සුන්දරා වා දිට්ඨිති සම්මාදිට්ඨි, තස්සා සම්මාදිට්ඨියා නිබ්බානපච්චක්ඛකරණෙන දස්සනවරියා. සම්මා සඬකප්පෙනි, සම්මා වා තෙන සඬකප්පෙන්ති, පසට්ඨො සුන්දරො වා සඬකප්පොති සම්මාසඬකප්පො. තස්ස ආරම්මණෙ විත්තස්ස අභිනිරොපනවරියා. සම්මා වදන්ති, සම්මා වා තාය වදන්ති, පසට්ඨා සුන්දරා වා වාචාති සම්මාවාචා, මිච්ඡාවාචාවිරතියා එතං නාමං. තස්සා වතුබ්බිධවිසංවරපරිග්ගහවරියා. සම්මා කරොති, සම්මා වා තෙන කරොන්ති, පසට්ඨං සුන්දරං වා කම්මන්ති සම්මාකම්මං, සම්මාකම්මමෙව සම්මාකම්මන්තො, මිච්ඡාකම්මන්තවිරතියා එතං නාමං. තස්ස තිව්ධකායසංවරසමුට්ඨානවරියා. සම්මා ආජීවති, සම්මා වා තෙන ආජීවන්ති, පසට්ඨො සුන්දරො වා ආජීවොති සම්මාආජීවො, මිච්ඡාආජීවවිරතියා එතං නාමං. තස්ස වොදානවරියා පරිසුද්ධවරියා. සම්මා වායමති, සම්මා වා තෙන වායමන්ති, පසට්ඨො සුන්දරො වා වායාමොති සම්මාවායාමො, තස්ස පග්ගහවරියා. සම්මා සරති, සම්මා වා තාය සරන්ති, පසට්ඨා සුන්දරා වා සතීති සම්මාසතී, තස්සා උපට්ඨානවරියා. සම්මා සමාධියති, සම්මා වා තෙන සමාධියන්ති, පසට්ඨො සුන්දරො වා සමාධිති සම්මාසමාධි, තස්ස අවික්ඛෙපවරියා.

තක්කප්පොති තෙන කප්පො, එවරුපොති අත්ථො. තස්සදිසොති තෙන සදිසො, “තස්සදිකො”ති වා පායො. තප්පට්ඨාගොති තෙන පට්ඨාගො තප්පට්ඨාගො, එදිසොති අත්ථො. සාදුරසං අතික්කන්තං ලොණං අතිලොණං. ලොණකප්පොති ලොණසදිසොති චුච්චති. අතිතිත්තකන්ති අතික්කන්තතිත්තකං, පුච්චන්දාදිකප්පො තිත්තකසදිසොති චුච්චති. අතිමධුරන්ති ඕරපායාසාදිකං. හිමකප්පොති හිමොදකසදිසො. සත්ථුකප්පොති සත්ථුනා බුද්ධෙන සදිසො. එවමෙවාති ඔපම්මසම්පට්ඨාදනං.

තත්තායං එතස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස සඬබ්බෙපෙන විපස්සනාආවික්ඛන්තවිධිං දස්සෙත්වා ගමිස්සාම. තත්ථ නාමරූපපරිග්ගහං කාතුකාමො පච්චෙකබොධිසත්තො රූපාරූපඅට්ඨසමාපත්තීසු යං කිඤ්චි ඤානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය විතක්කාදීනි ඤානාදිගානි ව තංසම්පයුත්තෙ ව එස්සාදයො ධම්මෙ ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානවසෙන පරිච්ඡිත්තදිත්වා “සබ්බම්පෙතං ආරම්මණාහිමුඛං නම්මනො නම්මනට්ඨෙන නාම”න්ති වචන්තපෙති. තතො තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො “භදයවත්ථුං නිස්සාය පවත්තති”ති පස්සති. පුන වත්ථුස්ස පච්චයභූතානි ව උපාදාරූපානි ව පස්සිත්වා “ඉදං සබ්බං රූප්පනතො රූප”න්ති පරිග්ගණන්ති. පුන තදුහයං “නම්මනලක්ඛණං නාමං, රූප්පනලක්ඛණං රූප”න්ති එවං සඬබ්බෙපතො නාමරූපං වචන්තපෙති. සමට්ඨානිකවසෙනෙතං චුත්තං. විපස්සනායානිකො පන වතුධාතුචචත්ථානමුඛෙන භූතපාදායරූපානි පරිච්ඡිත්තදිත්වා “සබ්බම්පෙතං රූප්පනතො රූප”න්ති පස්සති. තතො එවං පරිච්ඡින්නරූපස්ස වක්ඛාදීනි නිස්සාය පවත්තමානා අරූපධම්මා ආපාට්ඨාගච්ඡන්ති. තතො සබ්බෙපි තෙ අරූපධම්මෙ නම්මනලක්ඛණෙන එකතො කන්වා “ඉදං නාම”න්ති පස්සති, සො “ඉදං නාමං, ඉදං රූප”න්ති ද්වෙධා වචන්තපෙති. එවං වචන්තපෙත්වා “නාමරූපතො උද්ධං අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා දෙවො වා බ්‍රහ්මා වා නත්ථී”ති පස්සති.

යථා හි අඬගසම්භාරා, හොති සද්දො රථො ඉති;
එවං බන්ධෙසු සන්තෙසු, හොති “සත්තො”ති සම්මුති. (සං. නි. 1.171; මි. ප. 2.1.1; කථා. 233);

එවමෙව පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සන්තෙසු “සත්තො පුග්ගලො”ති වොහාරමන්තං හොතීති එවමාදිනා නයෙන නාමරූපානං යථාවදස්සනසඬබ්බාතෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිභූතෙන ඤාණෙන නාමරූපං පරිග්ගහෙත්වා පුන තස්ස පච්චයම්පි පරිග්ගණන්තො චුත්තනායෙන නාමරූපං පරිග්ගහෙත්වා “කො නු බො ඉමස්ස හෙතු”ති පරියෙසන්තො අහෙතුචාදවිසමහෙතුචාදෙසු දොසං දිස්වා රොගං දිස්වා තස්ස නිදානං සමුට්ඨානම්පි පරියෙසන්තො වෙජ්ජො විය තස්ස හෙතුඤ්ච පච්චයඤ්ච පරියෙසන්තො අවිජ්ජා තණ්හා උපාදානං කම්මන්ති ඉමෙ වත්තාරො ධම්මෙ නාමරූපස්ස උප්පාදපච්චයන්තා “හෙතු”ති . ආහාරං උපත්ථම්භනපච්චයන්තා “පච්චයො”ති ව පස්සති. ඉමස්ස හි කායස්ස අවිජ්ජාදයො තයො ධම්මා මාතා විය දාරකස්ස උපනිස්සයා හොන්ති, කම්මං පිතා විය පුත්තස්ස ජනකං, ආහාරො ධානි විය දාරකස්ස සන්ධාරකොති. එවං රූපකායස්ස පච්චයපරිග්ගහං කන්වා පුන “චක්ඛුඤ්ච පට්චිව රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා (සං. නි. 4.60; කථා. 465) නයෙන නාමකායස්සපි පච්චයං පරිග්ගණන්ති, එවං පරිග්ගණන්තො “අතීතානාගතාපි ධම්මා එවමෙව වත්තන්ති”ති සන්තිට්ඨානං කරොති.

තස්ස යා සා පුබ්බන්තං ආරබ්භ “අහොසිං නු බො අහං අතීතමද්ධානං, න නු බො අහොසිං, කිං නු බො, කථං නු බො, කිං හුත්වා කිං අහොසිං නු බො අහං අතීතමද්ධාන”න්ති පඤ්චවිධා විචිකිච්ඡා චුත්තා.

යාපි අපරන්තං ආරබ්භ “භවිස්සාමි නු බො අහං අනාගතමද්ධානං, න නු බො භවිස්සාමි, කිං නු බො භවිස්සාමි, කථං නු බො භවිස්සාමි, කිං හුත්වා කිං භවිස්සාමි නු බො අහං අනාගතමද්ධාන”න්ති (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) පඤ්චවිධා විචිකිච්ඡා චුත්තා.

යාපි එතරහි වා පන පව්වුප්පන්නං අද්ධානං ආරබ්භ කථංකථී හොති “අහං නු බොස්මි, නො නු බොස්මි, කිං නු බොස්මි, කථං නු බොස්මි, අයං නු බො සත්තො කුතො ආගතො, සො කුහිං ගාමී භවිස්සති”ති (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) ඡබ්බිකා විචිකිච්ඡා වුත්තා, සා සබ්බාපි පභිසාති. එවං පච්චයපරිග්ගහණෙන තිස්ස අද්ධාසු කඬ්ඛං චිතරිත්වා ධීනං ඤාණං “කඬ්ඛාචිතරණවිසුද්ධි”තිපි “ධම්මට්ඨිතිඤාණං”න්තිපි “යථාභූතඤාණං”න්තිපි “සම්මාදස්සන”න්තිපි වුවවති.

එත්ථ පන තිස්සො හි ලොකියපරිඤ්ඤා ඤාතපරිඤ්ඤා තීරණපරිඤ්ඤා පභානපරිඤ්ඤාති. තත්ථ “රූප්පනලක්ඛණං රූපං, වෙදයිතලක්ඛණං වෙදනා”ති එවං තෙසං තෙසං ධම්මානං පච්චත්තලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන පවත්තා පඤ්ඤා ඤාතපරිඤ්ඤා නාම. “රූපං අනිච්චං, වෙදනා අනිච්චා”තිආදිනා පන නයෙන තෙසංයෙව ධම්මානං සාමඤ්ඤලක්ඛණං ආරොපෙත්වා පවත්තා ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාපඤ්ඤා තීරණපරිඤ්ඤා නාම. තෙසු එව පන ධම්මෙසු නිව්චසඤ්ඤාදිපජ්ඣනවසෙන පවත්තා ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාව පඤ්ඤා පභානපරිඤ්ඤා නාම.

තත්ථ සඬ්ඛාරපරිච්ඡෙදනො පට්ඨාය යාව පච්චයපරිග්ගහ ඤාතපරිඤ්ඤාය භූමි. එතස්මිඤ්ඤි අන්තරෙ ධම්මානං පච්චත්තලක්ඛණපට්ඨෙධස්සෙව ආධිපච්චං හොති. කලාපසම්මසනතො පට්ඨාය යාව උදයබ්බයානුපස්සනා තීරණපරිඤ්ඤාය භූමි. එතස්මිඤ්ඤි අන්තරෙ සාමඤ්ඤලක්ඛණපට්ඨෙධස්සෙව ආධිපච්චං හොති. භඩ්ගානුපස්සනතො පට්ඨාය උපරි පභානපරිඤ්ඤාය භූමි. තතො ච පට්ඨාය හි අනිච්චතො අනුපස්සන්තො නිව්චසඤ්ඤා පජ්ඣති, දුක්ඛතො අනුපස්සන්තො සුඛසඤ්ඤා, අනත්තතො අනුපස්සන්තො අත්තසඤ්ඤා, නිබ්බින්නදන්තො නන්දිං, චිරජ්ජන්තො රාගං, නිරොධෙන්තො සමුදයං, පටිනිස්සජ්ජන්තො ආදානං පජ්ඣති එවං නිව්චසඤ්ඤාදිපභානසාධිකානං සත්තන්තං අනුපස්සනානං ආධිපච්චං. ඉති ඉමාසු තිස්ස පරිඤ්ඤාසු සඬ්ඛාරපරිච්ඡෙදස්ස වෙව පච්චයපරිග්ගහස්ස ච සාධිතත්තා ඉමිනා යොගිනා ඤාතපරිඤ්ඤාව අධිගතා.

සුත “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අජ්ඣක්ඛන්තං වා බහිද්ධා වා...පෙ.... යං දුරෙ සන්තිකෙ වා, සබ්බං රූපං හුත්වා අභාවතො අනිච්චං, උදයබ්බයපට්ඨිළිතත්තා දුක්ඛං, අවසවත්තිත්තා අනත්තා. යා කාවි වෙදනා... සඤ්ඤා... යෙ කෙවි සඬ්ඛාරා ... යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අජ්ඣක්ඛන්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුබ්බං වා හීනං වා පණිකං වා යං දුරෙ සන්තිකෙ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං හුත්වා අභාවතො අනිච්චං, උදයබ්බයපට්ඨිළිතත්තා දුක්ඛං, අවසවත්තිත්තා අනත්තා”ති එවමාදිනා (සං. නි. 3.48; පටි. ම. 1.48) නයෙන කලාපසම්මසනං කරොති. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා”ති.

එවං සඬ්ඛාරෙ අනිච්චදුක්ඛානත්තවසෙන කලාපසම්මසනං කත්වා සුත සඬ්ඛාරානං උදයබ්බයමෙව පස්සති. කථං ? “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො, තණ්හාකම්මආභාරසමුදයා රූපසමුදයො”ති (පටි. ම. 1.50). එවං රූපක්ඛන්ධස්ස පච්චයායත්තතාදස්සනෙන රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති. එවං පඤ්චභාකාරෙහි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති. “අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධො, තණ්හාකම්මආභාරනිරොධා රූපනිරොධො”ති (පටි. ම. 1.50) පච්චයනිරොධදස්සනෙන රූපක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති එවං පඤ්චභාකාරෙහි රූපක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති.

තථා “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො, තණ්හාකම්මඵස්සසමුදයා වෙදනාසමුදයො”ති (පටි. ම. 1.50) පච්චයායත්තතාදස්සනෙන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති. “අවිජ්ජානිරොධා වෙදනානිරොධො, තණ්හාකම්මඵස්සනිරොධා වෙදනානිරොධො”ති (පටි. ම. 1.50) පච්චයනිරොධදස්සනෙන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති. එවං සඤ්ඤාක්ඛන්ධාදීසුපි.

අයං පන විසෙසො – විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස ඵස්සට්ඨානෙ “නාමරූපසමුදයා, නාමරූපනිරොධා”ති යොජෙතබ්බං. එවං එකෙකස්මිං බන්ධෙ පච්චයසමුදයවසෙන ච නිබ්බන්තිලක්ඛණවසෙන ච පච්චයනිරොධවසෙන ච විපරිණාමලක්ඛණවසෙන ච උදයබ්බයදස්සනෙන ච දස දස කත්වා පඤ්ඤාස ලක්ඛණානි වුත්තාති. තෙසං වසෙන “එවමිපි රූපස්ස උදයො, එවමිපි රූපස්ස වයො”ති පච්චයතො වෙව බණතො ච චිත්ථාරෙන මනසිකාරං කරොති.

තස්සෙවං කරොතො “ඉති කිර ඉමෙ ධම්මා අහුත්වා සම්භොන්ති, හුත්වා පට්ඨෙත්ති”ති ඤාණං විසදං හොති. “එවං කිර ඉමෙ ධම්මා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා නිරූප්ඣන්ති”ති නිව්චනවා හුත්වා සඬ්ඛාරා උපට්ඨහන්ති. න කෙවලඤ්ච නිව්චනවා, සුරියුග්ගමනෙ උස්සාවබ්බිද්ධ විය උදකබ්බිලො විය උදකෙ දණ්ඩරාජී විය ආරග්ගෙ සාසපො විය විජ්ජුප්පාදො විය ච පරිත්තට්ඨායිනො, මායාමර්විසුප්පිනාලාතවක්කගන්ධබ්බනගරෙඵණකදලිආදයො විය අසාරා නිස්සාරා විය හුත්වා උපට්ඨහන්ති. එත්තාවතා ච පන අනෙත “වයධම්මමෙව උප්පජ්ජති, උප්පන්නඤ්ච වයං උපෙති”ති ඉමිනා ආකාරෙන සම්මසනපඤ්ඤාය ලක්ඛණානි පටිවිජ්ඣත්වා ධීනං උදයබ්බයානුපස්සනං නාම පට්ඨං තරුණවිපස්සනාඤාණං අධිගතං හොති. යස්සාධිගමා “ආරද්ධවිපස්සකො”ති සඬ්ඛං ගච්ඡති.

අට්ඨස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස කුලපුත්තස්ස ඔභාසො ඤාණං පිති පස්සද්ධි සුඛං අධිමොක්ඛො පග්ගහො උපට්ඨානං උපෙක්ඛා නිකන්තිති දස විපස්සනුපක්කිලෙසා උප්පජ්ජන්ති. එත්ථ ඔභාසො නාම විපස්සනක්ඛණෙ

ඤාණස්ස බලවත්තා ලොභිතං සන්තිසීදති, තෙන ව චිත්තොභාසො නිබ්බන්තති. තං දිස්වා අකුසලො යොගී “මග්ගො මෙ පත්තො”ති තමෙව ඔභාසං අස්සාදෙති. ඤාණම්පි විපස්සනාඤාණමෙව. තං සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නස්ස සුද්ධං පසන්නං හුත්වා පවත්නති. තං දිස්වා පුබ්බෙ විය “මග්ගො”ති අස්සාදෙති. පීතිපි විපස්සනාපීති එව. තස්ස හි තස්මිං බණෙ පඤ්චවිධා පීති උප්පජ්ජති. පස්සද්ධිති විපස්සනාපස්සද්ධි. තස්මිං සමයෙ නෙව කායචිත්තානං දරථො, න ගාරවං, න කක්ඛලතා, න අකම්මඤ්ඤතා, න ගෙලඤ්ඤතා, න වඩ්ඤතා හොති. සුඛම්පි විපස්සනාසුඛමෙව. තස්ස කිර තස්මිං සමයෙ සකලසරීරං අභිසන්දයමානං අතිපණ්ණං සුඛං උප්පජ්ජති.

අධිමොක්ඛො නාම විපස්සනාක්ඛණෙ පවත්තා සද්ධා. තස්මිඤ්චි බණෙ චිත්තවේගසිකානං අතිවිය පසාදභූතා බලවති සද්ධා උප්පජ්ජති. පග්ගහො නාම විපස්සනාසම්පයුත්තං වීරියං. තස්මිඤ්චි බණෙ අසීලං අනච්චාරද්ධං සුපග්ගහිතං වීරියං උප්පජ්ජති. උපට්ඨානන්ති විපස්සනාසම්පයුත්තා සති. තස්මිඤ්චි බණෙ සුපට්ඨිතා සති උප්පජ්ජති. උපෙක්ඛා දුට්ඨා විපස්සනාවජ්ජනවසෙන. තස්මිඤ්චි බණෙ සබ්බසඬ්ඛාරගහණෙ මජ්ඣන්තභූතං විපස්සනුපෙක්ඛාසඬ්ඛාතං ඤාණං බලවත්තං හුත්වා උප්පජ්ජති මනොද්වාරාවජ්ජනුපෙක්ඛා ව. සා ව තං තං යානං ආවජ්ජන්තස්ස සුරා තිබ්ණා හුත්වා වහති. නිකන්තීති විපස්සනානිකන්ති. ඔභාසාදිසු හි ආලයං කුරුමානා සුබ්බමා සන්නාකාරා නිකන්ති උප්පජ්ජති. එත්ථ ඔභාසාදයො කිලෙසවත්ථුතාය “උපක්කිලෙසා”ති චුත්තා න අකුසලත්තා. නිකන්ති පන උපක්කිලෙසො වෙව කිලෙසවත්ථු ව.

පණ්ඩිතො පන භික්ඛු ඔභාසාදිසු උප්පන්නෙසු වික්ඛෙපං අගච්ඡන්තො “ඔභාසාදයො ධම්මා න මග්ගො, උපක්කිලෙසවිමුත්තං පන චීට්පට්පන්නං විපස්සනාඤාණං මග්ගො”ති මග්ගඤ්ච අමග්ගඤ්ච වචන්තං පෙති. තස්සෙව “අයං මග්ගො, අයං න මග්ගො”ති ඤාත්වා ධීතං ඤාණං මග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධිති වුවවති. ඉතො පට්ඨාය අට්ඨන්තං විපස්සනාඤාණානං වසෙන සිඛාපත්තවිපස්සනාඤාණං නවමඤ්ච සච්චානුලොමිකං ඤාණන්ති අයං පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධි නාම හොති. උදයබ්බයානුපස්සනාඤාණං භඩ්ගානුපස්සනාඤාණං භයතුපට්ඨානාඤාණං ආදීනවානුපස්සනාඤාණං නිබ්බිදානුපස්සනාඤාණං මුඤ්චිතුකමානාඤාණං පටිසඬ්ඛානුපස්සනාඤාණං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණන්ති ඉමානි අට්ඨ ඤාණානි නාම. නවමං සච්චානුලොමිකං ඤාණන්ති අනුලොමස්සෙනං නාමං.

තස්මා තං සම්පාදෙතුකාමෙන උපක්කිලෙසවිමුත්තං උදයබ්බයාඤාණං ආදිංකත්වා එතෙසු ඤාණෙසු යොගො කරණියො. උදයබ්බයං පස්සන්තස්ස හි අනිච්චලක්ඛණං යථාභූතං උපට්ඨානි, උදයබ්බයපටිපිළනං පස්සන්තො දුක්ඛලක්ඛණඤ්ච, “දුක්ඛමෙව හි සම්මොඛාති, දුක්ඛං තිට්ඨති වෙති වා”ති (සං. නි. 1.171; කථා. 233) පස්සන්තො අනත්තලක්ඛණඤ්ච.

එත්ථ ව අනිච්චං අනිච්චලක්ඛණං දුක්ඛං දුක්ඛලක්ඛණං අනත්තා අනත්තලක්ඛණන්ති අයං විභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථ අනිච්චන්ති ඛන්ධපඤ්චකං. කස්මා? උප්පාදවයඤ්ඤථත්තභාවා, හුත්වා අභාවතො වා. අඤ්ඤථත්තං නාම ජරා. උප්පාදවයඤ්ඤථත්තං අනිච්චලක්ඛණං, හුත්වා අභාවසඬ්ඛාතො වා ආකාරවිකාරො. “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං”න්ති වචනතො තදෙව ඛන්ධපඤ්චකං දුක්ඛං. කස්මා? අභිණ්හං පටිපිළනතො. අභිණ්හං පටිපිළනාකාරො දුක්ඛලක්ඛණං. “යං දුක්ඛං, තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15-16) වචනතො තදෙව ඛන්ධපඤ්චකං අනත්තා. කස්මා? අවසවත්තතො. අවසවත්තනාකාරො අනත්තලක්ඛණං. ඉමානි තිණ්පි ලක්ඛණානි උදයබ්බයං පස්සන්තස්සෙව ආරම්මණානි හොන්ති.

පුනපි සො රූපාරූපධම්මෙ “එවං අනිච්චා”තිආදිනා විපස්සති, තස්ස සඬ්ඛාරා ලහුං ලහුං ආපාථං ආගච්ඡන්ති, තතො උප්පාදං වා ධීතිං වා පවත්තං වා නිමිත්තං වා ආරම්මණං අකත්වා තෙසං ඛයවයනිරොධෙ එව සති සන්තිට්ඨති, ඉදං භඩ්ගඤාණං නාම. ඉමස්ස උප්පාදතො පට්ඨාය අයං යොගී “යථා ඉමෙ සඬ්ඛාරා භිජ්ජන්ති නිරුජ්ඣන්ති, එවං අතීතෙපි සඬ්ඛාරගතං භිජ්ජී, අනාගතෙපි භිජ්ජීස්සති”ති නිරොධමෙව පස්සන්තො තිට්ඨති. තස්ස භඩ්ගානුපස්සනාඤාණං ආසෙවන්තස්ස බහුලිකරොත්තස්ස සබ්බභවයොනි ගතිට්ඨිති සත්තාවාසෙසු පභෙදකා සඬ්ඛාරා ජලිතඅඬ්ඛාරකාසුආදයො විය මහාභයං හුත්වා උපට්ඨහන්ති. එතං භයතුපට්ඨානාඤාණං නාම.

තස්ස තං භයතුපට්ඨානාඤාණං ආසෙවන්තස්ස සබ්බෙ භවාදයො ආදිත්තඅඬ්ඛාරං විය සමුස්සිතබ්බො විය පච්චන්තීකො අප්පට්ඨසරණා සාදිනවා හුත්වා උපට්ඨහන්ති. ඉදං ආදීනවානුපස්සනාඤාණං නාම. තස්ස එවං සඬ්ඛාරෙ ආදීනවතො පස්සන්තස්ස භවාදිසුපි සඬ්ඛාරානං ආදීනවත්තා සඬ්ඛාරෙසු උක්කණ්ඨනා අනභිරති උප්පජ්ජති, ඉදං නිබ්බිදානුපස්සනාඤාණං නාම.

සබ්බසඬ්ඛාරෙසු නිබ්බිදන්තස්ස උක්කණ්ඨන්තස්ස තස්මා සඬ්ඛාරගතා මුඤ්චිතුකාමතා නිස්සරිතුකාමතා හොති. ඉදං මුඤ්චිතුකමානාඤාණං නාම. පුන තස්මා සඬ්ඛාරගතා මුඤ්චිතුං පන තෙ එව සඬ්ඛාරෙ පටිසඬ්ඛානුපස්සනාඤාණෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා තීරණං පටිසඬ්ඛානුපස්සනාඤාණං නාම.

සො එවං තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා සඬ්ඛාරෙ පරිගණ්හන්තො තෙසු අනත්තලක්ඛණස්ස සුදිට්ඨත්තා “අත්තා”ති වා “අත්තනිය”න්ති වා අගණ්හන්තො සඬ්ඛාරෙසු භයඤ්ච නන්දිඤ්ච පභාය සඬ්ඛාරෙසු උදාසීනො හොති මජ්ඣන්තො, “අභ”න්ති වා “මම”න්ති වා න ගණ්හාති, තිසු භවෙසු උපෙක්ඛකො, ඉදං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණං නාම.

තං පනෙස වෙ සන්තිපදං නිබ්බානං සන්තතො පස්සති, සබ්බසංඛාරපචත්තං විස්සජ්ජේත්වා නිබ්බානානින්තං පක්ඛන්දං හොති. නො වෙ නිබ්බානං සන්තතො පස්සති, පුනප්පුනං “අනිච්ච”න්ති වා “දුක්ඛ”න්ති වා “අනත්තා”ති වා තිවිධානුපස්සනාවසෙන සංඛාරාරම්මණමෙව හුත්වා පචත්තති. එවං තිට්ඨමානස්ථ එතං තිට්ඨවීමොක්ඛමුඛභාවං ආපජ්ජිත්වා තිට්ඨති. තිස්සො හි අනුපස්සනා “තීණි විමොක්ඛමුඛානි”ති වුවුවන්ති. එවං අනිච්චතො මනසිකරොන්තො අධිමොක්ඛබ්බුලො අනිමිත්තං විමොක්ඛං පටිලභති, දුක්ඛතො මනසිකරොන්තො පස්සද්ධිබ්බුලො අප්පණ්ණිතං විමොක්ඛං පටිලභති, අනත්තතො මනසිකරොන්තො වෙදබ්බුලො සුඤ්ඤතං විමොක්ඛං පටිලභති.

එත්ථ ව අනිමිත්තො විමොක්ඛොති අනිමිත්තාකාරෙන නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පචත්තො අරියමග්ගො. සො හි අනිමිත්තාය ධාතුයා උප්පන්නත්තා අනිමිත්තො, කිලෙසෙහි ව විමුත්තත්තා විමොක්ඛො. එතෙනෙව නයෙන අප්පණ්ණිතාකාරෙන නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පචත්තො අප්පණ්ණිතො, සුඤ්ඤතාකාරෙන නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පචත්තො සුඤ්ඤතොති වෙදිතබ්බො.

එවං අධිගතසංඛාරුපෙක්ඛස්ස කුලපුත්තස්ස විපස්සනා සිධාප්පත්තා හොති. වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාති එතදෙව. අස්ස තං සංඛාරුපෙක්ඛාඤාණං ආසෙවත්තස්ස තික්ඛතරා සංඛාරුපෙක්ඛා උප්පජ්ජති. තස්ස “ඉදානි මග්ගො උප්පජ්ජස්සති”ති සංඛාරො “අනිච්චා”ති වා “දුක්ඛා”ති වා “අනත්තා”ති වා සම්මසිත්වා භවඛිගං ඔතරති, භවඛිගානන්තරං සංඛාරුපෙක්ඛාය කථිතනායෙනෙව අනිච්චාදිආකාරෙන මනසිකරිත්වා උප්පජ්ජති මනොද්වාරාවජ්ජනං, තථෙව මනසිකරොතො පඨමං ජවනචිත්තං උප්පජ්ජති. යං පරිකම්මන්ති වුවුවති, තදනන්තරං තදෙව දුතියජවනචිත්තං උප්පජ්ජති. යං උපචාරන්ති වුවුවති, තදනන්තරම්පි තදෙව උප්පජ්ජති තතියං ජවනචිත්තං. යං අනුලොමන්ති වුවුවති, ඉදං තෙසං පාටිච්ඤා නාම.

අවිසෙසෙන පන තිට්ඨමිපෙන “ආසෙවන”න්තිපි “පරිකම්ම”න්තිපි “උපචාර”න්තිපි “අනුලොම”න්තිපි වුවුවති. ඉදං පන අනුලොමඤාණං සංඛාරාරම්මණාය වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය පරියොසානං හොති, නිජ්ජරියායෙන පන ගොත්‍රභුඤාණමෙව විපස්සනාය පරියොසානන්ති වුවුවති. තතො පරං නිබ්බානං ආරම්මණං කුරුමානං පුට්ඨිජ්ජනගොත්තං අතික්කමමානං අරියගොත්තං ඔක්කමමානං නිබ්බානාරම්මණෙ පඨමසමන්තාභාරභූතං අපුනරාවට්ටකං ගොත්‍රභුඤාණං උප්පජ්ජති. ඉදං පන ඤාණං පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිස්ථ ඤාණදස්සනවිසුද්ධිස්ථ න භජති. අන්තරා අඛිබ්බොභාරිකමෙව හොති. විපස්සනාසොතෙ පතිත්තා “පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධි”ති වා “විපස්සනා”ති වා සංඛිං ගච්ඡති. නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා ගොත්‍රභුඤාණෙ නිරුද්ධෙ තෙන දිත්තසඤ්ඤාය නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා දිට්ඨිසංයොජනං සීලබ්බතපරාමාසසංයොජනං විචිකිච්ඡාසංයොජනන්ති තීණි සංයොජනානි විද්ධංසෙත්තො සොතාපත්තිමග්ගො උප්පජ්ජති, තදනන්තරං තස්සෙව විපාකභූතානි ද්වෙ තීණි වා ඵලචිත්තානි උප්පජ්ජන්ති අනන්තරවිපාකත්තා ලොකුත්තරකුසලානං, ඵලපරියොසානෙ පනස්ස උප්පන්නභවඛිගං විච්ඡින්නිත්වා පච්චවෙක්ඛණ්ථාය මනොද්වාරාවජ්ජනං උප්පජ්ජති. සො හි “ඉමිනා වතාහං මග්ගෙන ආගතො”ති මග්ගං පච්චවෙක්ඛති. තතො “මෙ අයං ආනිසංසො ලද්ධො”ති ඵලං පච්චවෙක්ඛති. තතො “ඉමෙ නාම කිලෙසා පහිනා”ති පහිනාකිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛති. තතො “ඉමෙ නාම කිලෙසා අවසිට්ඨා”ති උපරිමග්ගත්තයවජ්ඣකිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛති. අවසානෙ ව “අයං ධම්මො මයා පටිවිද්ධො”ති අමතං නිබ්බානං පච්චවෙක්ඛති. ඉති සොතාපත්තස්ස අරියසාවකස්ස පස්ථෙව පච්චවෙක්ඛණානි හොන්ති. තථා සකදාගාමීඅනාගාමීඵලාවසානෙ. අරහත්ඵලාවසානෙ අවසිට්ඨකිලෙසපච්චවෙක්ඛණං නාම නත්ථි. එවං සංඛිතානිපි ඵකුනච්ඡතිපච්චවෙක්ඛණානි හොන්ති.

එවං පච්චවෙක්ඛිත්වා සො යොගාවචරො තස්මිංයෙව ආසනෙ නිසින්නො චුත්තනායෙන විපස්සිත්වා කාමරාගබ්බාපාදානං තනුභාවං කරොන්තො දුතියමග්ගං පාපුණාති, තදනන්තරං චුත්තනායෙනෙව ඵලස්ථි. තතො චුත්තනායෙන විපස්සිත්වා කාමරාගබ්බාපාදානං අනවසෙසප්පහානං කරොන්තො තතියමග්ගං පාපුණාති, චුත්තනායෙන ඵලස්ථි. තතො තස්මිංයෙවසනෙ චුත්තනායෙන විපස්සිත්වා රූපරාගාරූපරාගමානුද්ධවච්ඡානං අනවසෙසප්පහානං කරොන්තො චතුත්ථමග්ගං පාපුණාති, චුත්තනායෙන ඵලස්ථි. එත්තාවතා වෙස හොති අරහා මහානිණාසවො පච්චෙකබ්බද්ධො. ඉති ඉමෙසු චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං ඤාණදස්සනවිසුද්ධි නාම.

එත්තාවතා “සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං අවිහෙයං අඤ්ඤතරම්පි තෙස”න්ති එතෙන පාතිමොක්ඛසංවරාදිසීලස්ස චුත්තත්තා සීලවිසුද්ධි. “න පුත්තම්ච්ඡෙයා කුතො සභාය”න්ති එතෙන පටිසානුනායවිච්ඡින්නවසෙන මෙත්තාදිනං චුත්තත්තා චිත්තවිසුද්ධි. “එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති ඉමිනා පන නාමරූපපරිගහනදිනං චුත්තත්තා දිට්ඨිවිසුද්ධි කඛබ්බවිතරණවිසුද්ධි මග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධි පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධි ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති සත්ත ව්‍යුද්ධියො චුත්තා හොන්ති. අයමෙත්ථ මුඛමත්තනිදස්සනං, චිත්ථාරං පන ඉච්ඡන්තෙන ව්‍යුද්ධිමග්ගං (විසුද්ධි. 2.662, 678, 692, 737, 806 ආදයො) ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බං. එත්තාවතා වෙසො පච්චෙකබ්බද්ධො –

“වාතුද්දිසො අප්පටිසො ව හොති, සන්තුස්සමානො ඉතරිතරෙන;
පරිස්සයානං සහිතා අජම්භී, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති. (සු. නි. 42; චූළනි.
ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) –

පසංසියාදිභාවං ආපජ්ජිත්වා ගන්ධමාදනපබ්බතං උපසොභයමානො විහාසිත්ති එවං සබ්බත්ථ.

122. දුතියෙ සංසග්ගජාතස්සාති ජාතසංසග්ගස්ස. තත්ථ දස්සනසවනකායසමුල්ලපනසම්භොගවසෙන පඤ්චවිධො සංසග්ගො. තත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤං දිස්වා වක්ඛුවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උප්පන්නරාගො දස්සනසංසග්ගො නාම. තත්ථ සීහළදිපෙ කාළදිසවාපිගාමෙ පිණ්ඩාය වරන්තං කල්‍යාණවිහාරවාසිං දහරහික්ඛුං දිස්වා පටිබද්ධචිත්තා කෙනචි උපායෙන තං අලභිත්වා කාලකතා කුටුම්භියධිතා තස්සා නිවාසනවොළක්ඛණ්ඩං දිස්වා “එවරූපාය වත්ථධාරිනියා නාම සද්ධිං සංවාසං නාලත්ථ”න්ති හදයං ඵාලෙත්වා කාලකතො සො එව ව දහරො නිදස්සනං.

පරෙහි පන කට්ඨමානං රූපාදිසම්පත්තිං අත්තනා වා හසිතලපිතගීතසද්දං සුත්වා සොතවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උප්පන්නො රාගො සවනසංසග්ගො නාම. තත්‍රාපි ගිරිගාමවාසිකම්මාරධිතාය පඤ්චභි කුමාරිහි සද්ධිං පදුමස්සරං ගන්ත්වා න්හායිත්වා මාලං සීසෙ ආරොපෙත්වා උච්චාසද්දෙන ගායන්තියා ආකාසෙන ගච්ඡන්තො සද්දං සුත්වා කාමරාගෙන ක්කානා පරිභායිත්වා අනයබ්‍යසනං පත්තො පඤ්චග්ගලලෙණවාසී තිස්සදහරො නිදස්සනං.

අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිගපරාමසනෙන උප්පන්නරාගො කායසංසග්ගො නාම. ධම්මගායනදහරහික්ඛු වෙන්ථ නිදස්සනං. මහාවිහාරෙ කිර දහරහික්ඛු ධම්මං භාසති, තත්ථ මහාජනෙ ආගතෙ රාජාපි අගමාසි සද්ධිං අන්තෙපුරෙන. තතො රාජධිතාය තස්ස රූපඤ්ච සද්දඤ්ච ආගම්ම බලවරාගො උප්පන්නො තස්ස ව දහරස්සාපි. තං දිස්වා රාජා සල්ලක්ඛෙන්වා සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙසි, තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පරාමසිත්වා ආලිඬිග්ගු. පුත සාණිපාකාරං අපනෙත්වා පස්සන්තා ද්වෙපි කාලකතෙයෙව අද්දසංසුති.

අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලපනසමුල්ලපනෙ උප්පන්නරාගො පන සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. භික්ඛුහික්ඛුනිහි සද්ධිං පරිභොගකරණෙ උප්පන්නරාගො සම්භොගසංසග්ගො නාම. ද්විසුපි ව එතෙසු මරිච්චිවිහාරෙ භික්ඛු ව භික්ඛුනි ව නිදස්සනං. මරිච්චිවිහාරවිහාරමහෙ කිර දුට්ඨගාමණි අභයමහාරාජා මහාදානං පටියාදෙන්වා උභතොසඬ්ඝං පරිවිසති. තත්ථ උණ්හයාගුයා දින්නාය සඬ්ඝනවකසාමණෙරි අනාධාරකස්ස සත්තවස්සිකසඬ්ඝනවකසාමණෙරස්ස දන්තවලයං දත්වා සමුල්ලාපං අකාසි, තෙ උභොපි උපසම්පජ්ජිත්වා සට්ඨිවස්සා හුත්වා පරතීරං ගතා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමුල්ලාපෙන පුබ්බසඤ්ඤං පටිලභිත්වා තාවදෙව ජාතසිනෙහා සික්ඛාපදානි චිතික්කමිත්වා පාරාජිකා අභෙසුන්ති.

එවං පඤ්චවිධෙ සංසග්ගෙ යෙන කෙනචි සංසග්ගෙන ජාතසංසග්ගස්ස භවන්ති ස්නෙහා, පුරිමරාගපච්චියා බලවරාගො උප්පජ්ජති. තතො ස්නෙහන්වයං දුක්ඛමිදං පහොති ති තමෙව ස්නෙහං අනුගච්ඡන්තං සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකසොකපරිදෙවාදිනානප්පකාරකං දුක්ඛමිදං පහොති නිබ්බන්තති භවති ජායති. අපරෙ පන “ආරම්මණෙ චිත්තවොසග්ගො සංසග්ගො”ති භණන්ති. තතො ස්නෙහො ස්නෙහදුක්ඛන්ති.

එවමත්ථප්පහෙදං ඉමං අඬ්ඬගාථං වත්වා සො පච්චෙකඛුද්ධො ආහ – “ස්වාහං යමිදං ස්නෙහන්වයං සොකාදිදුක්ඛං පහොති, තස්ස දුක්ඛස්ස මූලං ධනන්තො පච්චෙකසම්බොධිං අධිගතො”ති. එවං චුත්තෙ තෙ අමච්චා ආහංසු – “අම්හෙහි දානි, භන්තෙ, කිං කත්තබ්බ”න්ති? තතො සො ආහ – “තුම්හෙ වා අඤ්ඤෙ වා යො ඉමම්හා දුක්ඛා මුච්චිතුකාමො, සො සබ්බොපි ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පොති. එත්ථ ව යං තං “ස්නෙහන්වයං දුක්ඛමිදං පහොති”ති චුත්තං, තදෙව සන්ධාය “ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො”ති ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා යථාචුත්තෙන සංසග්ගෙන සංසග්ගජාතස්ස භවන්ති ස්නෙහා, ස්නෙහන්වයං දුක්ඛමිදං පහොති, එවං යථාභූතං ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො අහං අධිගතොති එවමපි අභිසම්බන්ධිත්වා වතුත්ථපාදො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව උදානවසෙන චුත්තොති වෙදිතබ්බො. තතො පරං සබ්බං පුරිමගාථාය චුත්තසද්දසමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.36).

නිද්දෙසෙ අනුප්පාදෙති රූපස්මිං අනුබ්‍යාඤ්ජනං දිස්වා අල්ලියති. අනුබන්ධනීති රූපස්මිං ස්නෙහවසෙන බන්ධති. භවන්තිහි භොන්ති. ජායන්තිහි උප්පජ්ජන්ති. නිබ්බන්තන්තිහි වත්තන්ති. පාතුභවන්තිහි පාකටා භොන්ති. සම්භවන්ති සඤ්ජායන්ති අභිනිබ්බන්තන්තිහි තිණි උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතාති. ඉතො පරං අට්ඨකවග්ගෙ (මහානි. 1 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

123. තතියෙ මෙත්තායනවසෙන මිත්තා. සුභදභාවෙන සුභජ්ජා. කෙචි හි එකන්තහිතකාමතාය මිත්තාව භොන්ති, න සුභජ්ජා. කෙචි ගමනාගමනට්ඨානනිසජ්ජාසමුල්ලාපාදිසු හදයසුබ්බජනනෙන සුභජ්ජාව භොන්ති, න මිත්තා. කෙචි තදුභයවසෙන සුභජ්ජා වෙව මිත්තා ව. තෙ දුට්ඨා භොන්ති අගාරියා ව අනගාරියා ව. තත්ථ අගාරියා තිට්ඨා භොන්ති උපකාරා සමානසුබ්බක්ඛා අනුකම්පකාති. අනගාරියා විසෙසෙන අත්ථක්ඛායිනො . එවං තෙ වතුහි වතුහි අඬ්ගෙහි සමන්තාගතා භොන්ති.

“චතුර්ථි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි උපකාරො මිත්තො සුභදො වෙදිතබ්බො. පමත්තං රක්ඛති, පමත්තස්ස සාපතෙය්‍යං රක්ඛති, භීතස්ස සරණං හොති, උප්පන්නෙසු කිව්වකරණියෙසු තද්දිගුණං හොගං අනුප්පදෙති (දී. නි. 3.261).

තථා -

“චතුර්ථි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි සමානසුඛදුක්ඛො මිත්තො සුභදො වෙදිතබ්බො. ගුය්හමස්ස ආචික්ඛති, ගුය්හමස්ස පරිගුහති, ආපදාසු න විජහති, ජීවිතමිපිස්ස අත්ථාය පරිච්චත්තං හොති (දී. නි. 3.262).

තථා -

“චතුර්ථි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි අනුකම්පකො මිත්තො සුභදො වෙදිතබ්බො. අභවෙනස්ස න නන්දති, භවෙනස්ස නන්දති, අවණ්ණං භණ්ණානං නිවාරෙති, වණ්ණං භණ්ණානං පසංසති (දී. නි. 3.264).

තථා -

“චතුර්ථි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි අත්ථක්ඛායී මිත්තො සුභදො වෙදිතබ්බො. පාපා නිවාරෙති, කල්‍යාණෙ නිවෙසෙති, අස්සුතං සාවෙති, සග්ගස්ස මග්ගං ආචික්ඛති”ති (දී. නි. 3.263).

තෙසු ඉධ අභාරියා අධිප්පෙනා, අත්ථනො පන සබ්බෙසි යුජ්ජන්ති. තෙ මිත්තෙ සුභජ්ජෙ. අනුකම්පමානොති අනුදයමානො, තෙසං සුඛං උපසංභරිතුකාමො දුක්ඛං අපභරිතුකාමො.

භාපෙති අත්ථන්ති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන තිවිධං, තථා අත්තත්ථපරත්ථඋභයත්ථවසෙනාපි තිවිධං අත්ථං උද්ධවිනාසනෙන අඋද්ධානුප්පාදනෙනාති ද්විධාපි භාපෙති විනාසෙති. පටිබද්ධචිත්තොති “අභං ඉමං විනා න ජීවාමි, එසො මෙ ගති, එසො මෙ පරායණ”න්ති එවං අත්තානං නිවෙ යානෙ යපෙන්තොපි පටිබද්ධචිත්තො හොති. “ඉමෙ මං විනා න ජීවන්ති, අභං තෙසං ගති, අභං තෙසං පරායණ”න්ති එවං අත්තානං උච්චෙ යානෙ යපෙන්තොපි පටිබද්ධචිත්තො හොති. ඉධ පන එවං පටිබද්ධචිත්තො අධිප්පෙනො.

එතං භයන්ති එතං අත්ථභාපනභයං, අත්තනො සමාපත්තිභානිං සන්ධාය භණ්ති. සන්ථවෙති තිවිධො සන්ථවො තණ්හාදිට්ඨිමිත්තසන්ථවවසෙන. තත්ථ අට්ඨසතප්පභෙදාපි තණ්හා තණ්හාසන්ථවො, ද්වාසට්ඨිප්පභෙදාපි දිට්ඨි දිට්ඨිසන්ථවො, පටිබද්ධචිත්තතාය මිත්තානුකම්පනා මිත්තසන්ථවො. සො ඉධ අධිප්පෙනො . තෙන භික්ඛ සමාපත්ති පරිභීතා. තෙනාහ - “එතං භයං සන්ථවෙ පෙක්ඛමානො”ති. සෙසං පුබ්බසදිසමෙවාති වෙදිතබ්බං. නිද්දෙසෙ වත්තබ්බං නත්ථි (සු. නි. අට්ඨ. 1.37; අප. අට්ඨ. 1.1.93-94).

තතියගාථානිද්දෙසවණ්ණනා.

124. චතුත්ථෙ වංසොති වෙථ. විසාලොති විත්ථිණ්ණො. වංකාරො අවධාරණත්ථො, එවකාරො වා අයං. සන්ධිවසෙනෙන්ථ එංකාරො නට්ඨො. තස්ස පරපදෙන සම්බන්ධො, තං පච්ඡා යොජෙස්සාම. යථාති පටිභාගෙ. විසත්තොති උග්ගො ජටිතො සංසිඛ්ඛිතො. පුත්තෙසු දාරෙසු වාති පුත්තධිතුභරියාසු. යා අපෙක්ඛාති යා තණ්හා යො ස්නෙහො . වංසක්කළීරොව අසජ්ජමානොති වංසකළීරො විය අඋග්ගමානො. කිං චුත්තං හොති? යථා වංසො විසාලො විසත්තො එව හොති, පුත්තෙසු ව දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා, සාපි එවං තාති වත්ථුනි සංසිඛ්ඛිත්වා යීතත්තා විසත්තා එව. ස්වාහං තාය අපෙක්ඛාය අපෙක්ඛවා විසාලො වංසො විය විසත්තොති එවං අපෙක්ඛාය ආදීනවං දිස්වා තං අපෙක්ඛං මග්ගඤ්ඤාණෙන ඡින්දන්තො අයං වංසකළීරොව රූපාදියු වා දිට්ඨාදියු වා ලාභාදියු වා කාමභවාදියු වා තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන අසජ්ජමානො පච්චෙකසම්බොධිං අධිගතොති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉමායපි නිද්දෙසෙ අතිරෙකං නත්ථි (සු. නි. අට්ඨ. 1.38).

චතුත්ථගාථානිද්දෙසවණ්ණනා.

125. පඤ්චමෙ මිගොති සබ්බෙසං ආරඤ්ඤිකචතුප්පදානං එව එතං අධිවචනං. ඉධ පන පසදම්මො අධිප්පෙනො. අරඤ්ඤම්භීති ගාමඤ්ච ගාමුපචාරඤ්ච යපෙන්වා අවසෙසං අරඤ්ඤං, ඉධ පන උය්‍යානං අධිප්පෙනං, තස්මා “උය්‍යානම්භී”ති චුත්තං හොති. යථාති පටිභාගෙ. අබද්ධොති රජ්ජුබන්ධනාදියු යෙන කෙනචි අබද්ධො. එතෙන විස්සට්ඨවරියං දිපෙති. යෙතිවිජ්ජකං ගච්ඡති ගොවරායාති යෙන දිසාභාගෙන ගන්තුං ඉච්ඡති, තෙන ගොවරත්ථං ගච්ඡති. තස්මා තත්ථ යත්තකං ඉච්ඡති ගන්තුං, තත්තකං ගච්ඡති. යං ඉච්ඡති බාදිතුං, තං බාදිති දිපෙති. විඤ්ඤු නරොති පණ්ඩිතපුරිසො. සෙරිතන්ති සච්ඡන්දචුත්තිතං අපරායත්තභාවං. පෙක්ඛමානොති පඤ්ඤාවක්ඛනා ඔලොකයමානො. අප්ථ වා ධම්මසෙරිතං පුග්ගලසෙරිතඤ්ච. ලොකුත්තරධම්මා හි කිලෙසවසං අගමනතො සෙරිතො තෙහි සමන්තාගතා පුග්ගලා ව, තෙසං භාවනිද්දෙසො සෙරිතං පෙක්ඛමානොති. කිං චුත්තං හොති? මිගො අරඤ්ඤම්භී යථා අබද්ධො,

යෙනිව්ෂකං ගව්ෂති ගොවරාය. කදා ණු බො අහමිපි තණ්හාබන්ධනං ඡන්දිත්වා එවං ගව්ෂෙයාන්ති ඉති මෙ තුම්හෙහි ඉතො විතො ව පරිවාරත්වා ධීතෙහි බද්ධස්ස යෙනිව්ෂකං ගන්තුං අලහන්තස්ස තස්මිං යෙනිව්ෂකගමනාභාවෙ ආදීනවං යෙනිව්ෂකගමනෙ ආනිසංසං දිස්වා අනුක්කමෙන සමථවිපස්සනාපාරිසුරිං අගමිං. තතො පච්චෙකබ්බොධිං අධිගතොමිහි. තස්මා අඤ්ඤාපි විඤ්ඤා නරො සෙරිතං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පොති (සු. නි. අට්ඨ. 1.39 ආදයො).

පඤ්චමගාථානිද්දෙසවණ්ණනා.

126. ඡට්ඨෙ අයං පිණ්ඩත්ථො – සභායමජ්ඣෙ ධීතස්ස දිවාසෙයාසඬ්ඛාතෙ වාසෙ ව මහාඋපට්ඨානසඬ්ඛාතෙ ඨාතෙ ව උයානගමනසඬ්ඛාතෙ ගමනෙ ව ජනපදවාරිකසඬ්ඛාතාය වාරිකාය ව “ඉදං මෙ සුණ, ඉදං මෙ දෙනි”තිආදීනා නයෙන තථා තථා ආමන්තනා හොති, තස්මා අහං තත්ථ තත්ථ නිබ්බිජ්ජිත්වා යායං අරියජනසෙවිතා අනෙකානිසංසා එකන්තසුඛා, එවං සන්තෙපි ලොභාහිභුතෙහි සබ්බකාපුරිසෙහි අනභිජ්ඣිතා අපත්ථිතා පබ්බජ්ජා, තං අනභිජ්ඣිතං පරෙසං අවසවත්තනෙන හබ්බපුග්ගලවසෙනෙව ව සෙරිතං පෙක්ඛමානො විපස්සනං ආරභිත්වා අනුක්කමෙන පච්චෙකසම්බොධිං අධිගතොති. සෙසං චුත්තනයමෙව (සු. නි. අට්ඨ. 1.39-42).

ඡට්ඨගාථානිද්දෙසවණ්ණනා.

127. සත්තමෙ ඛිඩ්ඛාති කීළනා. සා දුට්ඨා හොති කායිකා ව වාචසිකා ව. තත්ථ කායිකා නාම හත්ථිහිපි කීළන්ති, අස්සෙහිපි රටෙහිපි ධනුහිපි ථරුහිපිති එවමාදි. වාචසිකා නාම ගීතං සිලොකභණ්ණං මුඛහෙරිකන්ති එවමාදි. රතීති පඤ්චකාමගුණරති. විපුලන්ති යාව අට්ඨමිඤ්ජං ආහව්ව යානෙන සකලත්තභාවබ්‍යාපකං. සෙසං පාකට්ඨමෙව. අනුසන්ධියොජනාපි චෙත්ථ සංසග්ගථාථාය චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බා (සු. නි. අට්ඨ. 1.41).

සත්තමගාථානිද්දෙසවණ්ණනා.

128. අට්ඨමෙ වාතුද්දිසොති වතුසු දිසාසු යථාසුඛවිහාරි, “එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”තිආදීනා (දී. නි. 1.556; 3.308; අ. නි. 4.125; විහ. 643; චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) වා නයෙන බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාඵරිතා වතස්සො දිසා අස්ස සන්තීතිපි වාතුද්දිසො. තාසු දිසාසු කත්ථවි සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා භයෙන න පටිහඤ්ඤතීති අප්පට්ඨො. සන්තුස්සමානොති ද්වාදසවිධස්ස සන්තොසස්ස වසෙන සන්තුස්සකො. ඉතරිතරෙනාති උච්චාවචෙන පච්චයෙන. පරිස්සයානං සහිතා අජමිහිති එත්ථ පරිස්සයන්ති කායචිත්තානි, පරිභාපෙන්ති වා තෙසං සම්පත්තිං, තානි වා පටිච්ච සයන්තීති පරිස්සයා, බාහිරානං සිහබ්‍යග්ඝාදීනං අබ්‍හන්තරානඤ්ච කාමච්ඡන්දාදීනං කායචිත්තපද්දවානං එතං අධිවචනං. තෙ පරිස්සයෙ අධිවාසනබන්ති යා ව චිරියාදිති ව ධම්මෙහි සහතිති පරිස්සයානං සහිතා. ථද්ධභාවකරභයාභාවෙන අජමිහි. කිං චුත්තං හොති? යථා තෙ චත්තාරො සමණා, එවං ඉතරිතරෙන පච්චයෙන සන්තුස්සමානො එත්ථ පටිපත්තිපදට්ඨානෙ සන්තොසෙ ධීතො වතුසු දිසාසු මෙත්තාදිභාවනාය වාතුද්දිසො, සත්තසඬ්ඛාරෙසු පටිහනනකරභයාභාවෙන අප්පට්ඨො ව හොති. සො වාතුද්දිසත්තා චුත්තප්පකාරානං පරිස්සයානං සහිතා, අප්පට්ඨත්තා අජමිහි ව හොතිති එතං පටිපත්තිගුණං දිස්වා යොනිසො පටිපජ්ජිත්වා පච්චෙකසම්බොධිං අධිගතොමිහිති.

අථ වා තෙ සමණා විය සන්තුස්සමානො ඉතරිතරෙන චුත්තනයෙනෙව වාතුද්දිසො හොතිති ඤාත්වා එවං වාතුද්දිසභාවං පත්ථයන්තො යොනිසො පටිපජ්ජිත්වා අධිගතොමිහි. තස්මා අඤ්ඤාපි ඊදිසං යානං පත්ථයමානො වාතුද්දිසනාය පරිස්සයානං සහිතා අප්පට්ඨනාය ව අජමිහි හුත්වා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පොති (සු. නි. අට්ඨ. 1.42).

නිද්දෙසෙ මෙත්තාති අත්ථතො තාව මිජ්ජතිති මෙත්තා, සිනෙහතිති අත්ථො. මිත්තෙ වා හවා, මිත්තස්ස වා එසා පවත්තිතිපි මෙත්තා. මෙත්තාසහගතෙනාති මෙත්තාය සමන්තාගතෙන. චෙතසාති චිත්තෙන. එකං දිසන්ති එකිස්සා දිසාය පඨමපරිග්ගහිතං සත්තං උපාදාය එකං දිසං පරියාපන්තසත්තඵරණවසෙන චුත්තං. ඵරිත්වාති චුස්සිත්වා ආරම්මණං කත්වා. විහරතීති බ්‍රහ්මවිහාරාධිට්ඨිතං ඉරියාපට්ඨිතාරං පවත්තෙති. තථා දුතියන්ති යථා පුරත්ථිමාදිසු දිසාසු යං කිඤ්චි එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තට්ඨෙව තදනන්තරං දුතියං තතියං චතුත්ථඤ්චාති අත්ථො.

ඉති උද්ධන්ති එතෙනෙව ව නයෙන උපරිමං දිසන්ති චුත්තං හොති. අධො තිරියන්ති අධොදිසමිපි තිරියං දිසමිපි එවමෙව. තත්ථ ව අධොති හෙට්ඨා. තිරියන්ති අනුදිසා. එවං සබ්බදිසාසු අස්සමණ්ඩලෙ අස්සමිව මෙත්තාසහගතං චිත්තං සාරොතිපි පච්චාසාරොතිපිති. එත්තාවතා එකමෙකං දිසං පරිග්ගහෙත්වා ඔධිසො මෙත්තාඵරණං දස්සිතං. සබ්බධිතිආදි පන අනොධිසො දස්සනත්ථං චුත්තං. තත්ථ සබ්බධිති සබ්බත්ථ. සබ්බත්තතායාති සබ්බෙසු හිනමජ්ඣමඋක්කට්ඨමිත්තසපත්තමජ්ඣක්තානිප්පහෙදෙසු අත්තතාය, “අයං පරසත්තො”ති විභාගං අකත්වා අත්තසමතායාති චුත්තං හොති.

අප වා සබ්බත්තකායාති සබ්බෙන් විත්තභාවෙන, ඊසකම්පි බග්ගි අවික්ඛිපමානොති චුත්තං හොති. සබ්බාවත්තන්ති සබ්බසත්තවත්තං, සබ්බසත්තයුත්තන්ති අත්ථො. ලොකන්ති සත්තලොකං. විපුලෙනාති එවමාදිපරියායදස්සනතො පනෙත්ථ පුන “මෙත්තාසහගතෙන”ති චුත්තං. යස්මා වා එත්ථ ඔධිසො ඵරණෙ විය පුන තථා-සද්දො ඉති-සද්දො වා න චුත්තො, තස්මා පුන “මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා”ති චුත්තං. නිගමනවසෙන වා එතං චුත්තං. විපුලෙනාති එත්ථ ව ඵරණවසෙන විපුලතා දට්ඨබ්බා. භූමිවසෙන පන තං මහග්ගතං. පගුණවසෙන අප්පමාණසත්තාරම්මණවසෙන ව අප්පමාණං. බ්‍යාපාදපච්චත්ථිකප්පභානෙන අවෙරං. දොමනස්සප්පභානෙන අබ්‍යාපජ්ජං. නිද්දුක්ඛන්ති චුත්තං හොති (විසුද්ධි. 1.254). කරුණා හෙට්ඨා චුත්තත්ථායෙව. මොදන්ති තාය තංසමඬ්ඛිතො, සයං වා මොදති, මොදනමත්තමෙව වා සාති මුදිතා. “අවෙරා හොන්තු”තිආදිබ්‍යාපාදප්පභානෙන මජ්ඣිමනිකායාචුපගමනෙන ව උපෙක්ඛන්ති උපෙක්ඛා.

ලක්ඛණාදිතො පනෙත්ථ භික්ඛාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා මෙත්තා, භික්ඛපසංභාරරසා, ආසාතවිනයපච්චුපට්ඨානා, සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. බ්‍යාපාදපසමො එතිස්සා සම්පත්ති, සිනෙහසම්භවො විපත්ති. දුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා කරුණා, පරදුක්ඛාසහනරසා, අවිහිංසාපච්චුපට්ඨානා, දුක්ඛාභිභූතානං අනාථභාවදස්සනපදට්ඨානා. විහිංසුපසමො තස්සා සම්පත්ති, සොකසම්භවො විපත්ති. පමොදලක්ඛණා මුදිතා, අනිස්සායනරසා, අරතිවිසානපච්චුපට්ඨානා, සත්තානං සම්පත්තිදස්සනපදට්ඨානා. අරතිවූපසමො තස්සා සම්පත්ති, පහනසම්භවො විපත්ති. සත්තෙසු මජ්ඣිමනිකාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා උපෙක්ඛා, සත්තෙසු සම්භාවදස්සනරසා, පටිසානුනයවූපසමපච්චුපට්ඨානා, “කම්මස්සකා සත්තා, තෙ කස්ස රුචියා සුඛිතා වා භවිස්සන්ති, දුක්ඛතො වා මුච්චිස්සන්ති, පත්තසම්පත්තිතො වා න පරිභායිස්සන්ති”ති එවං පවත්තකම්මස්සකතාදස්සනපදට්ඨානා. පටිසානුනයවූපසමො තස්සා සම්පත්ති, ගෙහස්සිතාය අඤ්ඤාණුපෙක්ඛාය සම්භවො විපත්ති.

තත්ථ සන්තුට්ඨො හොතීති පච්චයසන්තොසවසෙන සන්තුට්ඨො හොති. ඉතරිතරෙන චිවරෙනාති න ථූලසුමුලලුපණිතථීරජිණිණානං යෙන කෙනචි චිවරෙන, අප්ථ බො යථාලද්ධානං ඉතරිතරෙන යෙන කෙනචි සන්තුට්ඨො හොතීති අත්ථො. චිවරස්මිඤ්ඤි තයො සන්තොසා – යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරුප්පසන්තොසොති. පිණ්ඩපාතාදිසුපි එසෙව තයො. ඉති ඉමෙ තයො සන්තොසෙ සන්ධාය “සන්තුට්ඨො හොති ඉතරිතරෙන චිවරෙන. යථාලද්ධාදිසු යෙන කෙනචි චිවරෙන සන්තුට්ඨො හොති”ති චුත්තං.

එත්ථ ව චිවරං ජාතිතබ්බං, චිවරබෙත්තං ජාතිතබ්බං, පංසුකුලං ජාතිතබ්බං, චිවරසන්තොසො ජාතිතබ්බො, චිවරපටිසංයුත්තාති ධුතඬ්ඛාති ජාතිතබ්බාති. තත්ථ චිවරං ජාතිතබ්බන්ති බොමාදිති ඡ චිවරාති දුකුලාදිති ඡ අනුලොමචිවරාති ජාතිතබ්බාති. ඉමාති ද්වාදස කප්පියචිවරාති. කුසචීරං වාකචීරං ඵලකචීරං කෙසකම්බලං වාලකම්බලං පොත්ථකො වම්මං උලුකපක්ඛං රුක්ඛද්‍රස්සං ලතාද්‍රස්සං ඵරකද්‍රස්සං කදලිද්‍රස්සං වෙළුස්සන්ති එවමාදිති පන අකප්පියචිවරාති.

චිවරබෙත්තන්ති “සඬ්ඝතො වා ගණතො වා ඤාතිතො වා මිත්තතො වා අත්තතො වා ධනෙන පංසුකුලං වා”ති එවං උප්පජ්ජනතො ඡ බෙත්තාති, අට්ඨන්තඤ්ච මාතිකානං වසෙන අට්ඨ බෙත්තාති ජාතිතබ්බාති.

පංසුකුලන්ති සොසානිකං පාපණිකං රථියං සඬ්ඝකාරකුටං සොත්ථියං සිනානං තිත්ථං ගතපච්චාගතං අග්ගිධඩ්ඨං ගොබායිතං උපචිකාබායිතං උන්දුරබායිතං අත්තචීන්තං දසචීන්තං ධජාහටං ථූපං සමණචිවරං සාමුද්දියං ආභිසෙකියං පන්ථිකං වාතාහටං ඉද්ධිමයං දෙවදත්තියන්ති තෙවිසති පංසුකුලාති වෙදිතබ්බාති. එත්ථ ව සොත්ථියන්ති ගබ්භමලහරණං. ගතපච්චාගතන්ති මතකසරීරං පාරුපිත්වා සුසානං නෙත්වා ආනිතචිවරං. ධජාහටන්ති ධජං උස්සාපෙත්වා තතො ආනිතං. ථූපන්ති වම්මිකෙ පූජිතචිවරං. සාමුද්දියන්ති සමුද්දවිවිති ථලං පාපිතං. පන්ථිකන්ති පන්ථං ගච්ජන්තෙහි වොරහයෙන පාසාණෙහි කොට්ටෙන්වා පාරුතචිවරං. ඉද්ධිමයන්ති එහිහික්ඛුචිවරං. සෙසං පාකට්ටෙව.

චිවරසන්තොසොති විසති චිවරසන්තොසා – චිවරෙ විතක්කසන්තොසො ගමනසන්තොසො පරියෙසනසන්තොසො පටිලාභසන්තොසො මත්තපටිග්ගහණසන්තොසො ලොලුප්පච්චිප්පනසන්තොසො යථාලාභසන්තොසො යථාබලසන්තොසො යථාසාරුප්පසන්තොසො උදකසන්තොසො ධොවනසන්තොසො කරණසන්තොසො පරිමාණසන්තොසො සුත්තසන්තොසො සිබ්බනසන්තොසො රජනසන්තොසො කප්පසන්තොසො පරිභොගසන්තොසො සන්තිධිපරිච්චිප්පනසන්තොසො විස්සජ්ජනසන්තොසොති. තත්ථ සාදකහික්ඛුතො තෙමාසං නිබද්ධවාසං වසිත්වා එකමාසමත්තං විතක්කිතුං වට්ටති. සො හි පවාරෙන්වා චිවරමාසෙ චිවරං කරොති. පංසුකුලිකො අද්ධමාසෙනෙව කරොති. ඉදං මාසද්ධමාසමත්තං විතක්කනං විතක්කසන්තොසො. චිවරත්ථාය ගච්ජන්තස්ස පන “කත්ථ ලභිස්සාමි”ති අවින්තෙත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ගමනං ගමනසන්තොසො නාම. පරියෙසන්තස්ස පන යෙන වා තෙන වා සද්ධිං අපරියෙසිත්වා ලජ්ජිං පෙසලහික්ඛුං ගහෙන්වා පරියෙසනං පරියෙසනසන්තොසො නාම. එවං පරියෙසන්තස්ස ආහරියමානං චිවරං දුරතොව දිස්වා “එතං මනාපං භවිස්සති, එතං අමනාප”න්ති එවං අවිතක්කෙන්වා ථූලසුමුමාදිසු යථාලද්ධෙතෙව සන්තුස්සනං පටිලාභසන්තොසො නාම. එවං ලද්ධං ගණන්තස්සාපි “එත්තකං දූපට්ඨස්ස භවිස්සති, එත්තකං එකපට්ඨස්සා”ති අත්තතො පහොනකමත්තෙනෙව සන්තුස්සනං මත්තපටිග්ගහණසන්තොසො නාම. චිවරං පරියෙසන්තස්ස පන “අසුකස්ස සරද්වාරෙ මනාපං ලභිස්සාමි”ති අවින්තෙත්වා ද්වාරපටිපාටියා වරණං ලොලුප්පච්චිප්පනසන්තොසො නාම.

ලුබපණ්ණිතෙසු යෙන කෙනවි යාපෙනුං සක්කොන්තස්ස යථාලද්ධෙනෙව යාපනං යථාලාභසන්තොසො නාම. අත්තනො ථාමං ජාතිත්වා යෙන යාපෙනුං සක්කොති, තෙන යාපනං යථාබලසන්තොසො නාම. මනාපං අඤ්ඤස්ස දත්වා අත්තනා යෙන කෙනවි යාපනං යථාසාරුප්පසන්තොසො නාම. “කත්ථ උදකං මනාපං, කත්ථ අමනාප”න්ති අවිචාරෙන්වා යෙන කෙනවි ධොවනුපගෙන උදකෙන ධොවනං උදකසන්තොසො නාම. තථා පණ්ඩුමත්තිකගෙරුකපුත්තිපණ්ණරසකිලිට්ඨානි පන උදකානි වජ්ජෙනුං වට්ටති. ධොවන්තස්ස පන මුග්ගරාදීහි අපහරිත්වා හත්ථෙහි මද්දිත්වා ධොවනං ධොවනසන්තොසො නාම. තථා අසුප්ඤ්ඤානං පණ්ණානි පක්ඛිපිත්වා තාපිතඋදකෙනාපි ධොවිතුං වට්ටති. එවං ධොවිත්වා කරොන්තස්ස “ඉදං ථූලං, ඉදං සුබුම”න්ති අකොපෙන්වා පභොගකනිභාරෙනෙව කරණං කරණසන්තොසො නාම. තිමණ්ඩලපට්ඨිජාදනමත්තස්සෙව කරණං පරිමාණසන්තොසො නාම. විවරකරණත්ථාය පන “මනාපං සුත්තං පරියෙසිස්සාමි”ති අවිචාරෙන්වා රජීකාදිසු වා දෙවට්ඨානෙ වා ආහරිත්වා පාදමුලෙ වා යපිතං යං කිඤ්චිදෙව සුත්තං ගහෙන්වා කරණං සුත්තසන්තොසො නාම.

කුසිබන්ධනකාලෙ පන අභිගුලිමත්තෙ සත්තවාරෙ න විජ්ඣිතබ්බං. එවං කරොන්තස්ස හි යො හික්ඛු සභායො න හොති, තස්ස වත්තභෙදොපි නත්ථි. තිවභිගුලමත්තෙ පන සත්තවාරෙ විජ්ඣිතබ්බං. එවං කරොන්තස්ස මග්ගපට්ටපන්නෙතාපි සභායෙන භවිතබ්බං. යො න හොති, තස්ස වත්තභෙදො. අයං සිබ්බනසන්තොසො නාම. රජන්තෙන පන කාලකච්ඡකාදීනි පරියෙසන්තෙන න රජිතබ්බං, සොමවක්කලාදිසු යං ලහති, තෙන රජිතබ්බං. අලහන්තෙන පන මනුස්සෙහි අරඤ්ඤෙ වාකං ගහෙන්වා ඡඩ්ඞිතරජනං වා හික්ඛුහි පවිත්වා ඡඩ්ඞිතකසටං වා ගහෙන්වා රජිතබ්බං. අයං රජනසන්තොසො නාම. නිලකද්දමකාලසාමෙසු යං කිඤ්චි ගහෙන්වා හත්ථිපිට්ඨෙ නිසින්තස්ස පඤ්ඤායමානකප්පකරණං කප්පසන්තොසො නාම.

හිරිකොපිනපට්ඨිජාදනමත්තවසෙන පරිභුඤ්ජනං පරිභොගසන්තොසො නාම. දුස්සං පන ලහිත්වා සුත්තං වා සුවිං වා කාරකං වා අලහන්තෙන යපෙනුං වට්ටති, ලහන්තෙන න වට්ටති. කතම්පි වෙ අන්තෙවාසිකාදීනං දාතුකාමො හොති, තෙ ව අසන්තිහිතා, යාව ආගමනා යපෙනුං වට්ටති, ආගතමත්තෙසු තෙසු දාතබ්බං. දාතුං අසක්කොන්තෙන අධිට්ඨාතබ්බං. අඤ්ඤස්මිං විවරෙ සති පච්චත්ථරණම්පි අධිට්ඨාතුං වට්ටති. අනධිට්ඨිතමෙව හි සන්තිධි හොති. අධිට්ඨිතං න හොතිති මහාසීවත්ථෙරො ආහ. අයං සන්තිධිපරිවජ්ජනසන්තොසො නාම. විස්සජ්ජෙන්තෙන පන මුඛං ඔලොකෙන්වා න දාතබ්බං, සාරණියධම්මෙ යත්වා ව විස්සජ්ජෙන්තබ්බන්ති අයං විස්සජ්ජනසන්තොසො නාම.

විවරපට්ටසංයුත්තානි ධුතඞ්ගානි නාම පංසුකුලිකඞ්ගඤ්චෙව තෙවිවරකඞ්ගඤ්ච. ඉති විවරසන්තොසමහාඅරියවංසං පුරයමානො පච්චෙකසම්බුද්ධො ඉමානි ද්වෙ ධුතඞ්ගානි ගොපෙති, ඉමානි ගොපෙන්තො විවරසන්තොසමහාඅරියවංසවසෙන සන්තුට්ඨො හොති.

වණ්ණවාදීති එකො සන්තුට්ඨො හොති, සන්තොසස්ස වණ්ණං න කථෙති. එකො න සන්තුට්ඨො හොති, සන්තොසස්ස වණ්ණං කථෙති. එකො නෙව සන්තුට්ඨො හොති, න සන්තොසස්ස වණ්ණං කථෙති. එකො සන්තුට්ඨො ව හොති, සන්තොසස්ස ව වණ්ණං කථෙති. තථාරූපො සො පච්චෙකසම්බුද්ධො තං දස්සෙනුං “ඉතරිතරවිවරසන්තුට්ඨියා ව වණ්ණවාදී”ති චුත්තං.

අනෙසනන්ති දුතෙය්‍යපභිණගමනානුයොගප්පභෙදං නානප්පකාරං අනෙසනං. අප්පතිරූපන්ති අයුත්තං. අලද්ධා වානි අලහිත්වා. යථා එකච්චො “කථං නු බො විවරං ලභිස්සාමි”ති පුඤ්ඤවන්තෙහි හික්ඛුහි සද්ධිං එකතො හුත්වා කොහඤ්ඤං කරොන්තො උත්තසති පරිතස්සති, පච්චෙකසම්බුද්ධො එවං අලද්ධා ව විවරං න පරිතස්සති. ලද්ධා වානි ධම්මෙන සමෙන ලහිත්වා. අධිගතොති විගතලොභගිද්ධො. අමුච්ඡිකොති අධිමත්තතණ්හාය මුච්ඡනං අනාපන්නො. අනාප්ඤ්ඤාපන්නොති තණ්හාය අනොත්ථෙවො අපරියොනද්ධො. ආදීනවදස්සාචීති අනෙසනාපත්තියඤ්ච ගධිතපරිභොගෙ ව ආදීනවං පස්සමානො. නිස්සරණපඤ්ඤොති “යාවදෙව සිතස්ස පටිඝාතායා”ති (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) චුත්තං නිස්සරණමෙව පජානන්තො.

ඉතරිතරවිවරසන්තුට්ඨියානි යෙන කෙනවි විවරෙන සන්තුට්ඨියා. නෙවත්තානුක්කංසෙහීති යථා පනිධෙකච්චො “අහං පංසුකුලිකො, මයා උපසම්පදමාලෙයෙව පංසුකුලිකඞ්ගං ගහිතං, කො මයා සදිසො අත්ථි”ති අත්තුක්කංසනං කරොති. එවං සො අත්තුක්කංසනං න කරොති. න පරං වම්භෙහීති “ඉමෙ පනඤ්ඤෙ හික්ඛු න පංසුකුලිකානි වා පංසුකුලිකමත්තම්පි එතෙසං නත්ථි”ති වා එවං පරං න වම්භෙහි. යො හි තත්ථ දක්ඛොති යො තස්මිං විවරසන්තොසෙ වණ්ණවාදී. තාසු වා දක්ඛො ඡෙකො බ්‍යත්තො. අනලසොති සාතච්චකිරියාය ආලසියවිරහිතො. සම්පජානො පතිස්සතොති සම්පජානපඤ්ඤාය වෙව සතියා ව යුත්තො. අරියවංසෙ ධීතොති අරියවංසෙ පතිට්ඨිතො.

ඉතරිතරෙන පිණ්ඩපාතෙනානි යෙන කෙනවි පිණ්ඩපාතෙන. එත්ථපි පිණ්ඩපාතො ජානිතබ්බො, පිණ්ඩපාතබ්බන්තං ජානිතබ්බං, පිණ්ඩපාතසන්තොසො ජානිතබ්බො, පිණ්ඩපාතපට්ටසංයුත්තං ධුතඞ්ගං ජානිතබ්බං. තත්ථ පිණ්ඩපාතොති ඔදනො කුම්මාසො සත්තු මච්ඡො මංසං ධීරං දධි සප්පි නවනිතං තෙලං මධු එණ්ණං යාගු බාදනීයං සායනීයං ලෙහනීයන්ති සොළස පිණ්ඩපාතා.

පිණ්ඩපාතබේත්තන්ති සඬ්ඝහත්තං උද්දෙසහත්තං නිමන්තනං සලාකහත්තං පක්ඛිකං උපොසථිකං පාටිපදිකං ආගන්තුකහත්තං ගමිකහත්තං ගිලානහත්තං ගිලානුපට්ඨාකහත්තං ධුරහත්තං කුට්ඨත්තං වාරහත්තං විහාරහත්තන්ති පන්තරස පිණ්ඩපාතබේත්තානි.

පිණ්ඩපාතසන්නොසොති පිණ්ඩපාතෙ චිතක්කසන්නොසො ගමනසන්නොසො පරියෙසනසන්නොසො පටිලාභසන්නොසො පටිග්ගහණසන්නොසො මත්තපටිග්ගහණසන්නොසො ලොලුප්පච්චජ්ජනසන්නොසො යථාලාභසන්නොසො යථාබලසන්නොසො යථාසාරුප්පසන්නොසො උපකාරසන්නොසො පරිමාණසන්නොසො පරිභොගසන්නොසො සන්නිධිපරිවජ්ජනසන්නොසො විස්සජ්ජනසන්නොසොති පන්තරස සන්නොසා. තත්ථ සාදකො භික්ඛු මුඛං ධොවිත්වා චිතක්කෙති. පිණ්ඩපාතිකෙන පන ගණෙන සද්ධිං වරතා සායං පෙරුපට්ඨානකාලෙ “ස්වෙ කත්ථ පිණ්ඩාය වරිස්සාමා”ති “අසුකගාමෙ, හන්තෙ”ති එත්තකං චිත්තෙන්වා තතො පට්ඨාය න චිතක්කෙනබ්බං. එකචාරිකෙන චිතක්කමාළකෙ යත්වා චිතක්කෙනබ්බං. තතො පට්ඨාය චිතක්කෙන්තො පන අරියවංසා චුතො හොති පරිබාහිරො. අයං චිතක්කසන්නොසො නාම. පිණ්ඩාය පවිසන්නෙන පන “කුභිං ලභිස්සාමි”ති අචිත්තෙන්වා කම්මට්ඨානසිසෙන ගන්තබ්බං. අයං ගමනසන්නොසො නාම. පරියෙසන්නෙන යං වා තං වා අග්ගහෙත්වා ලජ්ජීං පෙසලමෙව ගහෙත්වා පරියෙසිතබ්බං. අයං පරියෙසනසන්නොසො නාම. දුරතොව ආහරියමානං දිස්වා “එතං මනාපං, එතං අමනාප”න්ති චිත්තං න උප්පාදෙනබ්බං. අයං පටිලාභසන්නොසො නාම. “ඉදං මනාපං ගණ්භිස්සාමි, ඉදං අමනාපං න ගණ්භිස්සාමි”ති අචිත්තෙන්වා යං කිඤ්චි යාපනමත්තං ගහෙතබ්බමෙව. අයං පටිග්ගහණසන්නොසො නාම.

එත්ථ පන දෙය්‍යධම්මො බහු, දායකො අප්පං දාතුකාමො, අප්පං ගහෙතබ්බං. දෙය්‍යධම්මො බහු, දායකොපි බහුදාතුකාමො, පමාණෙනෙව ගහෙතබ්බං. දෙය්‍යධම්මොපි න බහු, දායකොපි අප්පං දාතුකාමො, අප්පං ගහෙතබ්බං. දෙය්‍යධම්මො න බහු, දායකො පන බහුදාතුකාමො, පමාණෙන ගහෙතබ්බං. පටිග්ගහණස්මිඤ්ඤි මත්තං අජානන්තො මනුස්සානං පසාදං මක්ඛෙති, සද්ධාදෙය්‍යං චිතිපාතෙති, සාසනං න කරොති. විජාතමාතුයාපිස්ස චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. ඉති මත්තං ජාතිත්වාප්පටිග්ගහෙතබ්බන්ති අයං මත්තපටිග්ගහණසන්නොසො නාම. අඩ්ඨකුලානියෙව අගන්ත්වා ද්වාරපටිපාටියා ගන්තබ්බං. අයං ලොලුප්පච්චජ්ජනසන්නොසො නාම. යථාලාභසන්නොසාදයො විවරෙ චුත්තනායා එව.

පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා “සමණධම්මං අනුපාලෙස්සාමි”ති එවං උපකාරං ඤාත්වා පරිභුඤ්ජනං උපකාරසන්නොසො නාම. පත්තං පුරෙත්වා ආනිතං න පටිග්ගහෙතබ්බං. අනුපසම්පන්නෙ සති තෙන ගාභාපෙනබ්බං, අසති ආහරාපෙත්වා පටිග්ගහණපරිමාණමත්තං ගහෙතබ්බං. අයං පරිමාණසන්නොසො නාම. ජීසව්ජාය පටිච්චොදනං “න ඉදමෙත්ථ නිස්සරණ”න්ති එවං පරිභුඤ්ජනං පරිභොගසන්නොසො නාම. නිදහිත්වා න පරිභුඤ්ජිතබ්බං. අයං සන්නිධිපරිවජ්ජනසන්නොසො නාම. මුඛං අනොලොකෙන්වා සාරණියධම්මෙ ධීතෙන විස්සජ්ජෙනබ්බං. අයං විස්සජ්ජනසන්නොසො නාම.

පිණ්ඩපාතපටිසංයුත්තානි පන පඤ්ච ධුතඬ්ගානි පිණ්ඩපාතිකඬ්ගං සපදානචාරිකඬ්ගං එකාසනිකඬ්ගං පත්තපිණ්ඩිකඬ්ගං බලුපච්ඡාහත්තිකඬ්ගන්ති. ඉති පිණ්ඩපාතසන්නොසමභාඅරියවංසං පුරයමානො පච්චෙකසම්බුද්ධො ඉමානි පඤ්ච ධුතඬ්ගානි ගොපෙති, ඉමානි ගොපෙන්තො පිණ්ඩපාතසන්නොසමභාඅරියවංසවසෙන සන්තුට්ඨො හොති. වණ්ණවාදීතිආදීනි චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බානි.

සෙනාසනානීති ඉධ සෙනාසනං ජාතිතබ්බං, සෙනාසනබේත්තං ජාතිතබ්බං, සෙනාසනසන්නොසො ජාතිතබ්බො, සෙනාසනපටිසංයුත්තධුතඬ්ගං ජාතිතබ්බං. තත්ථ සෙනාසනන්ති මඤ්චො පීඨං භිසි බිම්බොහනං විහාරො අඩ්ඨයොගො පාසාදො හම්මීයං ගුහා ලෙණං අට්ටො මාළො වෙළුගුම්බො රුක්ඛමූලං යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්තිති ඉමානි පන්තරස සෙනාසනානි.

සෙනාසනබේත්තන්ති සඬ්ඝතො වා ගණතො වා ඤාතිතො වා මිත්තතො වා අත්තතො වා ධනෙන පංසුකුලං වාති ඡ බේත්තානි.

සෙනාසනසන්නොසොති සෙනාසනෙ චිතක්කසන්නොසාදයො පන්තරස සන්නොසා. තෙ පිණ්ඩපාතෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා. සෙනාසනපටිසංයුත්තානි පන පඤ්ච ධුතඬ්ගානි ආරඤ්ඤිකඬ්ගං රුක්ඛමූලිකඬ්ගං අබ්භොකාසිකඬ්ගං සොසානිකඬ්ගං යථාසන්ථතිකඬ්ගන්ති. ඉති සෙනාසනසන්නොසං මභාඅරියවංසං පුරයමානො පච්චෙකසම්බුද්ධො ඉමානි පඤ්ච ධුතඬ්ගානි ගොපෙති, ඉමානි ගොපෙන්තො සෙනාසනසන්නොසමභාඅරියවංසවසෙන සන්තුට්ඨො හොති.

ඉති ආයස්මා ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරො පථවිං පත්ථරමානො විය සාගරකුච්ඡිං පුරයමානො විය ආකාසං විත්ථාරයමානො විය ව පඨමං විවරසන්නොසං අරියවංසං කථෙත්වා වන්දං උට්ඨාපෙන්තො විය සූරියං උල්ලඬ්ඝෙන්තො විය ව දුතියපිණ්ඩපාතසන්නොසං කථෙත්වා සිනෙරුං උක්ඛිපෙන්තො විය තතියං සෙනාසනසන්නොසං අරියවංසං කථෙත්වා ඉදානි ගිලානපච්චයසන්නොසං අරියවංසං කථෙතුං “සන්තුට්ඨො හොති

ඉතරිතරෙන ගිලානපව්වයහෙසජ්ජපරික්ඛාරනා”තිආදිමාහ. තං පිණ්ඩපාතගතිකමෙව. තත්ථ යථාලාභයථාබලයථාසාරුජ්ජසන්තොසෙනෙව සන්තුස්සිතබ්බං. භාවනාරාමඅරියවංසො පන ඉධ අනාගතො, නෙසජ්ජිකඛිගං භාවනාරාමඅරියවංසං හජති (දී. නි. අට්ඨ. 3.309; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.28). චුත්තම්පි වෙනං –

“පඤ්ච සෙනාසනෙ චුත්තා, පඤ්ච ආභාරනිස්සිතා;
එකො වීරියසංයුත්තො, ද්වෙ ව චිවරනිස්සිතා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 3.309; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.28);

පොරාණෙ අග්ගඤ්ඤෙ අරියවංසෙ ධීතොති එත්ථ පොරාණෙති න අධුනුජ්ජන්තිකෙ. අග්ගඤ්ඤෙති අග්ගෙහි ජාතිතබ්බෙ. අරියවංසෙති අරියානං වංසෙ. යථා හි බත්තියවංසො බ්‍රාහ්මණවංසො වෙස්සවංසො සුද්දවංසො සමණවංසො කුලවංසො රාජවංසො, එවමයම්පි අට්ඨමො අරියවංසො, අරියතන්ති අරියපවෙණි නාම හොති. සො ඛො පනායං වංසො ඉමෙසං වංසානං මූලගන්ධාදීනං කාලානුසාරිගන්ධාදයො විය අග්ගමක්ඛායති. කෙ පන තෙ අරියා, යෙසං එසො වංසොති? අරියා චුච්චන්ති බුද්ධා ව පච්චෙකබුද්ධා ව තථාගතසාවකා ව, එතෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො. ඉතො පුබ්බෙ හි සතසහස්සකජ්ජාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොයානං මත්ථකෙ තණ්හඬිකරො මෙධඬිකරො සරණඬිකරො දීපඬිකරොති චත්තාරො බුද්ධා උජ්ජන්තා, තෙ අරියා, තෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො. තෙසං බුද්ධානං පරිනිබ්බානතො අපරභාගෙ අසඬ්ඛොයාං අතික්කමීත්වා කොණ්ඩඤ්ඤො නාම බුද්ධො උජ්ජන්තො...පෙ.... ඉමස්මිං කජ්ජෙ කකුසන්ධො කොණාගමනො කස්සපො අම්භාකං හගවා ගොතමොති චත්තාරො බුද්ධා උජ්ජන්තා, තෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො. අපි ව අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තානං සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං අරියානං වංසොති අරියවංසො, තස්මිං අරියවංසෙ (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.28). ධීතොති පතිට්ඨිතො. සෙසං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අට්ඨමගාථානිද්දෙසවණ්ණනා.

129. නවමෙ අයං යොජනා – දුස්සඬිගහා පබ්බජිතාපි එකෙ, යෙ අසන්තොසාහිභූතා, තථාච්ඛා එව ව අථො ගහට්ඨා සරමාවසන්තා. එතමහං දුස්සඬිගහභාවං ජිගුච්ජන්තො විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධං අධිගතොම්හිති. සෙසං පූරිමනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

නිද්දෙසෙ අනස්සවාති වචනං අස්සවනකා. අවචනකරාති දුබ්බවා. පටිලොමචුත්තිනොති පච්චනිකං කථනසීලා, පටිමල්ලා හුත්වා පචත්තන්තිති අත්ථො. අඤ්ඤෙනෙව මුඛං කරොන්තිති ඔවාදදායකෙ දිස්වා මුඛං පරිවත්තෙන්වා අඤ්ඤං දිසාහාගං ඔලොකෙන්ති. අබ්‍යාවටො හුත්වාති අවාචටො හුත්වා. අනපෙක්ඛො හුත්වාති අනල්ලිනො හුත්වා.

නවමගාථානිද්දෙසවණ්ණනා.

130. දසමෙ ඔරොපයිත්වාති අපනෙන්වා. ගිහිබ්‍යඤ්ජනානීති කෙසමස්සුඔදාතචත්ථාලඬිකාරමාලාගන්ධවිලෙපනඉත්ථිපුත්තදාසිදාසාදීනි. එතානි ගිහිභාවං බ්‍යඤ්ජයන්ති, තස්මා “ගිහිබ්‍යඤ්ජනානී”ති චුච්චන්ති. සඤ්ජින්නපත්තොති පතිතපත්තො. ඡෙත්වානාති මග්ගඤ්ඤාණෙන ඡිත්තදිත්වා. වීරොති මග්ගවීරියසමන්තාගතො. ගිහිබන්ධනානීති කාමබන්ධනානි. කාමා හි ගිහීනං බන්ධනානි. අයං තාව පදත්ථො.

අයං පන අධිජ්ජායො – “අහො වතාහම්පි ඔරොපයිත්වා ගිහිබ්‍යඤ්ජනානි සඤ්ජින්නපත්තො යථා කොවිළාරො හවෙයා”න්ති එවඤ්චි චිත්තයමානො විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධං අධිගතොම්හිති (සු. නි. අට්ඨ. 1.44). සෙසං පූරිමනායෙනෙව ජාතිතබ්බං.

නිද්දෙසෙ සාරාසනඤ්චාති සාරං ආසනං. ඡිත්තානීති ගළිතානි. සඤ්ජින්නානීති නිපණ්ණානි. පතිතානීති වණ්ටනො මුත්තානි. පරිපතිතානීති භූමියං පතිතානි.

දසමගාථානිද්දෙසවණ්ණනා.

පඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගවණ්ණනා

131-2. දුතියවග්ගස්ස පඨමද්වයෙ නිපකන්ති පකතිනිපුණං පණ්ඩිතං කසිණපරිකම්මාදීසු කුසලං. සාධුවිහාරිත්ති අජ්ජනාවිහාරෙන වා උපවාසෙන වා සමන්තාගතං. ධීරන්ති ධිතිසම්පන්නං. තත්ථ නිපකත්තෙන ධිතිසම්පදා චුත්තා. ඉධ පන ධිතිසම්පන්නමෙවාති අත්ථො. ධිති නාම අසිලීපරක්කමතා, “කාමං තවො ව න්භාරු වා”ති (ම. නි. 2.184; අ. නි. 2.5; මහානි. 196) එවං පචත්තවීරියස්සෙන අධිච්චනං. අපි ව ධික්කතපාපොතිපි ධීරො. රාජාව රට්ඨං විජිතං පහායාති යථා පටිථාජා “විජිතං රට්ඨං අනත්ථාවච”න්ති ඤත්වා රජ්ජං පහාය එකො වරති එවං බාලසහායං පහාය එකො වරෙ. අථ වා රාජාව රට්ඨන්ති යථා සුතසොමො රාජා විජිතං රට්ඨං පහාය එකො වරි, යථා ව මහාජනකො එවං

එකොටු වරෙහි අයම්පි එතස්සත්ථො. සෙසං චුත්තානුසාරෙන සක්කා ජානිතුන්ති න චිත්ථාරිතං (සු. නි. අට්ඨ. 1.45-46). නිද්දෙසෙ වත්තබ්බං තත්ථි.

පට්ඨවයං.

133. තතියගාලා පදත්ථතො උත්තානා එව. කෙවලඤ්ච පන සභායසම්පදන්ති එත්ථ අසෙක්ඛෙහි සීලාදික්ඛන්ධෙහි සම්පන්නා සභායා එව “සභායසම්පදා”ති වෙදිතබ්බා. අයං පනෙත්ථ යොජනා – යා අයං චුත්තා සභායසම්පදා, තං සභායසම්පදං අද්ධා පසංසාම, එකංසෙනෙව ටොමෙමාති චුත්තං හොති. කථං? සෙට්ඨා සමාසෙවිතබ්බා සභායාති. කස්මා? අත්තනො සීලාදිහි සෙට්ඨෙ සෙවමානස්ස සීලාදයො ධම්මා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා චුද්ධං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං පාපුණන්ති. සමෙ සෙවමානස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤසමධාරණෙන කුක්කුචවච්චිනොදනෙන ව ලද්ධා න පරිභායන්ති. එතෙ පන සභායකෙ සෙට්ඨෙ ව සමෙ ව අලද්ධා කුහනාදිමිච්ඡාපීවං වජ්ජෙත්වා ධම්මෙන සමෙන උප්පන්නං භොජනං භුඤ්ජන්තො තත්ථ ව පටිසානුනයං අනුප්පාදෙන්තො අනවජ්ජභොජී හුත්වා අත්ථකාමො කුලපුත්තො එකො වරෙ ඛණ්ඩවිසාණකප්පො. අහම්පි හි එවං වරන්තො ඉමං සම්පත්තිං අධිගතොම්හිති (සු. නි. අට්ඨ. 1.47). නිද්දෙසො චුත්තනයො එව.

තතියං.

134. චතුත්ථෙ දිස්වාති ඔලොකෙත්වා. සුවණ්ණස්සාති කඤ්චනස්ස. “වලයාති”ති පාඨසෙසො. සාවසෙසපාඨො හි අයං අත්ථො. පහස්සරානීති පභාසනසීලාති, පුත්තිමන්තානීති චුත්තං හොති. සෙසං උත්තානපදත්ථමෙව. අයං පන යොජනා – දිස්වා භුජස්මිං සුවණ්ණස්ස වලයාති “ගණවාසෙ සති සඬ්ඝට්ටනා, එකවාසෙ සති අඝට්ටනා”ති එවං චිත්තෙන්තො විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොම්හිති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.48). නුපුරානීති වලයාති. “නියුරා”ති කෙච්චි වදන්ති. සට්ඨෙත්තීති අඤ්ඤමඤ්ඤං හනන්ති.

චතුත්ථං.

135. පඤ්චමගාලා පදත්ථතො උත්තානා එව. අයං පන එත්ථ අධිප්පායො – ය්වායං එතෙන දුතියෙන කුමාරෙන සීතුණ්හාදීති නිවෙදෙන්තෙන සභවාසෙන තං සඤ්ඤාපෙත්තස්ස මම වාචාහිලාපො, තස්මිං සිනෙහවසෙන අභිසජ්ජනා වා ජානා. සවෙ අහං ඉමං න පරිච්චජාමි, තතො ආයතිම්පි තථෙව හෙස්සති. යථා ඉදානි, එවං දුතියෙන සහ මමස්ස, වාචාහිලාපො අභිසජ්ජනා වා. උභයම්පි වෙතං අත්තරායකරං විසෙසාධිගමස්සාති එතං භයං ආයතිං පෙක්ඛමානො තං ඡඩ්ඛෙත්වා යොනියො පටිපජ්ජිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොම්හිති (සු. නි. අට්ඨ. 1.49). සෙසං චුත්තනයමෙව.

පඤ්චමං.

136. ඡට්ඨෙ කාමාති ද්වෙ කාමා වත්ථුකාමා ව කිලෙසකාමා ව. තත්ථ වත්ථුකාමා මනාපියා රූපාදයො ධම්මා, කිලෙසකාමා ඡන්දාදයො සබ්බෙපි රාගප්පභෙදා. ඉධ පන වත්ථුකාමා අධිප්පෙනා. රූපාදිඅනෙකප්පකාරෙන චිත්තා. ලොකස්සාදවසෙන මධුරා. බාලපුපුජ්ජනානං මනං රමෙත්තීති මනොරමා. විරූපරූපෙනාති විරූපෙන රූපෙන, අනෙකවිධෙන සභාවෙනාති චුත්තං හොති. තෙ හි රූපාදිවසෙන චිත්තා, රූපාදිසුපි නිලාදිවසෙන විවිධරූපා. එවං තෙන විරූපරූපෙන තථා තථා අස්සාදං දස්සෙත්වා මථෙත්ති චිත්තං, පබ්බජ්ජාය අභිරමිතුං න දෙන්තිති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව. නිගමනම්පි ද්විති නීති වා පදෙහි යොජෙත්වා පුරිමගාලාසු චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං (සු. නි. අට්ඨ. 1.50).

කාමගුණාති කාමයිතබ්බට්ඨෙත කාමා. බන්ධනට්ඨෙත ගුණා. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, අහතානං වත්ථානං දිගුණං සඬ්ඝාට්”න්ති (මහාව. 348) එත්ථ පටලට්ඨො ගුණට්ඨො. “අච්චෙන්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති (සං. නි. 1.4) එත්ථ රාසට්ඨො ගුණට්ඨො. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසට්ඨො ගුණට්ඨො. “අත්තං අත්තගුණං (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; බු. පා. 3.ද්වන්තිංසාකාර), කයිරා මාලාගුණෙ බහු”ති එත්ථ බන්ධනට්ඨො ගුණට්ඨො. ඉධාපි එසෙව අධිප්පෙනො, තෙන චුත්තං – “බන්ධනට්ඨෙත ගුණා”ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤායාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පස්සිතබ්බා. එතෙහුපායෙන සොතවිඤ්ඤායාදිසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉට්ඨාති පරිසිට්ඨා වා හොන්තු, මා වා, ඉට්ඨාරම්මණභූතාති අත්ථො. කත්තාති කාමතියා. මනාපාති මනවඩ්ඪනකා. පියරූපාති පියජාතිකා. කාමුපසංභිතාති ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජමානෙන කාමෙන උපසංභිතා. රජනීයාති රජ්ජනියා, රාගුප්පත්තිකාරණභූතාති අත්ථො.

යදි මුද්දායාතිආදියු මුද්දාති අධිගුලිපබ්බෙසු සඤ්ඤං යපෙත්වා හත්ථමුද්දා. ගණනාති අච්ඡිද්දගණනා. සඬ්ඛානන්ති පිණ්ඩගණනා. යාය බෙත්තං ඔලොකෙත්වා “ඉධ එත්තකා වීථි හවිස්සන්ති”, රුක්ඛං ඔලොකෙත්වා “ඉධ එත්තකාති එලාති හවිස්සන්ති”, ආකාසං ඔලොකෙත්වා “ඉමෙ ආකාසෙ සකුණා එත්තකා නාම හවිස්සන්ති”ති ජානන්ති. කසිති කසිකම්මං. වණ්ඡජාති ජඩ්ඝවණ්ඡජ්ජට්ඨවණ්ඡජාදිවණ්ඡජපථො. ගොරක්ඛන්ති අත්තනො වා පරෙසං වා

ගාවො රක්ඛිත්වා පඤ්චගොරසවික්කයෙන ජීවනකම්මං. ඉස්සත්ථො වුව්වති ආවුධං ගහෙන්වා උපට්ඨානකම්මං.
රාජපොරිසන්ති චිනා ආවුධෙන රාජකම්මං කත්වා රාජුපට්ඨානං. සිප්පඤ්ඤතරන්ති ගහිනාවසෙසහන්ථිඅස්සසිප්පාදි.

සීතස්ස පුරක්ඛතොති ලක්ඛං විය සරස්ස සීතස්ස පුරතො ධීතො, සීතෙන බාධියමානොති අත්ථො. උණ්හෙපි එසෙව නයො. ඩංසාදිසු ඩංසාති පිඩිගලමක්ඛිකා. මකසාති සබ්බමක්ඛිකා. සරීසපාති යෙ කෙවි සරිත්වා ගච්ඡන්ති. රිස්සමානොති පිළියමානො රුප්පමානො සට්ඨියමානො. මීයමානොති මරමානො. අයං, භික්ඛවෙති භික්ඛවෙ, අයං මුද්දාදිහි ජීවිකකප්පනං ආගම්ම සීතාදිපච්චයො ආබාධො. කාමානං ආදීනවොති කාමෙසු උපද්දවො, උපසග්ගොති අත්ථො. සන්දිට්ඨිකොති පච්චක්ඛො සාමං පස්සිතබ්බො. දුක්ඛක්ඛන්ධොති දුක්ඛරාසි. කාමහෙතුතිආදිසු පච්චයට්ඨෙන කාමා අස්ස හෙතුති කාමහෙතු. මුලට්ඨෙන කාමා නිදානමස්සාති කාමනිදානො. ලිඛිගවිපල්ලාසෙන පන “කාමනිදාන”න්ති වුත්තො. කාරණවට්ඨෙන කාමා අධිකරණං අස්සාති කාමාධිකරණො. ලිඛිගවිපල්ලාසෙනෙව පන “කාමාධිකරණ”න්ති වුත්තො. කාමානමෙව හෙතුති ඉදං නියමවචනං කාමපච්චයා උප්පජ්ජතියෙවොති අත්ථො.

උට්ඨහතොති ආජීවසමුට්ඨාපකචිරියෙන උට්ඨහන්තස්ස. සටතොති තං වීරියං පුබ්බෙනාපරං සටෙන්තස්ස. වායමතොති වායාමං පරක්කමං පයොගං කරොන්තස්ස. නාහිනිප්ඵජ්ජන්තිනි න නිප්ඵජ්ජන්ති, හත්ථං නාහිරුහන්ති. සොවතීති චිත්තෙ උප්පන්නබලවසොකෙන සොවති. කිලමතීති කායෙ උප්පන්නදුක්ඛෙන කිලමති. පරිදෙවතීති වාචාය පරිදෙවති. උරත්තාළින්නි උරං තාළෙත්වා. කන්දතීති රොදති. සම්මොහං ආපජ්ජතිති විසඤ්ඤී විය සම්මුල්ලො හොති. මොසන්ති තුව්ඡං. අඵලොති නිප්ඵලො.

ආරක්ඛාධිකරණන්ති ආරක්ඛකාරණා. කිත්ති මෙති කෙන නු බො මෙ උපායෙන. යම්පි මෙති යම්පි මය්හං කසිකම්මාදීති කත්වා උප්පාදිතං ධනං අහොසි. තම්පි නො තත්ථීති තම්පි අම්භාකං ඉදානි නත්ථී.

පුන වපරං, භික්ඛවෙ, කාමහෙතුතිආදිනාපි කාරණං දස්සෙත්වාච ආදීනවං දීපෙති. තත්ථ කාමහෙතුති කාමපච්චයා රාජානොපි රාජුහි විවදන්තිති අත්ථො. කාමනිදානන්ති භාවනපුංසකං, කාමෙ නිදානං කත්වා විවදන්තිති අත්ථො. කාමාධිකරණන්තිපි භාවනපුංසකමෙව, කාමෙ අධිකරණං කත්වා විවදන්තිති අත්ථො. කාමානමෙව හෙතුති ගාමනිගමසෙනාපතිපුරොහිතට්ඨානන්තරාදීනං කාමානංයෙව හෙතු විවදන්තිති අත්ථො. උපක්කමන්තිති පහරන්ති.

අසිවම්මන්ති අසිඤ්ඤෙව බෙට්ඨකඵලකාදීනි ව.

ධනුකලාපං සන්තය්හිත්වාති ධනුං ගහෙන්වා සරකලාපං සන්තය්හිත්වා. උභතොබ්බුල්හන්ති උභතොරාසිභූතං. පක්ඛන්දන්තිති පච්චසන්ති. උසුසුති කණ්ඩෙසු. විජ්ජොතලන්තෙසුති පරිවත්තමානෙසු. තෙ තත්ථාති තෙ තස්මිං සඬිගාමෙ.

අද්දාවලෙපනා උපකාරියොති වෙන්ථ මනුස්සා පාකාරපාදං අස්සබුරසණ්ඨානෙන ඉට්ඨකාහි විනිත්වා උපරි සුධාය ලිම්පන්ති. එවං කතපාකාරපාදා “උපකාරියො”ති වුව්වන්ති. තා නින්තෙන කලලෙන සිත්තා අද්දාවලෙපනා නාම හොන්ති. පක්ඛන්දන්තිති තාසං හෙට්ඨා තිබ්ණඅයසුලරුක්ඛසුලාදිහි විජ්ඣියමානා පාකාරස්ස පිච්ඡිල්ලභාවෙන ආරොහිතුං අසක්කොන්තාපි උපධාවන්තියෙව. ජකණකායාති කුටීතගොමයෙන. අභිවග්ගෙනාති සතදන්තෙන. තං අට්ඨදන්තාකාරෙන කත්වා “නගරද්වාරං හින්දිත්වා පච්චිස්සාමා”ති ආගතෙ උපරිද්වාරෙ ධීතා තස්ස බන්ධනයොත්තාති ඡින්දිත්වා තෙන අභිවග්ගෙන ඔමද්දන්ති.

සන්ධම්පි ඡින්දන්තිති සරසන්ධම්පි. නිල්ලොපන්ති ගාමෙ පහරිත්වා මහාවිලොපං කරොන්ති. එකාගාරිකන්ති පණ්ණාසමත්තාපි සට්ඨිමත්තාපි පරිවාරෙන්වා ජීවග්ගහං ගහෙන්වා ධනං ආහරාපෙන්නි. පරිපන්ථෙපි තිට්ඨන්තිති පන්ථදුහනකම්මං කරොන්ති. අඩ්ඨදණ්ඩකෙහිති මුග්ගරෙහි (ම. නි. අට්ඨ. 1.169). සෙසං වුත්තත්ථමෙව.

ජට්ඨං.

137. සත්තමෙ එතීති ඊතී, ආගන්තුකානං අකුසලභාගියානං බාසනහෙතුනං එතං අධිවචනං. තස්මා කාමගුණාපි එතෙ අනෙකබාසනාවහට්ඨෙන දල්භසන්තිපාතට්ඨෙන ව ඊතී. ගණ්ඩොපි අසුචිං පග්ගරති, උද්ධුමාතපරිපක්කපරිහින්තො හොති. තස්මා එතෙ කිලෙසා අසුචිපග්ගරණතො උප්පාදප්පරාහඬිගෙහි උද්ධුමාතපරිපක්කපරිහින්තනාවතො ව ගණ්ඩො. උපද්දවතිති උපද්දවො, අනත්ථං ජනෙන්තො අභිභවති අජ්ඣොත්ථරතීති අත්ථො, රාගගණ්ඩාදීනමෙතං අධිවචනං. තස්මා කාමගුණාපෙතෙ අවිදිතනිබ්බානත්ථාවහහෙතුනාය සබ්බුපද්දවචන්ථුතාය ව උපද්දවො. යස්මා පනෙතෙ කිලෙසාතුරභාවං ජනෙන්තා සීලසඬ්ඛාතමාරොග්ගං ලොලුප්පං වා උප්පාදෙන්තා පාකතිකමෙව ආරොග්ගං විලුම්පන්ති, තස්මා ඉමිනා ආරොග්ගවිලුම්පනට්ඨෙන රොගො. අබ්භන්තරමනුපවිට්ඨට්ඨෙන පන අත්තොතුදනට්ඨෙන දුන්නිහරණියට්ඨෙන ව සල්ලං. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභයාවහනතො භයං. මෙතන්ති එතං සෙසමෙන්ථ පාකට්ඨෙව. නිගමනම්පි වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං (සු. නි. අට්ඨ. 1.51).

කාමරාගරත්තායන්ති කාමරාගෙන රත්තො අයං. ඡන්දරාගච්ඡිබද්ධොති ඡන්දරාගෙන ස්නෙහෙන බද්ධො. දිට්ඨධම්මිකාපි ගබ්භාති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ චත්තමානසළායනනගබ්භා. සම්පරාසිකාපි ගබ්භාති පරලොකෙපි සළායනනගබ්භා. න පරිමුච්ඡති පරිමුච්චිතුං න සක්කොති. ඔතිණ්ණො සාතරූපෙනාති මධුරසභාවෙන රාගෙන ඔතිණ්ණො ඔගාහිතො. පලිපටන්ති කාමකලලමග්ගං. දුග්ගන්ති දුග්ගමං.

සත්තමං.

138. අට්ඨමෙ සීතං දුබ්බිධං අබ්භන්තරධාතුක්ඛොභපච්චයඤ්ච බාහිරධාතුක්ඛොභපච්චයඤ්ච. තථා උණ්භං. තත්ථ ඩංසාති පිඨගලමක්ඛිකා. සරීසපෙනි යෙ කෙච්ඡි දීඝජාතිකා සරිත්වා ගච්ඡන්ති. සෙසං පාකට්ඨෙව. නිගමනම්පි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අට්ඨමං.

139. නවමගාථා පදත්ථතො පාකට්ඨා එව. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායයොජනා – සා ව බො යුත්තිවසෙන, න අනුස්සවවසෙන. යථා අයං භත්ථි මනුස්සකත්තෙසු සීලෙසු දන්තත්තා අදන්තභූමිං නාගච්ඡන්ති වා, සරිරමභන්තතාය වා නාගො. එවං කුදාස්සු නාමාහම්පි අරියකත්තෙසු සීලෙසු දන්තත්තා අදන්තභූමිං නාගමනෙන, ආගුං අකරණෙන, පුන ඉත්ථත්තං අනාගමනෙන ව ගුණසරිරමභන්තතාය වා නාගො භවෙය්‍යං. යථා වෙස යුථානි විවජ්ජිත්වා එකවරියසුබෙන යථාහිරන්තං විහරෙ අරඤ්ඤෙ, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො, කුදාස්සු නාමාහම්පි එවං ගණං විවජ්ජිත්වා එකත්තාහිරන්තසුබෙන කුසුබෙන යථාහිරන්තං අරඤ්ඤෙ අත්තනො යථා යථා සුබං, තථා තථා යත්තකං වා ඉච්ඡාමි, තත්තකං අරඤ්ඤෙ නිවාසං එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො එකො වරෙය්‍යන්ති අත්ථො. යථා වෙස සුසණ්ඨිතක්ඛන්ධමභන්තතාය සඤ්ජාතක්ඛන්ධො, කුදාස්සු නාමාහම්පි එවං අසෙක්ඛසීලක්ඛන්ධමභන්තතාය සඤ්ජාතක්ඛන්ධො භවෙය්‍යං. යථා වෙස පදුමසදිසගත්තතාය වා, පදුමකුලෙ උප්පන්නතාය වා පදුමී, කුදාස්සු නාමාහම්පි එවං පදුමසදිසබොජ්ඣ්ඣිගමන්තතාය වා, අරියජාතිපදුමෙ උප්පන්නතාය වා පදුමී භවෙය්‍යං. යථා වෙස ථාමබලජවාදීහි උළාරො, කුදාස්සු නාමාහම්පි එවං පරිසුද්ධකායසමාචාරතාදීහි සීලසමාධිනිබ්බෙධිකපඤ්ඤාදීහි වා උළාරො භවෙය්‍යන්ති එවං චිත්තෙන්තො විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොම්හිති.

නවමං.

140. දසමෙ අට්ඨානතන්ති අට්ඨානං තං, අකාරණං තන්ති චුත්තං හොති. අනුනාසිකස්ස ලොපො කතො “අරියසච්චාන දස්සන”න්තිආදියු (බු. පා. 5.11; සු. නි. 270) විය. සඬගණිකාරතස්සාති ගණාහිරතස්ස. යන්ති කාරණච්චනමෙතං “යං හිරියති හිරිසිතබ්බෙනා”න්තිආදියු (ධ. ස. 30) විය. එස්සයෙනි අධිගච්ඡෙ. සාමයිකං විමුත්තින්ති ලොකියසමාපත්තිං. සා හි අප්පිතප්පිතසමයෙ එව පච්චනිකෙහි විමුච්චනතො “සාමයිකා විමුත්ති”ති වුච්චති. තං සාමයිකං විමුත්තිං. “අට්ඨානං තං, න තං කාරණං විජ්ජති සඬගණිකාරතස්ස, යෙන කාරණෙන එස්සයෙ ඉති එතං ආදිච්චබන්ධුස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස වචො නිසම්ම සඬගණිකාරතිං පභාය යොනියො පටිපජ්ජන්තො අධිගතොම්හි”ති ආහ. සෙසං චුත්තනයමෙව (සු. නි. අට්ඨ. 1.54; අප. අට්ඨ. 1.1.110).

නිද්දෙසෙ නෙක්ඛම්මසුබන්ති පබ්බජ්ජාසුබං. පච්චෙකසුබන්ති කායචිත්තඋපධිච්චෙකෙ සුබං. උපසම්මසුබන්ති කිලෙසුපසමං ඵලසමාපත්තිසුබං. සම්බොධිසුබන්ති මග්ගසුබං. නිකාමලාභීති අත්තනො රුච්චසෙන යථාකාමලාභී. අකිච්ඡලාභීති අදුක්ඛලාභී. අකසිරලාභීති විපුලලාභී. අසාමයිකන්ති ලොකුත්තරං. අකුප්පන්ති කුප්පවිරහිතං අවලිතං ලොකුත්තරමග්ගං.

දසමං.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියවග්ගවණ්ණනා

141. තතියවග්ගස්ස පයමෙ දිට්ඨිවිසුකානිති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි. තානි හි මග්ගසම්මාදිට්ඨියා විසුකට්ඨෙන විජ්ඣනට්ඨෙන විලොමට්ඨෙන ව විසුකානි. එවං දිට්ඨියා විසුකානිති දිට්ඨිවිසුකානි, දිට්ඨියො එව වා විසුකානි දිට්ඨිවිසුකානි. උපාතිචත්තොති දස්සනමග්ගෙන අතික්කන්තො. පත්තො නියාමන්ති අවිනිපාතධම්මතාය සම්බොධිපරායනතාය ව නියතභාවං අධිගතො, සම්මත්තනියාමසඬබාතං වා පයමමග්ගන්ති. එත්තාවතා පයමමග්ගකිච්චනිජ්ජන්ති ව තස්ස පටිලාභො ව චුත්තො. ඉදානි පටිලද්ධමග්ගොති ඉමිනා සෙසමග්ගපටිලාභං දස්සෙති. උප්පන්නඤ්ඤාණොම්හිති උප්පන්නපච්චෙකබොධිඤ්ඤාණො අමිහි. එතෙන ඵලං දස්සෙති. අනඤ්ඤනෙය්‍යාති අඤ්ඤෙහි “ඉදං සච්චං ඉදං සච්චං”න්ති නනෙතබ්බො. එතෙන සයම්භූතං දීපෙති. පත්තෙ වා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණෙ අඤ්ඤනෙය්‍යතාය අභාවා සයංවසිතං. සමථිවිපස්සනාය වා දිට්ඨිවිසුකානි උපාතිචත්තො, ආදිමග්ගෙන පත්තො

නියාමං, සෙසෙහි පටිලද්ධමග්ගො, ඵලඤාණෙන උප්පන්නඤාණො, තං සබ්බං අත්තනාව අධිගතොති අනඤ්ඤනෙයො. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං (සු. නි. අට්ඨ. 1.54; අප. අට්ඨ. 1.1.111).

න පරතෙයොති න අඤ්ඤෙහි නෙතබ්බො. න පරප්පත්තියොති පච්චක්ඛධම්මත්තා න අඤ්ඤෙහි සද්දහාපෙතබ්බො. න පරප්පච්චයොති න අස්ස පරො පච්චයො, න පරස්ස සද්ධාය චත්තනීති න පරප්පච්චයො. න පරපට්ඨද්ධගුති න අඤ්ඤෙසං පට්ඨද්ධඤාණගමනො.

පට්ඨමං.

142. දුතියෙ නිල්ලොලුපොති අලොලුපො. යො හි රසතණ්හාහිභූතො හොති, සො භුසං ලුප්පති පුනස්පුනඤ්ච ලුප්පති, තෙන “ලොලුපො”ති වුච්චති. තස්මා එස තං පටික්ඛිපන්නො ආහ “නිල්ලොලුපො”ති. නික්කුහොති එත්ථ කිඤ්චාපි යස්ස තිව්ධකුහනවත්ථු නත්ථී, සො “නික්කුහො”ති වුච්චති, ඉමිස්සා පන ගාථාය මනුඤ්ඤභොජනාදිසු විමිහයමනාපජ්ජනතො නික්කුහොති අයමධිප්පායො. නිප්පිපාසොති එත්ථ පාතුමිච්ඡා පිපාසා, තස්සා අභාවෙන නිප්පිපාසො, සාදුරසලොහෙන භොත්තුකමායතාවිරහිතොති අත්ථො. නිම්මක්ඛොති එත්ථ පරගුණවිනාසනලක්ඛණො මක්ඛො, තස්ස අභාවෙන නිම්මක්ඛො. අත්තනො ගහට්ඨකාලෙ සුදස්ස ගුණමක්ඛනාභාවං සන්ධාය ආහ. නිද්ධන්තකසාවමොහොති එත්ථ රාගාදයො තයො කායදුච්චරිතාදීනි ච තීණිනි ඡ ධම්මා යථාසම්භවං අප්පසන්නට්ඨෙන සකභාවං විජහාපෙත්වා පරභාවං ගණ්හාපනට්ඨෙන කසට්ඨෙන ච “කසාවා”ති වෙදිතබ්බො. යථාහ

“තත්ථ කතමෙ තයො කසාවා? රාගකසාවො දොසකසාවො මොහකසාවො, ඉමෙ තයො කසාවා. තත්ථ කතමෙ අපරෙපි තයො කසාවා? කායකසාවො චිකිකසාවො මනොකසාවො”ති (විහ. 924).

තෙසු මොහං යපෙත්වා පඤ්චන්තං කසාවානං තෙසඤ්ච සබ්බෙසං මූලභූතස්ස මොහස්ස නිද්ධන්තත්තා නිද්ධන්තකසාවමොහො, තිණ්ණං එව චා කායච්චිමනොකසාවානං මොහස්ස ච නිද්ධන්තත්තා නිද්ධන්තකසාවමොහො. ඉතරෙසු නිල්ලොලුපනාදීහි රාගකසාවස්ස, නිම්මක්ඛනය දොසකසාවස්ස නිද්ධන්තභාවො සිද්ධො එව. නිරාසයොති නිත්තණ්හො. සබ්බලොකෙති සකලලොකෙ, තිසු භවෙසු ද්වාදසසු චා ආයතනෙසු භවචිහවතණ්හාවිරහිතො හුත්වාති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං . අථ චා තයොපි පාදෙ චත්ථා එකො චරෙති එකො චරිතුං සක්කුණෙයාති එවමිපි එත්ථ සම්බන්ධො කාතබ්බො (සු. නි. අට්ඨ. 1.96).

දුතියං.

143. තතියෙ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – ය්වායං දසවත්ථුකාය පාපදිට්ඨියා සමන්තාගතත්තා පාපො. පරෙසම්පි අනත්ථං දස්සෙතීති අනත්ථදස්සී. කායදුච්චරිතාදිමිති ච විසමෙ නිවිට්ඨො. තං අත්ථකාමො කුලපුත්තො පාපං සභායං පරිච්ඡයෙථ, අනත්ථදස්සීං විසමෙ නිවිට්ඨං. සයං න සෙවෙති අත්තනො චසෙන තං න සෙවෙයා. යදි පන පරවසො හොති, කිං සක්කා කාතුන්ති චුත්තං හොති. පසුතන්ති පසට්ඨං, දිට්ඨිවසෙන තත්ථ තත්ථ ලග්ගන්ති අත්ථො. පමත්තන්ති කාමගුණෙසු වොස්සට්ඨවිත්තං, කුසලභාවනාරහිතං චා. තං එවරූපං න සෙවෙ න භජෙ න පයිරූපාසෙ, අඤ්ඤදත්ථු එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති.

නිද්දෙසෙ සයං න සෙවෙයාති සාමං න උපසඬ්ඛකමෙයා. සාමං න සෙවෙයාති විත්තෙනපි න උපසඬ්ඛකමෙයා. න සෙවෙයාති න භජෙයා. න නිසෙවෙයාති සම්පම්පි න ගච්ඡෙයා. න සංසෙවෙයාති දුරෙ භවෙයා. න පරිසංසෙවෙයාති පටික්කමෙයා.

තතියං.

144. චතුත්ථෙ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – බහුස්සුතන්ති දුට්ඨො බහුස්සුතො තිසු පිටකෙසු අත්ථතො නිබ්බලො පරියන්තිබහුස්සුතො ච මග්ගථලච්ඡාහිඤ්ඤානං පටිවිද්ධන්තා පටිවෙධබහුස්සුතො ච. ආගතාගමො ධම්මධරො. උළාරෙහි පන කායච්චිමනොකම්මෙහි සමන්තාගතො උළාරො. යුත්තපට්ඨානො ච මුත්තපට්ඨානො ච යුත්තමුත්තපට්ඨානො ච පට්ඨානවා. පරියන්තිපරිපුච්ඡාධිගමවසෙන චා තිධා පට්ඨානවා වෙදිතබ්බො. යස්ස හි පරියන්ති පට්ඨානි, සො පරියන්තිපට්ඨානවා. යස්ස අත්ථඤ්ච ඤායඤ්ච ලක්ඛණඤ්ච යානාට්ඨානඤ්ච පරිපුච්ඡන්තස්ස පරිපුච්ඡා පට්ඨානි, සො පරිපුච්ඡාපට්ඨානවා. යෙන මග්ගාදයො පටිවිද්ධා හොන්ති, සො අධිගමපට්ඨානවා. තං එවරූපං බහුස්සුතං ධම්මධරං භජෙථ, මිත්තං උළාරං පට්ඨානවත්තං. තතො තස්සානුභාවෙන අත්තත්ථපරත්ථලභයත්ථභෙදතො චා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථභෙදතො චා අනෙකප්පකාරාති අඤ්ඤාය අත්ථානි, තතො “අහොසිං නු බො අහං අතීතමද්ධාන”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20; මහානි. 174) කඬ්ඛාට්ඨානෙසු විනෙයා කඬ්ඛං විචිකිච්ඡං විනෙත්වා විනාසෙත්වා එවං කතසබ්බකිච්චො එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති (සු. නි. අට්ඨ. 1.58).

වතුන්ට.

145. පඤ්චමෙ බිඩ්ධා ව රති ව පුබ්බෙ චුත්තාව. කාමසුඛන්ති වත්ථුකාමසුඛං. වත්ථුකාමාපි හි සුඛස්ස විසයාදිභාවෙන සුඛන්ති චුච්චන්ති. යථාහ – “අත්ථි රූපං සුඛං සුඛානුපතිත”න්ති (සං. නි. 3.60). එවමෙන බිඩ්ධං රතිං කාමසුඛඤ්ච ඉමස්මිං ඔකාසලොකෙ අනලඬිකරිත්වා අලන්ති අකත්වා “එතං තප්පක”න්ති වා “සාරභූත”න්ති වා එවං අග්ගහෙත්වා. අනපෙක්ඛමානොති තෙන අනලඬිකරණෙන අනපෙක්ඛනසිලො අපිභාලුකො නිත්තණ්හො. විභූසට්ඨානාවිරතො සච්චවාදී එකො වරෙති. තත්ථ විභූසා දුට්ඨා අගාරිකවිභූසා ව අනගාරිකවිභූසා ව. තත්ථ අගාරිකවිභූසා සාකට්ඨෙය්නමාලාගන්ධාදි, අනගාරිකවිභූසා ව පත්තමණ්ඩනාදි. විභූසා එව විභූසට්ඨානං, තස්මා විභූසට්ඨානා තිවිධායපි විරතියා විරතො. අවිතථවචනතො සච්චවාදීති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො (සු. නි. අට්ඨ. 1.59).

පඤ්චමං.

146. ඡට්ඨෙය් ධනානීති මුත්තාමණිවෙචරියසඬ්ඛසිලාපවාළුරජතජාතරූපාදීනි රතනානි. ධඤ්ඤානීති සාලිවිහියවගොධුමකඩ්ඛවරකකුදුසකප්පහෙදානි සත්ත සෙසාපරණ්ණානි ව. ඛන්ධවානීති ඤාතිඛන්ධු, ගොත්තඛන්ධු, මිත්තඛන්ධු, සිප්පඛන්ධුවසෙන වතුබ්බිධඛන්ධවෙ. යථොධිකානීති සකසකඔධිවසෙන ධීතානියෙව. සෙසං චුත්තනයමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.60).

ඡට්ඨං.

147. සත්තමෙ සඬ්ඛගො එසොති අත්තනො උපහොගං නිද්දිසති. සො හි සප්පන්ති තත්ථ පාණිනො කද්දමෙ පච්චියො හත්ථි වියාති සඬ්ඛගො. පරිත්තමෙත්ථ සොඛ්ඛන්ති එත්ථ පඤ්චකාමගුණුපහොගකාලෙ විපරිතසඤ්ඤාය උප්පාදෙනබ්බතො කාමාවචරධම්මපරියාපන්නතො වා ලාමකට්ඨෙය්න සොඛ්ඛං පරිත්තං, විජ්ජුප්පභාය ඔභාසිතනවිච්ඡේසනසුඛං විය ඉත්තරං, තාවකාලිකන්ති චුත්තං හොති. අප්පස්සාදො දුක්ඛමෙත්ථ හියොයාති එත්ථ ව ය්වායං “යං බො, භික්ඛවෙ, ඉමෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදො”ති චුත්තො, සො යමිදං “කො ව, භික්ඛවෙ, කාමානං ආදීනවො, ඉධ, භික්ඛවෙ, කුලපුත්තො යෙන සිප්පට්ඨානෙන ජීවිකං කප්පෙති යදි මුද්දාය යදි ගණනායා”ති (ම. නි. 1.162) එවමාදිනා නයෙනෙත්ථ දුක්ඛං චුත්තං, තං උපනිධාය අප්පොදකඛන්දුමත්තො හොති, අප්ථ බො දුක්ඛමෙව හියොයා බහු, වතුසු සමුද්දෙසු උදකසදිසො හොති. තෙන චුත්තං – “අප්පස්සාදො දුක්ඛමෙත්ථ හියොයා”ති. ගලො එසොති අස්සාදං දස්සෙත්වා ආකඩ්ඪනවසෙන බලිසො විය එසො, යදිදං පඤ්ච කාමගුණා. ඉති ඤත්වා මතිමාති එවං ඤත්වා බුද්ධිමා පණ්ඩිතො පුරිසො සබ්බමිපෙනං පභාය එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පොති (සු. නි. අට්ඨ. 1.61).

සත්තමං.

148. අට්ඨමගාථාය දුතියපාදෙ ජාලන්ති සුත්තමයං චුච්චති. අම්බුති උදකං, තත්ථ වරතීති අම්බුවාරි, මච්ඡස්සෙනං අධිවචනං. සලිලෙ අම්බුවාරි සලිලම්බුවාරි. තස්මිං නදිසලිලෙ ජාලං හෙත්වා ගතඅම්බුවාරිවාති චුත්තං හොති. තතියපාදෙ දඩ්ඪන්ති දඩ්ඪට්ඨානං චුච්චති. යථා අග්ගි දඩ්ඪට්ඨානං පුන න නිවත්තති, න තත්ථ හියොයා ආගච්ඡති, එවං මග්ගඤ්ඤාණගිනා දඩ්ඪං කාමගුණට්ඨානං අනිවත්තමානො, තත්ථ හියොයා අනාගච්ඡන්තොති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

සංයොජනානීති යස්ස සංවිජ්ජන්ති, තං පුග්ගලං වට්ටස්මිං සංයොජෙන්නි ඛන්ධන්තිති සංයොජනානි. ඉමානි පන සංයොජනානි කිලෙසපටිපාටියාපි ආහරිතුං වට්ටති මග්ගපටිපාටියාපි. කාමරාගපටිසංයොජනානි අනාගාමීග්ගෙන පභීයන්ති, මානසංයොජනං අරහත්තමග්ගෙන, දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසිලබ්බතපරාමාසා සොනාපත්තිමග්ගෙන, භවරාගසංයොජනං අරහත්තමග්ගෙන, ඉස්සාවම්ච්ඡරියානි සොනාපත්තිමග්ගෙන, අවිජ්ජා අරහත්තමග්ගෙන. මග්ගපටිපාටියා දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසිලබ්බතපරාමාසඉස්සාවම්ච්ඡරියා සොනාපත්තිමග්ගෙන පභීයන්ති, කාමරාගපටිසා අනාගාමීග්ගෙන, මානභවරාගඅවිජ්ජා අරහත්තමග්ගෙනාති. භින්දිත්වාති හෙදං පාපෙත්වා. පභින්දිත්වාති ඡින්දං කත්වා. දාලයිත්වාති එාලෙත්වා. පදාලයිත්වාති හීරෙත්වා. සම්පදාලයිත්වාති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං.

අට්ඨමං.

149. නවමෙ ඔක්ඛිත්තවක්ඛුති හෙට්ඨාඛිත්තවක්ඛු, සත්ත ගීවට්ඨිනි පටිපාටියා ය්පෙත්වා පරිවජ්ජනපභාතබ්බදස්සනත්ථං යුගමත්තං පෙක්ඛමානොති චුත්තං හොති. න තු හනුකට්ඨිනා හදයට්ඨිං සඬ්ඛට්ටෙන්තො. එවඤ්ච ඔක්ඛිත්තවක්ඛුතා න සමණසාරූප්පා හොති. න ව පාදලොලොති එකස්ස දුතියො ද්විත්තං තතියොති එවං ගණමජ්ඣං, පටිසිතුකාමතාය කණ්ඩුයමානපාදො විය අභවන්තො, දිසවාරිකඅනවට්ඨිතවාරිකවිරතො වා. ගුත්තින්ද්‍රියොති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු ඉධ මනින්ද්‍රියස්ස විසුං චුත්තත්තා චුත්තාවසෙසවසෙන ගොපිතින්ද්‍රියො. රක්ඛිතමානසානොති මානසංයෙව මානසානං, තං රක්ඛිතමස්සාති රක්ඛිතමානසානො. යථා කිලෙසෙති න විලුප්පති, එවං රක්ඛිතවිත්තොති චුත්තං හොති. අනවස්සුතොති ඉමාය පටිපත්තියා තෙසු තෙසු ආරම්මණෙසු

කිලෙස අන්වාස්සවවරහිනො. අපරිඛය්හමානොති එවං අන්වාස්සවවරහිනා එව කිලෙසග්ගිහි අපරිඛය්හමානො, බහිද්ධා වා අනවස්සුතො, අප්ඤ්ඤානං අපරිඛය්හමානො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.63).

වක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කාරණවසෙන “වක්ඛු”ති ලද්ධවොහාරෙන රූපදස්සනසමත්තං වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වා. පොරාණා පනාහු –

“වක්ඛු රූපං න පස්සති අවිත්තකත්තා, විත්තං න පස්සති අවක්ඛුකත්තා, ද්වාරාරම්මණසංඝට්ඨනෙ පන පසාදවත්ථුකෙන විත්තෙන පස්සති. ඊදිසි පනෙසා ‘ධනුනා විජ්ඣති’ති ආදියු විය සසම්භාරකථා නාම හොති, තස්මා වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වාති අයමෙවෙන්ථ අත්ථො”ති (විසුද්ධි. 1.15; ධ. ස. අට්ඨ. 1352).

නිමිත්තග්ගාහිති ඉත්ථිපුරිසනිමිත්තං වා සුභනිමිත්තාදිකං වා කිලෙසවත්ථුභූතං නිමිත්තං ඡන්දරාගවසෙන ගණ්හාති, දිට්ඨමත්තවසෙන න සණ්ඨාති. අනුබ්බාද්දන්තග්ගාහිති කිලෙසානං අනුබ්බාද්දන්තො පාකට්ඨාවකරණතො “අනුබ්බාද්දන්ත”න්ති ලද්ධවොහාරං හත්ථපාදහසිතලපිතවිලොකිතාදිභෙදං ආකාරං ගණ්හාති.

යත්වාධිකරණමෙනන්ති ආදිමිති යංකාරණා යස්ස වක්ඛුන්ද්‍රියාසංවරස්ස භෙතු. එතං පුග්ගලං සතිකවාටෙන වක්ඛුන්ද්‍රියං අසංචුතං අපිහිතවක්ඛුද්වාරං හුත්වා විහරන්තං එතෙ අභිජ්ඣාදයො ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යං. තස්ස සංවරාය න පටිපජ්ජති තස්ස වක්ඛුන්ද්‍රියස්ස සතිකවාටෙන පිදහනත්ථාය න පටිපජ්ජති. එවංභූතොයෙව ච “න රක්ඛති වක්ඛුන්ද්‍රියං. න වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති”ති පි වුවචති.

තත්ථ කිඤ්චාපි වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො වා අසංවරො වා නත්ථි. න හි වක්ඛුපසාදං නිස්සාය සති වා මුට්ඨස්සච්චං වා උප්පජ්ජති, අපි ච යදා රූපාරම්මණං වක්ඛුස්ස ආපාඨං ආගච්ඡති, තදා භවධිගෙ ද්වික්ඛත්තුං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙ කිරියමනොධාතු ආවජ්ජනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣති, තතො වක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං තතො විපාකමනොධාතු සම්පට්ච්ඡනකිච්චං තතො විපාකාහෙනුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු සන්තීරණකිච්චං තතො කිරියාහෙනුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨපනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣති, තදනන්තරං ජවනං ජවති. තත්‍රාපි නෙව භවධිගමයෙ, න ආවජ්ජනාදිනං අඤ්ඤතරසමයෙ සංවරො වා අසංවරො වා අත්ථි, ජවනක්ඛණෙ පන සවෙ දුස්සිලායං වා මුට්ඨස්සච්චං වා අඤ්ඤාණං වා අක්ඛන්ති වා කොසජ්ජං වා උප්පජ්ජති, අසංවරො හොති. එවං හොන්තො පන සො වක්ඛුන්ද්‍රියෙ අසංවරොති වුවචති. කස්මා? යස්මා තස්මිං සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති භවධිගම්පි ආවජ්ජනාදිනි වීථිවිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරෙ චතුසු ද්වාරෙසු අසංචුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරද්වාරකොට්ඨකගබ්බාදයො සුසංචුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං අරක්ඛිතං අගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙන හි පටිසිත්වා වොරා යදිච්ඡන්ති, තං හරෙය්‍යං. එවමෙව ජවනෙ දුස්සිලායදියු උප්පන්තෙසු තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති භවධිගම්පි ආවජ්ජනාදිනි වීථිවිත්තානිපිති.

වක්ඛුනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හොතිති ආදියු න නිමිත්තග්ගාහි හොතිති ඡන්දරාගවසෙන චුත්තප්පකාරං නිමිත්තං න ගණ්හාති. එවං සෙසපදානිපි චුත්තපටික්ඛෙපෙන වෙදිතබ්බාති. යථා ච හෙට්ඨා “ජවනෙ දුස්සිලායදියු උප්පන්තෙසු තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති භවධිගම්පි ආවජ්ජනාදිනි වීථිවිත්තානිපි”ති චුත්තං, එවමිධ තස්මිං සීලාදියු උප්පන්තෙසු ද්වාරම්පි ගුත්තං හොති භවධිගම්පි ආවජ්ජනාදිනි වීථිවිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරද්වාරෙසු සංචුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරාදයො අසංචුතා හොන්ති. තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං සුරක්ඛිතං සුගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙසු පිහිතෙසු වොරානං පවෙසො නත්ථි. එවමෙව ජවනෙ සීලාදියු උප්පන්තෙසු ද්වාරම්පි ගුත්තං හොති භවධිගම්පි ආවජ්ජනාදිනි වීථිවිත්තානිපි. තස්මා ජවනක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානොපි වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරොති චුත්තො (ධ. ස. අට්ඨ. 1352; විසුද්ධි. 1.15).

අවස්සුතපරියායඤ්චාති කිලෙසෙහි තිත්තකාරණඤ්ච. අනවස්සුතපරියායඤ්චාති කිලෙසෙහි අතිත්තකාරණඤ්ච.

පියරූපෙ රූපෙති ඉට්ඨජාතිකෙ රූපාරම්මණෙ. අප්පියරූපෙ රූපෙති අනිට්ඨසභාවෙ රූපාරම්මණෙ. බ්‍යාපජ්ජනීති දොසවසෙන පුතිභාවමාපජ්ජති. ඔතාරන්ති ඡිද්දං අන්තරං. ආරම්මණන්ති පච්චයං.

අධිභංසුති මද්දංසු. න අධිභොසිති න මද්දි. බහලමත්තිකාති පුනප්පුනං දානවසෙන උද්ධමායිකා බහලමත්තිකා. අද්දාවලෙපනාති අසුක්ඛමත්තිකදානා. සෙසමෙන්ථ උත්තානං.

නවමං.

150. දසමෙ කාසායවත්ථො අභිනික්ඛමිත්වාති ඉමස්ස පාදස්ස ගෙහා අභිනික්ඛමිත්වා කාසායවත්ථො හුත්වාති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයෙනෙව සක්කා ජාතිතුන්ති න විත්ථාරිතන්ති.

දසමං.

4. චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා

151. චතුත්ථවග්ගස්ස පඨමෙ රසෙසුති අමිබ්බලධුරතිත්තකකට්ඨකලොණිකබාරිකකසාවාදිභෙදෙසු සායනීයෙසු. ගෙධං අකරන්ති ගිද්ධං අකරොන්තො, තණ්හං අනුප්පාදෙන්තොති චුත්තං හොති. අලොලොති “ඉදං සායස්සාමි, ඉදං සායස්සාමි”ති එවං රසවිසෙසෙසු අනාකුලො. අනඤ්ඤපොසිති පොසෙතබ්බකසද්ධිවිහාරිකාදිවරහිතො, කායසන්ධාරණමත්තෙන සන්තුට්ඨොති චුත්තං හොති. යථා වා පුබ්බෙ උය්‍යානෙ රසෙසු ගෙධකරණලොලො හුත්වා අඤ්ඤපොසි ආසිං, එවං අහුත්වා යාය තණ්හාය ලොලො හුත්වා රසෙසු ගෙධං කරොති, තං තණ්හං හිත්වා ආයතිං තණ්හාමුලකස්ස අඤ්ඤස්ස අත්තභාවස්ස අනිබ්බත්තනෙන අනඤ්ඤපොසිති දස්සෙති. අථ වා අත්ථහඤ්ජනකට්ඨෙත කිලෙසා “අඤ්ඤ”ති වුව්චන්ති, තෙසං අපොසනෙන අනඤ්ඤපොසිති අයමෙත්ථ අත්ථො. සපදානවාරීති අවොක්කම්මවාරි අනුපුබ්බවාරි, සරපට්ඨොති අභ්ච්චෙත්වා අභ්ච්චකුලඤ්ච දලිද්දකුලඤ්ච නිරන්තරං පිණ්ඩාය පවිසමානොති අත්ථො. කුලෙ කුලෙ අප්පට්ඨිද්ධවිත්තොති බත්තියකුලාදිසු යත්ථ කත්ථවි කිලෙසවසෙන අලග්ගවිත්තො, වන්දුපමො නිව්චනවකො හුත්වාති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.65; අප. අට්ඨ. 1.1.121).

පඨමං.

152. දුතියෙ ආවරණානීති නිවරණානෙව, තානි අත්ථතො උරගසුත්තෙ (සු. නි. 1 ආදයො) චුත්තානි. තානි පන යස්මා අබ්භාදයො විය වන්දං සුරියං වා වෙතො ආවරන්ති, තස්මා “ආවරණානි වෙතසො”ති චුත්තානි. තානි උපවාරෙන වා අප්පනාය වා පහාය. උපක්කිලෙසෙති උපගම්ම විත්තං විබාධෙන්තෙ අකුසලෙ ධම්මෙ, වන්ථොපමාදිසු (ම. නි. 1.70 ආදයො) චුත්තෙ අභිජ්ඣාදයො වා. බ්‍යපනුජ්ජාති පනුදිත්වා විනාසෙන්වා, විපස්සනාමග්ගෙන පජ්ඣන්වාති අත්ථො. සබ්බෙති අනවසෙසෙ. එවං සමථවිපස්සනාසම්පන්නො පඨමමග්ගෙන දිට්ඨිනිස්සයස්ස පහිනන්තා අනිස්සිතො. සෙසමග්ගෙහි ඡෙත්වා තෙධාතුකගතං සිනෙහදොසං, තණ්හාරාගන්ති චුත්තං හොති. සිනෙහො එව හි ගුණපට්ඨකත්තො සිනෙහදොසොති චුත්තො. සෙසං චුත්තනයමෙව (සු. නි. අට්ඨ. 1.66).

දුතියං.

153. තනියෙ විපිට්ඨිකත්වානානි පිට්ඨිතො කත්වා, ඡඩ්චෙත්වා ජහිත්වාති අත්ථො. සුඛං දුඛඤ්චාති කායිකං සාතාසාතං. සොමනස්සදොමනස්සන්ති වෙතසිකං සාතාසාතං. උපෙක්ඛන්ති චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛං. සමථන්ති චතුත්ථජ්ඣානසමථමෙව. විසුද්ධන්ති පඤ්චනිවරණවිතක්කවිචාරපිතිසුඛසඬ්ඛාතෙහි නවහි පව්චනිකධම්මෙහි විමුත්තන්තා අතිසුද්ධං, නිද්ධන්තසුචණ්ණම්ච විගතපක්කිලෙසන්ති අත්ථො.

අයං පන යොජනා – විපිට්ඨිකත්වාන සුඛං දුක්ඛඤ්ච පුබ්බෙව, පඨමජ්ඣානුපචාරභූමියංයෙව දුක්ඛං, තනියජ්ඣානුපචාරභූමියඤ්ච සුඛන්ති අධිප්පායො. පුන ආදිතො චුත්තං ව-කාරං පරතො නෙත්වා “සොමනස්සං දොමනස්සඤ්ච විපිට්ඨිකත්වාන පුබ්බෙවා”ති අධිකාරො. තෙන සොමනස්සං චතුත්ථජ්ඣානුපචාරෙ, දොමනස්සඤ්ච දුතියජ්ඣානුපචාරෙයෙවාති දීපෙති. එතානි හි එතෙසං පරියායතො පහානට්ඨානානි. නිප්පරියායතො පන දුක්ඛස්ස පඨමජ්ඣානං, දොමනස්සස්ස දුතියජ්ඣානං, සුඛස්ස තනියජ්ඣානං, සොමනස්සස්ස චතුත්ථජ්ඣානං පහානට්ඨානං. යථාහ – “පඨමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති එත්ථුප්පන්නං දුක්ඛන්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති”තිආදි (සං. නි. 5.510). තං සබ්බං භෙට්ඨා චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බං. පරතො පුබ්බෙවාති තිසු පඨමජ්ඣානදිසු දුක්ඛදොමනස්සසුඛානි විපිට්ඨිකත්වා එත්ථෙව ච චතුත්ථජ්ඣානෙ සොමනස්සං විපිට්ඨිකත්වා ඉමාය පට්ඨපදාය ලද්ධානුපෙක්ඛං සමථං විසුද්ධං එකො වරෙ ඉති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.67; අප. අට්ඨ. 1.1.123).

තනියං.

154. චතුත්ථෙ ආරද්ධං වීරියං අස්සාති ආරද්ධවීරියො. එතෙන අත්තනො වීරියාරම්භං ආදිවීරියං දස්සෙති. පරමත්ථො වුව්චති නිබ්බානං, තත්ථ පත්තියා පරමත්ථපත්තියා. එතෙන වීරියාරම්භෙන පත්තබ්බථලං දස්සෙති. අලීනවිත්තොති එතෙන වීරියුපත්ථම්භානං විත්තවෙතසිකානං අලීනං දස්සෙති. අකුසිතචුත්තීති එතෙන ධානාසනවඩ්ඛමාදිසු කායස්ස අනවසිදනං. දළ්භනික්කමොති එතෙන “කාමං තවො ව න්හාරු වා”ති (ම. නි. 1.184; සං. නි. 2.22; අ. නි. 2.5; මහානි. 196) එවං පවත්තං පදහනවීරියං දස්සෙති. යං තං අනුපුබ්බසික්ඛාදිසු පදහන්තො “කායෙන වෙව පරමත්ථසව්චං සවිජ්ජරොති, පඤ්ඤාය ව නං අතිවිජ්ඣා පස්සති”ති වුව්චති. අථ වා එතෙන මග්ගසම්පයුත්තවීරියං දස්සෙති. තඤ්ඤි දළ්භඤ්ච භාවනාපාරිපුරිගතන්තා, නික්කමො ව සබ්බසො පට්ඨකත්වා නික්කන්තන්තා, තස්මා තංසමඬ්ඪිපුග්ගලොපි දළ්භො නික්කමො අස්සාති “දළ්භනික්කමො”ති වුව්චති. ථාමබ්ලූපපන්නොති මග්ගක්කමණ කායථාමෙන ඤාණබලෙන ව උපපන්නො. අථ වා ථාමභූතෙන බලෙන උපපන්නොති ථාමබ්ලූපපන්නො, ථීරඤාණබ්ලූපපන්නොති චුත්තං හොති. එතෙන තස්ස වීරියස්ස

විපස්සනාඤ්ඤාණසම්පයෝගං දීපෙන්තො යොනිසො පදහනභාවං සාධෙති. පුබ්බභාගමජ්ඣිමඋක්කට්ඨවීරියවසෙන වා තයොපි පාදා යොජෙතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.68).

වතුන්ට.

155. පඤ්චමෙ පටිසල්ලානන්ති තෙහි තෙහි සත්තසඬ්ඛාරෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලිතං, එකත්තසෙවිතා එකිභාවො කායවිචෙකොති අත්ථො. ඤානන්ති පච්චනිකඤාපනතො ආරම්මණලක්ඛණූපනිජ්ඣානතො ව චිත්තවිචෙකො චුච්චති. තත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො නිවරණාදිපච්චනිකඤාපනතො කසිණාදිආරම්මණූපනිජ්ඣානතො ව “ඤාන”න්ති චුච්චති. විපස්සනාමග්ගඵලානි සත්තසඤ්ඤාදිපච්චනිකඤාපනතො ලක්ඛණූපනිජ්ඣානතො ව “ඤාන”න්ති චුච්චති. ඉධ පන ආරම්මණූපනිජ්ඣානමෙව අධිජ්ජෙතං. එවමෙතං පටිසල්ලානඤ්ච ඤානඤ්ච අරිඤ්චමානොති අජහමානො අනිස්සජ්ජමානො. ධම්මෙසුති විපස්සනුපගෙසු පඤ්චක්ඛන්ධාදිධම්මෙසු. නිව්චන්ති සත්තං සමිතං අබ්බොකිණ්ණං. අනුධම්මචාරීති තෙ ධම්මෙ ආරබ්භ පවත්තමානෙන අනුගතං විපස්සනාධම්මං වරමානො. අථ වා ධම්මෙසුති එත්ථ ධම්මාති නව ලොකුත්තරධම්මා, තෙසං ධම්මානං අනුලොමො ධම්මොති අනුධම්මො, විපස්සනායෙතං අධිවචනං. තත්ථ “ධම්මානං නිව්චං අනුධම්මචාරී”ති වත්තබ්බෙ ගාථාබන්ධසුබන්ධං විහත්තිත්තයන්තයෙන “ධම්මෙසු”ති චුත්තං සියා. ආදීනවං සම්මසිතා භවෙසුති තාය අනුධම්මචාරිතාසඬ්ඛාතාය විපස්සනාය අනිච්චාකාරාදිදොසං තිසු භවෙසු සමනුපස්සන්තො එවං ඉමාය කායවිචෙකචිත්තවිචෙකං අරිඤ්චමානො සිබාජ්ජත්තවිපස්සනාසඬ්ඛාතාය පටිපදාය අධිගතොති වත්තබ්බො එකො වරෙති එවං යොජනා වෙදිතබ්බො (සු. නි. අට්ඨ. 1.69; අප. අට්ඨ. 1.1.125).

පඤ්චමං.

156. ඡට්ඨෙ තණ්හක්ඛයන්ති නිබ්බානං, එවං දිට්ඨාදිනවාය තණ්හාය එව අජ්ජවත්තිං. අජ්ජමත්තොති සාතච්චකාරී. අනෙළමුගොති අලාලාමුබ්බො. අථ වා අනෙළො ව අමුගො ව, පණ්ඩිතො ධ්වන්තොති චුත්තං හොති. හිතසුඛසම්පාපකං සුතමස්ස අත්ථීති සුතවා, ආගමසම්පන්නොති චුත්තං හොති. සතීමාති විරකතාදීනං අනුස්සරිතා. සඬ්ඛාතධම්මොති ධම්මූපපරික්ඛාය පරිඤ්ඤාතධම්මො. නියතොති අරියමග්ගෙන නියාමං පත්තො. පධානවාති සම්මජ්ජධානවීරියසම්පන්නො. උජ්ජට්ඨාටියා එස පායො යොජෙතබ්බො. එවමෙනෙහි අජ්ජමාදාදිහි සමන්තාගතො නියාමසම්පාපකෙන පධානෙන පධානවා, තෙන පධානෙන පත්තනියාමත්තා නියතො, තතො අරහත්තජ්ජත්තියා සඬ්ඛාතධම්මො. අරහා හි පුන සඬ්ඛාතබ්බභාවතො “සඬ්ඛාතධම්මො”ති චුච්චති. යථාහ – “යෙ ව සඬ්ඛාතධම්මාසෙ, යෙ ව සෙක්ඛා පුට්ඨ ඉධා”ති (සං. නි. 2.31; සු. නි. 1044; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 63, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 7; නෙත්ති. 14; පෙට්කො. 45). සෙසං චුත්තනයමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.70).

ඡට්ඨං.

157. සත්තමෙ සීහොති වත්තාරො සීහා – තිණසීහො, පණ්ඩුසීහො, කාළසීහො, කෙසරසීහොති. තෙසං කෙසරසීහො අග්ගමක්ඛායති, එසො ඉධ අධිජ්ජෙතො. වාතො පුරත්ථිමාදිවසෙන අනෙකච්චො. පදුමං රත්තසෙනාදිවසෙන. තෙසු යො කොච්ච වාතො යං කිඤ්චි පදුමං වට්ටතියෙව. තත්ථ යස්මා සන්තාසො අත්තසීනෙහෙන හොති, අත්තසීනෙහො ව තණ්හාලෙපො, සොපි දිට්ඨිසම්පයුත්තෙන වා දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තෙන වා ලොහෙන හොති, සොපි ව තණ්හායෙව. සජ්ජනං පන තත්ථ උපපරික්ඛාවිරහිතස්ස මොහෙන හොති, මොහො ව අවිජ්ජා. තත්ථ සමථෙන තණ්හාය පහානං හොති, විපස්සනාය අවිජ්ජාය. තස්මා සමථෙන අත්තසීනෙහං පහාය සීහො විය සද්දෙසු අනිච්චදුක්ඛාදියුඅසන්තසන්තො, විපස්සනාය මොහං පහාය වාතොව ජාලමිති ඛන්ධායතනාදියු අසජ්ජමානො, සමථෙනෙව ලොහං, ලොහසම්පයුත්තං එව දිට්ඨිඤ්ච පහාය, පදුමංව තොයෙන සබ්බභවහොගලොහෙන අලිජ්ජමානො.

එත්ථ ව සමථස්ස සීලං පදට්ඨානං, සමථො සමාධි, විපස්සනා පඤ්ඤාති එවං තෙසු ද්විසු ධම්මෙසු සිද්ධෙසු තයොපි ඛන්ධා සිද්ධා හොන්ති. තත්ථ සීලක්ඛන්ධෙන සුරතො හොති, සො සීහොව සද්ධෙසු ආසාතවත්ථුසු අකුජ්ඣිතුකාමතාය න සන්තසති, පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන පටිවිද්ධසභාවො වාතොව ජාලමිති ඛන්ධාදිධම්මහෙදෙන සජ්ජති, සමාධික්ඛන්ධෙන චිත්තරාගො පදුමංව තොයෙන රාගෙන න ලිජ්ජති. එවං සමථවිපස්සනාහි සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධෙහි ව යථාසම්භවං අවිජ්ජාතණ්හානං, තිණ්ණඤ්ච අකුසලමූලානං පහානවසෙන අසන්තසන්තො අසජ්ජමානො අලිජ්ජමානො ව වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.71; අප. අට්ඨ. 1.1.127).

සත්තමං.

158. අට්ඨමෙ සහනා ව හනනා ව සීසජවත්තා ව සීහො. කෙසරසීහොව ඉධ අධිජ්ජෙතො. දායා බලමස්ස අත්ථීති දායබලී. පසය්හ අභිභූයානාති උභයං වාරිසද්දෙන සහ යොජෙතබ්බං පසය්හවාරී අභිභූයාවාරීති. තත්ථ පසය්හ නිග්ගස්හ පවාහෙත්වා වරණෙන පසය්හවාරී. අභිභවිත්වා සන්තාසෙත්වා වසිකත්වා වරණෙන අභිභූය්හවාරී. ස්වායං කායබලෙන

පසය්භවාරි, තෙජසා අභිභුයාචාරි. තත්ථ සචෙ කොච්ච දෙයා “කිං පසය්භ අභිභුයාචාරි”ති. තතො මිභානන්ති සාමිච්චනං උපයොගත්ථෙ කත්වා “මිගෙ පසය්භ අභිභුයාචාරි”ති පටිචන්තබ්බං. පන්තානීති දුරානි. සෙනාසනානීති වසනට්ඨානානි. සෙසං පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව සක්කා ජාතිතුන්ති න විත්ථාරිතං (සු. නි. අට්ඨ. 1.72).

අට්ඨමං.

159. නවමෙ “සබ්බෙ සත්තා සුබ්බා භවන්තු”ති ආදිනා නයෙන භික්ෂුච්ඡපනයනකාමතා මෙත්තා. “අහො වත ඉමමිභා දුක්ඛා විමුච්චෙය්‍ය”න්ති ආදිනා නයෙන අභිතදුක්ඛාපනයනකාමතා කරුණා. “මොදන්ති වත භොන්තො සත්තා, මොදන්ති සාධු සුට්ඨ”ති ආදිනා නයෙන භික්ෂුඛාවිජ්ජයොගකාමතා මුදිතා. “පඤ්ඤායිස්සන්ති සකෙන කම්මෙනා”ති සුබ්බදුක්ඛෙසු අජ්ඣුපෙක්ඛනතා උපෙක්ඛා. ගාථාබන්ධසුබන්ථං පන උජ්ජට්ඨායා මෙත්තං වත්වා උපෙක්ඛා චුත්තා, මුදිතා ච පච්ඡා. විමුත්තින්ති වතස්සොපි හි විමුත්ති. එතා අත්තනො පච්චනිකධම්මෙහි විමුත්තත්තා විමුත්තියො. තෙන චුත්තං – “මෙත්තං උපෙක්ඛං කරුණං විමුත්තිං, ආසෙවමානො මුදිතඤ්ච කාලෙ”ති.

තත්ථ ආසෙවමානොති තිස්සො තිකචතුක්කජ්ඣානවසෙන භාවයමානො, උපෙක්ඛං චතුත්ථජ්ඣානවසෙන භාවයමානො. කාලෙති මෙත්තං ආසෙවිත්වා තතො වුට්ඨාය කරුණං, තතො වුට්ඨාය මුදිතං, තතො ඉතරතො වා නිජ්ජිතිකජ්ඣානතො වුට්ඨාය උපෙක්ඛං ආසෙවමානොව “කාලෙ ආසෙවමානො”ති වුච්චති, ආසෙවිතුං ථාසුකාලෙ වා. සබ්බෙන ලොකෙන අවිරුජ්ඣමානොති දසසු දිසාසු සබ්බෙන සත්තලොකෙන අවිරුජ්ඣමානො. මෙත්තාදීනඤ්චි භාවිතත්තා සත්තා අජ්ජට්ඨකුලා භොන්ති, සත්තෙසුපි විරොධභූතො පටිසො වුපසම්මති. තෙන චුත්තං – “සබ්බෙන ලොකෙන අවිරුජ්ඣමානො”ති. සෙසං චුත්තසදිසමෙවාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.73).

නවමං.

160. දසමෙ සංයොජනානීති දස සංයොජනානි, තානි ච තෙන තෙන මග්ගෙන සන්දාලයිත්වාන. අසන්තසං ජීවිතසඬ්ඛයම්භීති ජීවිතසඬ්ඛයො වුච්චති චුතිචිත්තස්ස පරිභෙදො, තස්මිඤ්ච ජීවිතසඬ්ඛයෙ ජීවිතනිකන්තියා පභිනත්තා අසන්තසන්ති. එත්තාවතා සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතුං අත්තනො දස්සෙත්වා ගාථාපරියොසානෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායිති (සු. නි. අට්ඨ. 1.74).

දසමං.

161. එකාදසමෙ භජන්තීති සරීරෙන අල්ලියිත්වා පයිරුපාසන්ති. සෙවන්තීති අඤ්ජලිකම්මාදීහි කිංකාරපටිස්සාවිතාය ච පරිවරන්ති. කාරණං අත්ථො එතෙසන්ති කාරණත්ථා, භජනාය සෙවනාය ච නාඤ්ඤං කාරණමත්ථී, අත්ථො එව තෙසං කාරණං, අත්ථහෙතු සෙවන්තීති චුත්තං භොති. නික්කාරණා දුල්ලභා අජ්ජ මිත්තාති “ඉතො කිඤ්චි ලච්ඡාමා”ති එවං අත්තපට්ටාභකාරණෙන නික්කාරණා, කෙවලං –

“උපකාරො ච යො මිත්තො, සුබ්බෙ දුක්ඛෙ ච යො සබ්බා;
අත්ථක්ඛායී ච යො මිත්තො, යො ච මිත්තානුකම්පකො”ති. (සු. නි. අට්ඨ. 1.75; අප. අට්ඨ. 1.1.131; දී. නි. 3.265) –

එවං චුත්තෙන අරියෙන මිත්තභාවෙන සමන්තාගතා දුල්ලභා අජ්ජ මිත්තා. අත්තනි යීතා එතෙසං පඤ්ඤා, අත්තානංයෙව ඔලොකෙන්ති, න අඤ්ඤන්ති අත්තට්ඨපඤ්ඤා. “දිට්ඨත්ථපඤ්ඤා”ති අයම්පි කිර පොරාණපාඨො . සම්පති දිට්ඨෙයෙව අත්ථෙ එතෙසං පඤ්ඤා, ආයතිං න පෙක්ඛන්තීති චුත්තං භොති. අසුචීති අසුචිනා අනරියෙන කායවච්චිමනොකම්මෙන සමන්තාගතාති. සෙසං පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. යං අත්තරත්තරා අතිච්ඡිත්ථාරහයෙන න චුත්තං, තං සබ්බං පාඨානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං (සු. නි. අට්ඨ. 1.75; අප. අට්ඨ. 1.1.131). එකාදසමං.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය වුළුනිද්දෙස-අට්ඨකථාය

බග්ගවසාණසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිගමනකථා

යො සො සුගතපුත්තානං, අධිපතිභූතෙන භිතරතිනා;
ථෙරෙන ථීරගුණවතා, සුචිහත්තො මහානිද්දෙසො.

තස්සත්ථවණ්ණනා යා, පුබ්බට්ඨකථානයං තථා;
යුත්තිං නිස්සාය මයාරද්ධා, නිට්ඨානමුපගතා එසා.

යං පුරං පුරුත්තමං, අනුරාධපුරව්හයං;
යො තස්ස දක්ඛිණෙ භාගෙ, මහාවිහාරො පතිට්ඨිතො.

යො තස්ස තිලකො භූතො, මහාථූපො සිලුච්චයො;
යං තස්ස පච්ඡිමෙ භාගෙ, ලෙබ්බො කථිකසඤ්ඤිතො.

කිත්තිසෙනොති නාමෙන, සජ්ඣො රාජසම්මතො;
සුවිචාරිත්තසම්පන්නො, ලෙබ්බො කුසලකම්මිකො.

සීතච්ඡායතරුපෙතං, සලිලාසයසම්පදං;
වාරුපාකාරසඤ්චිතං, පරිවෙණමකාරයි.

උපසෙනො මහාථෙරො, මහාපරිවෙණවාසියො;
තස්සාදාසි පරිවෙණං, ලෙබ්බො කුසලකම්මිකො.

වසන්තෙනෙන්ථ ථෙරෙන, ථීරසීලෙන තාදිනා;
උපසෙනව්හයෙන සා, කතා සද්ධම්මජොතිකා.

රඤ්ඤො සිරිනිවාසස්ස, සිරිසඬ්ඨස්ස බොධිතො;
ඡබ්බිසතිම්භි වස්සම්භි, නිට්ඨිතා නිද්දෙසවණ්ණනා.

සමයං අනුලොමෙන්ති, ථෙරානං ථෙරවංසදීපානං;
නිට්ඨං ගතා යථායං, අට්ඨකථා ලොකහිතජනති.

සද්ධම්මං අනුලොමෙන්තා, අත්තහිතං පරහිතඤ්ච සාධෙන්තා;
නිට්ඨං ගච්ඡන්තු තථා, මනොරථා සබ්බසත්තානං.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය, අට්ඨකථායෙන්ථ ගණිතකුසලෙහි;
ගණිතා තු භාණවාරා, ඤෙය්‍යාතිරෙකවත්තාරිසා.

ආනුට්ඨුහෙන අස්සා, ඡන්දො ඛද්ධෙන ගණියමානා තු;
අතිරෙකදසසහස්ස-සඬ්ඨා ගාථාති විඤ්ඤෙය්‍යා.

සාසනවිරට්ඨිතත්ථං, ලොකහිතත්ථඤ්ච සාදරෙන මයා;
පුඤ්ඤං ඉමං රවයතා, යං පත්තමනප්පකං විපුලං.

පුඤ්ඤෙන තෙන ලොකො, සද්ධම්මරසායනං දසබලස්ස;
උපභුඤ්ජිත්වා විමලං, පජ්ජොතු සුඛං සුබ්බෙනෙවාති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකා නාම

වුළුනිද්දෙස-අට්ඨකථා නිට්ඨිතා.